

CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDINȚI

REVISTĂ INTERNAȚIONALĂ

Nr. 6 Anul 2016

ISSN 2343 – 791X
ISSN-L 2343 – 791X

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

EDITURA

ȘCOALA MEHEDINȚIULUI

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

REVISTĂ INTERNAȚIONALĂ

NR. 6 ANUL 2016

CUPRINS

Andreca Ioana, Consilierea carierei la adolescenți; Decizia privind cariera	5
Ardeiu Aurora, Consilierea în carieră, o necesitate pentru elevi	8
Bdescu Emilia, Personalitatea ca factor predictiv în orientarea în carier / Personality as a predictive factor in career orientation	11
Blăcescu Delia, Paradigma valorilor – constantă a consilierii elevilor	13
Blăgoe Mariana Mădălina, Cariera profesională – dilema tinerilor/ PROFESSIONAL CAREER - DILEMMA OF YOUNG	16
Bogdan Iuliana-Adelina, Rolul dirigintelui în consilierea și orientarea colarilor profesional	19
Bianca Borugă, Importanța consilierii școlare în orientarea elevilor spre o carieră de succes.....	21
Brândusescu Mariana, Influența părinților asupra copiilor în alegerea carierei	23
Căpățână Rodica, Consilierea elevilor în carieră	26
Cernășanu Elena Rodica, Alegerea profesiei adecvate – rezultat al consilierii școlare	28
Chiriac Daniela, Rolul colii în consilierea și orientarea colarilor a elevilor	31
Chițimia Mihaela, Factorii determinanți ai aspirațiilor profesionale	33
Cocâr Maria, Consilierea elevilor în carieră	35
Maria Marinela Comăneanu, Inteligența socială în consilierea și orientarea în carieră	36
Constantin Maria-Minodora, Rolul dirigintelui în consilierea pentru carieră	39
Mariana Cornea, Testul AeL – un instrument modern pentru evaluare.....	41
Costescu Cornelia, Consilierea în carieră , o necesitate pentru tineri.....	44
Coteș Adriana, Nicolae Caranda, Consilierea carierei – o abordare globală a individului	47
Diaconescu Roxanda Emilia, Consilierea în carieră	49
Dicu Olenka Maria, School Counseling- A Must in the Modern Age	51
Dincea Rodica, English Language Summer Schools in Romania	52
Doandăș Petruța, Consilierea elevilor în carieră - o necesitate a timpurilor noastre	54
Dobre Ana Amalia, Importanța personalității în consilierea elevilor pentru carieră / The importance of personality in the students' council for the career.....	55
Dobrescu Daniela, Consilierea în carieră , o necesitate pentru tineri	58
Drăghia Mădălina, Consilierea elevilor de alte etnii în carieră	60
Dumitrescu Codruța, Modalități de consiliere a elevilor în carieră la ora de limba engleză	62
Duplea Lia, Tipuri de consiliere practicate în grădini	64
Enescu Ion Alin, Orientarea în carieră a elevilor - obiectiv esențial al activității pedagogului într-o societate contemporană	67
Filip Anamaria, Educația pentru carieră	70
Filip Ștefan Flavius, Planificarea carierei la elevi	73
Gabor Corina Alina, Consilierea elevilor în cariera	76

Galbenu Aurelia, Consilierea și orientarea în carieră	77
Gavriloiu Andrei, THE FORGOTTEN MAN BEHIND THE TECHNOLOGY	79
Giura Corina, De la orientarea școlar și profesional la consilierea și orientarea carierei	80
Gogan Nicoleta, Career Counselor	82
Gorun Mirela, Consilierea elevilor din învățământul primar- descoperire și îndrumare profesional	83
Gurgu Claudia Monica, Consilierea în carieră la vârsta adolescenței	85
Hoar Viorica-Mirela, Nicolae Caranda, Rolul profesorului diriginte în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor.....	87
Ianasi Maria, O carieră de succes prin practică și consiliere.....	89
Iosub Aurica, Consilierea în carieră, o necesitate pentru tineri / Career counselling, a must for young people	91
Ludat Raluca Mihaela, Consilierea grupurilor de elevi	94
Letinca Vergic, Consilierea – activitate de formare a elevilor / Counseling - training activity to students.....	96
Maria Cristina Doina Liliac, Creativitate în consilierea și orientarea școlar și profesional a elevilor / Creativity in counseling and orientation educational and vocational students.....	99
Marin Ionela Ramona, Consilierea elevilor în carieră și comunicarea interinstituțională. Studiu privind derularea comunicării interinstituționale în spațiul consilierii educaționale.....	101
Mateescu Lidia, The teacher's role in guiding and advising students on their future career	103
Mărculescu Adriana, The Solenoid	106
Mimi Florentina, Inserția pe piața muncii prin consiliere în carieră / Entering the labor market through career advice	107
Mîndreci Lenuța, Mie ce profesie mi se potrivește?.....	109
Mirica Niculina Adriana, Insuccesul școlar și diminuarea factorilor de risc.....	111
Mitran Adriana, Cariera - o ancoră pentru viitor	114
Motintau Daniela, Elevul meu, copilul dumneavoastră, cetățeanul de mâine	116
Ion-Nicolae, I. Mutu, De ce ... RELIGIA... în... școală ??	117
Neacșu Simona, Consilierea carierei elevilor cu deficiențe de învățare	122
Simona Necșoiu, Factorii semnificativi în alegerea carierei.....	125
Nef Sandu Daniel, Jocul modalitate de învățare	127
Nicolae Andreea-Roxana, SYNTHETIC IMAGINATION VS. CREATIVE IMAGINATION	128
Nicolaescu Georgeta Ionela, Nevoia de consiliere a școlarului mic.....	129
Oceanu Ionela Carmen, ACQUIRING ARITHMETIC OPERATIONS IN PRIMARY SCHOOL	132
Oceanu Ionela Carmen, FORMATION OF MATHEMATICAL LANGUAGE. FROM KINDERGARTEN TO SCHOOL	133
Olariu Alina Iuliana, Parteneri în activitatea de consiliere și orientare	135
Păuna Rodica, Familia și școală - factori importanți în conturarea personalității copilului	137
Petcu Gabriela, Consilierea elevilor în carieră	138
Popescu Gheorghiuța, L'orientation de la carrière de l'élève	140
Popescu Lucica Ionela, Consilierea elevilor cu aptitudini artistice	141
Popescu Lucica Ionela, Arta, o metodă de cunoaștere și comunicare în sistemul de învățământ ..	142
Popescu Ovidiu-Dumitru, Religia – cunoaștere și comunicare în sistemul de învățământ	143

Constanța Racoceanu, COUNSELING FOR CAREER IN HIGH SCHOOL AND VOCATIONAL EDUCATION	144
Roman Mihaela-Eugenia, Rolul internetului în alegerea unei cariere profesionale	146
Rușeț Adela Lelia, Factorii care influențează alegerea carierei tinerilor / The factors which influences the choice of the young peoples career.....	148
Secu Cristina-Roxana, Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare	150
Semen Sonia, Importanța și rolul profesorului diriginte în îndrumarea elevilor privind cariera profesională	152
Stan Lidia, Profesia între viitor și certitudine	154
Țița Iuliana Manuela, Consilierea colar	157
Tuliga Marcela, Consilierea elevilor în carieră	160
Tutila Cristina, Orientarea în carieră, condiție pentru un viitor de succes.....	166
Tutunaru Mariana, Noi opțiuni în alegerea carierei	167
Udrea Constantinescu Narcisa Mihaela, Consilierea elevilor în vederea obținerii unui loc de muncă	170
Ursu Valentina, Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare	173
Văleanu Ani-oara, Rolul profesorului în orientarea și consilierea elevilor privind cariera lor viitoare / The teacher's role in guiding and advising students on their future career.....	175
Voicu Alina, Rolul colii în orientarea profesională a elevilor	178
Vulpe Gica, Consilierea și rolul ei în adaptarea colar	180

CONSILIEREA CARIEREI LA ADOLESCENȚI; DECIZIA PRIVIND CARIERA

*Teacher Andreca Ioana
„Decebal” Technical College
Drobeta Turnu Severin*

Career Guidance to Teens; Career Decision

The teen age is a period of explorations, searches, experiences, indecisions. Therefore the career guidance activities which have taken place in school and especially in the final years of highschool are very important for students. The role of this guidance is to support the student in the self-knowledge process and to discover his internal and external parts, so that his professional way to be strewn with joys and accomplishments and not with disappointments and failures.

The teenager must discover what he wants, which are his intentions on affective and professional level and what he wants for life. With the acquisition of knowledge about the labor market and learning the values of work, naturally the teenagers become curious and they wonder what occupation would have to be admired, what job would allow them to earn as they want or what profession would optimize their opportunities to develop themselves as a person. All of these lead them to career decisions. They initiate a long process of such a decision which could end much later. Therefore teenagers can perceive the vocational development process and the making of decision one as stressful, feeling the need of guidance.

“Consilierea carierei se refer la un ansamblu de activități educaționale-formative destinate pregătirii persoanei pentru a-și alege în cunoștință de cauză studiile și profesiile, dar, mai ales, traseul ce urmează a fi parcurs pentru a atinge un nivel/stadiu de împlinire personală și socială cât mai ridicat.” (I. Al. Dumitru, „Consiliere psihopedagogică”, 2008, p. 205). Consilierea privind cariera se focalizează pe individ, ajutându-l și asistându-l:

- să se cunoască în mod realist;
- să cunoască lumea profesiilor și a ocupațiilor, dinamica acestora;
- să ia decizii corespunzătoare, concretizate în opțiuni privind traseul profesional și social personal;
- să-și modifice opțiunile dacă cerințele sociale și aspirațiile personale impun acest lucru;
- să obțină satisfacții în muncă, în activitățile sociale și în viața personală;
- să aibă sentimentul autorealizării, al autoîmplinirii

De fapt, pregătirea tinerilor pentru carieră și dezvoltarea identității vocaționale este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ. Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permit acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională. Identitatea vocațională presupune cunoașterea propriilor interese, valori, abilități, competențe dar și preferința pentru un anumit tip de activități, stiluri de interacțiune și medii de muncă. Ea apare la confluența dintre experiențele de învățare și de muncă ale adolescentului, devenind etalon al maturității sale.

Adolescența este acea etapă de trecere de la lumea copilăriei la cea a maturității, pe care majoritatea adolescenților o trec fără dezechilibre grave, dar este însoțită și de îndoieli, incertitudini și riscuri. Adolescentul trebuie să descopere „ce-i place, ce dorește, ce intenționează pe plan afectiv și profesional, pe scurt, ce așteaptă de la viață” (Braconnier, 2001, p.19). Studiile întreprinse pe adolescenți privind speranțele, obiectivele și aspirațiile lor de viitor au arătat că acestea sunt foarte interesate de educația lor și de viitoarea ocupație. Copiii și adolescenții sunt încurajați să exploreze piața muncii, multe tatonări având loc neoficial, cum ar fi hobby-urile și activitățile desfășurate în

timpul liber. De asemenea, adolescenții află informații despre diverse ocupații prin intermediul programelor colare, la orele de orientare și consiliere. Dincolo de contextul colar, contextul familial oferă adolescenților primele experimente în lumea muncii. Tipul de activitate pe care îl au părinții, valorile ocupaționale și comportamentele sunt transmise în diverse moduri către copii, în cursul copilăriei și al adolescenței.

Odată cu asimilarea cunoștințelor despre piața muncii și însușirea valorilor privind munca, în mod firesc, adolescenții devin curioși și se întreabă ce ocupații i-ar determina pe oameni să se privească cu admirație, ce loc de muncă le-ar permite să câștige cât îmi doresc sau ce meserie le-ar optimiza posibilitățile de a se dezvolta ca persoane. Toate acestea îi conduc către luarea unor decizii privind cariera.

Deciziile legate de carieră reprezintă un proces continuu, ce nu are loc numai în adolescență ci de-a lungul întregii vieți adulte. Faptul că tinerii obțin o diplomă nu le este suficient pentru a obține o slujbă. Ei inițiază un lung proces de astfel de decizii, ce s-ar putea încheia mult mai târziu. De aceea adolescenții pot percepe procesul de dezvoltare vocațională și pe cel de luare a unei decizii ca stresant.

Decizia de carieră reprezintă procesul care duce la selecția unei alternative de carieră din mulțimea de variante disponibile la un moment dat.

În general, decizia de carieră se consideră a fi doar punctul final, de selecție efectivă a alternativei optime, fără a se avea în vedere întregul proces prin care trece o persoană pentru a realiza această alegere.

Componentele deciziei de carieră :

În cadrul deciziei de carieră putem distinge 3 componente aflate în permanentă interacțiune :

1. Conținutul deciziei de carieră - problema efectivă care necesită luarea unei decizii.

Exemple de probleme de carieră :

- alegerea colii și a profilului de studiu (de exemplu: liceu teoretic real, școala de arte, facultatea de medicină etc.)
- alegerea unei profesii (inginer, contabil, medic, ofer, profesor etc.)
- alegerea unui anumit traseu educațional (de exemplu: liceu de artă - facultatea de Arte și design – masterat în design vestimentar)
- alegerea unor modalități de formare a competențelor profesionale (activități de voluntariat, noviciat etc.)

2. Procesul decizional - Demersul decizional propriu-zis cuprinde o serie de etape care au o pondere mai mare sau mai mică în economia deciziei de carieră, în funcție de conținutul și contextul deciziei:

- Definirea deciziei și identificarea alternativelor
- Explorarea și evaluarea alternativelor existente
- Planul de carieră
- Implementarea deciziei
- Reevaluarea deciziei

3. Contextul deciziei de carieră - Conținutul și procesul decizional este influențat de o mulțime de factori interni și externi ce alcătuiesc contextul deciziei de carieră.

La vârsta adolescenței procesul de decizie asupra carierei este în general declanșat de factori externi, care impun presiunea de a alege un anumit traseu educațional și profesional. Dintre aceștia, menționăm:

- Părinții - facilitează deciziile de carieră și dezvoltarea carierei copiilor prin disponibilitatea de a acorda suport pe parcursul procesului decizional; oferirea unui feedback în legătură cu alternativele de carieră; acordarea autonomiei în alegerea carierei, acceptarea opțiunilor copiilor;
- Modelele de carieră - sunt, de cele mai multe ori, persoane semnificative din anturajul copiilor, din mediul familial sau personaje promovate prin intermediul mass-media.

- Grupul de prieteni- influențează decizia de carieră prin expunerea adolescentului la valorile grupului. De exemplu, formarea și menținerea miturilor și stereotipurilor legate de carieră este determinat în mare parte de presiunea grupului de prieteni.

- Structura oportunităților – Oportunitățile se referă la posibilitățile materiale și financiare, resursele informaționale și de formare existente, situațiile și activitățile de învățare care constituie mediul de creștere și dezvoltare al copiilor. Acestea pot să favorizeze sau, dimpotrivă, să blocheze procesul de dezvoltare al copiilor. Adolescenții proveniți din medii socio-economice defavorizate tind să aibă trasee educaționale mai scurte și aleg profesii care nu necesită pregătire îndelungată.

Factorii interni care influențează decizia de carieră a adolescentului reprezintă condițiile și caracteristicile interne ale persoanei, care îi influențează alegerea traseului educațional și ocupațional. Aceștia sunt:

- Cunoștințele despre sine – au în vedere interesele, valorile, deprinderile și caracteristicile de personalitate. Ele sunt rezultatul procesului de autocunoaștere și reprezintă unul dintre reperele cele mai importante în alegerea unei cariere.

- Miturile - sunt credințe eronate despre carieră, procesul de alegere a carierei și strategiile care asigură succesul în lumea muncii. Exemple de mituri ale adolescenților legate de carieră sunt: Alegerea carierei este un proces ireversibil. O dată ce am ales o carieră, nu mă mai pot răzgândi. Există o singură carieră potrivită pentru mine. Valoarea mea ca persoană depinde de cariera mea. Ti-u totul despre cariera pe care vreau să-o urmez.

- Stereotipurile ocupaționale sunt atitudini preconcepționate despre: o anumită ocupație; persoanele care prestează acea ocupație și/sau potrivirea cuiva cu ocupația respectivă. Ele limitează procesul de explorare ocupațională și îngreșează interesele adolescenților pentru anumite domenii de activitate.

Vârsta preadolescenței și adolescenței este totuși o vârstă a tatonărilor. Alegerile pe care le face adolescentul în această perioadă pot avea un caracter vag și tranzitoriu, putând fi abandonate relativ ușor în momentul în care apare o altă direcție vocațională, care pare să-i ofere satisfacții. Conform doamnei Adriana Băban, indecizia adolescenților îmbracă două forme: -indecizie ca moment absolut normal al procesului de decizie aflat în desfășurare. Adolescentul are un comportament explorator, fiind în căutare de informații despre sine și despre traseele educaționale și ocupaționale. El caută variante și abandonează variante.

- indecizie ca manifestare a indecisivității. În acest caz e vorba de incapacitatea de a lua o decizie. Aceasta se datorează fie lipsei unei strategii de evaluare a variantelor, fie anxietății legate de situația de decizie. Aceasta este consecința lipsei încrederii în sine, dependenței excesive de alte persoane, evitării deciziei.

Conform doamnei Adriana Băban, abia în perioada 18-25 de ani se cristalizează identitatea vocațională a tânărului. Acesta capătă o viziune de ansamblu asupra factorilor care influențează alegerea traseului educațional și profesional, ceea ce determină luarea unor decizii mult mai pragmatice.

În concluzie, având în vedere faptul că perioada adolescenței este una a tatonărilor, a căutărilor, a experiențelor, a indecisiei, activitățile de consiliere privind cariera desfășurate în școli și mai ales în anii terminali de liceu sunt deosebit de importante pentru elevi. Rolul acestei consilieri în școală este de a-l sprijini pe elev în procesul autocunoașterii și descoperirii reperelor sale interne și externe, astfel încât traseul său profesional să fie unul presărat cu bucurii și împliniri, nu cu dezamăgiri și eecuri.

BIBLIOGRAFIE

1. Adams G. R., Berzonsky, M.D., „*Psihologia adolescenței*”, Editura Polirom, Iași, 2009
2. Băban A., „*Consiliere educațională. Ghid pentru orele de dirigiență și consiliere*”, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001
3. Braconnier A., „*Copilul tău de la 10 ani până la 25 de ani*”, Editura Teora, București, 2001

4. Dumitru I. Al., „*Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice*”, Editura Polirom, Iași, 2008
5. „*Ghid de orientare și consiliere colară și profesională*”, Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, 2014
6. Jigău M. (coord), „*Consilierea carierei. Compendiu de metode și tehnici*”, Institutul de Științe ale Educației, București, 2006
7. Sandu E. N., „*Valorificarea fiinelor de lucru în consilierea de grup la adolescenți*”, Universitatea Lucian Blaga, Sibiu, 2009
8. Schaffer H.R., „*Introducere în psihologia copilului*”, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2005

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ, O NECESITATE PENTRU ELEVI

*Prof. înv. Primar Ardeiu Aurora
coala Gimnazială Nr.1 Motru*

A society that tends to develop harmoniously must take into account and support the work of career guidance, given the need for it. The school as an institution of education, training and guidance must adapt content, structures and functions, create favorable conditions for students to enable them social integration rapidly, flexibility, initiative and problem solving, reducing unpredictable, hazard choosing career. The education and training conducted in schools is necessary to bridge the transition to the adult world of work and social life.

Consilierea și orientarea colară și profesională aspiră să-l fac pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Consilierea și orientarea colară și profesională, ca fenomen social, și-a reliefat importanța la începutul secolului XX, cu prilejul modificării semnificative atât a raportului între cererea și oferta de locuri de muncă, dezvoltării industriale, cât și a sporirii nivelului competențelor cerute de utilizarea noilor tehnologii.

În comparație cu preocupările de orientare profesională pentru adulți, activitatea de orientare colară și preorientare profesională desfășurată în colii în beneficiul elevilor, a demarat relativ târziu. Preorientarea trebuie văzută ca un proces de conturare general –prin informare, asistență, autocunoaștere – a preferințelor și aspirațiilor cu privire la ruta colară și profesională.

Consilierea și orientarea colară și profesională intenționează să-l fac pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare) dacă nu în mod integral, chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Considerată ca o chestiune de natură educativă și comunicatională, consilierea și orientarea colară și profesională au dus la schimbarea ansamblului de metode și tehnici cu care se operează, conținutului activității consilierului, rolului și poziției acestui domeniu în sistemul formării inițiale și continue a tinerilor și adulților. În prezent consilierea și orientarea colară și profesională este un demers de natură educativă – pentru că „educația și orientarea sunt două funcții ale colii, complementare, dar distincte”, afirmă Raffestin – dar nu limitat doar în această arie.

Consilierea și orientarea colară și profesională urmăresc să rezolve simultan, două aspecte importante în prezent:

- asigurarea unei egalități sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formare profesională și

- optimizarea utilizării resurselor umane de care dispune societatea.

Școala, ca instituție de educație, formare și orientare trebuie să se adapteze conștient, structurilor și funcțiilor sale, să creeze premise favorabile pentru elevii care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului, a hazardului în alegerea carierei.

Procesul de educație și formare profesională desfășurat în școală constituie puntea necesară trecerii spre lumea muncii și viața socială adultă.

Consilierea și orientarea nu trebuie să constituie un obiect de studiu sau o disciplină școlară ci o arie de aplicare, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate și exersate în viață. Consilierea și orientarea pentru carieră este compatibilă cu eșecurile, renunțările, erorile, alegerile succesive. Decizia finală presupune adesea parcurgerea acestor etape.

În consecință, rolul consilierii și orientării constă în:

- a acorda informații credibile, exacte și direct utilizabile, suport moral și emoțional celor aflați în situații de indecizie cu privire la viitorul lor social și profesional,
- a ajuta tinerii să se adapteze cu ușurință la dinamica socială și economică,
- a face educație antreprenorială,
- a reduce distanța dintre lume și cea a muncii,
- a nu le da celor care apelează la serviciile consilierilor false speranțe și așteptări exagerate; realismul și caracterul practic al consilierii trebuie să fie predominant,
- a combate stereotipurile cu privire la profesii: curate-murdare, bune-prostăpătate, de înalt statut social-degradante, rezervate anumitor clase sociale,
- a învăța tinerii ce și cum să aleagă, având libertate în luarea deciziilor fiind în cunoștință de cauză,
- a reduce presiunea emoțională a statutului de om prin găsirea de soluții alternative,
- a acorda atenție și sprijin special persoanelor cu handicap, copiilor străzii, grupurilor minoritare etnice, celor cu un nivel redus de educație sau formare profesională, etc.

Există o strânsă legătură între disciplinele școlare și profesia pe care un tânăr o urmează. Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română /limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, traducător, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.

- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.

- fizică, chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.

- istorie: profesor sau cercetător în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.

- informatică: profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucrător în domeniul financiar-bancar, specialist în telecomunicații, arhitect, controlor de trafic aerian.

- educație fizică: profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofițer în armată, polițist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Acesta modalitate de punere în relație a materiilor școlare cu ulterioarele dezvoltări profesionale este posibilă în măsura în care tânărul alege să continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev să aleagă un alt domeniu profesional. Performanțele școlare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului. Acest proces cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combină și influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane.

În sprijinul a tot ce am spus mai sus am citit odată o poveste care m-a făcut să iau greu în calcul ca pe un obstacol ce trebuie depășit în trecut, la fel le-am explicat și elevilor mei că trebuie să fac.

POVEȘTEA UNUI MĂGAR

"Într-o bună zi, măgarul unui târnăcuz într-o fântână. Nefericitul animal se puse pe zbierat, ore întregi, în timp ce țânțarii se vedeau de față. Până la urmă, țânțarul hotărât că măgarul era oricum bătrân, iar că fântâna, fiind secă, tot trebuia să fie acoperită odată cu odată. Astfel a ajuns la concluzia că nu mai merită osteneala de a-l scoate pe măgar din adâncul fântânii.

A atunci țânțarii chemă vecinii, ca să-și dea o mână de ajutor. Fiecare dintre ei apucă pe dată câte o lopată și începu să arunce de zor pe mânt în untrul fântânii. Măgarul pricepu de îndată că și se pregătea și se puse și mai tare pe zbierat. Dar, spre mirarea tuturor, după câteva lopeti bune de pe mânt, măgarul se potolă și tăcu. Țânțarul privi în adâncul fântânii și rămasese uluit de ce văzu. Cu fiecare lopată de pe mânt, măgarul cel bătrân făcea ceva neașteptat: se scutura de pe mânt și punea deasupra lui. În curând, toată lumea fu martoră cu surprindere la momentul când măgarul, ajuns până la gura fântânii, sări peste zidurile ei.

Morala:

Viața va arunca poate și peste tine cu pe mânt și cu tot felul de greutăți... Înșelăciunea, secretul pentru a ieși din fântână este să te scuturi de acest pe mânt și să-ți folosești pentru a urca un pas mai sus. Fiecare din greutățile noastre este o ocazie pentru un pas înainte. Putem ieși din adâncurile cele mai profunde dacă nu ne dăm bătăie. Folosește-te pe mântul pe care îl aruncă ceilalți și peste tine ca să mergi înainte."

BIBLIOGRAFIE:

C. PĂLNEANU I. *Orientarea profesională și de specialitate în domeniul militar*. București, Editura Militar, 1975.

CENTRUL de orientare colară și profesională. *Manual de înființare și operare*. București, Fiman, Editura Expert, 1997.

Tomă, G(coord). *DIC IONAR de orientare colară și profesională*. București, Editura Afelin, 1996.

NEAMU C. *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare la gradul II*-Editura Spiru Haret, Iași, 1995

TOMĂ GH. *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de editură și Presă „Via a Românească”, București, 2001

**PERSONALITATEA CA FACTOR PREDICTIV
ÎN ORIENTAREA ÎN CARIER
PERSONALITY AS A PREDICTIVE FACTOR
IN CAREER ORIENTATION**

*Prof. B. descu Emilia
Colegiul Tehnic "Domnul Tudor"*

Students' career orientation is influenced by a series of factors such as: heredity, environment, life experiences and individual development. Heredity includes the biological state of the human body but also the skill potential and the temperament potential. The environment takes into consideration the most important people in the individual's life. The individual development refers to certain life milestones, not necessary the growth and development stages. The vocational maturity of a child cannot be identified around 14-15 years of age therefore the parents have the biggest impact on the future adult's lifestyle.

Factorii care influențează opțiunea profesională a elevilor, atât cei subiectivi cât și cei, obiectivi (externi), sunt elemente hotărâtoare pentru drumul pe care îl alege elevii după absolvirea colii.

În ceea ce privește factorii subiectivi, acțiunile se vor îndrepta direct asupra elevului, iar în privința factorilor externi - atât asupra acestora (parinți, rude, etc.), cât și asupra elevului care este sub influența lor.

Este necesar să li se arate elevilor inconsistența unor criterii de alegere a profesiei cum sunt: este frumoasă, este bună mi se pare interesant, îmi place, etc. Elevii dau în mod frecvent aceste motive ale alegerii profesiei. De aceea, elevilor care invocă asemenea motive, să li se ceară să argumenteze, iar dacă nu pot, să se documenteze pentru a putea demonstra că profesia respectivă este frumoasă, bună, interesantă sau să se explice de ce le place.

O greșală care îi duce pe elevi spre profesii pentru care nu au înclinații și interese corespunzătoare este alegerea profesiei în funcție de ansele de reușită la coala postgenerală (liceu sau coli profesionale). În mod normal elevii trebuie să-și aleagă în primul rând profesia și în funcție de aceasta să se îndrepte către coala prin care urmează să se califice. Mulți elevi procedează însă invers: întâi își aleg coala în care cred că pot intra mai ușor, profesia rămânând pe plan secundar iar preocuparea principală devine, de data aceasta, schimbarea locului de muncă și implicit a profesiei.

Factorii generali ce influențează activitatea profesională sunt: ereditatea, mediul, experiența de viață și dezvoltarea individuală.

Ereditatea. Nu există teoretician care să nu evidențieze rolul eredității. Aici include starea biologică a organismului uman, dar și potențialul aptitudinal și temperamental (ca modalitate de utilizare a energiei psihice, în viziunea Annei Roe). Nu se poate face o discriminare între cei doi factori (ereditate și mediu) în ceea ce privește nivelul de influență. Fiecare poate potența sau diminua efectul celuilalt.

Mediul presupune în primul rând persoanele semnificative din viața individului, în timp ce structura genetică influențează nivelul ocupațional spre care aspiră. Această afirmație este valabilă numai dacă acceptăm ideea că nivelul de aspirație este direct proporțional cu potențialul intelectual și aptitudinal al unui individ; ori, realitatea demonstrează că anumiți factori de mediu, ca, de exemplu, izolarea sau deficitul financiar, constituie circumstanțe ce împiedică atingerea nivelului de performanțe pe care o persoană îl poate realiza, în pofida potențialului ereditar. Condițiile de mediu oferă sau nu posibilitatea valorificării zestrei genetice. Ginzberg, Ginsburg, Axelrad și Helman consideră mediul o presiune exercitată de viața reală și care obligă ființa umană să răspundă

influențându-o în luarea deciziei vocaționale. Un rol important îl are statutul socioeconomic al părinților, care poate asigura un anumit nivel de instruire ce va avea un aport însemnat în alegerea carierei. Statutul social înalt și posibilitățile financiare mari ale părinților sau tutorilor oferă nu numai un model de urmat, ci și condiții optime de realizare profesională.

Experiența de viață din copilărie influențează opțiunile noastre:

- opțiunea pentru ocupații în care știm să avem posibilitatea contactării altor persoane sau pentru ocupații în care știm să lucrăm izolat, în funcție de mediul familial din care provenim (A. Roe);
- suntem motivați diferit, în funcție de modul în care s-a răspuns nevoilor noastre, de intensitatea acestor nevoi, dar și în funcție de bagajul ereditar (A. Roe);
- ocolim activitățile care nu ne-au plăcut și le căutăm pe cele care ne-au satisfăcut și în care am avut succese (J. Holland);
- învățăm să adoptăm acele comportamente care ne împlinesc și pentru care suntem aprobați de cei din jur (D. Super);
- ne maturizăm și ne formăm propriul stil de viață odată cu propria personalitate și cu cerințele comunității în care trăim.

Dezvoltarea individuală în viziunea lui Ginzberg, Ginsburg, Axelrad, Helma se referă mai curând la aceste etape prin care trece o persoană, și nu la stadiile de creștere și dezvoltare, așa cum apare în mod explicit la D. Super, iar acest lucru are o semnificație deosebită în activitatea practică a consilierului de orientare a carierei. Nu se poate pretinde maturitate vocațională unui copil de 14 ani, la această vârstă ne fiind încă identificate și clarificate propriile interese și valori. De regulă, acestea se schimbă de la un moment la altul, dar rămân relativ ferm formulate în jurul vârstei de 25 de ani. Ginzberg, Ginsburg, Axelrad și Helma sunt printre primii (anii '50) care acordă un rol deosebit valorilor în luarea unei decizii ocupaționale, în virtutea diferitelor valori individuale subînțelese implicate în diferite tipuri de muncă. De exemplu: ofera aceeași activitate statutului social pe care-l dorești?

Este o ocupație care se desfășoară în aer liber?

Programul de lucru este flexibil? Trebuie să faci deplasări în țară și în străinătate? Salariul este pe măsura nevoilor mele? etc.

Deci fiind un proces cu o anumită dinamică opțiunea profesională a elevilor poate fi cunoscută multilateral numai în măsura în care ea este studiată din perspectiva desfășurării ei, în funcție de factorii subiectivi și obiectivi.

Demersurile teoretice și experimentale prezentate scot în evidență o serie de factori care influențează activitatea ocupațională desfășurată de o persoană, modalitatea de alegere, succesul sau insuccesul, dezvoltarea sa și au la bază studiul de cercetare științific prin care se încearcă să se răspundă la întrebările: ce îl face pe un individ să fie eficient în muncă? De ce o persoană alege un anumit tip de ocupație? Ce înseamnă autoîmplinire profesională? Care sunt elementele din viața și mediul care influențează o persoană? etc.

(A. Roe) aduce în prim-plan:

- modul de cheltuire a energiei psihice care influențează evoluția și stilul de viață a unei persoane, cu implicații în comportamentul profesional;
- experiența de viață din copilărie, în care un rol hotărâtor îl au părinții;
- luarea deciziilor vocaționale se face în funcție de nevoile și ierarhizarea acestora, la care se adaugă influența factorilor genetici.

Factorii genetici și modul în care se ierarhizează nevoile, influențând alegerea unei ocupații și se constituie ca efect în matricea întregii vieți. Gradul motivației de atingere a unui scop vocațional este dat de modul în care se ierarhizează nevoile indivizilor și de intensitatea nevoilor specifice fiecăruia.

Interesant este ideea conform căreia motivațiile unei persoane au la bază modalitățile prin care s-a răspuns nevoilor sale în copilărie.

Condițiile de satisfacere a nevoilor depind de mediul în care trăiește un copil, iar părinții sunt vizuali ca actorii sociali cu cel mai mare impact în ceea ce mai târziu se va constitui ca stil de viață al viitorului adult.

BIBLIOGRAFIE:

FLOYER ACLAND, Andrew. *Abilități și aptitudini perfecte*. București, Editura Națională, 1998.

Tomaga (coord). *DICTIONAR de orientare școlară și profesională*. București, Editura Afelin, 1996

PARADIGMA VALORILOR – CONSTANTĂ A CONSILIERII ELEVILOR

*Bălcănu Delia,
Colegiul Național Economic Th. Costescu*

Inferiority complexes makes some teens to want an alternative to wake up overnight French or American, British and Austrian; for now, the dream is allowed, but the reality is sometimes frustrating reverie shatters them; those who are proud of their origins will become missionaries of postmodern education. Poverty, disease or physical appearance subordinated contemporary canons is a real stigma limiting their utopian happiness. In this context, the ideal partner should be very rich or very affectionate, love has become almost a sense anachronistic passer insufficient marriage; reciprocity emotions, the feeling is almost redundant; Adam and Eve lived in paradise, while the earthly paradise has become a temptation. Desire to know the unknown resulted in images of cities (New York, Paris) is specific to human nature; Paris Underlining the maximum attraction of teenagers who love the romance confuses maintained an ideal job (IT engineer) which ensures transience. Temperament is what we outlined a coordinated social interface; sanguinicul becomes a must-have present conjuncture; While fleeting beauty is an asset that defines our social success. Contemporary Age is the historical period preferred by teenagers interwar is vapid, vulnerable; Antiquity is just history; absence gadgets is profanity becomes a frustration, an inability to accept the daily. Positive moral values is a code of honor, of humanity, a compass in this jungle fantasies eroded by money, the brand, the desire furious when intelligence, humor, beauty of the soul are the only remnants of a being imperfect. The company is educators, teenagers today are the future, the chance of saving humanity are corrupt, received; the questionnaire was an opportunity for meditation, rediscovery, raising morale; dialectic betrays positive-negative dichotomy sacred-profane, but not in a religious sense; so, designate sacred positive moral values, good, truth, beauty, while the profane connotes filthy, corrupt, evil universal.

Consider că valorile sunt principii care ne ghidează existența în societatea contemporană pragmatică, egoistă și individualistă. Filozofia personalizată de viață necesită valori precum fericirea, iubirea, prietenia, echilibrul, materialismul, egoismul sau altruismul. Demersul de clarificare a valorilor presupune dezvoltarea de către tineri a unui set propriu de valori care să le ofere autenticitate existenței. Tehnica ierarhizării valorilor urmărește să pună pe tineri în situația de a efectua opțiuni între diferite alternative acționale și de a susține și explica public propriile acțiuni. Un obiectiv esențial al activității este acela de a ajuta pe tineri să înțeleagă faptul că multe situații sunt mai importante și mai complexe decât par la prima vedere. Am explicat elevilor că urmează să le voi adresa întrebări, cu ajutorul slide-urilor Power Point, care vor impune formularea de judecăți pornind de la analiza exhaustivă a propriilor valori. Întrebările vor fi urmate de 3 sau 4 alternative

de răspuns, adolescenții urmând să ierarhizeze răspunsurile în funcție de propriul set de valori, alocând cifra 1 pentru prima opțiune, cifra 2 pentru cea de-a doua; pe fișele de lucru, se va menționa ordinea personalizată a valorilor.

Întrebările utilizate:

1. Care este cel mai important aspect într-o relație de prietenie?

- altruismul
- sinceritatea
- loialitatea

2. Dacă ai câștiga două mii de euro, ce ai face?

- i-a dona unui centru de plasament
- i-a depune la bancă
- a cumpăra

3. Ce ai prefera să fii?

- francez
- român
- american

4. Cum i-ar plăcea cel mai puțin să fii?

- sârac
- bolnav
- pitic

5. Cu ce fel de persoană ai prefera să trăiești?

- foarte bogat
- foarte afectuos
- foarte inteligent

6. Ce oraș ai prefera să vizitezi?

- New York
- Istanbul
- Paris

7. Ce job ai prefera să ai?

- medic
- profesor
- inginer IT

8. Ce temperament ai prefera la soție / soț?

- melancolic
- sangvinic
- coleric

9. Ce calități ai prefera?

- frumoase
- inteligente
- creativitate

10. În ce perioadă istorică ai prefera să trăiești?

- Epoca contemporană
- Perioada interbelică
- Antichitatea greco-latină

Au existat situații când elevii au solicitat și alte alternative dintre cele alese; astfel, am hotărât, împreună cu elevii, să completez cu alternativele propuse de elevi la lista de alternative prestabilite:

- la primul item am completat alternativa afecțiune;
- la al treilea item am adăugat alternativa austriac, respectiv englez;

- la itemul patru am adăugat desfigurată;
- la itemul cinci, un elev a solicitat prezența orașului Singapore;

Am prezentat slide-urile Power Point, am scris alternativele de răspuns pe tablă și am cerut elevilor să realizeze propriile ierarhizări. După ce elevii și-au expus punctul de vedere, am prezentat propria ierarhie (1-sinceritatea, 2-iubirea, 3-român, 4-bolnav, 5-afectuos, 6-New York, 7-profesor, 8-sângvinic, 9-inteligent, 10-perioada interbelică); ulterior am solicitat o discuție de grup, având ca obiectiv motivarea opțiunilor.

Chestionarul compus din 10 itemi a fost adresat unui eșantion format din 30 de elevi (clasa a XII-a), având vârsta de 17 sau 18 ani.

Primul item (Care este cel mai important aspect într-o relație de prietenie?) a evidențiat calitățile intrinsece unei relații de prietenie: 8-altruismul, 12-sinceritatea, 6-loyalitatea și afecțiunea-4.

Al doilea item (Dacă ai câțiva mii de euro, ce ai face?) a împărțit clasa de elevi astfel: iubirea-9, 7-bancă, 14-cel torii. Itemul trei-Ce ai prefera să fii?-a surprins ipostazele virtuale dorite ale adolescenților: francez-7, român-8, american-10, englez-3, austriac-2.

Itemul patru-Cum și-ar plăcea cel mai puțin să fii?-a relevat vulnerabilitățile adolescentului contemporan: 12-sărăcă, 9-bolnav, 5-pitic, 4-desfigurată.

Itemul cinci-Cu ce fel de persoană ai prefera să trăiești?-a evidențiat dominantele vârstei adolescentine contemporane: 10-foarte bogat, 9-afectuos, 9-foarte inteligent.

Dorința de evadare din cotidian în spații îndepărtate precum New York-8, Istanbul-5, Singapore-3, Paris-14, a fost punctată în cadrul itemului cinci: Ce oraș ai prefera să vizitezi?

Itemul șase-Ce job ai prefera să ai?-dezvăluie orientarea profesională a elevilor: 9-medic, profesor-5, inginer IT-16.

Itemul șapte-Ce temperament ai prefera la soț/soție?-precizează modelul matrimonial al adolescenților: melancolic-9, sângvinic-16, coleric-5.

Itemul nou-Ce calități ai prefera?-punctează calitățile idealizate: 13-frumusețe, 10-inteligent, 7-creativitate. Itemul zece-În ce perioadă istorică ai prefera să trăiești?-surprinde preferința elevilor pentru epoca contemporană: 22-Epoca contemporană, 5-Epoca interbelică, 5-Antichitate.

Consider că această tehnică a reprezentat o autentică strategie de activizare, de responsabilizare a adolescentului în ceea ce privește clarificarea valorilor morale; prin introspecție și autoanaliză lucidă, elevii au ierarhizat variantele de răspuns în funcție de profilul lor moral. Atributele societății contemporane-pragmatismul, egoismul, individualismul, nedezumanizează, ne transformă, în mod conștient, în ființe egocentrice dominate de instinctele de parvenire. În acest sens, relațiile de prietenie ale noilor generații ne vor salva sufletul meschin. Suntem capabili să dăm ruim zâmbete, împrăștiăm, sigurăm celor mai puțin norocoși.

Complexele de inferioritate îi determină pe unii adolescenți să-și dorească o alternativă, să se trezească peste noapte francezi sau americani, englezi sau austrieci; deocamdată, visul este permis, însă realitatea frustrantă le spulberă reveria; cei care sunt mândri de originea lor vor deveni misionari ai educației societății postmoderniste. Sărăcia, boala sau aspectul fizic nesubordonat canoanelor contemporane reprezintă un adevărat stigmat ce le limitează utopica fericire. În acest context, partenerul ideal ar trebui să fie foarte bogat sau foarte afectuos, iubirea a devenit aproape un sentiment anacronic, trecut, insuficient mariajului; reciprocitatea emoțiilor, a simțirilor este cvasi-redundantă; Adam și Eva au trăit în rai, în timp ce paradisul terestru a devenit o ispită. Dorința de a cunoaște necunoscutul concretizat în imaginea unor metropole (New York, Paris) este specifică naturii umane; Parisul fiind obiectivul de atracție maxim al adolescenților care confundă romantismul cu iubirea întru de un job ideal (inginer IT) care-i asigură vremelnicia.

Temperamentul este o coordonată ce ne conturează interfața socială; sângvinicul devine un must-have al conjuncturii prezente; în timp ce frumusețea trecătoare este un atu ce ne definește reușita socială. Epoca contemporană este perioada istorică preferată de adolescenți, interbelicul este fad, vulnerabil; Antichitatea este doar istorie; absența gadgeturilor este o profanare, devine o

frustrare, o imposibilitate de a accepta cotidianul. Valorile morale pozitive reprezint un cod al onoarei, al umanului, o busol în jungla prezentului erodat de fantasmele banului, ale brandului, ale dorin ei de epatare furibund , atunci când inteligen a, umorul, frumuse ea sufletului sunt doar reminiscen e ale unei fiin e imperfecte. Societatea este educabil , adolescen ii de ast zi sunt viitorul, sunt ansa salv rii umanit ii corupte, parvenite; aplicarea chestionarului a fost un prilej de medita ie, de redescoperire, de con tinentizare a moralului; dialectica pozitiv-negativ tr deaz dihotomia sacru-profan, nu îns într-un sens religios; astfel, sacrul desemneaz valorile morale pozitive, binele, adev rul, frumosul, în timp ce profanul conoteaz imundul, coruptul, r ul universal.

CARIERA PROFESIONAL – DILEMA TINERILOR PROFESSIONAL CAREER - DILEMMA OF YOUNG

*Prof. Blagoe Mariana M d lina
Liceul Tehnologic Tudor Vladimirescu - imian*

Education, profesional activity, career are key aspects of human activity in the making. Schools, vocational and academic ensure all pupils, students opportunities to form a general culture and the specialty to access various professional fields. But the continuing trend for social change places man in the face of personal decisions across the "professions of the future." Dynamic labor market sometimes creates confusion Between the bids and offers of employment; professional skills to future formats and the alleged employer specialist, etc. Specialist in the making, felt the disparity between personal financial aspirations, the variety of job requirements that change / increases continuously and overuse of professional fields that diminish the employability of pretenders. European policies on vocational guidance and counseling reinforces the importance and necessity of information, guidance and career counseling teenager, young and adult, by supporting developers default programs in career counseling. Following investigations by the NEA (National Agency for Employment) on the situation of young people on the labor market was highlighted that young people are at risk of becoming unemployed mostly other occupational groups, but also with issues relating to the following:

- Placing difficult in the workforce (employability);
- Inadequate training needs and labor market requirements;
- Unattractive employment opportunities;
- Lack of motivation for self-profession;
- Professional indecision etc.

The concept of career guidance covers the widest range of activities, information and skills assessment, counseling and vocational education. Self-Realization person by profession is a natural tendency because the potential of the individual and career counseling offers effective ways of promoting this potential according to labor market needs. Recently career was perceived as an ascent of the individual hierarchical structures at work, actually disproved by new representations on the current outlook, reflecting the individual professional development path. In this last sense, his career can become accessible to all, making use of their potential. Cooperation with similar institutions in order to update strategies career counseling and mediation collaboration between education and the labor market. Western states have implemented the system of career guidance in the early twentieth century and promotes specialized services in accordance with changes in the educational field. Developed countries with advanced market economies give priority in developing the existing human capital through various educational programs (formal, non-formal, informal) scholarships, educational and vocational assistance. Social productivity of labor is reflected by the large investments they make in training state and ensuring this process with sufficient resources for

quality and competence of future specialists. Future socio-professional, economic and cultural center of the country is "consequence" of this in terms of investment in education, training and human resources development, or educational ideal involves structuring and formation of personality, able to integrate socio-professional, the result of a act judiciously career counseling.

Educația, învățământul, activitatea profesională, cariera sunt aspecte cheie ale activității omului în devenire. Mediul colar, profesional și academic asigură tuturor elevilor, studenților posibilități să-și formeze o cultură generală și de specialitate, pentru a avea acces la diverse domenii profesionale. Însă tendința continuă a schimbărilor sociale plasează omul în fața unor decizii personale vizavi de „profesiile cu viitor”.

Dinamica pieții muncii creează uneori confuzii între: *cererile și ofertele de angajare; competențele profesionale formate la viitorul specialist și cele pretinse de angajator etc.*

Specialistul în devenire, resimte dezacordul dintre aspirațiile financiare personale, varietatea cerințelor de angajare care se modifică/amplifică continuu și suprasolicitarea unor domenii profesionale care diminuează ansele de angajare a candidaților.

Politicile europene în domeniul ghidării și consilierii vocaționale, reconfirmă importanța și necesitatea serviciilor de informare, ghidare și consiliere a carierei copilului, adolescentului, tânărului și adultului, prin susținerea implicită a programelor dezvoltate în consiliere de carieră.

Piața muncii a suferit profunde transformări generate de reformele economice din ultimele două decenii, cu influențe directe asupra factorului uman. Condițiile sociale au determinat migrația forței de muncă, în special a celei tinere, care a cauzat scăderea constantă a populației active în plan socio-economic.

În urma cercetărilor efectuate de ANOFM (Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă) privind situația tinerilor pe piața muncii s-a evidențiat că tinerii se confruntă cu riscul de a deveni omeri preponderent altor grupuri ocupaționale, dar și cu probleme legate de următoarele aspecte:

- plasarea dificilă în câmpul muncii (inserția profesională);
- formarea profesională neadecvată necesităților și exigențelor pieții muncii;
- oportunitățile neatractive de angajare;
- lipsa motivațiilor de autorealizare prin profesie;
- indecizia profesională etc.

Conceptul de ghidare în carieră acoperă gama cea mai largă de activități, de la informare și evaluare de competențe, la consiliere și educație vocațională. Autorealizarea persoanei prin profesie este o tendință firească, deoarece valorifică potențialul individual, iar consilierea în carieră oferă modalități eficiente de promovare a acestui potențial conform nevoilor pieții muncii.

Recent cariera era percepută ca o ascensiune a persoanei în structurile ierarhice la locul de muncă, fapt infirmat de noile reprezentări asupra actualelor concepții, ce reflectă traseul de dezvoltare profesională a persoanei. În această ultimă accepțiune, cariera poate deveni accesibilă tuturor, valorificând potențialul fiecăruia.

Consilierea în carieră are la bază următoarele sarcini:

Asistarea procesului de ghidare/orientare, informare profesională a elevilor, absolvenților, studenților și persoanelor în dificultate profesională;

Informarea subiecților vizavi de posibilitățile, ofertele, oportunitățile colare și profesionale existente în plan local și național;

Aplicarea instrumentelor, tehnicilor de măsurare a valorilor, intereselor profesionale și diagnostic aptitudinal;

Organizarea seminarelor formative pentru elevi, adolescenți, tineri și agenți economici privind inserția profesională;

Analiza și implementarea tehnicilor de cucerire a locurilor de muncă pentru favorizarea angajării;

Analiza cererii și ofertei pieții muncii, în scopul identificării ariilor profesionale actuale și perspectivelor pieții muncii;

Realizarea unui bilanț de competențe necesare accederii profesionale;

Formarea abilităților necesare accederii profesionale;

Medierea situațiilor problematice în formarea și dezvoltarea profesională.

Cooperarea cu instituțiile de profil în vederea actualizării strategiilor de consiliere în carieră și mijlocirea colaborării dintre sistemul educațional și piața muncii.

Statele occidentale au implementat sistemul de ghidare a carierei la începutul sec. XX și promovează serviciile specializate în conformitate cu schimbările din domeniul educațional.

Țările dezvoltate cu o economie de piață avansată dau prioritate procesului de dezvoltare a capitalului uman existent prin diverse programe educaționale (formale, non-formale, informale) burse, asistență educațională și vocațională. Productivitatea socială a muncii este reflectată prin investițiile mari pe care le face statul în procesul de instruire și asigurarea acestui proces cu suficiente resurse în favoarea calității și competenței viitorilor specialiști.

Viitorul socio-profesional, economic și cultural al țării este „consecință” prezentului, în termeni de investiție în educație, formare și dezvoltare a resurselor umane, or idealul educațional presupune structurarea și formarea personalității, apte de a se integra socio-profesional, rezultanta unui act judicios de consiliere în carieră.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

Marcu A., Dumitrescu C., *Orientare și consiliere pentru carieră în politicile pentru tineret*, Oradea 2006.

Lemeni G., Miclea M., *Consiliere și orientare - ghid de educație pentru carieră*, Cluj-Napoca 2004.

Singer Mihaela, Sarivan Ligia, *Qui Vadis, academia? Repere pentru o reformă de profunzime în învățământul superior*, Editura Sigma, București, 2006.

ROLUL DIRIGINTELUI ÎN CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA COLARILOR ÎN PROFESIONAL

*Prof. Bogdan Iuliana-Adelina
Colegiul Tehnic Domnul Tudor*

School Counseling is a very complex process, which needs to begin from the first school years. In order to take the right decision, in accord with their personality and needs, students need to know the reality of a job or career instead of getting a blurred and unrealistic picture. Therefore, the form teacher has a very difficult mission, especially nowadays, when the labour market is continually changing and our society faces confusion regarding role models and sheer values.

Consilierea și orientarea colarilor este un proces amplu, început încă din primii ani de școală. În această activitate îndelungată sunt implicați foarte mulți factori alături de școală și familie: mass-media (prin programele educative), unitățile economice (întâlnirile cu specialiștii, vizitele și bursele oferite anumitor elevi), instituții specializate (cabinetele și laboratoarele de orientare colar și profesională, Institutul de Științe ale Educației, organizațiile de tineret).

În sens larg, consilierea reprezintă o acțiune complexă prin care “se urmărește sugerarea modului de a proceda sau a modului de comportare ce trebuie să fie adoptat într-o situație dată sau, în general, în viața și activitatea cotidiană”¹

Pentru a lua o decizie potrivit personalității și nevoilor sale, un elev are nevoie să cunoască realitatea unei profesii sau cariere, nu una distorsionată sau nerealistă. Astfel, dirigintelui îi revine o misiune foarte grea, mai ales în perioada actuală, când piața muncii este într-o continuă schimbare, iar în societate este o permanentă confuzie în ceea ce privește valorile.

Dacă primele decizii legate de înscrierea și urmarea traseului educațional sunt luate exclusiv de părinți, înănd cont de: apropierea de casă, învățatul pe care urmează să îl aibă, faptul că și părinții au urmat aceeași școală etc., începând cu alegerea liceului, elevul se implică în mod decisiv. Pentru ca educabilul să ia decizia corectă, dirigintele trebuie să-l orienteze activitățile de la ora de consiliere și orientare spre forme care sprijină procesul de autocunoaștere prin întocmirea de către elevii înșiși a caracterizării proprii lor persoane. Doar cunoscându-se foarte bine, elevul va lua decizia corectă.

El trebuie să fie conștient de tot ceea ce face pentru viitorul său. Aici intervine dirigintele în orientarea colarilor. Astfel, el îl ajută pe elev să nu urmeze un liceu sau o facultate care nu îi se potrivește. De multe ori adolescenții își aleg școala în care cred că pot intra mai ușor, profesiunea rămânând pe plan secundar.

Principalele mijloace utilizate în orientarea colarilor și profesională, modernizate, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt:

- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în orele de consiliere și orientare sau în cadrul cabinetului consilierului colar;
- vizitarea liceelor, în cazul elevilor de gimnaziu /universităților, în cazul liceenilor,
- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale,
- prezentarea profesiilor părinților sau ale unor foști elevi ai școlii, în cadrul unor activități de tipul Biblioteca vie;
- invitarea în școală de personalități,

¹ Tomă, Gh., (coord.), 1996, *Dicționar de orientare colar și profesională*

- analizarea diferitelor lucrări de specialitate, emisiuni de radio și televiziune, filme documentare, ziare specializate în reportaje despre locurile de muncă și viața socială etc.
- incurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală și/sau în afara acesteia, în cadrul unor ONG-uri
- invitarea de directori de școli profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior,
- simularea în clasă a diferitelor contexte de viață și profesionale.
- să participe cu elevii la târguri de oferte educaționale

În practica propriu-zisă a consilierii și orientării, informarea elevilor asupra tipurilor de școli și a profilurilor de studii, precum și asupra profesiilor și cerințelor vieții sociale se caracterizează printr-o succesiune gradată de acțiuni, care pornesc de la o informare cu caracter general spre una aprofundată și specializată².

Informarea despre posibilele rute școlare care pot fi urmate de orice elev care a absolvit un anumit nivel de învățământ, trebuie să cuprind numeroase informații: denumirea școlii, adresa, numărul de telefon și fax, eventual adresa E-mail; sit-ul școlii, persoanele de contact; tipurile de școli existente în diferite zone sau medii; profilurile de pregătire; condițiile de admitere; condițiile de școlarizare; dotări speciale ale școlii (laboratoare, tehnologia); calitatea pregătirii.

Aceste informații trebuie oferite într-o formă sistematizată, cu avantajele și dezavantajele fiecărei unități.

În concluzie, alături de părinți, dirigințele trebuie să-i ofere elevului tot sprijinul pentru a învăța să elimine acele bariere mentale care îi blochează explorarea, cunoașterea și încrederea în sine, pentru a lua decizia corectă în alegerea carierei. Din păcate toate aceste lucruri trebuie făcute în cele 50 de minute alocate săptămânal acestei ore, înănd cont și de numărul foarte mare de elevi și personalitatea acestora atât de diferit.

BIBLIOGRAFIE:

- Tomșa Gh., (coord.), 1996, *Dictionar de orientare școlară și profesională*, Editura Afeliu, București,
- Holban Ion, 1973, *Orientarea școlară*, Editura Junimea, Iași

² Cf. Holban, Ion, *Orientarea școlară*, pag.49

IMPORTANȚA CONSILIERII ȘI COLĂRII ÎN ORIENTAREA ELEVILOR SPRE O CARIERĂ DE SUCCES

*Prof. Bianca Borug
CJRAE Mehedinți*

This paper describes and analyzes the theoretical perspectives of educational counselling and vocational counselling. The theoretical approach of the paper keeps the content commonly found in the counselling-related text aiming at the characteristic aspects of educational and vocational guidance, reviews the definition of concepts and relationships between counselling and guidance, motivates the role of vocational and educational guidance to support the integration on the labour market.

Consilierea este un proces complex ce cuprinde o arie foarte largă de intervenții care impun o pregătire profesională de specialitate. The British Association for Counselling, fondată în 1977, definește consilierea ca fiind utilizarea pricepută și principală a relațiilor interpersonale pentru a facilita autocunoașterea, acceptarea emoțională și maturizarea, dezvoltarea optimă a resurselor personale.[...] Relațiile de consiliere pot fi centrate pe aspecte ale dezvoltării, pe formularea și rezolvarea unor probleme specifice, luarea de decizii, controlul stărilor de criză, dezvoltarea unui insight personal, pe lucrul asupra trăirilor afective sau a conflictelor interne, ori pe îmbunătățirea relațiilor cu ceilalți. (BAC, cf. Clarkson și Pokorny, 1994 p. 8).

Scopul general este acela de a furniza ocazia de a lucra în direcția unei vieți mai satisfăcătoare și plină de resurse. Consilierea este o tehnică de informare și evaluare, un mijloc de a modifica comportamentul, o experiență de comunicare, de căutare în comun a sensului în viața omului (R. W. Strowing). Aspectul esențial al consilierii este încrederea reciprocă.

Conform acestor definiții, consilierea poate fi considerată ca fiind centrată pe schimbare evolutivă (I. Dafinoiu, 2000). O caracteristică importantă a consilierii este preocuparea pentru prevenirea problemelor. Strategia de prevenție constă în identificarea situațiilor și grupurilor de risc și în acțiune asupra lor înainte ca acestea să aibă un impact negativ și să declanșeze crize personale sau de grup. Școala joacă un rol important atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigenție, activitatea de consilierii și psihopedagogilor).

Școala își îndeplinește funcția de educare și instruire a persoanelor de toate vârstele dacă, absolventul unui program de studii este capabil să demonstreze că și-a însușit competențele cognitive, funcționale-acționale și alte achiziții ale învățării prin care concretizează cele patru scopuri fundamentale ale educației.

Consilierea și orientarea nu trebuie să fie o activitate ocazională, printre cele care au în vedere informarea periodică a copiilor cu privire la siguranța circulației, SIDA, droguri, educație sexuală, violență etc. Informațiile din sfera orientării școlare și profesionale în tot curriculum-ul în scopul interiorizării metodelor și tehnicilor muncii intelectuale, a tehnicilor de a găsi un loc de muncă, a rezolvării de probleme psiho-afective, de comunicare ale elevilor etc., se dovedesc una din experiențele bune din acest domeniu. Stilul personal, informațiile și experiența particulară a fiecărui cadru didactic în acest plan îmbogățesc imaginea copiilor asupra profesiilor, le deschid alternative și orizonturi mai largi de integrare socio-profesională ulterioară.

Tipurile de consiliere cele mai des întâlnite:

- Informațional : oferirea de informații pe domenii/teme specific;

- Educațional : repere psihopedagogice pentru sănătate mentală, emoțională, fizică, socială și spirituală a copiilor și adolescenților;
- Dezvoltare personală : formarea de abilități și atitudini care permit o funcționare personală și socială flexibilă și eficientă în scopul atingerii stării de bine;
- Suportiv : oferirea de suport emoțional, apreciativ și material;
- Vocational : dezvoltarea capacității de planificare a carierei;
- De criză : asistarea psihopedagogică a persoanelor în dificultate;
- Pastoral : consiliere de perspectivă religioasă (cf. Adriana Băban, p. 15).

Consilierea și orientarea colară și profesională ajută elevul să participe la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, auto-orientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Procesul consilierii și orientării colare și profesionale vizează aspecte de natură :

- cognitiv (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă);
- afectiv (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă);
- acțional (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii).

Rolul consilierului profesionist este de a încuraja și stimula procesul de autoexplorare al clientului și ajutându-l să conștientizeze și să acorde sens evenimentelor și stărilor sale, să-și indice sau sugereze propriile explicații (Grigore Nicola, p. 15). Adolescentul de azi, speriat de alternativele omajului, sub limita așteptărilor sale, a uitat să privească spre sine pentru a vedea ce-i place, ce i s-ar potrivi, ce aptitudini are? Perioada adolescenței este ultima perioadă în care decizia alegerii unei cariere nu mai poate fi amânată. Opțiunea adolescentului pentru o anumită profesie este rezultatul unor procese afective, mai mult influențat de dorință decât de recunoașterea obiectivă a posibilităților.

BIBLIOGRAFIE:

- Băban A. (coord), *Consilierea educațională – Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Psinet/ Ardealul, Cluj-Napoca, 2001.
- Butnaru D. et al., *Consilierea și orientarea colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999.
- Goleman D., *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2001.
- Jigău M., *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2001.

INFLUENȚA PĂRINȚILOR ASUPRA COPILOR ÎN ALEGEREA CARIEREI

*Prof. învăț. primar Brândusescu Mariana
coala Gimnazială Nr. 1 Motru*

Copilul - oglinda părinților.

Într-o zi, la ora de cunoașterea mediului, am vorbit despre meserii și am întrebat copiii (având clasa I), ce vor să devină când o să fie mari. Aproape toți copiii și-au ales profesiile mamei, a tatălui, a unchiului, a mamei, a vecinilor, dar și meseria de medic, afirmând „am fost cu mama la medic și m-am făcut bine”, sau de învățătoare spunând că „vreau să fiu ca dumneavoastră”. Am observat că 80% din copii și-au ales profesia asemănătoare cu a celor din familie sau de care se simt ei atrași afectiv, emoțional etc.

Sunt copii care încă de la 13-14 ani și-au fixat deja reperele profesiei pe care o vor avea mai târziu și cum există tineri care, deși sunt în ultimele clase de liceu, încă mai oscilează, mai caută, sunt nehotărâți în alegerea viitoarei profesii sau meserii.

Un rol esențial în alegerea viitoarei profesii pe care o va practica mai târziu copilul de azi îl are familia și școala. Părinții, cei dintâi educatori ai copilului, au, însă, rolul decisiv și poate misiunea cea mai grea.

Pornind de la realitatea evidentă că ei îi întrețin, unii părinți impun copilului lor să facă o anumită facultate, să se orienteze spre o profesie impusă, fără să se gândească dacă fiul sau fiica are aptitudinile și calitățile necesare pentru ceea ce ar dori ei să facă. Sau, și mai rău, îi obligă să îmbrățișeze aceeași profesie pe care o au ei, de parcă profesia ar fi un bun material pe care vor să-l lase ca moștenire.

Alți părinți, numai din orgoliu, pentru a demonstra ei nu știu cui ori pentru a rupe gura târgului, îi obligă copilul să facă o facultate, oricare, pentru ei nu contează decât diploma de la sfârșitul cursurilor ca să aibă ce arăta și cu ce se lăuda.

De aceea, s-a ajuns să existe medici cîrora s'nu le plac ceea ce fac, avocați fără clienți sau la catedra, profesori nedreți, fără tragere de inimă pentru copiii și școală.

Dialogul părinte-copil este esențial. Copilul trebuie lăsat să-și exprime dorința pentru ceea ce vrea să facă mai târziu. Adesea, copilul știe mai bine decât părintele ce poate, cât poate și până unde vrea să ajungă.

Părintele trebuie să aibă răbdarea necesară să-l asculte, să-l îndrume, să-l încurajeze, să-l susțină chiar dacă nu este de acord cu dorința copilului, să-i arate, dacă poate, care sunt avantajele și dezavantajele viitoarei profesii.

Un părinte cerebral, realist, care-și cunoaște bine copilul, va trece cu ușurință peste visele și orgoliile personale și se va lăsa convins de argumentele copilului sau în ceea ce privește profesia spre care aspiră.

Factorii care influențează opțiunea profesională a elevilor, subiectivi și obiectivi, sunt elemente hotărâtoare pentru drumul pe care îl alege elevii după absolvirea colii. În ceea ce privește factorii subiectivi, acțiunile se vor îndrepta direct asupra elevului, iar în privința factorilor externi (părinți, rude, prieteni etc.), atât asupra acestora, cât și asupra elevului.

Factorii determinanți în formarea și dezvoltarea intereselor, a capacităților, a aptitudinilor sale, a aspirațiilor profesionale sunt: familia, școala, contextul socio-cultural, societatea în general și subiectul educațional într-o interacțiune dinamică.

Rolul familiei este de a asigura climatul socio-afectiv de susținere, înțelegere, acceptare, recunoaștere și acceptare a copilului. În acest climat, părinții pot observa și cunoaște anumite

preferințe ale copilului, curiozități, înclinații. De asemenea rolul lor nu este doar pasiv de observator, dar și activ de a selecta înclinațiile pozitive de cele negative, de a orienta copilul către dezvoltarea înclinațiilor benefice. Părinții sunt cei care au posibilitatea să pună la dispoziția copiilor lor resurse materiale sau informaționale, sau să-l priveze de ele. Ei pot să faciliteze accesul la unele domenii sau să-l orienteze către alte domenii. Din punct de vedere afectiv, gama de sentimente cu care părinții pot influența copiii în alegerea carierei este foarte largă - de la cele pozitive, de acceptare încurajare, securitate, până la cele negative, de evitare, blamare, respingere sau indiferență.

Aceste caracteristici specifice mediului socio-cultural al dezvoltării copilului, modul particular de a înțelege și rezonanța lor pe plan intern determină pattern-uri comportamentale foarte diferite în ceea ce privește decizia cu privire la carieră. (Ex. Părinții lucrează amândoi, mama este asistentă, iar tatăl polițist. Copilul este îngrijit de o vecină deoarece mama din dorința de a câștiga mai mult stă în ore suplimentare, iar tatăl are multe intervenții, el lucrând la judiciar. Soțul vecinei este brutar, și în fiecare zi vine acasă de la serviciu și se joacă cu copilul. Se întâlnesc cu copilul lor doar seara, dar și atunci fiind obosiți stau în fața televizorului ne jucându-se cu copilul. Întrebând copilul ce vrea să se facă când o să fie mare, copilul a ales meseria de brutar, argumentând că el nu vrea să fie nici medic, nici polițist, el vrea meseria de brutar să poată veni repede acasă, să stea cu părinții lui.) Iată cum în acest caz, copilul din dorința de a petrece mai mult timp cu părinții lui, care nu au timp pentru el, a ajuns să urască cele două meserii ale părinților. Sau sunt copii care vor să își aleagă o profesiune în care să aibă faimă, succes, poziție socială, iar părinții lor le inhibă elanul, dezamăgindu-l și spunându-i că aceea meserie nu este pentru el, că el nu va ajunge niciodată la ea de sus, chiar dacă copilul are înclinații, aptitudini pentru aceea profesie. În loc să încurajeze copilul, ei îi repetă încontinuu același lucru, până când copilul ajunge să se convingă că este așa cum spun ei, și renunță, fără să încerce să-și atingă visul. Un alt exemplu. Mama este învățătoare, vine și merge împreună cu fetița de la coală. Acasă când are nevoie de ajutor la lecții, sau vrea să se joace, mama este lângă ea. Dacă întrebăm această fetiță ce vrea să se facă, ne răspunde că învățătoare cum este mama ei. Și în acest caz, dacă părinții influențează copilul în alegerea meseriei, fiind o influențare neintenționată, părinții nu au urmărit acest lucru.

Vom întâlni astfel, alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție;
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate;
- egoiste/autonome: câștig material, confortul personal, munca ușoară și fără responsabilități;
- reactive/frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorinței celor cu care intra în conflict;
- conformiste: acceptarea soluției găsite de adulți și plierea în acest sens;
- hedonice/narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul, romantismul, satisfacția, viața ușoară.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea carierei este de multe ori decisivă. Modelele comportamentale ce țin de muncă și care sunt vehiculate în familie (de apreciere sau de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind, treptat, la conturarea alegerilor.

Dar putem vorbi tot aici și de părinți care țin cont de alegerea făcută de copil, dar din cauza situației financiare, nu îl pot ajuta, fie să urmeze un liceu sau o facultate cu specializarea respectivă.

Tocmai la nivelul acestor ultime două categorii, putem surprinde în preadolescență adevărate frustrații, cotituri și efecte atitudinale de a fi ținuți în ignoranță. Pentru primii drama de a fi contraziși în opțiunile lor, nevoia de a fi compromise. Pentru ceilalți, frustrarea de a nu fi avut posibilitatea să poată urma și ei ceea ce vor.

Pentru a delimita cât mai precis rolul familiei în sistemul factorilor orientării, voi face distincția între influențele familiei și acțiunea ei educativă. Din punct de vedere al influențelor pe care le exercită asupra orientării, putem spune că familia ocupă locul întâi în ierarhia celorlalți factori. Analizând însă aceste influențe, observăm că nu întotdeauna ele sunt fundamentale din punct de vedere psihologic și social, fiind, de cele mai multe ori, emanația unor factori subiectivi ce țin de experiența părinților, dorințelor, intereselor, aspirațiilor lor, concepția pe care și-au format-o

despre anumite profesii etc. Rezultatele acestor influențe nu sunt în concordanță cu obiectivele și cerințele orientării, repercutându-se negativ asupra personalității copilului. S-a constatat, totodată, că aceste influențe îmbracă forme diferite de manifestare, cum ar fi adoptarea unei atitudini neutre, de neintervenție, totul fiind lăsat pe seama copiilor, sau extrema cealaltă a intervenției excesive când părinții își impun punctul de vedere. Într-un caz și în celălalt, din cauza greșelilor inerente, efectul educativ al influențelor părinților se diminuează.

Părinții trebuie să-și cunoască foarte bine copiii, aspirațiile acestora, să discute cu ei despre aceste aspirații așa cum am arătat mai sus, dar trebuie să țină cont și de cerințele societății, să li se prezinte fiecare alternativă aleasă de copil, partea bună și cea rea a acesteia (Ex. Copilul vrea să meargă la școala de poliție, iar părinții trebuie să îi arate care sunt părțile bune-salariile mari, apărarea populației de răufăcători, poziție socială bună, curate, este respectat de oameni, dar are și părți negative-este tot timpul plecat de acasă, chemat atunci când este nevoie de el, pus în pericol tot timpul, etc.). Să îi trateze cu respect, să îl sprijine în a lua o decizie bună, nu să-și impună punctul de vedere, sau profesia, pentru a-și compensa propriile neîndeleticiri sau pentru a-și realiza propriile aspirații, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, să le atragă atenția asupra conținutului unui anunț care nu este serios, nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepute și stereotipuri cu privire la anumite profesii.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (greă, bunăoară, sigură, de prestigiu) sau propriile aspirații nerealizate, acest lucru având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copiii țin seama de dorința părinților cu privire la filierea școlară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de școlarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, părinții ar dori să-și aleagă o carieră sigură și să aibă viitor pe piața forței de muncă, cât durează studiile pentru a atinge un astfel de obiectiv, care sunt costurile financiare (deoarece nu toți părinții își pot permite costuri prea mari), care sunt avantajele materiale, ce poziție socială îi conferă aceeași profesie, care ar fi potențialele riscuri ale muncii

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIER

*Prof. înv. primar: C P ÎN RODICA
coala Primar Lup a de Jos*

Orientarea colară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea realității colare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului. Divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru direcții de acțiune este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepun și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate colară și academică, studii care să le permit apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării fa de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permit elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe colii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

- I. Cunoașterea personalității elevului.
- II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.
- III. Cunoașterea realității colare și a lumii profesionale.
- IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare colară. Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul căminării. Profesorul, dirigintele și îndrumătorul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

1. Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activităților elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.
2. Metode de investigare a grupurilor colare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional. În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt: conținutul obiectelor de studiu; lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice; stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă; metodele de instruire; activitatea individuală cu elevii; influența personalității profesorului.

III. Cunoașterea realității colare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni colare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul colar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-i reevalueze periodic alegerile făcute.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de coli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

BIBLIOGRAFIE:

- Bălan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999
- Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998
- Neamțu C., *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995
- Tomă Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

ALEGEREA PROFESIEI ADECVATE – REZULTAT AL CONSILIERII COLARE

*Cernianu Elena Rodica
coala Gimnazial Voloiac*

Summary: În the context of the current period în training and advice on career gained new meanings from both conceptually and methods applied. Need to adapt to the new demands of working life involves great mobility on the one hand, and on Conversely, market ensures mountains with competent staff.

Întrucât numărul profesiilor și specialităților liceale este foarte mare, elevii singuri sau ajutați numai de către părinți nu-și pot alege în cunoștință de cauză tipul de liceu sau profilul în care să se realizeze din punct de vedere profesional. De asemenea, ei singuri nu-și pot cunoaște aptitudinile și capacitățile proprii, nu-și pot orienta interesele și aspirațiile în direcția formării și dezvoltării lor depline. De aceea elevii trebuie ajutați de școală să se autocunoască și să-și însușească informațiile necesare cu privire la profilul școlar și profesional spre care optează, în conformitate cu fondul lor aptitudinal și cu necesitățile viitoare de cadre în profilul respectiv.

Consilierea este o activitate în comun - consilier și consiliat - a sensului în viața omului. În ce privește cariera, consilierea urmărește dezvoltarea capacității de planificare și management al carierei, rezolvarea unor dificultăți specifice deciziei de cariera, anxietate legată de carieră, insatisfacție etc.

Opțiunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri gresite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional. Este necesar să li se arate elevilor inconsistența unor criterii de alegere a profesiei, cum sunt: este la modă, se câștigă bine, este frumoasă, mi se pare interesant, îți dă prestigiu etc.

Elevii dau în mod frecvent aceste motive ale alegerii profesiei. Decizia de carieră este mult influențată de exterior, de părinți, grupul de prieteni, modele de carieră (din anturajul propriu sau promovate de mass-media), oportunitățile care există. Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Mulți părinți își supraapreciază copiii sau le impun trasee educaționale și profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu. Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Atunci când este vorba de a lua o decizie legată de alegerea profesiei, un specialist în orientare și consiliere a carierei ajută prin metode și tehnici științifice, mai departe de cele empirice, la cunoașterea personalității elevului, tânărului, analiza compatibilității dintre structura intereselor, aptitudinilor și trăsăturilor sale comportamentale cu cerințele diferitelor profesii.

Consilierea și orientarea colarilor să-și facă pe elev coparticipant la propriul destin, prin informare, educare, autoformare, autoorientare. Elevul trebuie să fie capabil de a face alegeri colare - profesionale raționale, justificate și motivante. Părinții, teste, consilierii privind cariera pot fi resurse semnificative, dar în final elevul trebuie să decidă.

Principalii factori implicați în consilierea și orientarea colarilor și profesională sunt: școala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții. Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectivelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare colară și profesională (ore de dirigiență, activitatea psihologului colar, activitatea profesorilor la discipline). Actualitatea și importanța ei

este contribuția esențială pe care școala o poate aduce la soluționarea și îmbunătățirea acesteia, pregătirea tinerilor pentru a-ți cumși o decizie conștientă, liberă, dar fermă cu privire la devenirea lor școlară și profesională. Problema alegerii școlii, ulterior, a profesiilor a devenit o problemă educativă de cel mai larg interes, mai ales în clasele terminale ale ciclurilor școlare.

Gimnaziul este perioada când se realizează procesul de pre-orientare profesională, deoarece la acest nivel apar două posibilități din punct de vedere al orientării școlare și profesionale: pregătirea elevilor pentru o activitate profesională și pregătirea pentru continuarea specializării într-o facultate de profil.

În continuare a dori să propun proiectul educațional "Cum îmi construiesc cariera în viitorul", proiect de orientare școlară și profesională pentru elevii claselor de la școala Voloiaș.

Locul desfășurării: școala Voloiaș.

Grupul țintă: elevii de clasele VII-VIII ai școlii.

Scopul: informare, consiliere și orientare școlară și profesională privind cariera elevilor prin dezvoltarea intereselor, aptitudinilor, aspirațiilor, trăsăturilor pozitive de personalitate.

Obiective generale:

- Dezvoltarea personalității.
- Exersarea capacităților de autocunoaștere și autoevaluare în vederea formării unei imagini realiste despre sine.
- Conștientizarea necesității de a efectua o opțiune școlară.
- Cunoașterea de către elevi a ofertei școlare și a avantajului de profesii existente.
- Conștientizarea elevilor cu privire la compatibilitatea dintre aptitudini, interese, exigențe, oferte și nevoile comunității.
- Ierarhizarea valorilor, scopurilor și obiectivelor și luarea deciziilor.
- Formarea competențelor necesare adaptării la liceul și profesia aleasă.

Programul activităților:

Activitatea 1: Adaptarea la cerințele societății prin intermediul educației și profesiei alese.

Pregătirea materialelor, afișarea planurilor cu citate despre muncă. Se anunță că activitatea este actuală și importantă pentru alegerea traseului vocațional de viitor. Se precizează că vor primi informații, sugestii practice și vor avea surprize plăcute. Astfel se asigură climatul necesar.

Activitatea 2: Însușirea noțiunii "Cariera".

Metoda puzzle: Noțiunea de carieră este scrisă pe fișele decupate astfel, încât cuvintele să fie reprezentate în mod haotic. Subiecții trebuie să organizeze cuvintele în așa fel ca să poată restabili noțiunea inițială: „Cariera reprezintă evoluția profesională a unui individ pe parcursul întregii sale vieți”.

Metoda Brainstorming

Scopul: formularea conceptului de carieră de către elevi.

Activitatea 3: Invitație la reflecție. Discuții și dezbateri.

Cine sunt persoanele ce ne pot ajuta la alegerea carierei pe care dorim să o urmăm?

Cu ce v-au ajutat părinții sau alți membri ai familiei în luarea deciziei?

Ce v-a plăcut și ce nu v-a plăcut din ceea ce v-au ajutat?

Ce concluzie v-a făcut?

Credeți că este important să-și proiecteze cariera?

Scopul: argumentarea necesității proiectării carierei.

Activitatea 4: Ofertele educaționale și domeniile profesionale din județul Mehedinți și din România. Sursele de informare

Prezentarea și explicarea domeniilor și profesiilor pe care le includ

Scopul: familiarizarea subiecților cu domeniile de activitate.

Activitatea 5: Prezentarea surselor de informare vis-a-vis de domeniile profesionale (piața muncii). Acces la internet, prezentarea unor surse de informare.

Scopul: Familiarizarea elevilor cu sursele de informare.

Timp de realizare: 15 min.

Activitatea 5 (final)

Pe verso foii A4 pentru prezentare fiecare participant își scrie profesia pe care s-a decis să o urmeze, să o studieze pe viitor.

Concluzii

În cadrul consilierii de grup este eficientă informarea elevilor despre domeniile profesionale și dezvoltarea carierei.

Activitățile de autocunoaștere pentru elevi sunt importante, interesante în momentul în care elevul dorește să înțeleagă tipul de activitate ce îi se potrivește și care îi va oferi nivelul de satisfacție a muncii nutrit.

Analiza oportunităților de alegere a viitoarei profesii motivează responsabilitatea autoevaluării și a implementării planului în acțiune, discutăm cu seminii care au aceleași aspirații profesionale, trăsesc idei și aspirații comune, determinăm puncte slabe, puncte tari, precum și aptitudinile, valorile.

Elevii au posibilitatea de a se informa despre domeniile profesionale pentru a le relaționa cu interesele, aspirațiile și calitățile, valorile proprii pentru viitoarea meserie, să analizeze influențele, motivele alegerii.

Este necesar ca cel puțin în un proiect educațional de informare și consiliere să se desfășoare cu elevii din clasele terminale pentru alegerea carierei profesionale.

BIBLIOGRAFIE:

Băban A., *Consiliere educațională - Ghid metodologic pentru orele de dirigență și consiliere*. Ed. PsiNet, Cluj-Napoca, 2003

Bolboceanu A., *Cunoașterea elevului consiliere și orientare*. Chișinău, 2007.

Cosmovici A., *Metode pentru cunoașterea personalității cu privire specială la elevi*. București, Ed. Polirom, 1972.

Negovan V., *Psihologia Carierei*, Suport de curs, 2009.

Studiu privind traseul profesional real al elevilor și studenților din anii terminali, Multi Consulting Group S.R.L., 2011;

Vintilescu D., *Motivația învățării colare*. Iași, Ed. Facla, 1997

Manual de furnizare al serviciilor de orientare și consiliere profesională în sistemul național de învățământ – via.pdf

ROLUL COLEI ÎN CONSILIEREA I ORIENTAREA COLEI A ELEVILOR

*prof. Chiriac Daniela,
Liceul Teoretic „George St. Marincu”, Poiana Mare, Dolj*

The guidance/orientation activity for students career includes a series of specific methods of knowing the pupils' personality. The operation/activity of counseling and guidance/orientation for students career includes four main activities: knowing the students/pupils personality, teaching the students how to choose their career according to their skills, knowing the school system and all jobs they could find, -the act itself of counseling and guidance for students.

Pregătirea tinerilor pentru carieră este unul dintre obiectivele principale ale întregului proces de învățământ. Cadrele didactice și coala au cel mai important rol în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere, mai ales că acestea pot fi influențate în mod eronat de familie, prieteni sau de diferite pseudomodele din mass – media, alegând profesii sau meserii neconforme cu interesele, aptitudinile și priceperile lor.

Consilierea și orientarea colară și profesională a elevilor reprezintă un proces amplu de pregătire și îndrumare spre anumite forme de activitate colară și academică, studii, profesii, meserii, care să le permită apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor.

Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permită acestora să se dezvolte individual o carieră profesională. Exercițiul unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație (interese, valori, atitudini) adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie. Baza formării profesionale se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal pe care elevii, absolvenții de clasă a VIII-a, o au de fapt sau a specializărilor universitare, în cazul elevilor de liceu.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate colară sau academică, care să le permită să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la realitatea colară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni colare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive, pozitive, solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

În contextul schimbărilor de piață a muncii, luarea unor decizii realiste și bine informate devine extrem de importantă și colile trebuie să se asigure că elevii sunt pregătiți eficient pentru a-și planifica în mod optim carierele profesionale viitoare. Procesul de luare a deciziilor trebuie să fie mult mai dezvoltat și este indicat să se lucreze cu elevii de-a lungul unei perioade mai lungi de timp, pentru a avea certitudinea că acestea pot să facă singuri alegeri.

Cadrele didactice joacă un rol important în orientarea profesională a elevilor, pentru a se asigura că tinerii iau decizii profesionale realiste și își pot implementa planurile de acțiune privind cariera. Astfel, profesorii contribuie la asigurarea unei tranziții ușoare a elevilor de la școală la muncă, formare profesională sau educație suplimentară. Pentru facilitarea unei tranziții optime de la

coal spre piața muncii, elevii trebuie să-și dezvolte abilități de explorare a carierei și să fie pregătiți să ia decizii bune legate de carieră pentru ei înșiși, cu ajutorul diriginților și al consilierilor școlari.

În acest sens, elevii au nevoie de sprijin continuu din partea unor profesori care să acționeze într-un cadru general de educație și orientare în carieră. Rolul cadrelor didactice în procesul de orientare în carieră este să furnizeze informații despre profesii, dar, în același timp, să se constituie și ca repere pentru acei elevi care au nevoie de orientare în alegerea unei cariere.

Prin urmare, un program de orientare în carieră trebuie să aibă trei obiective:

- dezvoltarea personală (autocunoașterea)
- explorarea carierei (cunoașterea oportunităților)
- managementul carierei (luarea deciziilor și planificarea perioadei de tranziție)

Informațiile despre locuri de muncă, rute de formare educațională, dinamica pieței muncii pot fi furnizate de:

- bibliotecile de orientare în carieră din școli;
- broșuri despre locuri de muncă și angajatori;
- prospecte ale colegiilor și universităților;
- informații de pe piața muncii;
- site-uri specializate care oferă resurse on-line pe diferite teme legate de dezvoltarea carierei.

Punctul de plecare pentru orientarea în carieră este autocunoașterea. Fiecare tânăr trebuie să descopere, printr-o analiză proprie, ce fel de persoană este. Cadrele didactice sprijin în coal acest proces în fiecare zi. Adesea, un elev căruia îi plac disciplinele științifice va începe să se gândească la o carieră în care să folosească știința, fie în profesiile medicale sau în cele legate de mediu. Scopul educației pentru carieră în școli este să îi ajute pe tinerii să-și înțeleagă aptitudinile și să analizeze gama de profesii care implică folosirea disciplinelor de studiu pe care le aleg. De exemplu, un elev căruia îi place o anumită materie poate întrevădea doar o opțiune profesională, iar un program de educație și orientare în carieră îi poate extinde percepția asupra pieței muncii explorând și alte cariere care pot oferi mai multe oportunități prin care să-și folosească aptitudinile și expertiza dobândite la coală.

Dezvoltarea cunoașterii de sine la tineri este un proces continuu; ei încep să ia decizii la o vârstă fragedă, pe baza înțelegerii limitate a sinelui și a lumii înconjurătoare. Pe măsură ce cresc, deciziile devin mai rafinate și logice și vor începe să înțeleagă consecințele acțiunilor lor, dacă o decizie nu are un impact în considerare toți factorii relevanți.

Adesea, tinerii petrec mai mult timp analizând anumite opțiuni privind activitățile sociale (unde să mergă, cu cine să mergă, ce să îmbrace, ce să facă când ajung la destinația respectivă) decât să abordeze opțiunile de orientare în carieră. Mulți sunt influențați de circumstanțele înconjurătoare, de prietenii și colegii și își suprimă uneori înclinațiile naturale, deoarece acestea nu sunt conforme cu normele societății lor.

Lecțiile de educație pentru orientare în carieră vor începe cu explorarea cunoașterii de sine a elevilor prin activități/exerciții care iau în considerare ceea ce îi place și ce nu îi place unui elev, pe baza înțelegerii lumii înconjurătoare în care acesta trăiește. Un exercițiu poate explora procesul de luare a deciziilor și modul în care acest proces se leagă de autocunoașterea, analizând cum evaluează elevii disciplinele școlare de studiu și de ce preferă anumite materii în locul altora.

Când elevii reflectează asupra motivelor pentru care le place o anumită materie, ei încep să își îmbunătățească abilitățile de luare a deciziilor, care trebuie să aibă la bază autocunoașterea. Pot apărea probleme dacă, de exemplu, un elev a ales o materie pe baza faptului că i-a plăcut profesorul, dar a ignorat faptul că materia îi s-a părut neinteresantă sau are abilități limitate de a o studia la un nivel superior în viitor. Elevul are nevoie de sprijin în acest proces pentru a ajunge la propriile concluzii, fără să fie direcționat de către alte persoane.

Aadar, activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privit dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: cunoașterea personalității elevilor,

educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei colare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

BIBLIOGRAFIE:

- Bălan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigență și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999
- Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare colară pentru orele de dirigență*, Editura Polirom, Iași, 1998
- Neamtu C., *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare la gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995
- Tomă Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Via Românească”, București, 2001
- Grupul de lucru al Proiectului „*Informare și consiliere privind cariera*”, note de curs 2001
- <http://www.didactic.ro>
- www.cnrop.ise.ro
- www.upet.ro
- <http://www.preferatele.com>

FACTORII DETERMINANȚI AI ASPIRAȚIILOR PROFESIONALE

Chițimia Mihaela
Colegiul Național „Georghe Coșbuc”, Motru

O carieră este o succesiune evolutivă de activități, roluri și poziții pe care o persoană le atinge datorită aptitudinilor, cunoștințelor și competențelor pe care ea le dezvoltă de-a lungul vieții sale.

Alegerea unei cariere profesionale pornește, pentru fiecare individ, de la un set de premise: – competențe obținute prin colarizare;

- abilități intelectuale și practice;
- capacitatea de a transpune într-un domeniu de activitate achizițiile obținute în școală; – aptitudini speciale de care individul devine conștient pe parcursul educației;
- interese, motivații și valori personale;
- modelul oferit de familie (reproducerea experienței profesionale a familiei);
- atitudinea comunității față de individ (eventuale prejudecăți ale societății ce influențează negativ percepția individului în societate și propria imagine de sine);
- oferta profesională a societății.

Traseul educațional pe care-l urmează elevii reprezintă în mare măsură o bază pentru viitorul lor, atât ca pregătire și profesie, cât și ca relații sociale pe care aceștia le aleg și le perpetuează.

Există o multitudine de factori care contribuie și influențează aspirațiile profesionale. Acestea sunt corelate cu personalitatea, preocupările și o multitudine de variabile psihologice și sociale. Dezvoltarea aspirațiilor profesionale este un proces complex explicat prin combinarea statutului socio-economic, factori psihologici și sociologici și influențe ale mediului. Școlile prin modul lor de structurare și organizare, în multe cazuri, nu sprijină sau se implică prea puțin în orientarea profesională a elevilor, familia având, adesea, un rol mai important în acest sens. Situația

socio-economic, relația dintre părinți și copii, modul de creștere al copiilor, presiunea sau încurajările familiei, mărimea familiei sunt doar câțiva determinanți ai aspirațiilor profesionale.

Factori precum genul, etnicitatea, tipurile de instituție, domeniul de studiu, modul de finanțare a studiilor au fost de asemenea invocate de diverși autori ca având impact asupra aspirațiilor profesionale ale elevilor. În plus, aspirațiile profesionale tind să reflecte efectele de partinire și de discriminare, atitudinile sociale. Literatura de specialitate oferă multe exemple care indică faptul că există diferențe de gen în modul cum se raportează fetele și băieții la viitorul lor educațional/profesional. Majoritatea cercetărilor arată că fetele sunt cele care au aspirații profesionale care implică urmarea unei facultăți în mai mare măsură decât băieții.

Aceasta este o tendință care s-a observat pe parcursul ultimilor 40-50 de ani. Există o serie de explicații pentru care băieții sunt mai puțin înclinați spre continuarea studiilor: de la sentimentul de independență față de instituția constrângătoare a școlii (pe care îl dezvoltă mai mult băieții), până la presiunea socială de a munci pentru a câștiga bani (și eventual a-și întreține familia). De cealaltă parte, multe fete pot proiecta în dorința de a continua studiile o formă de emancipare socială, dar și ca o formă de independență, pe care continuarea școlii și obținerea unei profesii stimabile social o poate asigura.

Fixarea realistă a nivelului de aspirație se poate realiza numai printr-o bună cunoaștere a capacităților proprii.

Dacă nu se ține seama de decalajul existent între aspirații și capacități, atunci se poate contura un anumit pericol. În virtutea aspirației, elevul pretinde mai mult decât oferă. Aspirațiile devin factor de progres numai dacă dinamica lor este secondată de dinamica performanțelor.

Rolul profesorului este de a-i da elevului informații clare, care să-i permită realizarea unei aprecieri juste a capacităților personale, intervenind corectiv în nivelul de aspirații.

BIBLIOGRAFIE:

1. Potorac Elena- „*colarul între aspirații și realizare*”
2. Carnegie Dale- „*Secretele succesului*”
3. Jigău M.- „*Consilierea carierei. Compendiu de metode și tehnici*”

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIER

*Prof. învăț. primar: Cocâr Maria
coala Gimnazială Nr. 1 Motru*

Tendințele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea formării și dezvoltării abilităților de management al carierei încă din timpul anilor de școală. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului și perspectivele de evoluție ale acestuia.

Baza formării profesionale a tinerilor se pune încă din școală, începând cu alegerea profilului liceal pe care elevii, absolvenți de clasa a VIII-a, o au de fapt sau a specializărilor universitare, în cazul elevilor de liceu.

Principalele mijloace utilizate în orientarea școlară și profesională, actualizate, modernizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt:

- vizitarea altor școli, universități, întreprinderi și instituții cu scopul cunoașterii, informării și orientării;
- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în școală;
- discutarea preocupărilor de timp liber, a dorințelor, a teptărilor și pasiunilor;
- invitarea în școală a unor personalități, oameni de diferite profesii și prezentarea activității acestora;
- analizarea diferitelor lucrări, cărți, articole, emisiuni de radio și televiziune, filme documentare, ziare specializate în reportaje economice și despre muncă;
- încurajarea participării elevilor la cercurile de specialitate organizate în școală și în afara acesteia;
- invitarea de directori de școli profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior;
- organizarea de întâlniri cu foștii elevi ai școlii și care au realizări profesionale remarcabile;
- simularea în clasă a diferitelor contexte de viață profesională;
- organizarea de întâlniri comune elevi, părinți și profesori pe teme de Consiliere.

Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc. Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permit elevilor să-și dezvolte individual o carieră profesională. Exercițierea unei profesii la un nivel de performanță ridicat necesită un ansamblu de aptitudini specifice, o motivație (interese, valori, atitudini) adecvată, precum și o serie de caracteristici ale personalității care pot constitui resurse cheie ale succesului în acea profesie.

INTELIGENȚA SOCIALĂ ÎN CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA ÎN CARIER

*Maria Marinela Comăneanu
psiholog specialist psihopedagogie specială,
Asociația C.C.D.U-Phoenix, București*

The core of adapting to the social, school and vocational depends on traits of personality which related to enhancing integration and adaptation. Person's ability to adapt and integration is the ability to withstand certain restrictions and constraints, emotional control, social and maintaining a tone affective optimal for a high social intelligence and emotional intelligence, it is the sociability and openness to the school group and professional norms and values from adhering.

“Sursa vocației este una, misiunile pot fi multiple – Glasul interior să aude doar în momente de liniște. Înglăbia care ne înconjoară și vociferările celor care pretind că știu mai bine decât noi în ceea ce ne este bine sunt „butoane” al căror volum te ajută să le micșorezi.” (1)

În zilele de azi, auzim des spunându-ni-se:

“Am mers aproape doi ani la această facultate, dar am renunțat. Am constatat că nu mi se potrivea. Acum am ales să merg la altă facultate. Însă tot nu sunt sigur că mi se va potrivi!”

“Reorientarea profesională” de fapt se referă la faptul că mai înainte de aceasta a existat sau ar fi trebuit să existe o orientare profesională și mai înainte de aceasta o orientare în carieră și vocațională. Nu e neapărat o condiție că cineva care a schimbat domeniul de activitate nu s-a orientat inițial adecvat în funcție de cerințele pieței muncii și deci social-economice ale țării, orașului în care trăiește.

Orientarea profesională sau în carieră poate să fie indicată să înceapă de devreme, din timpul colii, acolo unde prin consilierea și orientarea colarilor și profesională a elevilor, adolescenților se realizează un proces complex de pregătire. Acest proces se transformă într-o muncă mult mai complexă, aceea de dezvoltare a identității vocaționale și pregătire a tinerilor pentru carieră, un proces numit: obiectiv principal al întregului proces de învățământ.

La ce se referă?

Dacă la adulți consilierea în carieră ia de cele mai multe ori forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinsertie pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor și adolescenților, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare cu scopul cunoașterii.

Explorarea și cunoașterea a ce?

Toate acestea cred că se referă la:

- explorarea și cunoașterea caracteristicilor personale (elevii și adolescenții învață de ce este important să se cunoască și să identifice metodele prin care poate fi realizat autocunoașterea);
- explorarea și cunoașterea lumii ocupaționale (elevii și adolescenții învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele);
- explorarea și cunoașterea ocupațiilor potrivite (elevii și adolescenții învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații);
- explorarea și cunoașterea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii și adolescenții învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional).

Urmărind acești pași de fapt se urmăresc:

- cunoașterea de sine sau autocunoașterea, adică identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional);
- informarea și analizarea lumii ocupațiilor prin acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii);
- delimitarea alternativelor de carieră prin luarea deciziilor cu privire la propria carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional ulterior).
- planingul în carieră sau implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora.

Care este cel mai important pas al procesului de orientare școlară, profesională sau de carieră ?

Identificarea nevoilor este cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră .

Problema pe care acești clienți o enunță cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-l ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Lumea din care face parte este în continuă schimbare și transformare economică, politică și socială .

“În etapa preadolescenței și adolescenței, elevii, aflați în perioada crucială de formare a identității lor în această lume, au nevoie nu de cineva care să gândească pentru ei, ci de cineva cu multă experiență care să-i ajute să se cunoască pe sine și să releve multiplele căi ce pot fi urmate în viață . Acest cineva, teoretic, ar putea fi oricare adult, dar practic acest lucru nu-l poate realiza decât un specialist care să cunoască particularitățile de vârstă și, nu în ultimul rând, tehnicile și metodele de consiliere.”(6)

Care sunt metodele adecvate?

Una dintre aceste metode este chiar enunțat mai sus: identificarea nevoilor. Însă acest lucru nu se poate realiza decât prin investigarea caracteristicilor personale. Adică prin ceea ce se numește: realizarea profilului psiho-profesional – printr-o autocunoaștere și evaluare.

Uzual, în tehnicile de consiliere școlară, vocațională și de carieră sau profesională se merge pe ceea ce am enunțat mai sus: corelarea acestor caracteristici personale cu mediile ocupaționale și de muncă din piața socială și economică a acelui moment.

Însă, personal, consider că această metodă este strict valabilă pentru momentul demersului de consiliere. Cum însă, societatea de astăzi, am subliniat, este în continuă schimbare, cum însă, realitatea vremurilor de azi ne pune în fața multiplelor situații în care aceste persoane pot alege drumuri și căi profesionale în alte țări, decultură și sisteme economice și sociale.

Atunci întrebarea care se cere pusă este: ce este de făcut?

Ce se poate face în această situație în procesul de orientare școlară, vocațională și profesională ?

Părerea mea este aceea că elementul comun mai multor tipuri de societăți, mai multor sisteme economice și sociale chiar ale aceleiași societăți, elementul cel mai puțin schimbabil, variabil este cel pe care atenția specialistului este nevoie să se axeze.

Acestea se referă la ideea pe care dorim să o prezentăm, și anume că pentru a putea trăi mai bine în aceste societăți avem nevoie de capacitatea de a ne înțelege și de a ne raporta la ceilalți. Această capacitate ar putea fi apanajul unei inteligențe cognitive ridicate, însă psihologia a dovedit de mult timp că o inteligență cognitivă ridicată nu face persoana aptă structural psihic de multe ori pentru a se adapta corect la noile norme de conviețuire socială și mai ales profesională .

Daniel Goleman arată că inteligența emoțională presupune în primul rând conștientizarea de sine, autodisciplină și empatie. Ar părea că acestea pot fi și caracteristicile de bază ale unei

personalități care se sprijină pe orice domeniu de studiu școlar și de urmărire a unei profesii. Însă, tot Daniel Goleman ne arată că ea vine de felul în care ne controlăm impulsurile și sentimentele. Tot el ne dă vestea bună că inteligența emoțională poate fi îmbunătățită prin activarea unui alt tip de inteligență, inteligența socială.

Astfel, cred că aceasta ar fi cea mai potrivită categorie de inteligență, dincolo de cea emoțională, definită de Daniel Goleman, dincolo de inteligența cognitivă, cunoscută prin renumitul coeficient de inteligență (IQ) și chiar dincolo de cele apte inteligențe delimitate mai înainte de Howard Gardner: vizual-spațial, verbal-lingvistic, logic-matematic, kinestetic, muzical, interpersonal, intrapersonal.

Care alt tip de inteligență ar fi mai potrivit pentru o calibrare, adecvare a structurii proprii de personalitate la mediul social în permanență transformare și la mutațiile pe piața muncii a profesiilor?

Înșurubându-i Daniel Goleman grupează elementele inteligenței sociale în două mari categorii:

- Conștiința socială - are un spectru larg, care merge de la sesizarea instantanee a stării interioare a celuilalt până la înțelegerea sentimentelor și gândurilor acestuia.
- Dezinvoltura socială - are drept schelet sau bază, conștiința socială pentru a da naștere la interacțiuni eficiente în probleme.

Inteligența socială este acea inteligență care se manifestă nu numai în cadrul grupurilor extinse.

Unii autori au vorbit despre nucleul adaptării la mediul social, școlar și profesional, arătând că trăsăturile de personalitate care favorizează integrarea în de capacitatea persoanei de a se subordona autorității, de capacitatea de a suporta anumite privațiuni și constrângeri, de controlul emoțional, social și menținerea unui tonus afectiv optim, de inteligența socială și emoțională, sociabilitatea și deschiderea spre grupul profesional, de norme și valorile la care aderă.

BIBLIOGRAFIE:

ALBRECHT Karl - „*Social Intelligence*” –*The New Science of Success*, Published by Jossey-Bass, San Francisco, California, 2006

GOLEMAN Daniel - „*Inteligența emoțională, cheia succesului în viață*”, Ed. Alfa, 2004 București

GOLEMAN Daniel, R. BOYATZIS, a. MCKEE - „*Inteligența emoțională în Leadership*”, Ed. Curtea Veche, 2005, București

GOLEMAN Daniel - „*Inteligența socială*”, Ed. Curtea Veche, 2007, București

ROLUL DIRIGINTELUI ÎN CONSILIEREA PENTRU CARIER

*Prof. Constantin Maria-Minodora
coala Gimnazial „Pamfil Micu” Oradea*

SUMMARY: CLASS MASTER'S ROLE IN CAREER COUNSELLING

In school career counseling activities must be carried out starting with primary school, secondary school and continued in -depth in high school. Class master in secondary school, guided, directed and supported by psycho counselor has a defining role in school choice or to close student of a future profession. For this to happen, the class master's activities should focus on several key directions: knowing the particularities of students, informing them of the school offer in the area, today's jobs etc.

Școala nu este un scop în sine, ci are menirea de a pregăti tânără generație pentru viața postșcolară, pentru viața activă din punct de vedere familial, social și profesional. Pentru aceasta sunt transmise și însușite cunoștințe, sunt formate priceperi și deprinderi, sunt dezvoltate competențe, adică se face instrucție și educație.

Laturile educației sunt *educația intelectuală, educația morală, educația estetică, educația profesională și educația fizică sau corporală*. Este tot mai important rolul pe care îl îndeplinește școala în pregătirea elevilor pentru o viitoare profesie care să le permită să joace un rol activ în viața economică. În ultima vreme se vorbește tot mai frecvent despre educația profesională, educația vocațională, educația pentru carieră, care f r a fi sinonime vizează același domeniu.

Deoarece s-a constatat că alegerea profesiei constituie o mare dificultate și că numeroși absolvenți fac alegeri pe bază de impresii generate de aspecte secundare, ne semnificative și că sunt frecvent influențați, mai ales de membrii familiei, școala trebuie să ia în serios obligațiile care-i revin în acest domeniu. Când spunem „școală” ne referim la consilierii școlari, diriginți, dar și la celelalte cadre didactice. Conlucrarea familie- coală poate contribui la o bună orientare colară și profesională a elevilor.

În școală activitățile de consiliere pentru carieră trebuie derulate începând chiar cu ciclul primar, continuate în ciclul gimnazial și aprofundate în ciclul liceal. Dirigințele clasei din ciclul gimnazial, îndrumat și sprijinit de către consilierul psihopedagog are un rol definitoriu în alegerea liceului sau a școlii care să apropie elevul de o viitoare profesie. Pentru aceasta activitățile dirigințelului trebuie să se orienteze pe câteva direcții esențiale:

- cunoașterea particularităților, abilităților, aptitudinilor, potențialităților, competențelor de care dispune elevul;
- identificarea intereselor profesionale ale elevului și ale membrilor familiei sale;
- culegerea informațiilor referitoare la filierele, profilurile și specializările colilor din zonă;
- informarea elevilor asupra acestor școli și licee, respectiv adresă, posibilități de contactare, documente și condiții de înscriere, facilități oferite etc.
- efectuarea unor vizite de documentare prin coli și licee;
- participarea la târgurile de oferte colare;
- derularea cu elevii a unor activități de autocunoaștere, în colaborare cu consilierul psihopedagog;
- participarea la cercuri, la activități extrașcolare, la proiecte ale școlii sau ale clasei, la excursii și drumeții;
- prezentarea unor profesii sau familii de ocupații în care să fie implicați și elevii;
- consilierea pentru întocmirea unor scrisori de intenție și a unor curriculum vitae;

- constituirea unei baze de date care să cuprind informații semnificative despre elev, familie, caracteristici fizice, psihologice, morale, expectanțe, pe de-o parte și despre posibilitățile de colarizare pe de altă parte;
- planificarea unor ore de dirigiență cu teme de orientare școlară și profesională: „*Meseria – brățară de aur*”, „*Cum să-mi aleg profesia?*”, „*Azi învăț, mâine lucrez*” etc.

O parte dintre aceste activități se derulează în cadrul orelor de dirigiență, dar pentru altele trebuie dedicat un timp special, suplimentar.

Pentru punctul a) cunoașterea particularităților fizice, psihice, abilităților etc. se vor folosi metode simple, la îndemâna dirigintelui, precum:

- *observația* la orele de dirigiență, la celelalte ore de curs, la activitățile extrașcolare, în pauze, în timpul liber etc. Observația poate fi *spontană*, când dirigințele se află întâmplător în preajma elevului/elevilor și sesizează fapte semnificative pentru a fi observate, sau *dirijată*, când are un scop, o intenție, un plan de observare referitor la locul, momentul, persoanele observate și apoi menționează cele observate în fișe sau protocoale de observație. Observația se poate desfășura și în timpul unor jocuri sau activități de gospodărire a clasei sau școlii, în timpul pregătirii unor serbări colare;
- *analiza produselor activității*. Produse ale activității pot fi lucrări scrise, eseuri, interpretarea unor poezii sau a unor piese muzicale, activități fizice, rezultatele unor activități de creație;
- *discuția dirijată* (după un plan amănunțit) sau semidirijată (după un plan general) cu alte cadre didactice ale elevului, cu membri ai familiei cu colegi sau prieteni de joacă;
- *interviul* cu elevul sau părinții. Diferența între discuție și interviu constă în aceea că în cazul discuției rolul de emițător al mesajului și cel de receptor se pot schimba, pe când în interviu unul întreabă și celălalt răspunde;
- *chestionarul* are avantajul că poate fi aplicat la un număr mai mare de persoane în același timp și rezultatele rămân consemnate pe hârtie, permițând prelucrarea lor statistică și formularea unor concluzii fundamentate.

Identificarea intereselor profesionale ale elevilor se poate realiza prin discuții sau prin aplicarea de chestionare.

Pentru culegerea informațiilor referitoare la filierele, profilurile și specializările școlilor din zonă documentarea se poate realiza utilizând site-urile școlilor, informațiile oficiale de la școli sau inspectoratul colar, pliante, postere, alte materiale. La informare contribuie în mare măsură și vizitele elevilor, precum și participarea lor la târgurile de oferte colare, care se organizează anual. Informații se pot obține și urmărind presa scrisă sau emisiunile televiziunilor locale pe astfel de teme. La culegerea informațiilor trebuie antrenați și elevii, care le pot accesa pe net sau din celelalte surse.

Informarea elevilor cu privire la aceste date se poate realiza în cadrul orelor de dirigiență, sau pe e-mail, sau prin afișare la un avizier al clasei dedicat orientării colare și profesionale.

Vizitele de documentare și participarea la târgurile de oferte colare au un efect benefic pentru că pe lângă informații produc și emoții pozitive. De asemenea contribuie la adunarea de materiale de informare despre școlile respective, dublate de impresii personale prin experiențele oferite la vederea colii, claselor, laboratoarelor, salilor de sport, salilor de mese, camerelor de internat, și oferite de participarea la unele activități școlare sau extrașcolare.

- Consilierea profesională se poate realiza prin:
- concursuri de pantomim în care să fie prezentate mișcări specifice unor profesii, iar ceilalți trebuie să ghicească profesia sau activitatea;
- concursuri de eseuri având ca temă „*Profesia preferată*”;
- concursuri de desen, finalizate cu premii și expoziții având ca temă „*Lumea meseriilor*”;
- dezbateri referitoare la: „*Profesiile specifice noului mileniu*”, sau „*Rolul calculatorului în lumea profesilor*”.

TESTUL AEL – UN INSTRUMENT MODERN PENTRU EVALUARE

*prof. Mariana Cornea
Scoala Gimnazial Nr. 14
Drobeta-Turnu-Severin*

Evaluarea este o component esen ial a activit ii de învățământ, în general i a procesului didactic, în special. Ea este punctul final într-o succesiune de evenimente care cuprinde:

- stabilirea scopurilor pedagogice prin prisma comportamentului dezirabil al elevilor;
- proiectarea i executarea programului de realizare a scopurilor propuse;
- m surarea rezultatelor aplic rii programului.

La nivel mondial, lucr rile reprezentative despre practicile de evaluare conduc la diferen ierea a dou forme de evaluare a procesului de instruire, cu func ii diferite, bazate pe proceduri i instrumente distincte: evaluarea formativ i evaluarea sumativ .

Evaluarea formativ permite situarea elevului în cursul învățării, în func ie de obiectivele pe care învățarea le desemnează , cu scopul de a se diagnostica eventualele dificult i i de a le remedia. Acest tip de evaluare continu are ca obiectiv înt rirea încrederii elevului în el însu i, stabilind suporturi de natur s favorizeze progresii la îndemâna sa. Astfel, formarea, probarea, dezvoltarea i securizarea sunt în articulare direct cu evaluarea formativ .

Evaluarea sumativ stabile te un bilan final al unei etape de învățământ, fiind destinat s situeze elevul în raport cu obiectivele, astfel încât s certifice faptul c obiectivele au fost atinse.

Explicitarea scopurilor evaluării asigur relevan a acestui important proces, îi determin sfera de activitate i îi asigur specificitatea proiect rii, deschizându-i astfel c i spre continua perfec ionare.

În func ie de obiectivele educa ionale urm rite, se folosesc strategii de evaluare variate, ce îmbin evaluarea continu , cu utilizarea diferitelor forme de testare. Este esen ial ca aceste ac iuni de evaluare s fie judicios echilibrate, p strându-se cu m sur raportul dintre aspectele informative i cele formative cuprinse în obiectivele procesului de predare-înv are.

Folosirea echilibrat a strategiilor de evaluare impune diversificarea tehnicilor i a instrumentelor de evaluare.

Un instrument de evaluare eficient, pe care l-am utilizat la mai multe discipline (limba română , matematic , tiin e ale naturii), este „testul AeL”, care se poate crea pe platforma eLearning AeL.

AeL este o solu ie modern de eLearning care ofer facilit i de gestionare i prezentare de diverse tipuri de con inut educa ional, precum i materiale interactive tip multimedia, ghiduri interactive, exerci ii, simul ri i teste.

Avantajele test rii computerizate fa de cea clasic sunt multe i importante.

E-testing poate fi utilizat pentru realizarea diferitelor activit i didactice de examinare, evaluare sau autoevaluare, colectarea de statistici privind gradul de asimilare a cuno tin elor, feedback operativ, comunicarea cu cei examina i etc.

Dar cel mai important este c permite oric rui cadru didactic realizarea unor teste cu maxim precizie i profesionalism într-un interval scurt de timp, utilizând colec ii profesionale de itemi, elabora i de exper i precum si o evaluare rapid .

Testarea electronic permite monitorizarea rapid a progresului unui num r mare de elevi; utilizarea unor b nci de teste, cu mixarea întreb rilor i r spursurilor care pot preveni copierile la examene; includerea unui num r mare de diverse tipuri de întreb ri într-un test, acoperind mai bine materia studiat .

Un alt motiv pentru evaluarea cu ajutorul calculatoarelor este *nevoia de obiectivitate a evaluării*, care impune standardizarea acesteia. În locul răspunsurilor libere, care sunt analizate și notate de o persoană, în multe domenii pot fi utilizate metode de testare care elimină/diminuază mult factorul subiectiv.

Testele AeL pot cuprinde itemi diferiți:

- doar o variantă dintre cele introduse în momentul formulării itemului va fi corectă ;
- cu mai multe variante de răspuns corecte;
- cu introducerea unui răspuns desfășurat în formă liberă, cules-redactat de către elev (acest tip de întrebare va fi corectat doar de profesor, deoarece AeL astăzi încă nu poate determina dacă răspunsul este corect sau nu) cu expresii de tip adevărat/fals ;
- cu evaluarea variantei de răspuns – fiecare variantă de răspuns îi corespunde o valoare;
- cu variante intermediare de răspuns – răspunsul la acest tip de întrebare poate fi corect, parțial corect sau incorect;
- cu ordonare de elemente – acest tip de problemă presupune aranjarea variantelor de răspuns într-o ordine corectă ;
- cu asociere de elemente – acest tip de problemă presupune asocierea corectă a elementelor din coloana din dreapta cu variante de răspuns din coloana din stânga.

Modul de parcurgere a testului – specific dacă este permis revenirea elevului la problemă (*cu revenire* la problemele parcurse, sau *fără revenire* la problemele parcurse), dacă se permite parcurgerea într-o ordine aleatoare a problemelor (*cu parcurgere fixă*, *cu parcurgere aleatoare*).

Durata testului – se poate specifica dacă un test are timpul specificat sau nu (fără limită de timp sau cu timp limitat).

Notarea testului – nota obișnuită de un cursant în urma susținerii unui test se calculează în funcție de numărul de răspunsuri corecte, punctajul fiecărei întrebări și punctajul total al testului (automat, procentual) sau se introduce direct, de către profesor.

Un test poate fi vizualizat fără a fi parcurs și rezolvat efectiv.

Secțiunea “Statistici pe grupe” oferă informații despre modul în care elevii au răspuns la întrebările testului respectiv.

Voi prezenta testul AeL “Experimente”, pe care l-am aplicat elevilor mei la științele naturii, clasa a III-a, la sfârșitul capitolului “Corpuri. Caracteristici, proprietăți, transformări”.

Obiective operaționale:

Folosindu-se de observațiile înregistrate cu prilejul activităților cu caracter practic, elevii vor fi capabili:

- 01: să identifice elementele componente ale aerului și caracteristici ale acestora;
- 03: să selecteze varianta corectă de răspuns (aer, apă, plante, corpul omenesc);
- 02: să recunoască surse utilizate pentru obținerea energiei;
- 04: să ordoneze, în funcție de cantitatea de apă, diferite surse;
- 05: să stabilească valoarea de adevăr a unui enunț (plante, stări de agregare);
- 06: să asocieze experimentele efectuate cu concluziile potrivite;
- 07: să utilizeze computerul în rezolvarea unui test AeL, cu itemi diferiți (selectare de variante, ordonare, asociere, stabilirea valorii de adevăr al unei propoziții)

Conținutul testului

1. Alege varianta corectă :

Component al aerului care întreține viața, eliminat de plante în procesul de de hrănire:

- azotul;
- oxigenul;
- dioxidul de carbon

2. Alege variantele corecte de răspuns:

Aerul este:

- mai greu decât apă;

- un amestec de gaze: azot, oxigen, hidrogen, dioxid de carbon etc.;
- transparent;
- o substanță gazoasă, aflată peste tot în natură.

3. *Adevărat sau fals?*

Circuitul apei în natură este posibil datorită mișcării de rotație a Pământului.

4. *Ordonează crescător, în funcție de cantitatea de apă pe care o conțin, următoarele surse de apă:* râu, fluviu, pârâu, izvor

5. *Alege variantele corecte:*

- Hidrocentralele folosesc forța vântului pentru a produce energia electrică.
- Navele cu pânze se deplasează folosind forța apei.
- Morile erau acționate de forța vântului sau a apei.

6. *Adevărat sau fals?*

Planta transpiră, adică elimină apa care nu îi mai este necesară.

7. *Fals sau adevărat?*

Temperatura aerului și lumina nu influențează creșterea plantelor.

8. *Unele te corespund:*

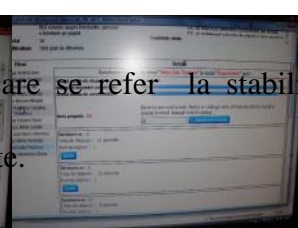
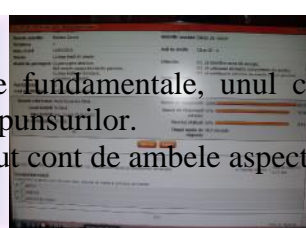
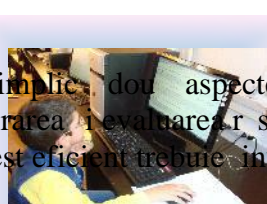
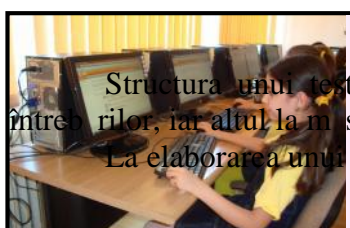
corp lichid	dioxidul de carbon
corp gazos	solul
corp solid	uleiul

9. *Alege variantele corecte:*

- Trecerea unui corp din stare solid în stare lichid se numește solidificare.
- Trecerea unui corp din stare gazoasă în stare lichid se numește condensare.
- Trecerea unui corp din stare lichid în stare solid se numește topire.
- Trecerea corpurilor de la starea lichid la starea gazoasă se numește vaporizare.

Asociază experimentele cu concluziile desprinse în urma efectuării acestora:

•Denumirea experimentului	•Concluzia
•Monstrulețul din spumă	•Coca-Cola dăunează sănătății.
•Oxigen din frunze	•Din amestecul oțetului cu bicarbonatul de sodiu se obține un gaz, numit dioxid de carbon.
•Portocala jucăușă	•În timpul procesului de hrănire, plantele elimină oxigen.
•Germinația	•Membrele de pe aceeași parte a corpului sunt comandate de aceeași emisferă a creierului.
•Cât de deștept este piciorul tău drept?	•Pentru a încolți, semințele au avut nevoie de apă, aer și temperatură potrivită.
•Experiment cu un dinte	•Aerul este mai "uor" decât apa.

Structura unui text implică două aspecte fundamentale, unul care se referă la stabilirea întrebărilor, iar altul la măsurarea și evaluarea răspunsurilor.

La elaborarea unui test eficient trebuie luat în considerare ambele aspecte.

Bazat pe principiile educa ionale moderne, AeL este o platform modern de instruire i gestiune a con inutului educa ional, dedicat tuturor institu iilor de înv mânt.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adascalitei A. - *Instruire asistat de calculator.*
2. Pâslaru VI. et al. *Concep ia evalu rii rezultatelor colare.* – Chi in u: MET 2006. -28 p.
3. Prezentare detaliata a AeL.
4. Radu T. - *Evaluarea în procesul didactic.* – Bucure ti, Ed. Didactic i Pedagogic , 2000.
5. Ro ca I. *Îmbun t iri metodologice privind realizarea itemurilor utilizate în evaluarea didactic asistata de calculator.* –Bucure ti. Revista Informatica Economica, nr. 1(29)/2004, – p. 33-37

<http://www.advancedelearning.com>

<http://www.siveco.ro>

<http://mail.tuiasi.ro>

CONSILIEREA ÎN CARIER , O NECESITATE PENTRU TINERI

*Prof. înv. pre colar Costescu Cornelia
Gr dinița cu program prelungit Nr.1 - Motru*

In Romania as most schools do not have professional advisers, career counseling youth about family plays. So their parents choose for them what college they will follow in order to have a carrer. But not all the time this is a good thing because a child could not like what a parent chose for him so sometimes he will drop school in order to follow his dreams and this means he will loose time.

Op iunea unui tân r pentru o anumit carier f r nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri gre ite, ezit ri, abandon, amânare, i toate acestea cu un serios impact asupra viitorului s u profesional.

Mul i dintre noi avem cuno tin e sau prieteni care au renun at la o anumit facultate i au început alta, pe motiv c nu este ceea ce î i doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când r mâne în acea facultate (la insisten ele p rin ilor sau pur i simplu din comoditate) i se preg te te pentru o meserie pe care nu o dore te sau poate chiar o ur te.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în func ie de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, pozi ie
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câ tigul material, munc u oar i f r responsabilit i
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorin ei celor cu care intr m în conflict
- conformiste: acceptarea solu iei g site de altcineva i plierea aspira iilor în nacest sens
- narcisiste: motivate prin pl cerea în sine, riscul pe care îl implic , satisfac ia furnizat .

Cum în România cele mai multe coli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carier revine familiei.

Ponderea influen ei p rin ilor asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisiv . Modelele comportamentale ce in de munc i sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotriv , de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate i de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de în eles, mul i p rin i î i supraapreciaz copii (lucru

de altfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Prinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (greu, boas, sigur, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copiii în seama de dorințele părinților cu privire la filiera colară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de colarizare (liceu, facultate). Totuși cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii colar-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța viitorului profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)
- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesie
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată câteva sfaturi pentru părinți, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;
- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-l impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nereguli sau pentru a-și realiza propriile aspirații;
- să stea de vorbă cu copiii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, punctul de vedere;
- să stea de vorbă cu profesorii;
- să se informeze, împreună cu copiii, despre ofertele de educare/angajare;
- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;
- să le atragă atenția asupra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);
- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de realitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;
- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepute și stereotipuri cu privire la anumite profesii;
- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și omajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;
- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau privesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;
- este extrem de util cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără exagerarea și fără a valoriza la modul absolut;

- tinerii trebuie ajuta i s nu se descurajeze dac , dup ce au mers la mai mul i angajatori, i dup luni de c tare, nu i-au g sit înc un loc de munc . Cautarea unui loc de munc poate fi foarte frustrant , de aceea se recomand apelarea la ajutorul unor speciali ti în recrutare;
- tinerii nu trebuie împiedica i, ci dimpotriv , s se angajeze pentru o lun sau dou pe perioada verii;
- tinerii trebuie informa i asupra drepturilor ce le revin odat angaja i, salarii, carte de munc , concedii de odihn i medicale, asigur ri, protec ia muncii.

În majoritatea siua iilor, familia este reperul major în conturarea op iunilor pentru o anumit carier a tinerilor.

Disciplinele colare i profesia

Exist o stâns leg tur între disciplinele colare i profesia pe care un tân r o urmeaz . Spre exemplu, dac un elev are rezultate bune la:

- limba român /limbi str ine, acesta ar putea deveni: profesor de limba român sau de limbi str ine, cercet tor în lingvistic , bibliotecar, lucr tor în publicitate, înv tor, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de art , corector, editor etc.
- matematic : profesor de matematic , economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, func ionar bancar, tehnician în construc ii, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.
- fizic , chimie, biologie: profesor sau cercet tor în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.
- istorie: profesor sau cercet tor în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.
- informatic : profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucr tor în domeniul finaciar-bancar, specialist în telecomunica ii, arhitect, controlor de trafic aerian.
- educa ie fizic : profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofi er în armat , poli ist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Acest modalitate de punere în rela ie a materiilor colare cu ulterioarele dezvolt ri profesionale este posibil în m sura în care tân rul alege s continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev s aleag un alt domeniu profesional. Performan ele colare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, c tre anumite profesii i faciliteaz realiz rile în carier sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

CONSILIEREA CARIEREI – O ABORDARE GLOBALĂ A INDIVIDULUI

*Coteș Adriana, Prof. Nicolae Caranda
coala Gimnazială Glogova, Gorj*

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar rile dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurare și dezvoltarea acesteia. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit.

Cariera acoperă și identifică diferite roluri în care individul este implicat: elev, angajat, membru al comunității, părinte etc., modul în care acționează în familie, școală și societate și suita de etape prin care poate trece în viață: căsătorie, pensionare; toate acestea considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepțiune, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie (Mihai Jigău, 2001, Consilierea carierei, pg.10).

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,
- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trairă și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnifică:

- comportarea responsabilă în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlare-profesionale raționale, justificate, motivate,

Atitudinea profesională este o dispoziție sau orientare generală a persoanei spre activitate sau complexul de idei, motive și cunoștințe despre o anumită profesie care condiționează modul de raportare a individului la o anumită profesie. Atitudinile sunt bipolare, pot fi pozitive sau negative, favorabile sau nefavorabile. În funcție de imaginea pe care o are subiectul despre anumite profesii va demonstra atitudini pozitive sau negative pentru acestea. Reușita profesională este condiționată de existența unor atitudini pozitive.

Aria curriculară de consiliere și orientare este o componentă a Planului de învățământ, introdusă în Curriculum-ul național din România începând cu anul 1998 pentru a oferi un program de educație pentru carieră elevilor din toate nivelurile de învățământ. Se urmărește prin această arie curriculară pregătirea elevilor pentru o bună integrare socială și profesională, dezvoltarea personală a acestora în consens cu interesele, aspirațiile și capacitățile proprii. Obiectivele educaționale sunt: autocunoașterea elevilor, informarea cu privire la oportunitățile de dezvoltare a carierei personale, dobândirea tehnicilor de muncă intelectuală, a tehnicilor de găsire a unui loc de muncă, rezolvarea problemelor de comunicare între elevi etc.

Carieră profesională

Cariera profesională reprezintă parcursul profesional format din ocupații succesive asumate de un individ în termenii aceleiași ocupații de bază. Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (școlare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia „a face carieră”.

Consilierul carierei

Persoana calificată (prin studii superioare speciale) care asistă clienții în managementul propriei cariere: oferă informații, acordă consultanță, consiliere, orientare, evaluare și sprijin pentru construirea și dezvoltarea planului personalizat pentru carieră, prin activități de autocunoaștere, dezvoltare și diversificare a strategiilor de învățare, dezvoltarea abilităților de a face față tranziției de la mediul educațional la piața muncii, autoevaluare și luarea deciziilor, conștientizarea anșelor și oportunităților de (re)integrare socio-profesională, instruire și formare continuă sau complementară.

Consilierul carierei își poate desfășura activitatea în domeniul educațional: a) la nivel preuniversitar (cabinete de asistență psihopedagogică / cabinete OSP); b) la nivel universitar (cabinetele de informare și consiliere din universități), în cadrul oficiilor de forță de muncă și omaj (consilier pentru îndrumare și orientare profesională), în instituții private sau alte instituții de stat de profil.

Grupurile întevizate prin acest proces includ: elevi, studenți, tineri, adulți / omeri, persoane defavorizate socio-cultural, persoane cu deficiențe etc. și care întâmpină dificultăți în luarea și punerea în practică a deciziilor cu privire la opțiunile de viitor și integrarea socio-profesională.

Planificarea și dezvoltarea carierei

Planificarea carierei este procesul de identificare a pașilor care trebuie parcurși pentru dezvoltarea carierei și presupune stabilirea obiectivelor, acțiunilor care vor fi realizate, resurselor necesare (umane, financiare), termenelor, responsabilităților, rezultatelor concrete așteptate, eliminarea obstacolelor. În cadrul unui program de consilierea carierei planificarea se desfășoară după etapele de autocunoaștere și explorare ocupațională, educațională.

Planificarea carierei include aspecte ce înstrictează de locul de muncă, dar și activitățile de timp liber, viața personală etc. În vederea realizării unei planificări a carierei este necesară o privire în perspectivă, care să pună în evidență aspecte precum: scopul în viață, imaginea de sine, tipul de muncă dorit, relațiile cu ceilalți, tipul de locuință dorit, realizările globale de pe parcursul vieții.

Dezvoltarea carierei este un proces de învățare și adaptare la diferite roluri exercitate de către o persoană pe parcursul vieții, include diferite stadii, aflate în succesiune cronologică și presupune medierea între factorii de personalitate și cerințele sociale, în beneficiul individului. Acest proces cuprinde totalitatea factorilor psihologici, sociologici, educaționali, fizici, economici care combină și influențează natura și importanța muncii pe parcursul întregii vieți a unei persoane.

Consilierea și orientarea colară și profesională aspiranților se fac pe elevul coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea colară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață: deces, divorț, cataclisme naturale, omaj.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

BIBLIOGRAFIE

- Bilan A., *Consiliere educațională - ghid metodologic pentru orele de dirigiență și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj Napoca, 2001
- Tomă Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă, Viața Românească, București 2001
- Butnaru D. coord., *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999.

CONSILIEREA ÎN CARIER

*Prof. Diaconescu Roxanda Emilia
coala Gimnazială "Dimitrie Grecescu"*

Educating students for choosing a career is a key aspect of the general education the school provides. It involves acquiring a body of knowledge on different areas of reality, skills training, a development of multilateral interests general and special skills development, a positive attitude towards work, higher motivation and the development of volitional positive traits of character necessary in practising various professions the students opt for.

Schimbările ce au loc în societatea contemporană contribuie evident și asupra domeniului de alegere a carierei, astfel încât în viitorul apropiat consilierea și orientarea colară, profesională va trebui să facă față următoarelor categorii de provocări și situații noi:

- globalizarea pieței forței de muncă;
- creșterea surplusului de forță de muncă, mai ales, a celei tinere;
- extinderea sistemului economiei de piață în majoritatea țărilor lumii;
- transformarea organizațională a locului de muncă;
- creșterea importanței cunoștințelor, aptitudinilor de lectură, de calcul, comunicare, a alfabetizării informaționale și învățării continue;
- creșterea demografică;
- punerea în aplicare a noilor politici guvernamentale cu privire la dezvoltarea economică, colarizare și formare profesională.

Procesul consilierii și orientării colare și profesionale poate viza mai multe aspecte de natură:

- cognitiv : furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- afectiv : ameliorarea imaginii de sine;
- atitudinal : cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- acțional : luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Planificarea carierei reprezintă procesul de identificare a nevoilor, aspirațiilor și oportunităților privind cariera precum și de realizare a programelor de dezvoltare a resurselor umane în scopul susținerii acesteia (L.A. Klatt și R.G. Murdick).

Copilaria și adolescența sunt două dintre cele mai importante perioade ale vieții: se dezvoltă personalitatea și se pun bazele actualizării sinelui, iar alegerea carierei reprezintă pasul decisiv în viața matură.

Dezvoltarea psihologică și socială a unui adolescent, definește ulterior cerințe înalte cu privire la planificarea carierei. La această vârstă, o persoană ia prima decizie importantă cu privire la viitoarea sa profesie, carieră, etc., de exemplu, alegerea colii, un domeniu de studiu, etc. Aceasta este perioada autocunoașterii, a identificării poziției în viață; astfel, una dintre întrebările principale ale unui adolescent este „cine sunt?”. Adolescenții trebuie să găsească răspunsul la această întrebare prin intermediul unui număr de resurse: carieră, vocație, naționalitate, ideologie, percepția lumii, credințe, valori individuale, precum și talente personale și modul de exprimare ale acestora (Bonchi E., Dezvoltarea umană, 2000).

O carieră profesională depinde numai de calitățile omului, de performanțele lui, ci și de alți factori. Pentru rezolvarea acestor aspecte de bază se pun în discuție termenii de carieră și plan de viață și iau naștere o serie de întrebări care le sunt adresate tinerilor adolescenți:

Aveți un plan de viitor în ceea ce privește cariera voastră profesională? Cine v-a influențat în acest sens? Ce modele ați urmat? Aveți posibilitatea de a opta singuri în ceea ce privește viitorul vostru? Vă influențează părinții în alegerea viitorului? În ce sens?

Astfel se pune în discuție hotărârea părinților în alegerea profesiei copiilor și libertatea copiilor în luarea deciziilor. Sunt stimulată și se exprime dacă au posibilitatea de a lua singuri decizii în privința viitorului, comentează rolul și importanța părinților în luarea deciziilor, sintetizează avantajele/dezavantajele implicării părinților în orientarea lor viitoare.

O altă serie de întrebări ar fi: Ce părere aveți despre valul de tineri care pleacă în străinătate pentru a se realiza? Considerați că au dreptate să rămână acolo? Ați alege să plecați în străinătate? Ce motivele aveți? Considerați că o carieră profesională depinde de calitățile omului, de performanțele lui, sau de cunoștințe sau bani? Credeți că peste 10 ani, când ar trebui să fiți angajați într-un serviciu, lucrurile vor fi altfel și veți putea realiza profesională așa cum doriți și înțăr?

Comentând fenomenul de migrație al tinerilor (exportul de "materie cenușie" și de forță de muncă), ei sunt încurajați să motiveze de ce ar emigra / de ce nu ar emigra și vor stabili rolul și importanța anumitor factori în ascensiunea profesională. Exemplificând și argumentând alegerea făcută, vor ajunge să-și alcătuiască un plan de viață, de carieră.

Punerea în practică a unui model de dezvoltare a carierei la treapta liceală de învățământ presupune focalizarea atenției pe:

- autocunoașterea și dezvoltare personală;
- comunicare și abilități sociale;
- managementul informațiilor și al învățării;
- planificarea carierei;
- promovarea unui stil de viață centrat pe calitatea relațiilor personale, sociale și ale mediului ocupational.

Destul de vaste sunt activitățile care pot fi folosite în scopul consilierii carierei. Printre aceste activități de orientare colară și profesională, la nivelul unității școlare, pot fi:

- lecții de consiliere și orientare susținute de către dirigintii claselor în colaborare cu psihologii, persoanele responsabile în domeniul consilierii carierei;
- edinele cu părinții la nivel de coală, la nivelul fiecărei clase;
- proiecte educaționale;
- orientare colară și profesională în cadrul Centrelor de Informare și Orientare Profesională, la solicitarea beneficiarilor: elevi, părinți, profesori;
- ghidul "Admiterea", care constituie un suport informativ referitor la licee, coli profesionale etc.;
- participarea la Târgul de oferte educaționale.

Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a celor care educă trebuie să se orienteze spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din el.

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri, adică:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală;
- educația și formarea profesională inițială;
- asumarea de diferite roluri în viață;
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Consilierea, orientarea colară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei. Consilierea și orientarea colară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echit ii sociale prin democratizarea permanent a accesului la educa ie i formarea profesional ;
- ameliorarea continu a bunei utiliz ri a resurselor umane de care dispune societatea.

Educa ia pentru carier include, adesea, i subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: via a de familie, organizarea timpului liber, cre terea i educarea copiilor, economie familial , probleme legate de valori i calitatea vie ii, modul de a face fa situa iilor dramatice din via .

În procesul consilierii elevilor, tinerilor cu privire la lumea muncii trebuie permanent încurajate: utilizarea surselor alternative utile ob inerii de date necesare, creativitatea, pluralitatea solu iilor, autonomia investigatorie.

BIBLIOGRAFIE:

Jigau M., *Consilierea carierei*, Bucure ti, 2007.

Tom a G., *Consilierea i dezvoltarea carierei la elevi*. Bucure ti, 1999.

Salade D., *Dimensiuni ale educa iei*, Bucure ti, E.D.P., 1998.

Negovan V., *Psihologia carierei*. Bucuresti: Editura Studenteasca, 2004, 180 p.

Sanciu tefan, *Managementul resurselor umane*. Bucure ti, 2001.

Bonchi Elena, *Dezvoltarea uman* . Ed. Imprimeriei de Vest Oradea, 2000.

SCHOOL COUNSELING - A MUST IN THE MODERN AGE

*Prof. Dicu Olenka Maria
Colegiul Național Traian*

Childhood is not simply a time of innocence and growing up. However, these are periods when young people must confront a myriad of difficult tasks. A School Counselor, assists students develop strategies to conquer society before society conquers them. By teaching children social skills, and a healthy way of coping, a School Counselor serves as a role model among the youth. Their primary purpose is assisting children with educational, emotional, and social development skills that will guide them in the direction of a healthier future.

In most schools there is at least one counselor. Most School Counselors work in secondary schools with students aged 11-18. Outlook is dependent on pupil population so job opportunities are best in growing areas. Beginners may have to work at lower paying jobs before gaining some experience in the field, and this is an obstacle for the ones who want to access this profession.

During my childhood the opportunity for me to meet with a School Counselor was not available. However, due to the small population in the community and the approaches of the former communist regime, the school felt little need for a counselor. We now know that counseling is for everyday people with everyday problems. Not just the mentally unhealthy need counseling. The goal in school counseling is to identify roadblocks that prevent children from learning. Every counselor should demonstrate a fair, ethical model of how to behave in life. School Counselors guide children in the right direction by leading them to success.

Today's counselors support students in their efforts to learn, assist them in their social and emotional growth, and guide them in their transition from high school to careers. They often work in classrooms, teaching skills in decision-making, problem solving, anger management and conflict resolution. They conduct small group sessions focusing on issues such as divorce, test anxiety, poor self-image and displacement of their parents who are forced to work abroad for a better life. Counselors conduct individual sessions as needed, helping students solve problems and, if they cannot provide a solution; they commonly refer them to community programs for more intensive help.

In conclusion, school counselors are a must in today's educational field as they have the expertise to detect the main issues that a student has to deal with nowadays, by means of highly professional and gentle approaches that are meant to launch a strong young adult ready to tackle the problems of the modern age.

BIBLIOGRAPHY:

Baker Stanley B., and Edwin R. Gerler. *School counseling for the twenty-first century*. Prentice Hall, 2008.

Paisley Pamela O., and George McMahon. "School counseling for the 21st century: Challenges and opportunities." *Professional School Counseling* 5.2 (2001)

ENGLISH LANGUAGE SUMMER SCHOOLS IN ROMANIA

*Prof. Dincea Rodica
coala Gimnazial Nr. 6*

For the past 15 years, Romanian students have had the opportunity to benefit from the perfect environment to practise their English language communication – British Summer Camps. The British Camps in Romania offer a relaxing, engaging space where children can learn while interacting with others their age, under the supervision of friendly charismatic native tutors.

Two years ago I accompanied a group of students to the English language camp at Bicaz, *English is Fun...tastic!*, while this summer I had the chance to take 13 other students to the English camp at Bran. Both experiences were highly engaging and productive, for students and teachers alike.

It should surprise no one that English language camps are nothing like English language lessons taught in the classroom. The language itself takes on a whole new form while at camp. The lessons transform into interactive activities, contests, group games and, needless to say, no homework!

Our happy crew at Bran summer camp included children aged between 6 and 18 years old, split into groups of 10 to 12 students, depending on language knowledge level, each group led by a young native tutor to shepherd them throughout the whole camp. Each morning started off with two 45-50 minute lessons (30 minutes for level 1 students), with 30 minutes break in between, lessons guided by materials and worksheets carefully crafted by program managers. The focus of lessons was on oral communication, with dialogues with the native speaker used as a tool to activate passive vocabulary and to perfect fluency of English language speech. The after-noons were reserved for artistic and sporty cultural activities, where for 45-50 minutes on end, children could engage in practical activities, depending on preference. Some examples of the fun-filled schedule the students had and the activities they enjoyed during the camp, include:

Morning:

- Arts & Crafts (Crafts and manual activities – painting, braiding, bracelet making, origami, hair braiding and beading, collages, papier-mâché masks, fashion & make-up etc.);
- Drama (The production of a theatre play and the dramatization of one's own idea);
- Treasure Hunt/Photo Contest (treasure hunt – improves nature-orientation skills, speed of reaction and physical training + teamwork);
- Horse riding (first equestrian lessons, with horses trained by specialized instructors);

- Paintball: No Limit Combat (fully equipped with professional equipment, custom made to ensure top safety);
- Children Boot Camp (funny fitness)
- Zip lining
- Airsoft Shooting
- Slingshots, Blowguns & Little Crossbows (Medieval, fun, triple crafts fair)
- Walking Living Nature (eco seminar, to observe and learn how to orient oneself in nature)
- Water polo & Basketball;
- Face Painting;
- Dance, Pilates, Yoga & Aerobics;
- Capture the FLAG;
- Cricket / Rounder's / Baseball / Darts / Rugby (Anglo-Saxon sports);
- Hiking to Bran castle;
- Football, volleyball, tennis and badminton championships;
- Afternoons and evenings:
- The Quiz Show (general knowledge contest – team work);
- The Games Night (Various fun group games: “Captain’s Calling”, "The Sharks”, “Straw Fishing”, “Musical Chairs & Statues” etc.);
- The Talent Night (each child who signed up was encouraged towards artistic expressivity and the development of his/her own artistic skills);
- Murder Mystery;
- Love Letters & Blind Date – fun role play for older children;
- Dance-Oke;
- Karaoke, with professional equipment;
- Carnival with a contest parade of outfits and masks;
- Spooky Story Night – for older students;
- Disco night – each night, after scheduled activities;
- Camp Fire and FAREWELL Party.

Each camp participant received a personalized cap, a participation medal, a personalized present pack, materials for English language classes and activities, a participation certificate, as well as medals and diplomas for all sportive and artistic contests organized.

Fully immersed in the fun games and activities at camp, pupils perfected their conversation skills in English and they also developed other positive traits: better self-esteem perception, organization skills, team work, higher initiative drive, attention to detail etc. Some even benefited from these activities in overcoming their emotional fear, their inhibition, thus allowing them to interact more with others and tie new friendships. All in all, it was an unforgettable summer camp.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIER - O NECESITATE A TIMPURILOR NOASTRE

*prof. învăț. primar Doandăș Petruța
școala Gimnazială Dimitrie Grecescu*

Due to the transformations through which our society, both economic and social, requires a broad educational reform that brings through the news the need for a more pronounced activity counseling and school career, starting from primary school.

Thus the student will not be a simple receiver of information but will be formed in the spirit of affirmation of the personality of each couple and the correct choice of profession according to the aspirations, wishes and his knowledge.

Datorită transformărilor prin care trece societatea noastră, atât de ordin economic cât și de ordin social, se impune o amplă reformă educațională, care aduce printre noutăți necesitatea unei tot mai pronunțate activități de consiliere și orientare școlară privind cariera, începând chiar de la ciclul primar.

Astfel elevul nu va mai fi un simplu receptor de informație, ci va fi format în spiritul afirmării personalității fiecărui tânăr și alegerii corecte a profesiei potrivit aspirațiilor, dorințelor și cunoștințelor sale.

Autocunoașterea este o condiție esențială a viitoarei orientări profesionale, presupune un complex proces de autoanaliză însoțit de aprecierea și înțelegerea celor din jur, a rezultatelor obținute în comparație cu ceilalți. Pe de altă parte cunoașterea elevului presupune un proces de observație îndelungat, care constă în culegerea datelor despre elev din diferite medii în care acesta își desfășoară activitatea: familie, școală, grupuri de prieteni etc.

Această activitate este necesară atât pentru o bună organizare și desfășurare a procesului de educație, și devine o componentă esențială a procesului de orientare și consiliere profesională.

Consilierea și orientarea elevilor în carieră trebuie să pornească de la câteva aspecte care vor avea o mare relevanță asupra deciziei finale:

- interesul – reprezintă preferințele unei persoane asupra unei activități sau a unui domeniu de cunoștințe, preferințele pentru anumite domenii favorizează alegerea anumitelor ocupații viitoare;
- valorile – reprezintă convingerile de bază ale indivizilor, ele devenind surse motivaționale;
- caracteristicile de personalitate – reprezintă patenți de gândire, comportament, afectivitate și relaționare pe care le manifestă o persoană;
- aptitudini și deprinderi – aptitudinea fiind reprezentată de potențialul elevilor de a învăța și de a obține performanțe într-un anumit domeniu, dezvoltat prin exersare ea devine abilitate, iar prin aplicarea în practică ea devine deprindere;

Principalele mijloace care pot fi utilizate în orientarea școlară, actualizate și integrate în conținutul învățământului modern pot fi:

- discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale;
- efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă;
- prezentarea profesiilor părinților;
- invitarea la școală a diferitelor personalități din diferite domenii și prezentarea activității desfășurate de ei;
- organizarea de întâlniri cu diferiți foști elevi ai școlii care au realizări profesionale remarcabile;
- organizarea de întâlniri de tipul : elevi-părinți-profesori pe tema orientării elevilor în carieră ;

Orientarea profesională a adolescenților nu se mai poate rezuma doar la asistența unor momente în alegerea carierei, ci trebuie să devină o modalitate de dezvoltare a abilităților necesare pentru construirea propriei cariere.

Greșelile privind decizia în alegerea unei cariere se resimt după mulți ani: atunci când individul este nemulțumit de munca sa, de sine, de cei din jurul său, nu face față cerințelor meseriei pe care o practică.

Ecoul individului în cariera poate fi provocat de: lipsa de informare la nivelul elevilor în problema alegerii și deciziei profesiei, familia care influențează uneori sau chiar decide instituția, specializarea și chiar meseria adolescentului, fie adolescenții care nu cunosc etapele lucrării unei decizii, nu au abilități decizionale, sunt ușor influențabili.

Pentru a putea evita ecoul alegerii viitoarei cariere, cadrele didactice își pot pune amprenta, printr-o consiliere și orientare eficientă încă de la cea mai fragedă vârstă.

BIBLIOGRAFIE:

1. BĂBAN A. *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003
2. JIGĂU M., *Consilierea carierei*, ed. SIGMA, București, 2001
3. LEMENIGĂ, MICLEA M., „*Consiliere și orientare*” *ghid de educație pentru carieră*, ed. ASCR, Cluj-Napoca, 2004

IMPORTANȚA PERSONALITĂȚII ÎN CONSILIEREA ELEVILOR PENTRU CARIER THE IMPORTANCE OF PERSONALITY IN THE STUDENTS' COUNCIL FOR THE CAREER

*Dobre Ana Amalia
Colegiul Tehnic Motru*

The council and the scholar and professional orientation tends to make the student coparticipant at his own fate by information, education, self - formation, self-orientation if not in the integral mode, the student being the author of this approach choice and career's development. The benefits, the features, the student's concerns, the vocation, the education from each student's personality! The personality's dynamic at grown-up is consumed in the main mode by the acquiescence and the act, on the social, life's scene and the child of teenager it appears like a training for the future roles! The professional deprivation constitute the psychology consequence of blocking the purpose, causing the failure in career often! The factors which influence the personality and the profession are: the heredity, the social habit, the school and mass-media!

Consilierea elevilor presupune acordarea de asistență psihopedagogică elevilor, dar și celorlalte persoane implicate în procesul educației adică părinți, tutori legali, autorități locale, profesori, etc. Responsabilitatea consilierului școlar este foarte mare, căci trebuie să ajute elevul să-și îmbunătățească relațiile cu sine, școala, societatea și simultan trebuie să optimizeze modalitatea în care școala privește elevii ca indivizi aflați în plin proces de formare și dezvoltare.

Responsabilitatea consilierului școlar este foarte mare, căci trebuie să ajute elevul să-și îmbunătățească relațiile cu sine și școala, societatea și simultan trebuie să optimizeze modalitatea în care școala privește elevii ca indivizi aflați în plin proces de formare și dezvoltare. Dezvoltarea carierei semnifică aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbern, 1994) adică: autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală; educația și formarea profesională inițială; asumarea de diferite roluri în viață; modul de integrare, trăirea și planificarea diferitelor evenimente ale vieții.

Consilierea și orientarea colar și profesional aspir să-l transforme pe elev în coparticipant la propriul destin prin informare, educare, autoformare, autoorientare, dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei! Organizația pentru Educație și Orientare a Carierei (CEGO) recomandă introducerea următoarelor componente ca parte integrantă a unui program de educație pentru carieră: autoconștientizarea, dezvoltarea capacității de a lua decizii, educarea flexibilității, conștientizarea oportunităților!

Indiferent de tipul de educație, adică formal sau nonformal, obiectivul esențial este dezvoltarea și afirmarea personalității fiecărei ființe umane. Personalitatea, ca și concept psihologic integrează toate procesele, stările, fenomenele și însușirile psihice ale ființei umane și este în același timp și o rezultat dinamic a acestora!

Temperamentul este latura dinamico-energetică a personalității și oferă informații despre cât de rapid / lent, cât de mobil / rigid, cât de uniform / neuniform este reacția persoanei și, de asemenea care este cantitatea de energie de care dispune o persoană și modul cum este consumată aceasta! Există, potrivit savantului rus I.P. Pavlov, patru tipuri de temperamente adică: sangvinicul (tipul puternic și echilibrat, mobil), flegmaticul (tipul puternic, echilibrat, inert), colericul (tipul puternic, neechilibrat, excitabil), melancolicul (tipul slab).

Astfel, sangvinicul (al bunei dispoziții) este productiv în activitățile de scurtă durată, dar în activități lungi se angajează ușor și nu finalizează, însă este vesel, sociabil, nestatornic, renunțând ușor, adaptabil, dar nu este persistent. Flegmaticul, temperamental apatic, cum îl numesc psihologii, pare indiferent dar în plan intelectual, datorită rbdrii realizează performanțe de lungă durată, are mare capacitate de muncă, calm, introvertit, se adaptează greu la situații noi! Colericul, adică "irascibilul", manifestă trecere ușoară de la o extremă la alta, productiv în activitățile de scurtă durată, este omul marilor inițiativă, totuși oscilant, activ, impulsiv, exagerează cu ambiția sau ostilitatea! Melancolicul, adică temperamentul persoanelor triste este hipersensibil, greu adaptabil, ușor depresiv, introvertit, lipsit de energie, dar productiv în muncile mici, datorită rbdrii și modestiei! Astfel, dacă sangvinicii și colericii manifestă calități de lider și în carieră își fixează obiective mari, flegmaticii sunt critici și analitici, extrem de realiști aleg profesii adecvate, melancolicii, atunci când sunt încurajați și apreciați muncesc bine și promovează, dar nu pot rezista în funcții de conducere, decât dacă învață să se aprecieze, să treacă peste stările depresive!

Aptitudinile sunt însușirile psihice și fizice, relativ stabile, care permit individului să afecteze anumite activități cu succes! Prezența aptitudinilor este pusă în evidență de ușurința și rapiditatea realizării sarcinilor, precum și de calitatea superioară a rezultatelor! Există aptitudini senzoriale, psiho-motorii, intelectuale, adică psihologice, dar și aptitudini generale (inteligenta) și speciale (muzicale, artistice, sportive, tehnice), în funcție de orientarea lor. Talentul este combinarea specifică a aptitudinilor ce asigură posibilitatea realizării creatoare și originale a unei activități!

Caracterul se referă la ansamblul tuturor însușirilor psihice ce privesc relațiile unei persoane cu semenii și, valorile după care se conduce. Caracterul este profilul psihomoral al omului și este relevant în special în faptele sale de conduită, în relațiile cu ceilalți, cu grupul din care face parte o persoană. Caracterul se formează pe parcursul vieții, ca urmare a integrării omului într-un anumit sistem de relații sociale, prin interiorizarea valorilor promovate de familie, grup de prieteni, societate, prin însușirea unor modalități de comportament.

În psihologia românească există trei categorii de atitudini care formează structura caracterului fiecăruia: atitudini față de societate, atitudini față de activitățile desfășurate, atitudini față de propria persoană! Alexandru Roșca consideră că există două mari categorii de interese: cele native, care au la bază instinctele și interese derivate, care se formează ca derivate ale intereselor native! Există și adar interese teoretice, estetice, sociale, economice și practice!

Vocația este un vector al personalității, prin intermediul căreia persoana se orientează față de structurile de activitate productivă, oprindu-se asupra uneia care nu corespunde cu modelul sau interior, pe care o actualizează în mod optim și prin care se integrează creator în circuitul psihosocial, în cazul în care vocația constituie incontestabil un factor de direcționare a dinamicii

personale. Dacă copilăria, pubertatea și adolescența sunt doar etape în pregătirea omului într-un rol productiv, nivelul de aspirație este important pentru o bună integrare vocațională.

Necorespondența vocațională este un factor care poate afecta echilibrul personalității omului, prin forme ușoare sau accentuate. Omul echivalează în viață cu un proiect de realizare, iar conduita sa are legătură cu reușita sau eșecul său profesional! Frustrarea vocațională reprezintă consecințele psihologice ale blocării scopurilor propuse profesional. Ea are două mari forme: fantezia și compensația! Compensația este conduita care creează în activitatea frustrată iluzia succesului, un exemplu fiind vedetele de cinema frustrate care devin designeri teatrali sau atleți care scriu articole sportive! Frustrarea vocațională poate determina uneori agresivitate și foarte rar poate determina apariția unei apatii!

În trecut succesul și insuccesul școlar era explicat prin deficitul de inteligență, dar azi psihologii consideră că are multe alte implicații. Astfel contează factorul economic-social, în egal măsură cu profilul intelectual al individului și cu factorul motivational! Fl. Teșescu Goanga scria: "Din datele statistice și numeroase anchete și cercetări ce s-au făcut cu privire la cauzele care determină schimbarea profesiei se datoresc în prima linie factorului personal pentru că respectivii nu au aptitudini intelectuale și fizice cerute de profesiile pe care și-au ales"!

Aadar personalitatea este foarte importantă în alegerea carierei potrivite, ghidarea corectă a absolvenților de către școală și familie, dar contează și factorii externi care influențează profesia: ereditate, mediul, lipsa sau existența presiunilor externe!

BIBLIOGRAFIE:

Dan Potolea, Ion Neacsu (coordonatori), *Pregătirea psihopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 2008.

Centrul de orientare școlară și profesională. *Manual de înființare și operare*. București, Editura Expert, 1997.

Centrul de orientare școlară și profesională. *Manual de înființare și operare*. București, PAEM, Editura Expert, 1997.

CONSILIEREA ÎN CARIER , O NECESITATE PENTRU TINERI

*Prof. Dobrescu Daniela
coala Gimnazială „Regele Mihai I”*

Career counseling or career guidance includes a wide variety of professional activities which help people deal with career-related challenges. Career counselors work with *adolescents* seeking to explore career options, experienced professionals contemplating a career change, parents who want to return to the world of work after taking time to raise their child, or people seeking employment. Career counselling is also offered in various settings, including in groups and individually, in person or by means of digital communication.

Opiniunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămân în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătesc pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăte.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, muncă ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorințelor celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluțiilor găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în născut sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe școli nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderea influențelor părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce în decursul timpului sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copiii (lucrul de altfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va reflecta asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (greu, boas, sigur, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, fapt care are efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copiii în seama dorințelor părinților cu privire la filiera colară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de colarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii colare-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța viitorului profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)
- costurile financiare (taxe ale educației)

- avantajele materiale nea teptate
- poziția socială conferită de profesiei
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată câteva sfaturi ale părinților, Mihai Jigău, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;
- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-i impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile nerealizări sau pentru a-și realiza propriile aspirații;
- stătea de vorbă cu copiii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, punctul de vedere;
- stătea de vorbă cu profesorii;
- să se informeze, împreună cu copiii, despre ofertele de educare/angajare;
- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;
- să le atragă atenția asupra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);
- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați să treacă peste conturile de interes cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de realitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;
- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepționale și stereotipuri cu privire la anumite profesii;
- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și omajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;
- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau să respingă un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și să se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;
- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;
- tinerii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Cautarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;
- tinerii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;
- tinerii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

În majoritatea situațiilor, familia este reperul major în conturarea opțiunilor pentru o anumită carieră a tinerilor.

Există o strânsă legătură între disciplinele colare și profesia pe care un tânăr o urmează. Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română /limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.
- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.

- fizic , chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician.
- istorie: profesor sau cercetător în acest domeniu, ghid turistic, muzeograf, arheolog, diplomat, scriitor.
- informatic : profesor, contabil, informatician-programator, astronom, statician, cartograf, economist, inginer, lucrător în domeniul financiar-bancar, specialist în telecomunicații, arhitect, controlor de trafic aerian.
- educație fizic : profesor de sport, antrenor, fizioterapeut, ofițer în armată , polițist, pompier, comentator sportiv, atlet, fotbalist etc.

Acest modalitate de punere în relație a materiilor colare cu ulterioarele dezvoltări profesionale este posibil în măsura în care tânărul alege să continue pe domeniul ales. Desigur, rezultatele bune la aceste domenii nu pot împiedica un elev să aleagă un alt domeniu profesional. Performanțele colare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

BIBLIOGRAFIE:

- Mihai Jigău, *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2007.
 Lemeni, G. & Miclău, M., *Consiliere și orientare – Ghid de educație pentru carieră*, Cluj Napoca, ASCR Press, 2004.

CONSILIEREA ELEVILOR DE ALTE ETNII ÎN CARIER

Dr. Ghia Mădălina
Colegiul Național „George Coșbuc”, Motru

Consilierea în carieră este procedeul prin care o persoană specializată, denumită consilier în carieră, oferă suport elevului, cu scopul ca acesta să ia decizii bune cu privire la viața profesională.

Rolul consilierului în carieră este să faciliteze accesul elevului la oportunitățile profesionale și să-l asiste în procesul dezvoltării carierei.

La nivelul învățământului liceal, personalitatea elevului este mult mai conturată, astfel fiind mai bine precizate aspirațiile sale ca efect al unei mai bune cunoașterii de sine. Dezvoltarea și maturizarea personală sunt mai bine conturate, precum și definirea unor interese de cunoaștere și de carieră se exprimă printr-o participare mai susținută a elevilor de liceu la activitățile extracurriculare dar și printr-o alegere corectă a disciplinelor opționale puse la dispoziția lor prin intermediul curriculumului la decizia colii. Astfel elevii își lărgesc orizontul de cunoștințe dobândit prin intermediul disciplinelor care alcătuiesc trunchiul comun pentru fiecare profil și specializare în parte. În această perioadă a orientării în carieră a adolescentului, profesorii sunt cei care au rolul de suport pentru elevi în susținerea și coordonarea lor în demersul ce urmează aprofundarea cunoștințelor din domeniile preferate de ei și să canalizeze pentru descoperirea problematicii sociale - economice și spre oferta educațională viitoare precum și spre oferta socială. În astfel de condiții ponderea elevilor care vor alege studii academice și / sau activități profesionale concordante cu profilul liceului urmat va fi în corelație directă cu metodele și strategiile formative utilizate în procesul de orientare a carierei pe parcursul studiilor liceale.

Deprinderile sociale sunt la fel de importante în viața adultă ca și în adolescență. Un aspect complementar este acela că mulțimile de adolescenți, spre deosebire de cliți, își aduc mai mult contribuția la formarea sensului identității adolescentului deoarece apartenența este bazată doar pe

reputație și stereotipuri și nu interacțiunea socială efectivă. Un alt element important al socializării adolescentului în cadrul grupului de prieteni este acela al „grupului de referință”; acesta are menirea de a oferi membrilor componenți o anumită identitate, distinctă de cea a celorlalți adolescenți din alte grupuri. Adolescenții „se judecă” unii pe alții în funcție de compania care le stă alături; ei ajung chiar să poarte adevărate „etichete” sociale care descriu, de fapt apartenența persoanei la un grup, modul în care acesta se îmbracă, îmi petrece timpul liber, tipul de muzică preferată etc. Grupul de referință devine important deoarece el constituie baza și sursa pentru construcția propriei identități a adolescentului.

Pentru ca aceste grupuri să funcționeze, este nevoie de o similaritate de vârstă, etnie sau rasă, nivel socio-economic. Dintre acestea, clasa socială are influența cea mai covârșitoare, etnia sau rasa nu are o influență atât de mare ca și structura de clasă, dar, la fel ca aceasta devine predominantă și conțintizat odată cu înaintarea în vârstă.

Indiferent de popularitatea grupului de prieteni, acesta oferă adolescentului un anumit statut care, în mod implicit este legat de activitățile pe care grupul le desfășoară. Un element cheie de dinamică a grupului pentru această perioadă de vârstă este faptul că odată ce interesele adolescentului se schimbă, atunci este posibil ca și statutul acestuia să cunoască o schimbare. Statutul adolescentului în cadrul grupului cunoaște schimbări spectaculoase, demonstrând în acest fel cât de puternică este dinamica procesului de socializare, mai ales în cazul elevilor de alte etnii sau a celor întorși din străinătate.

- membrii componenți ai grupului au statut egal unii față de alții, în ciuda diferențelor evidente de clasă socială și nivel socio-economic;
- grupul permite manifestarea cooperării și a interdependențelor mutuale, caracteristic evident mai ales atunci când se urmăresc aceleași obiective și se folosesc mijloace ce pot fi benefice întregului grup;
- formarea de prietenii și relații interpersonale favorizează împărțirea acelor dorințe, nevoi și activități ce pot influența dezvoltarea socială pe mai târziu și chiar societatea guvernată de norme sociale;
- grupul de prieteni încurajează schimbarea atitudinilor și opiniilor față de oameni și situații noi, punând astfel o barieră stereotipurilor, prejudecăților și interpretărilor greșite.

Rezultatul din aceste considerații că adolescenții se influențează unii pe alții, iar acest mecanism pare să fie generat de două procese cu predilecție sociale:

- a) procesul de imitație – cu influență mai ales comportamentale atunci când adolescenții „copiază” unii de la alții trăsături, manifestări, atitudini;
- b) procesul de afirmare socială – atunci când adolescentul este responsabil pentru modul în care sunt adoptate aceste norme de comportament.

Consilierea în carieră tinde să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin prin informare, educare, autoformare, autoorientare, dacă nu chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

MODALITĂȚI DE CONSILIERE A ELEVILOR ÎN CARIER LA ORA DE LIMBA ENGLEZ

*Prof. Dumitrescu Codruța
Colegiul Tehnic "Domnul Tudor"*

"Profesorul cu adevărat în elept nu te invită să intri în casa în elepciunii sale ci, mai curând, te culeze te c tre pragul minții tale"

Kahlil Gibran

Abstract

It is well-known that career counseling or career guidance is a complex process which combines giving advice with counseling techniques that support pupils/teenagers in making decisions and facing difficult situations. As long as we are not professional career counselors how can we help our pupils find the right path in their future career? The purpose of the present article is to illustrate how the English teacher can help students discover more about themselves and their abilities at the English class. By involving the students in various projects, creating portfolios or other related activities, we can contribute to an optimal transition of young people between different educational levels or support them in gaining a better understanding of what really matters for them personally and how they can plan their careers autonomously.

Consultând Dicționarul Explicativ al Limbii Române vom găsi nu mai puțin de patru termeni sinonimici pentru verbul „a consilia” și anume: a *îndruma*, *învăța*, *povăui*, *sftui*. Dar cine sunt beneficiarii sfaturilor noastre în rândul de calitate de dascăli pe care o avem? Nimeni alții decât elevii de vârste diferite a căror personalitate și mentalitate constituie o formă model în decursul anilor. Această activitate zilnic este influențată în mare parte și de reglementările forurilor superioare (Ministerul Educației și Învățământului, inspectorate colare, comunitate locală) care își pun amprenta asupra modului de lucru cu elevii noștri. Curriculumul național, planul de învățământ, programele și manualele colare sunt elementele - cheie ale activității noastre. Se subliniază, de mulți ani încoace, în cadrul formulelor de reformă adoptate de sistemul de învățământ, rolul educației în contextul procesului instructiv-educativ.

De fiecare dată se caută noi soluții la problemele cu care ne confruntăm zilnic în activitatea noastră: programe și manuale colare stufoase, elevi suprasolicitați din punct de vedere teoretic, dar în mare parte deficițari la secțiunea practică, un abandon colar în creștere din variate motive și exemplele pot continua.

În acest context rolul dascălului este esențial, deoarece la clasă acesta trebuie să găsească metode adecvate de transmitere a informației, dar și de captare a atenției și interesului elevului în același timp. Totodată trebuie să ținem cont și de faptul că, odată ajuns pe băncile liceului, elevii din ciclul liceal aduc cu ei bagaje informaționale și comportamentale diferite, iar profesorul are rolul de a descoperi ce este valoros în fiecare și a-i acorda șanse egale în formarea viitoare indiferent de stilul de învățare individual și aptitudinile personale.

În calitate de profesor de limba engleză, voi încerca să raportez la modul în care la orele de limbă străină elevii reușesc să se descopere, să se cunoască din perspectiva abilităților pe care le posedă și mai târziu chiar să reușească să-și contureze un traseu educațional sau profesional adecvat. Dacă ne referim strict la modul în care manualele școlare sunt structurate la clasele a IX-a și a X-a vom observa că cele mai multe teme de discuție au ca motiv central elevul și universul său înconjurător. Prin activitățile desfășurate în cadrul orei de limba engleză elevii ajung să se cunoască mai bine, să ofere informații despre ei înșiși, dar și să prezinte caracteristicile de

personalitate care îi vor ajuta mai târziu să stabilească moduri de comunicare și relaționare adecvate cu colegii de clasă și chiar cu cei din coală.

Este recomandat ca la debutul fiecărui an școlar, după aplicarea testelor inițiale, orice cadru didactic să realizeze planificări calendaristice personalizate, care să țină cont în primul rând de nivelul real de cunoștințe al elevilor, precum și de abilitățile, trăsăturile de personalitate și interesele elevilor. Important este de asemenea să avem în vedere tot timpul și specializarea pe care elevii o urmează, dar și așteptările lor în ceea ce privește o viitoare carieră.

Astfel, la clasele a IXa și a Xa în portofoliile elevilor se vor regăsi lucrări variate care se vor constitui ca o adevărată oglindă pentru fiecare elev în parte. Aici se vor regăsi lucrări care să le pună în valoare nu doar competențele lingvistice, ci și pe cele artistice sau trăsături specifice, precum creativitatea și originalitatea. Totodată, la ora de curs, prin exerciții de tipul activitate în echipă colegii vor ajunge să își formeze o imagine cât mai clară nu doar despre ei, ci și despre colegul de echipă și în acest fel vor reuși să-și îmbunătățească componenta de relaționare și socializare.

Mai târziu, la clasele a XIa și a XIIa, pe lângă dezvoltarea competenței de practică rațională a limbii pe de o parte și formarea și dezvoltarea de competențe de comunicare și interacțiune pe de altă parte, profesorul va căuta ca elevul să-și dezvolte tehnici de muncă intelectuală în vederea învățării pe toată durata vieții. Astfel, elevul va învăța să utilizeze strategii și tehnici de studiu cu ajutorul cărora să valorifice cunoștințele și deprinderi achiziționate și prin studiul altor discipline.

În această etapă, la ora de limba engleză încercăm cât mai multe exerciții de tip simulare de BAC. Astfel, elevii au ansa să redacteze un CV european, să scrie o scrisoare de intenție și chiar să simuleze dialoguri pe teme diverse, dialoguri care să se apropie de modelul interviurilor de angajare. În felul acesta, ei au o ansă reală să descopere cum se pregătesc pentru examenul de bacalaureat, dar în același timp să observe cum reacționează în situații concrete de viață.

Pe lângă toate modalitățile și practicile de descoperire și consiliere menționate anterior, consider de asemenea că proiectele realizate în grup prezintă numeroase avantaje pentru elevi contribuind semnificativ la formarea de competențe cheie care să-i ajute pe elevi să poată face față provocărilor noi și complexe din ziua de azi.

Din punct de vedere pedagogic, desfășurarea de activități de învățare diferențiate (pe grupe de elevi, pe niveluri, pe aptitudini) susține și încurajează elevii să fie autonomi în învățare utilizând de multe ori tehnologia informațională modernă. Se vorbește tot mai mult astăzi de formarea și dezvoltarea de competențe pentru cetățeanul secolului XXI, iar proiectele sunt benefice în acest sens căci ele îi pregătesc pe elevi să gestioneze nu doar informații din domenii variate, ci și instrumente și resurse în format digital utile pentru profesiile lor viitoare. Mai mult, ele îi pregătesc pe elevi să acționeze responsabil și în siguranță (conștienți de riscuri) în mediul digital.

Prin urmare, observăm cum la ora de limba engleză profesorul poate veni în ajutorul elevului pentru că acesta să se descopere și să acționeze conștient în vederea stabilirii traseului profesional viitor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Butnaru D. și colaboratorii, *Consiliere și orientare școlară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1996
2. Jigău Mihai, *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2001
3. Cristea Sorin, *Dicționar de termeni pedagogici*, București, 1998

TIPURI DE CONSILIERE PRACTICATE ÎN GR DINI

*Prof. înv. pre colar Duplea Lia
coala Gimnazial Cerne i- imian, Mehedin i*

Preventive counseling pedagogical aims to prevent the emergence of problems or critical situations in the lives of people. It includes activities educational and formative made with client groups (children, parents, teachers and non-teaching kindergarten) that aim to prepare them for different problematic situations, to support proper management of emotions to deal with various requests (education children to adopt a healthy lifestyle, avoid or prevent potential threats). The change followed, aimed at the acquisition of information, changing representations of reality education, training and restoration of internal and external perceptions of reality family / kindergarten, cognitive processes, attitudes and behaviors of us. (As cited. E. enmity, 2002, p. 62)

The need for preventive counseling is generated by changing cultural patterns Romanian traditional (non-involvement of the child in making decisions, imposing unconditional respect thereof against adult authority exaggerated parents, ensuring an exaggerated, keeping secrets of parents, physical punishment and manifestation of affection only when the baby sleeps, non-involvement of the child in elections related to his work), and the tendency to take models total foreign new Romanian culture (freedom exaggerated given the child, indifference models moral to the child adheres accepting unhealthy behaviors, assigning responsibility for child rearing and education exclusively to other persons or institutions and depriving him of interaction with parents).

Consilierea psihopedagogic preventiv e are rolul de a preîntâmpina apari ia unor probleme sau situa ii critice în via a persoanelor. Include activit i educa ional-formative realizate cu grupuri de clien i (copii, p rin i, cadre didactice i nedidactice din gr dini) care urm resc s -i preg teasc pentru diferite situa ii problematice, s -i sprijine în gestionarea adecvat a emo iilor pentru a face fa variatelor solicit ri (educa ia copiilor, adoptarea unui stil de via s n tos, evitarea sau preîntâmpinarea unor poten iale pericole).

Schimbarea urm rit , vizeaz achizi ia de informa ii, modificarea reprezent rilor asupra realit ii educa ionale, formarea i refacerea unor percep ii asupra realit ii interne i externe a familiei/ gr dini ei, procesele cognitive, atitudinile i comportamentele noi. (apud. E. Vr sma , 2002, pag. 62)

Nevoia de consiliere preventiv este generat de schimbarea modelelor culturale tradi ionale române ti (neimplicarea copilului în luarea deciziilor, impunerea necondi ionat a respectului acestuia fa de adult, autoritatea exagerat a p rin ilor, asigurarea unei supravegheri exagerate, p strarea unor secrete ale p rin ilor, pedepsele fizice i manifestarea afec iunii doar când copilul doarme, neimplicarea copilului în alegeri care in de activitatea lui), precum i de tendin a de a se prelua modele total str ine, noi, pentru cultura româneasc (libertate exagerat acordat copilului, indiferen a fa de modelele morale la care copilul ader , acceptarea unor comportamente nes n toase, atribuirea responsabilit ii cre terii i educ rii copilului în exclusivitate altor persoane sau institu ii i privarea acestuia de interac iunea cu p rin ii).

În privin a nevoii de schimbare putem identifica în contextul românesc urm toarele dimensiuni: participarea copiilor, în m sura posibilit ilor vârstei i nivelului de dezvoltare, la luarea deciziilor care le influen eaz via a, acordarea, cât mai de timpuriu, a libert ii copilului de a alege, de a decide i de a ac iona conform acesteia, pentru dezvoltarea responsabilit ii i independen ei, dezvoltarea abilit ii copiilor de a-i rezolva propriile probleme, realizarea conducerii indirecte a vie ii copiilor.

Aceste schimb ri sunt realizabile înc din copil ria timpurie prin eficientizarea rela iilor care se stabilesc între copii i adul i. Ace tia din urm pot începe prin a le acorda copiilor

alternative pentru alegerea propriilor opțiuni, explicându-le totodată consecințele alegerilor făcute. Astfel, în loc să le impun frecventarea unor activități extrașcolare, să le lase copiilor libertatea de alegere: Te poți înscrie la cursurile de muzică pentru că tu ai voce și îți place să cânti sau la orele de ceramică pentru că acolo vei învăța să modelezi jucării! Se pot prezenta activitățile desfășurate la respectivele cercuri, orarul și schimbările care intervin în programul zilnic, cerințele și normele ce trebuie respectate și chiar se pot oferi copilului ocazii să observe secvențe din activitățile fiecărui cerc.

Consilierea preventivă presupune potențarea factorilor generali de protecție și estomparea, până la anulare, a acțiunii factorilor de risc, și anume:

- existența unei familii care să asigure copilului confortul fizic și psihic optim, dezvoltarea fizică normală și o stare de sănătate bună;
- achiziționarea unui set de deprinderi și abilități educaționale (de autoservire, de învățare, de relaționare, de autocontrol) și performanțe intelectuale cel puțin de nivel mediu;
- identificarea și sprijinirea dezvoltării unor aptitudini și talente speciale;
- existența unui grup de prieteni acceptați și deplin implicarea în activitățile formale și în cele ale grupurilor de covârșnici.

Consilierea preventivă este circumscrisă educației timpurii, deoarece procesul prin care familia își crește, îngrijește și educă copiii, este recunoscut ca formă de socializare primară și de construire a nucleului personalității acestora. Acest proces este tributار modelului sociocultural al familiei și are la bază premisele biologice și fizice ale eredității individuale și sociale.

Raportându-ne la copil, putem identifica situații care pot interveni ca bariere în calea dezvoltării sale. Ele pot fi prestabilite (dizabilități pe care copilul le manifestă de la naștere, traume, deficiențe senzoriale, organice, neurologice, mentale severe), biologice (copii născuți prematur, cu greutate mai mică sau cu probleme fizice) care pot fi remediate, sau determinate de mediul de dezvoltare (copii care cresc în surzenie, în grupuri marginalizate social, în condiții de violență, abuz, de departe de familia biologică, în instituții). Dezvoltarea copilului în aceste condiții se prezintă ca o situație de risc.

Prezența a doi sau mai mulți factori cumulați în cadrul aceleiași medii de dezvoltare familială crește inevitabil riscul. Principiul normalizării postulează ideea de a crește și sprijini copiii în conformitate cu cerințele și nevoile individuale. E normal ca fiecare copil să aibă dreptul de a se integra în mediul său social prin asigurarea unor condiții de viață propice. Consilierea de tip preventiv asigură suportul părinților și copiilor pentru compensarea diferitelor deficiențe, astfel încât să nu se ajungă la situații dificile și inadaptare. Din această perspectivă, aducem în discuție situațiile în care se solicită înscrierea la grădiniță a copiilor cu CES-uri, de cele mai multe ori, părinții acestora sunt întâmpinați cu refuz. De îndată ce trebuie depuse, motivele sunt:

- lipsa de disponibilitate sau de pregătire profesională a educatoarelor în a lucra cu copiii care prezintă deficiențe/dizabilități;
- teama și lipsa de informare a celorlalți părinți, ca astfel de copii reprezintă un risc pentru dezvoltarea propriului copil, deoarece prin imitație ar prelua modele de comportare inadecvate;
- temerile legate de asigurarea securității unui astfel de copil, deoarece un astfel de copil are comportamente indezirabile, greu de stăpânit;
- prejudecățile adulților că astfel de copii trebuie formați și educați în instituții speciale sau chiar izolați, pentru că oricum nu ajung la un nivel de dezvoltare normală și nu oferă satisfacții. Potrivit politicilor educaționale care promovează includerea copiilor cu CES, pentru ca situațiile anterior enumerate să nu se întâmple sau să fie ameliorate, consilierul poate să intervină pentru ca un astfel de copil să nu fie exclus sau marginalizat, prin propunerea și derularea unor activități, cum ar fi:
 - informarea despre ceea ce înseamnă copilul cu cerințe educaționale speciale și dezvoltarea lui la nivel biologic, psihic, social;
 - informarea despre drepturile copilului;
 - abilitarea cu tehnici de lucru specifice a părinților, educatoarelor, voluntarilor;

- con tinentizarea i sensibilizarea fa de copiii cu CES;
- consilierea p rin ilor copilului aflat în dificultate cu privire la atitudinile i comportamentele lor fa de copil i fa de propria dificultate;
- consilierea celorlal i „actori” din gr dini care s asigure suport copiilor cu CES;
- dezvoltarea unor practici concrete pentru includerea copiilor cu CES (curriculum personalizat, metode de lucru adaptate, persoan de sprijin, mediu de înv are pozitiv, atitudine deschis etc.).

În demersul s u, pe lâng copii, p rin i, educatoare, personal administrativ, echipa managerial a gr dini ei, comunitate, consilierul mai poate antrena reprezentan i ai serviciilor de îngrijire socio- medical , de reabilitare i adaptare a ambientului, servicii conexe celor socio-medice (fizioterapie, kinetoterapie, logopedie, psihoterapie) în vederea form rii i dezvolt rii unei echipe pluridisciplinare care s sprijine copilul în procesul de integrare social .

BIBLIOGRAFIE

1. Baban Adriana, *Consiliere educa ional , Ghid metodologic*, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.
2. Baker Stanley, *School counseling for the twenty-first century*, second edition, Prentice Hall Publication, NY, 1996.
3. Ghica Vasile, *Ghid de consiliere i orientare colar* , Editura Polirom, Ia i, 1998.
4. Schmidt John, *Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs*, second edition, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.
5. Neuman Helen, *Arta de a g si o slujb bun* , Editura Business TECH Interna ional Press, SRL, Bucure ti, 1994.
6. Tom a Gheorghe, *Consilierea i orientarea în coal* , Casa de Editura si Presa Viata Româneasc , Bucure ti, 1999.
7. Tom a Gheorghe, *Orientarea i dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editura si Presa Viata Româneasc , Bucure ti, 1999.
8. Z pâr an Marioara, *Eficien a cunoa terii factorilor de personalitate în orientarea colar i profesional a elevilor*, Editura Dacia, Cluj, 1990.

ORIENTAREA ÎN CARIEREA ELEVILOR - OBIECTIV ESENȚIAL AL ACTIVITĂȚII PEDAGOGICĂ ÎNTR-O SOCIETATE CONTEMPORANĂ

Enescu Ion Alin

C.S.F.I. Constantin Pufan – Drobeta Turnu Severin

Summary: Current trends of contemporary society increasingly industrialized and technologically advanced radically altered aims of education, which emphasizes the creative man, but one consumer. A responsible citizen is formed in school and choosing a profession appropriate and compatible own personality foreshadows a strong future. The school must provide the student all possible sources and means that the student will create alternative option for the future profession.

Orientarea carierei este o acțiune de îndrumare a persoanei către o profesie, grup de profesii în conformitate cu posibilitățile și dorințele sale; ea include, într-un tot unitar, orientarea școlară ca etapă pregătitoare pentru viitoare alegeri în carieră, orientarea profesională și consilierea pentru carieră.

Scopul orientării școlare este de a facilita accesul elevilor spre acele instituții școlare care sunt potrivite aspirațiilor și posibilităților lor și sunt în concordanță cu cariera profesională pe care doresc să o aibă la terminarea școlii. Unele profesii bazate pe aptitudini speciale necesită o orientare timpurie spre un anumit tip de învățământ (sportiv, de artă), dar majoritatea se bazează pe o pregătire generală pentru viața socială.

Orientarea profesională are un dublu scop: pe de o parte, să-i ofere individului șansa de a găsi o activitate care să-i permită dezvoltarea deplină a capacităților, să-i ofere satisfacție personală în muncă; pe de altă parte, ea servește societății, prin compatibilizarea aspirațiilor individuale cu interesul social.

Orientarea profesională nu este destinată numai elevilor aflați la final de ciclu școlar, ea trebuie să se desfășoare pe toată durata școlăriei. Scopul ei este de a familiariza treptat tânărul cu particularitățile diferitelor profesii și de a-l ajuta să se autodefinească în raport cu aceste profesii și cu propriile sale interese, valori și aspirații.

Orientarea profesională este organizată pe trei direcții principale:

- Cunoașterea de sine
- Cunoașterea lumii profesiilor
- Ghidarea opțiunii profesionale

Pentru a educa profesioniști capabili, trei lucruri sunt necesare: natura, studiul și practica.

Orientarea în carieră trebuie să fie posibil de efectuat atât în cadrul lecțiilor, cât și în cadrul disciplinelor opționale.

Am pornit de la analiza sistemelor de învățământ finlandez și singaporean, care conform testului PISA [1]³, sunt cele mai constructive, utile și adaptate cerințelor actuale, aduce unele experiențe care e necesar să fie aplicate și în școlile noastre, astfel ar susține practica orientării elevilor pentru alegerea unui domeniu de activitate profesională.

³ PISA este o evaluare standardizată internațională, proiectată împreună de către țările participante și administrată elevilor de 15 ani în aproximativ 60 de țări din întreaga lume, la testare participă între 4500 și 10 000 de elevi din fiecare țară. PISA acoperă trei domenii principale: citire-lectură, matematică, științe. Aceste domenii sunt investigate în termenii stăpânirii cunoștințelor și deprinderilor de bază, necesare în viața adultă, pentru educația permanentă, pentru piața muncii etc. și nu din perspectiva stăpânirii curriculumului școlar. Evaluarea competențelor trans-curriculare este o parte integrantă a PISA

În ceea ce privește Singapore, o importanță semnificativă este acordată programelor de educație pentru elevii supradotați. Pentru acești elevi au fost elaborate programe speciale în care materiile au fost adaptate nevoilor acestora, deci se demonstrează în practică *învățământul individualizat și ierarhizat* pe care noi abia îl menținem la etapa teoretică.

Orientarea în carieră în învățământul finlandez se fundamentează, în mare parte, pe cursurile opționale, care se stabilesc în funcție de nevoile elevilor, coala fiind obligată să găsească soluții pentru a le satisface, elevii nu sunt constrânși în nici un fel să studieze o anumită materie doar pentru a își asigura catedra unui profesor. Spre exemplu, într-una dintre colile finlandeze doi dintre elevii își exprimaseră dorința de a studia opțional limba germană, și cum coala respectivă nu avea un profesor specializat, s-a găsit soluția de a organiza cursuri on-line pentru cei doi copii, cu un profesor din altăcoală. Aș vrea să mai rămânem puțin în zona materiilor opționale, pentru a discuta despre o disciplină care la noi se numește educație tehnologică și care ne-a impresionat teribil prin modul cum este predată în Finlanda.

Această materie se numește la ei economie domestică și este obligatorie în clasa a VII-a, apoi devine disciplină opțională în clasele a VIII-a și a IX-a. În cadrul acestei discipline elevii, atât băieții cât și fetele, învață să prepare bucate în laboratoare bine amenajate, după care gust împreună mâncarea. Totodată aici se predă eticheta bunelor maniere la masă, tot în cadrul acestei materii elevii învață cum să spele rufe, cum să gestioneze banii, cum să decoreze locuința (la sfârșitul anului au ca temă un proiect cu titlul "Cum aș vrea să arate casa mea" și, totodată, foarte important, discută ce înseamnă familia, relațiile de iubire dintre membrii ei etc. În ultimii ani se constată o tendință tot mai puternică a elevilor din Finlanda de a se orienta spre cursurile colii profesionale, peste 60% dintre ei făcând această opțiune. Pentru finlandezi este mai important nevoia de a răspunde comenziilor sociale și nu de a încheia o diplomă de studii universitare.

Deci, ce am putea învăța de la Singapore și Finlanda?

Să aplicăm un învățământ individualizat cu cerințe formulate cu grad de dificultate ierarhizat;

Viitorii specialiști trebuie pregătiți pentru a răspunde nevoilor reale ale statului, și nu în baza concepției de a deveni „boss” și a avea mulți subalterni.

Renunțarea la programe de învățământ excesiv teoretizate, care nu creează competențe necesare vieții de adult și promovarea unui învățământ îmbinat cu practica și racordat la cerințele ei muncii.

În activitatea practică, personal, zi de zi în cadrul colii, am încercat, și în bună parte ne-a reușit, să direcționăm activitatea noastră întru ajutorarea elevilor în a-și proiecta, fie și superficial, opțiunile profesionale. La toate etapele lecției, este posibil o astfel de perspectivă, care de altfel este observată și apreciată de către elevi.

Pentru a ști cum să-i pregătim pentru o viitoare carieră realizăm la începutul fiecărui an o scurtă anchetă cu doar trei întrebări:

- ce profesie îți dorești?
- de ce calități ai nevoie pentru această profesie?
- cum te-ai putea ajuta disciplina pe care o studiem?

Pentru consilierea și orientarea carierei elevilor, o importanță deosebită prezintă educarea intereselor cognitive și profesionale, precum și a aptitudinilor acestora, dirijarea aspirațiilor în direcția ofertei sociale privind necesarul forței de muncă și cultivarea unei motivații superioare, care stau la baza opțiunilor școlare și profesionale. Modalitățile cele mai eficiente de educare a acestor variabile de personalitate, care în procesul formării și dezvoltării lor se intercondiționează, sunt reprezentate de acele preocupări colare și extra colare care au o puternică rezonanță în personalitatea elevului.

Această pregătire psihologică a elevilor nu înseamnă grăbirea luării unei decizii și nici constrângerea și împingerea lor spre anumite tipuri de studii sau ramuri de activitate profesională. Ea constituie, în esență, o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în parte în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea (sistemul de preferințe,

aspirații și dorințe), ceea ce poate (cunoștințe, abilitățile și capacitățile de care dispun) și ceea ce trebuie să fac elevul (oferta de muncă, cerințele vieții sociale).

Unul din elementele importante pentru managementul carierei este, așa cum am arătat deja, cunoașterea de sine. În continuare voi detalia acele aspecte care au o relevanță mai mare pentru deciziile de carieră, chiar dacă auto-cunoașterea nu se oprește doar la acestea.

a) Interesele – reprezintă preferințele cristalizate ale unei persoane pentru anumite domenii de cunoștințe sau de activitate. Ele constituie unul din elementele importante de decizie în carieră.

Preferințele pentru anumite domenii de cunoaștere și activități, favorizează alegerea ocupațiilor în care aceste interese pot fi valorificate.

b) Valorile – reprezintă convingerile bazale ale indivizilor. Ele sunt surse motivaționale și ale standardelor individuale de performanță într-un anumit domeniu.

c) Caracteristicile de personalitate – reprezintă tipare de gândire, comportament, afectivitate și relaționare pe care le manifestă o persoană. Simbolul comun spune că personalitatea este variabil central, determinant în alegerea și adaptarea la carieră. Persoane cu caracteristici de personalitate similare pot să aibă performanțe bune și să fie mulțumiți în ocupații diferite, așa cum persoane cu caracteristici diferite pot prefera aceeași ocupație sau ocupații similare.

d) Aptitudini și deprinderi

Aptitudinea reprezintă potențialul unei persoane de a învăța și a obține performanță într-un anumit domeniu. Dezvoltat prin învățare și exersare, aptitudinea devine abilitate, iar prin aplicare în practică și automatizare, abilitatea devine deprindere.

Pentru asigurarea succesului în profesie, în viață, trebuie să se stabilească un acord între fondul aptitudinal și aspirațiile pe care le poate realiza. Mulți tineri își formulează planuri de viitor fără să se gândească dacă posedă calitățile necesare îndeplinirii acestora. La fel fac și foarte mulți părinți care doresc pentru copiii lor un viitor mai fericit, mai plin de realizări mari, decât al lor. Dar părinții trebuie să înțeleagă că numai înzuirile singure, fără capacitățile interne și externe de realizare, rămân sterile, după cum nici fondul aptitudinal nu se poate fructifica de la sine fără condiții interne și externe.

BIBLIOGRAFIE

Băban A., *Consiliere educațională - Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*. Ed. Psinet, Cluj-Napoca, 2003

Ciucur D. *Stiluri de lucru și tipuri de personalitate*. Preluat de pe <http://www.ciucur.ro>

Jigău M., *Consilierea carierei*, București, Editura Sigma, 2001

Negovan V., *Psihologia Carierei*, Suport de curs, 2009.

Studiu privind traseul profesional real al elevilor și studenților din anii terminali, Multi Consulting Group S.R.L., 2011;

Manual de furnizare al serviciilor de orientare și consiliere profesională în sistemul național de învățământ – via.pdf

EDUCAȚIA PENTRU CARIER

*Filip Anamaria
Colegiul Tehnic Motru*

Summary - Education for career

Career guidance and counseling has emerged as a way to respond to social pressures imposed by the industrial development of the early twentieth century.

It has also emerged due to changes in the relationship between supply and demand of jobs, increase of the level of skills required and the level of efficiency demanded, of concern for the quality of life of children etc.

The process of counseling and educational and vocational guidance aims the following types of aspects: cognitive, affective and act-related.

Consilierea și orientarea în carieră au apărut ca o modalitate de a răspunde presiunilor sociale impuse de dezvoltarea industrială a începutului de secol XX. De asemenea, au apărut ca urmare a modificării raportului dintre cererea și oferta locurilor de muncă, a creșterii nivelului competențelor impuse și a nivelului de eficiență cerut, a preocupării pentru calitatea vieții copiilor, etc.

În România, orientarea școlară și profesională are tradiție; aceasta s-a desfășurat în cabinete și laboratoare care au funcționat eficient. Cele mai multe au fost situate în centre universitare, fiind dotate cu aparatură psihologică și personal de specialitate.

O etapă distinctă în istoria consilierii, orientării școlare și profesionale a fost aceea a „psihotehnicii” marcată prin derularea procesului de consiliere și orientare aproape exclusiv pe baza rezultatelor obținute de clienți la unele teste psihologice, de performanță, punându-se accent mai mult pe tehnicile orientării decât pe finalitățile acestora.

Începutul orientării din România a fost marcat de înființarea Institutului de Psihologie Experimentală, Comparativă și Aplicată de la Cluj în anul 1922 și de începutul activității primului Laborator Psihotehnic la Societatea de Tramvaie din București în 1925. Acestea aveau drept scop inițial o mai bună organizare a muncii, restructurarea modului de utilizare a forței de muncă, distribuirea rațională a oamenilor pe posturi de lucru corespunzătoare capacităților personale de muncă și recrutare de tineri în vederea calificării.

Activitatea de orientare școlară și preorientare profesională desfășurată în coli în beneficiul elevilor, a demarat relativ târziu. Preorientarea trebuie văzută ca un proces de conturare generală – prin informare, asistență, autocunoaștere – a preferințelor și aspirațiilor cu privire la ruta școlară și profesională.

După anii '50 se conturează preocupări sistematice, înființându-se instituții corespunzătoare pentru consilierea și orientarea școlară.

În această noastră istorie a consilierii și orientării școlare și profesionale a parcurs ambele modele posibile ale relației acestor procese cu sistemul de educație și formare profesională.

Primul model este cel autonom care consideră consilierea și orientarea școlară și profesională ca pe un proces de sine stătător și exterior sistemului de învățământ ce se derulează în coli și este îndeplinit de instituții cu funcții sociale din afara sistemului de educație.

Al doilea model este cel dinamic care include consilierea, orientarea școlară și profesională în programul de formare din coală ca pe o activitate de natură educativă, asociată celorlalte arii curriculare.

Între anii 1950 și 1989, activitatea de consiliere, orientare școlară și profesională a avut o evoluție sinuoasă în ultimele decenii ale mileniului precedent fiind desființată pentru că a fost transferată – formal – tuturor cadrelor didactice, care nu dispuneau întotdeauna de o pregătire metodologică și de instrumentele de lucru necesare. După 1989, se înființează un nou mecanism

instituțional: Centrele de Asistență Psihopedagogică în scopul extinderii activității fostelor cabinete și laboratoare de consiliere, orientare colară și profesională dar și a abordării altor categorii de probleme ale copiilor, părinților și profesorilor.

Centrele de Asistență Psihopedagogică sunt încadrate cu profesori, consilieri specialiți în domeniul psihologiei, pedagogiei și asistenței sociale ce au în vedere diferite tipuri de activități cum ar fi: consilierea elevilor, părinților și cadrelor didactice în probleme legate de cunoașterea / autocunoașterea elevilor; adaptarea elevilor la cerințele colii; orientarea carierei elevilor; examinarea psihologică a elevilor la solicitarea colii; inițierea psihopedagogică a părinților pentru o mai bună cunoaștere a copiilor și pentru a îmbunătăți comportamentul lor educativ; culegerea de date privind dinamica profesiilor și utilizarea lor în munca de consiliere și orientare.

În anul 1997 schimbările socio-economice din țara noastră au impus demararea unui proiect de Informare și consiliere privind cariera. Proiectul a fost susținut de Guvernul României și de o finanțare externă și a avut ca obiective principale: elaborarea de profile ocupaționale, editarea de publicații cu informații referitoare la orientarea profesională, organizarea de cursuri pentru pregătirea consilierilor și a persoanelor care se ocupă cu consilierea și orientarea carierei, realizarea de programe interactive informatizate de orientare a carierei, adaptarea unor instrumente psihologice specifice activității de orientare colară și profesională.

Serviciile de consiliere, orientare și educare pentru carieră – ca organizare, metode, structură, resursele umane avute în vedere dar și structurile ocupaționale disponibile – au evoluat semnificativ în societatea industrială, post-industrială și informațională. Consilierea și orientarea colară – profesională îl sprijină pe individ să-și îndeplinească propria carieră, prin aceasta îl ajută să aibă un destin demn în viață. De aceea alegerea unei profesii trebuie să fie un act profund personal, liber, rezultat al procesului deliberării responsabile, în acord cu situațiile concrete, obiective ale realității sociale și economice, cu motivațiile interne și interesele dominante și stabile.

Sistemul socio-economic este într-un proces profund de schimbare în planul structurilor conținutului; drept consecință, și mediul de muncă al oamenilor este în aceeași măsură afectat: locurile de muncă, domeniile profesionale cucerite pe piața forței de muncă, valorile individuale și sociale predominante. În acest context orientarea colară presupune sprijinirea / asistarea elevului în procesul alegerii –justificate și în consens cu preferințele și aspirațiile sale – afilierelor de studii oferite de sistemul de educație și formare profesională existent.

Orientarea profesională este procesul maximei sincronizări dintre aspirațiile personale și cele sociale cu privire la muncă privit ca sursă de satisfacții individuale și ca mijloc de progres economic general. Procesul presupune: competență, competiție, selecție, concurență, succes, eșec, învâre, pregătire profesională continuă, asumarea de responsabilități, etc.

Procesul consilierii și orientării colare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii).

Trecerea de la consilierea și orientarea colară la cea profesională se produce pe măsura apropierii de finalul unui ciclu de învățământ ce reprezintă și potențiale „ieșiri” din sistemul de educație și formare urmat de populația adultă care este în omaj, cea care dorește schimbarea locului de muncă, ridicarea nivelului personal de competență sau cei care vor să facă față mai bine noilor sarcini de muncă modificate prin proces tehnologic etc.

Activitatea de orientare colară se concentrează asupra celor care intră în noi etape de formare inițială; se fundamentează pe ideea că fiecare persoană se poate realiza maxim numai dacă procesul de formare se desfășoară pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principală a orientării este în aceste condiții de a asigura concordanța dintre caracteristicile persoanei și obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea colară trebuie să fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al aderării acestuia la acțiunile diferențiate care se exercită asupra sa. În situația în care copilul nu are încă suficientă capacitate de

discern mânt, decizii factori: familia, consiliul de tutelă, școala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinită. Decizia trebuie să fie făcută în folosul copilului prin aprecierea obiectivă a realității.

Orientarea profesională (pentru carieră) este un fenomen social, care s-a conturat în societate atât cu diferențierea formelor de activitate cât și cu libertatea persoanei, în vederea asigurării pentru tânără generație a posibilităților de alegere a profesiei. Ea îi propune adaptarea persoanei la condițiile muncii, la paleta largă a profesiunilor existente pe piața muncii în acord cu abilitățile, aptitudinile, caracteristicile generale de personalitate, aspirațiile persoanei și cu necesitățile sociale, urmând stabilirea unui echilibru în interiorul relației om-activitate.

Orientarea profesională încearcă stabilirea unui echilibru adecvat între profesiune, considerat în ansamblul său și personalitatea privită în totalitatea sa. Această preocupare accentuează caracterul uman al orientării profesionale în țara noastră în raport cu aceea exercitată în perioada antebelică, când aptitudinile erau cu preponderență factorul care decidea alegerea. Astăzi problema aptitudinilor trece pe un loc secund, pe primul situându-se personalitatea vizată în ansamblul său, prin dominantele ei specifice.

Consilierea și orientarea vocațională urmărește ca prin tehnicile practice utilizate să contribuie la descoperirea de sine și să faciliteze opțiunea către un tip de educație adecvat propriilor abilități și interese.

Consilierea este o formă de socializare și/sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor situații critice ale vieții.

Prin prisma celor prezentate mai sus, introducerea în curricula școlară a ariei curriculare *Consiliere și Orientare* având un conținut specific de educație pentru carieră este pe deplin motivată. Prin programele de educație pentru carieră elevii își formează competențe în următoarele domenii: autocunoaștere și dezvoltare personală, comunicare și relaționare interpersonală, managementul informației și al învățării, planificarea carierei, educație antreprenorială, managementul stilului de viață. Aceste competențe permit elevilor un control activ al propriei cariere și adaptarea cu ușurință la un mediu educațional și profesional aflat în schimbare.

BIBLIOGRAFIE:

Băban, A., *Consiliere educațională- Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001.

Jigău, M., *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2001.

Lemeni, G., Miclea, M. (coordonatori), *Consiliere și orientare- Ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2004.

PLANIFICAREA CARIEREI LA ELEVI

*Filip Ștefan Flavius
Colegiul Tehnic Motru*

Summary - Career planning

Career planning is the process to students through which they outline the direction of their career.

It is an ongoing process of adjusting career goals to the personal characteristics and to the educational offer which has always been in development.

The efficiency of this process is dependent on the skills the students acquire in the following areas of competence: self-awareness, educational and occupational exploration, career decision, personal promotion.

Planificarea carierei la elevi reprezintă procesul prin care aceștia își conturează o direcție de carieră, își stabilesc scopuri în legătură cu propria carieră și inițiază acțiuni în vederea atingerii acestor scopuri.

Planificarea carierei nu reprezintă o acțiune singulară, ci un proces continuu de ajustare a scopurilor de carieră la caracteristicile personale și oferta educațională și ocupațională aflate în permanentă dezvoltare. Eficiența acestui proces este dependentă de abilitățile pe care le dobândesc elevii în următoarele domenii de competență: autocunoaștere, explorare educațională și ocupațională, decizie de carieră, promovare personală.

Activitățile de orientare urmăresc dezvoltarea personală și înzestrarea tânărului cu cunoștințele și abilitățile necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei cariere. Acest fapt se impune cu necesitate în condițiile unei piețe de muncă flexibile și în mare parte imprevizibile, aflat într-o continuă schimbare atât a configurației sale externe cât și interne.

Cerintele locurilor de muncă evoluează în permanență: sporește complexitatea sarcinilor ce trebuie îndeplinite; crește numărul și complexitatea cunoștințelor, deprinderilor și abilităților ce trebuie exercitate în cadrul locurilor de muncă; se exercită o presiune crescută asupra individului de a lua o serie de decizii în mod individual; se accentuează rolul abilităților de comunicare eficient; se impune tot mai mult inițiativă, motivație și flexibilitate în exercitarea sarcinilor de muncă.

În aceste condiții, o orientare strictă care este bazată pe un model static, de suprapunere a unor caracteristici personale cu caracteristicile unui domeniu ocupațional, nu mai este validă. Așa cum preciza Savickas (1999), activitățile de orientare trebuie să vizeze educarea tinerilor pentru independență și flexibilitate în cinci domenii de competență: cunoștințe despre sine; informații ocupaționale; luarea deciziei; planificare și rezolvare de probleme.

Practica orientării pentru carieră în țara noastră a suferit două neajunsuri. Primul provine dintr-o deficiență metodologică - activitatea de orientare s-a realizat static și punctiform. Anii terminali ai unui ciclu școlar (clasa a VIII-a, clasa a XII-a, eventual clasa a V-a și doar pentru cazuri foarte particulare terminarea grădiniței) erau momentele de concentrare a acțiunilor de orientare (școlar, profesional), când elevii, presași de timp și neînarmați cu capacități decizionale, erau nevoiți să facă o alegere în privința traseului ulterior de carieră. Activitățile de orientare constau în cele multe cazuri doar în informarea elevilor asupra lumii profesiilor, fără a furniza o grilă de interpretare a lor și de integrare a acestor cunoștințe cu cele despre sine. Al doilea neajuns a fost determinat de o problemă conceptuală și anume orientarea a fost concepută ca o activitate specială, care trebuie realizată în paralel cu procesul de învățământ și de către cadre specializate. Aceasta a fost în mare parte, în seama centrelor de orientare școlară și profesională, care

aveau oricum resurse umane foarte reduse și care nu puteau face față în acest fel cererilor multiple ale colilor.

Dezvoltarea identității vocaționale și pregătirea tinerilor pentru carieră este unul din obiectivele principale ale întregului proces de învățământ. Cunoștințele, abilitățile și deprinderile dobândite în școală trebuie să le permit acestora să-și dezvolte individual o carieră profesională.

Pe măsură ce se apropie de finalul ciclului primar, interesele copiilor devin tot mai diferite. Ei învață importanța cunoașterii și în alegerii aptitudinilor, preferințelor și valorilor proprii pentru alegerea traseului educațional și profesional. Urmează o perioadă de tatonări. În ciclul gimnazial elevii dezvoltă un comportament explorator: își explorează propriile interese vocaționale, experimentează mai multe tipuri de activități și observă necesitatea de a lua în considerare balanța interese - aptitudini în exprimarea unei alegeri educaționale sau profesionale. Alegerile pe care le face tânărul în această perioadă pot avea un caracter vag și tranzitoriu, putând fi abandonate relativ ușor în momentul în care apare o altă direcție vocațională care pare să-i ofere satisfacții.

Perioada realismului se caracterizează prin cristalizarea identității vocaționale și o viziune de ansamblu asupra factorilor care influențează alegerea traseului educațional și profesional, ceea ce determină luarea unor decizii mult mai pragmatice..

Alegerea profesiei și a locului de muncă reflectă imaginea de sine a individului. Cei care au o imagine bună despre sine tind să urmeze căile mai bune, să aleagă profesii cu un nivel al cerințelor educaționale mai ridicat și să exploreze mai multe posibilități de carieră. Unul din cele mai importante elemente ale orientării vocaționale îl constituie dezvoltarea imaginii de sine, prin activități de explorare și autocunoaștere și o orientare pozitivă asupra caracteristicilor personale.

Decizia de carieră reprezintă procesul de selecție a unei alternative de carieră din mulțimea de variante disponibile la un moment dat. Importanța acestei decizii rezidă în interacțiunile multiple dintre carieră și celelalte aspecte ale vieții: stilul de viață, starea de bine, exercitarea rolurilor, prestigiul etc. O abordare sistematică a procesului de decizie ia în considerare o succesiune de etape, între care investigarea propriei persoane și explorarea posibilităților de carieră, prezentate deja, ocupă un loc important, fiind baza de informare a deciziilor.

Stilul decizional reprezintă modalitatea proprie de a rezolva o situație ce presupune alegerea între mai multe alternative. Adolescenții puși în fața unei situații de decizie legate de carieră pot manifesta stiluri decizionale diferite. Un stil decizional deficitar poate distorsiona sau împiedica prelucrarea informațiilor legate de sine și domeniile de activitate, astfel încât rezultatul este unul negativ și cu repercusiuni serioase asupra posibilității de planificare a carierei.

Variabile care restrâng paleta opțiunilor de carieră se referă la: pe de o parte la sexul persoanei - există diferențe de gen în alegerea profesiei: pentru bărbați cele mai importante criterii în alegerea meseriei sunt: securitatea, posibilitățile de promovare și beneficiile materiale; pentru femei contează tipul de muncă, mediul muncii și colegii, însă datorită rolurilor de gen acceptate, în cadrul acestor domenii de opțiune, fetele aleg mai frecvent profesii considerate feminine - profesor, asistent medical, consilier, iar băieții profesiile "masculine". Aceasta în condițiile în care diferențele de performanță între femei și bărbați în domeniile profesionale complementare pot fi explicate prin teoria expectanțelor: bărbații au expectanțe de succes ridicate pentru domeniile profesionale considerate masculine, în timp ce femeile au expectanțe mai mari de succes în domeniile profesionale considerate feminine.

Pe de altă parte statutul socio-economic este o altă variabilă care influențează opțiunile și deciziile de carieră. Copiii proveniți din medii socio-economice defavorizate tind să aibă trasee educaționale mai scurte și aleg profesii care nu necesită pregătire îndelungată.

Tradițional, termenul de carieră a dobândit o accepțiune mult mai largă și o aplicabilitate tot mai globală. Astfel, capacitatea unei persoane de a face față unor noi servicii sau unor noi responsabilități crește pe măsură ce timpul trece și se acumulează experiență.

Astfel conceptul de carieră este legat de muncă, acesta trebuie să fie suficient de larg pentru a include nu numai experiența muncii, dar și modul de viață sau condițiile de trai, deoarece viața extraprofesională a unei persoane joacă un rol deosebit în cadrul carierei.

Autocunoașterea reprezintă o componentă esențială în procesul de planificare a carierei și constituie de cele mai multe ori primul pas în acest proces. Autocunoașterea se referă la explorarea și structurarea informațiilor despre propria persoană în vederea conturării concepției de sine a persoanei. Conceptul de sine stă la baza luării deciziilor de carieră, fiind criteriul principal de analiză a opțiunilor educaționale sau ocupaționale și de identificare a opțiunii care corespunde cel mai mult așteptărilor elevului.

Explorarea traseelor educaționale și profesionale se referă la comportamentul sistematic de colectare de informații referitoare la oportunitățile educaționale și la ocupații. Aceste informații vizează: natura muncii ce urmează să fie efectuată, cerințele educaționale pentru a accede la un post de muncă, perspective de angajare, etc.

Decizia de carieră reprezintă procesul care duce la selecția unei alternative de carieră din mulțimea de variante posibile la un moment dat. În general, decizia de carieră se consideră a fi doar punctul final, de selecție efectivă a alternativei optime, fără să se aieve în vedere întregul proces prin care trece o persoană pentru a realiza această alegere.

Promovarea personală cuprinde modalitățile prin care o persoană își sistematizează și prezintă informațiile despre abilitățile, interesele, experiențele educaționale și profesionale proprii, în vederea atingerii unor scopuri de carieră.

Dezvoltarea abilităților de planificare a carierei se impune ca o necesitate în condițiile în care ne confruntăm cu o ofertă educațională și ocupațională tot mai diversificată, iar schimbarea traseului profesional în decursul vieții active este o realitate și reprezintă o modalitate adaptativă de ajustare la dinamica pieței muncii.

BIBLIOGRAFIE:

Băban A., *Consiliere educațională- Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001.

Jigău M., *Consilierea carierei*, Editura Sigma, București, 2001.

Lemeni G., Miclea M. (coordonatori), *Consiliere și orientare- Ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2004.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ

*Prof. Gabor Corina Alina
coala Gimnazială Greci, Voloiac, Județul Mehedinți*

This story is about the way we can manage the future, finding a job very near our hearts. Our personality is a way we can find a job.

There are some people that find the job very fast, but some find it hardly.

The job looks in our hearts, because this thing we can manage the future.

Este bine știut că elevii sunt viitorul, dar de cele mai multe ori ne gândim ce vor ajunge ei peste câțiva ani. Dacă ar fi să îi putem îndruma pe elevi în carieră, am putea să o facem în funcție de trăsăturile lor de caracter și comportamentul lor social.

Pe cei introvertiți îi putem dirija spre cariere legate de umanism, cum ar fi translatorii într-o firmă pe cei curajoși îi putem orienta spre alpinism sau alte meserii ce cer curaj. Sunt elevi printre elevi, unii sunt cuprinși de culpabilitate și se fac puțin observați în societate, alții sunt la polul opus.

Dacă ar fi să semene ca și caracter toți indivizii unei societăți, poate nu ar exista atâtea meserii. De asemenea persoanele cu un ego puternic nu ar putea lucra cu oamenii, poate cea mai frumoasă meserie posibilă.

Multe dintre acestea pornesc și de la respectul față de sine al individului, apare o schemă de sine după Markus, care se referă la faptul că oamenii își formează o schemă de sine, un model funcțional al sinelui. Markus și Cross aduc în discuție ideea mai multor forme posibile ale sinelui, reprezentări diferite ale celui ce am vrea să fim și forme viitoare, nedorite, ale celui ce ne temem că vom deveni.

Multe oportunități de a ne face posibilă îndreptarea elevilor către anumite cariere, este o cale de a ne învăța să educăm tineretul de astăzi.

BIBLIOGRAFIE:

Gerald Matthews, Ian J. Deary, Martha C. Whiteman, *Psihologia personalității*

CONSILIEREA I ORIENTAREA ÎN CARIER

*Prof. înv. primar Galbenu Aurelia
coala Gimnazial Nr.1 – Motru*

Consilierea colar

În mod normal premerge consilierii profesionale i parcurge dou perioade esen iale (la vârsta colarității i la 40 – 45 de ani – Mialaret 1964) fiind în cadrul educa iei permanente cheia de bolt a înv mântului modern (Ed.Faure, 1974) 2 .

Consilierea colar a fost definit în acest sens ca ac iunea de dirijare a copilului spre formele de înv mânt care-i convin i care sunt conforme disponibilit ilor i aspira iilor sale în scopul de a-i dezvolta toate posibilit ile la maxim. Orientarea colar vizeaz asigurarea dezvolt rii armonioase a personalit ii în formare înând cont atât de posibilit ile i predispozi iile individului cât i de cerin ele sociale caracteristice epocii i societ ii date.

Modul în care se realizeaz consilierea colar ac ioneaz nu numai la intrarea în coal a copilului ci în toate etapele colariz rii, premergând i asigurând o eficient integrare în via a social-economic . Prima interven ie de dirijare i consiliere se face în perioada pre colar . La sfâr itul gimnaziului are loc o consiliere colar mai complex înso it de forme de selec ie în liceu (capacitate, testare na ional , admiterea în liceu).

Pentru admiterea în înv mântul superior exigen ele devin i mai complexe i mai diferen iate. Consilierea colar are o importan foarte mare i constituie un instrument socio-pedagogic i economic foarte important al societ ii moderne. Ea se realizeaz în coli, în laboratoare de consiliere colar , prin mass-media. Consilierea colar în condi iile societ ii contemporane are în vedere asigurarea de anse egale în formarea i dezvoltarea personalit ii.

inându-se seama de diferen ierile obiective ale poten ialului genetic psihic i intelectual ale indivizilor dar i de deosebirile eforturilor depuse i a rezultatelor ob inute, consilierea colar nu- i propune egalizarea performan elor elevilor. În acest context apare în mod obiectiv i necesar clasificarea i ierarhizarea elevilor în func ie de valoarea, nivelul performan elor i eficien a preg tirii lor. În func ie de necesit ile socialeconomice contemporane i de perspectiv privind for a de munc i speciali tii necesari, apare în mod obiectiv i selec ia colar i profesional prin intermediul examenului concurs, bazat pe competi ie.

Dar consilierea colar nu trebuie condi ionat definitiv de selec ia colar . Consilierea colar trebuie s aib în vedere selec ia colar pentru 2 Faure, Ed., 1974, A înv a s fii, E.D.P., Bucure ti 27 realizarea unei cât mai bune consilieri colare i profesionale con tinentizând elevii c poten ialul lor are un caracter polivalent.

Consilierea voca ional

În elegem voca ia în sensul ei cel mai larg ca ansamblul înclina iilor, aptitudinilor, intereselor, atitudinilor structurate în jurul unui nucleu comun de preocup ri de natur profesional . În perioada 12-18 ani consider m c personalitatea puberului i adolescentului îi cristalizeaz orientarea voca ional . Înclina iile observate din perioada copil riei mici i a pre colarității se dezvolt în perioada miciei colarității i definind din ce în ce mai bine aptitudinile elevilor; acestea intr tot mai mult în interac iune cu acele cuno tin e care stimuleaz i consolideaz aptitudinile formând în interac iune cu sentimentele i atitudinile specifice capacit ile.

Pasiunile elevilor pentru un anumit tip de activitate sau altul definesc formarea voca iei profesionale. Aceste pasiuni nu se dezvolt pe un teren gol, ele au o rela ie de puternic interdependen cu capacit ile specifice formate i au un rol decizional în alegerea meserii / profesiuni. Consilierea voca ional Reprezint în acest sens ansamblul ac iunilor proiectate,

organizate, desfășurate, în procesul educațional cu scopul identificării, stimulării, structurării capacităților specifice și pasiunilor complementare acestor capacități.

Consilierea profesională

A fost determinat la nivelul societății de tendințele de mecanizare, automatizare, cibernetizare ale economiei care au dus la necesitatea ridicării calificării și specializării profesionale. La nivelul colii reformele învățământului care în esență au condus la întâlnirea între pregătirea teoretică și pregătirea practic-productivă au răsuns necesităților economico-sociale.

În acest sens pentru a fi eficientă consilierea profesională trebuie să îndeplinească anumite condiții:

- profesiunea trebuie să fie tratată ca un mod de viață și un rol social, nu numai o ocupație economică;
- modelul carierei trebuie privit din punct de vedere al psihologiei dezvoltării și nu al psihologiei diferențiale.

Aceasta înseamnă că în evoluția subiectului educațional formarea și dezvoltarea sa este obiectivul principal și nu selecția acestuia pentru o anumită profesiune;

- asumarea conceptului de carieră ca fiind nu ascensiunea pe plan social ci îmbinarea mai multor ocupații apropiate și integrarea lor unei cariere unice;
- principiul creativității trebuie să fie principiul coordonator superior al învățământului;
- piatra unghiulară a adaptării și integrării socio-profesionale trebuie să fie relația complexă și dinamică între învățământ – practic și profesiune.

Dar pentru ca activitatea de consiliere colară și profesională să-și îndeplinească obiectivele este nevoie de organizarea și programarea acesteia, de unitatea între componentele sale: consiliere colară și consiliere profesională.

Consilierea colară și profesională reprezintă un sistem de educare-formare care se desfășoară în mai multe etape și care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să genereze și să ofere permanent într-un flux continuu și diversificat informații despre coală și profesiune, despre schimbările care apar și cerințele socio-economice adresate colii;
- să organizeze o colaborare eficientă și nu formală între profesori, elevi, părinți, întreprinzători prin intermediul activităților comune (conferințe, târguri de carte, de job-uri) și a deciziilor comune;
- să inițieze și să realizeze acțiuni care să conducă la autocunoașterea subiecților educaționali, a capacităților personale a acestora dar și la cunoașterea profesiunilor;
- să monitorizeze coala în ceea ce privește valorificarea potențialului cognitiv, afectiv, fizic, comportamental al elevilor;
- să fie realizat în cele două etape normale de evoluție a persoanei : § formarea inițială (în coală) § formarea continuă (educația permanentă);
- să se producă în ambele sensuri de la elev la profesiune și invers, de la societate la coală

Consilierea de carieră

În S.U.A. începând cu 1970 conceptul de profesiune este înlocuit cu cel de carieră. D.E. Super (1957) elaborează modelul carierei din punct de vedere al psihologiei dezvoltării care se deosebește de modelul profesiei edificat din punct de vedere al psihologiei diferențiale. Cariera este caracterizată ca o succesiune de profesii, ocupații, poziții și funcții în care se angajează o persoană în evoluția vieții sale active.

În alegerea conceptului de carieră sunt esențiale: - determinarea biunivocă dintre carieră și persoană potrivit schemei: carieră persoană explicat de evoluția societății și profesiei, de dispariția unor profesii și apariția altora pe de o parte și de evoluția persoanei pe parcursul vieții sale active sau chiar dincolo de aceste limite (elevi, studenți, pensionari); - creșterea rolului carierei în viața persoanei nu numai pe plan profesional. Cariera nu este numai un mod de a-și câștiga existența ci și un mod de viață, un rol social (Super, 1957); - sentimentul împlinirii de sine, al auto-împlinirii este legat de rolul esențial al muncii, al carierei în determinarea statutului social al persoanei. În comportamentul vocal Donald Super dezvoltă conceptul de sine esențial pentru alegerea vocației și pregătirea carierei.

Teoria dezvoltării conceptului despre sine a fost influențată de cercetările lui Carl Rogers și ale Charlottei Bühler. Bühler consideră că viața unei persoane este alcătuită din patru stadii distincte:

1. stadiul de creștere (până la 14 ani);
2. stadiul de explorare (până la 25 ani);
3. stadiul de menținere (între 25 și 60 ani);
4. stadiul de declin (după 65 ani).

Consilierea educațională elaborează strategii de lucru diferite pentru fiecare stadiu de dezvoltare și evoluție a persoanei inclusiv pentru stadiul de declin, în funcție de particularitățile individuale și de grup ale personalității manifestate în aceste perioade.

THE FORGOTTEN MAN BEHIND THE TECHNOLOGY

*Gavriloiu Andrei
Colegiul National Traian*

I bet that at least 99% of you had used a TV remote and 99% of you know something about Albert Einstein, but also I bet that almost no one can tell me about Nikola Tesla.

His original name is Nicolae Tesla and he was born somewhere in Croatia of our days in 1856. Tesla was an absolutely amazing physician, electrical engineer, mechanical engineer and inventor with an impressive character.

As a child he did not like school so much, but everyone could easily notice his extraordinary intelligence. It is said that he inherited this from his mother, but his father, who was a priest, had a big influence in its development.

All that we call advanced technology today is based on Tesla's work and inventions. He began his career as an electrical engineer with a telephone company in Budapest in 1881. At the age of thirty he went in United States of America and he was employed at Thomas Edison's factory, the inventor of the light bulb. In that period, Tesla was making researches about alternating current and he needed sponsorship from Edison. He did not receive anything from Edison because his ideas were taught "completely crazy" and did not bring profit to the company. Tesla didn't give up and after big efforts he created the alternating current motor. He was nominated for Nobel prize in physics, but being nominated with Edison for his own invention, he rejected it. If this invention does not seem to be so important for someone who does not know something about physics I will explain why really it is: without alternating current motor the invention of TV, fridge, computers and all electronics could not be possible.

Tesla established his own laboratory in 1885, but after a short period of time, apparently strange, it was completely destroyed by fire. Unfortunately Nikola lost his equipment there and nobody could reproduce it. He moved in a hotel room and with all these struggles he continued his work. It is said that he lighted 200 lamps without wires from a distance of 25 miles (40 kilometers) and created man-made lightning. In 1895 he designed the first hydroelectric powerplant in Niagara Falls which was the final victory of alternating current. In addition to these, throughout his career, Tesla discovered, designed and developed ideas for a number of other important inventions—most of which were officially patented by other inventors—including dynamos (electrical generators similar to batteries) and the induction motor. He was also a pioneer in the discovery of radar technology, X-ray technology, remote control, wireless technology, radio and many other. At his death time he had over 250 registered patents. He died at the age of eighty-six and the government seized his work. An interesting fact is that Tesla had been working at a 187 ft. tower that could provide free electrical energy for the whole world. The tower had never been finished, on the contrary it was destroyed in 1917.

In my opinion Nikola Tesla is one of the most important personalities in history. He was a pure genius and a great man. For those who want to find out more about Tesla, I recommend his autobiographical books like "My Inventions: The Autobiography of Nikola Tesla"

DE LA ORIENTAREA COLAR ÎN PROFESIONAL LA CONSILIEREA ÎN ORIENTAREA CARIEREI

*Prof. Giura Corina
coala Gimnazial nr. 6*

School and professional orientation refers to the totality of the educational and formative activities providing people support, help and guidance in the choice of studies and professions that fit in most everyone's personality structure and respond to the demands of society.

School and professional orientation focuses, in particular, on guiding the person to obtain a qualification necessary for the exercise of an occupation/job, the same throughout life. It is based on a static vision on professions and human preparation to deal with specific requests, which changes very little over time.

Orientarea colară și profesională se referă la ansamblul activităților educaționale-formative prin care se acordă oamenilor sprijin, ajutor și îndrumare în alegerea studiilor și a profesiilor care se potrivesc, în cea mai mare măsură, cu structura personalității fiecăruia și răspund cerințelor societății.

Orientarea colară și profesională se focalizează, cu precizie, pe îndrumarea persoanei pentru a obține o calificare (o profesie) necesară exercitării unei ocupații/slujbe, aceeași pe tot parcursul vieții active. Ea are la bază o viziune statică asupra profesiilor și presupune pregătirea omului să facă față unor solicitări specifice, care se schimbă foarte puțin în timp.

Lumea muncii, a profesiilor și ocupațiilor, a cunoscut, în ultimul timp, o dinamică accentuată, fără precedent. Factorii care au determinat o astfel de dinamică sunt de natură social-economică și psihologică. Societatea evoluează, cerințele ei sunt tot mai diverse, și mai schimbătoare, astfel încât se impune o pregătire a oamenilor pentru a se adapta acestor schimbări. Pe de altă parte, omul aspiră la un statut social și profesional cât mai înalt, la ocuparea unor funcții cât mai atractive, mai aducătoare de satisfacții și împliniri personale. În aceste condiții, se impune trecerea de la orientarea colară și profesională la consilierea și orientarea carierei.

Orientarea profesională este procesul maximei sincronizări dintre aspirațiile personale și cele sociale cu privire la muncă, privită ca sursă de satisfacții individuale și ca mijloc de progres economic general. Procesul presupune: competență, competiție, selecție, concurență, succes, eec, învâre, pregătire profesională continuă, asumarea de responsabilități, etc.

În viziunea lui M. Ghivirigă, „orientarea devine simultan colară și profesională și vizează împlinirea în timp a unei vocații ca segment particular al unei personalități permanente dinamice” (Tendințe Contemporane ale orientării colare și profesionale. București, EDP, 1976).

Procesul consilierii și orientării colare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunilor).

Ambele procese de consiliere au aceleași caracteristici și obiective de bază, reprezintă două acțiuni care intervin în procesul de realizare a persoanei, se susțin și se întregesc având caracteristici și obiective distincte.

Activitatea de orientare colară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale orientării pentru carieră.

Debutul i intensificarea activit ii de orientare colar are loc, de regul , la nivelul anilor colari care marcheaz sfâr itul i începutul ciclurilor de înv mânt.

Trecerea de la consilierea i orientarea colar la cea profesional se produce pe m sura apropierii de finalul unui ciclu de înv mânt ce reprezint i poten iale „ie iri” din sistemul de educa ie i formare urmat de popula ia adult care este în omaj, cea care dore te schimbarea locului de munc , ridicarea nivelului personal de competen sau cei care vor s fac fa mai bine noilor sarcini de munc modificate prin proces tehnologic etc.

Activitatea de orientare colar se centreaz asupra celor care într în noi etape de formare ini ial ; se fundamenteaz pe ideea c fiecare persoan se poate realiza maxim numai dac procesul de formare se desf oar pe linia celor mai puternice aptitudini sau caracteristici generale de personalitate. Sarcina principal a orient rii este în aceste condi ii de a asigura concordan a dintre caracteristicile persoanei i obiectivele procesului formativ exercitat asupra sa. Orientarea colar trebuie s fie rezultatul deciziei copilului sau poate, mai corect spus, al ader rii acestuia la ac iunile diferen iate care se exercit asupra sa. În situa ia în care copilul nu are înc suficient capacitate de discern mânt, decid al i factori: familia, consiliul de tutel , coala. Incapacitatea de decizie trebuie suplinit . Decizia trebuie s fie f cut în folosul copilului prin aprecierea obiectiv a realit ii.

Îndrumarea unui elev spre o anumit categorie de coli determin apropierea acestuia de anumite categorii sociale i, indirect, îndep rtarea de altele. În acest context, orientarea colar constituie, func ional, premisa orient rii profesionale.

Orientarea profesional încearc stabilirea unui echilibru adecvat între profesiune, considerat în ansamblul s u i personalitatea privit în totalitatea sa. Aceast preocupare accentueaz caracterul uman al orient rii profesionale în ara noastr în raport cu aceea exercitat în perioada antebelic , când aptitudinile erau cu preponderen factorul care decidea alegerea. Ast zi problema aptitudinilor trece pe un loc secund, pe primul situându-se personalitatea v zut în ansamblul s u, prin dominantele ei specifice.

Consilierea i orientarea voca ional urm re te ca prin tehnicile practice utilizate s contribuie la descoperirea de sine i s faciliteze op iunea c tre un tip de educa ie adecvat propriilor abilit i i interese.

Spre deosebire de consilierea tradi ional care ia în considerare problemele psihologice i emo ionale punând accent pe rela ia direct consilier-beneficiari, pe modul particular de comunicare cu ace tia, consilierea carierei d o mai mare importan inform rii, evalu rii cantitative i calitative a resurselor profesionale ale clien ilor urm rind conturarea unui echilibru în interiorul rela iei om-activitate. Acest traseu, aceast rut social i profesional a persoanei, nu sunt precizate înc de la începutul activit ii de orientare voca ional sau de orientare a carierei, ci, dimpotriv , este un drum cu multe obstacole, a c rui parcurgere depinde de individ, de capacitatea sa de a se adapta neproblematic solicit rilor, în permanent schimbare, ale societ ii. Iat de ce adaptarea persoanei la cerin ele sociale, f r dificult i majore, necesit consilierea acestora, orientarea ei în vederea construirii unei cariere.

BIBLIOGRAFIE:

- Ion Al. Dumitru, *Consiliere psihopedagogic* , Ed. Eurostampa, Timi oara, 2004
 M. Ghivirig , *Tendin e contemporane ale orient rii colare i profesionale*, Bucure ti, EDP, 1976

CAREER COUNSELOR

*Educatore: Gogan Nicoleta
coala Gimnazial Bilv ne ti*

Essential Information

Career counselors help people with job-related issues, such as finding work, setting career goals and dealing with stress on the job. A master's degree is often necessary; however career counseling does not have strict education requirements compared to other counseling specialties. In some cases, a college degree may not be required for this line of counseling; and other employers hire candidates with a bachelor's degree. However counselors without a college degree must have professional experience. Licensure may also be needed.

Career Counselor Job Description

Career counselors take a person's education level, work history, personality, interests and skills into account and suggest careers that match his or her background and abilities. Their goal is to match people with jobs that will give them the greatest balance of financial payoff and job satisfaction. In addition to helping people who are just entering the workforce, career counselors help people who have lost their jobs, are between jobs, unhappy with their career choices or experiencing other types of job stress.

Career Counselor Job Duties

Career counselors may seek out potential clients by giving presentations on their services. They examine client records, conduct interviews and administer aptitude and achievement tests to gather information that assists them in helping clients choose careers. They collect information about schools and programs, such as tuition, cost of books and schedules for clients interested in pursuing schooling. Career counselors help people develop career plans, teach people job search techniques and inform people about the labor market. They also keep records of their clients' job applications, cover letters and resumes.

Career Counselor Requirements

Although there are no strict education requirements for becoming a career counselor, most counselors have master's degrees in counseling. A master's degree is usually required to obtain licensure in most states; however, a license is not always necessary for career counselors. For instance, a career counselor working in private practice may need a license while a career counselor employed by a college may not need a license. Employers that do not require licensure may only require a bachelor's degree rather than a master's. Some employers may even hire people who do not have a college degree, but have appropriate work experience.

CONSILIEREA ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR- DESCOPERIRE ȘI ÎNDRUMARE PROFESIONAL

*Prof. învăț. primar, Gorun Mirela
Colegiul Național „George Coșbuc” Motru*

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a profesorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit și, în același timp, să își asume consecințele ce decurg din acestea.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Opiniunea unui elev pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate colară sau academice, care să le permit să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea*, *ceea ce poate* și *ceea ce trebuie* să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului precum și perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea.

Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea colară și cea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării colare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologică și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extindere a acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea

elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei de colare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu-zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei lucrări cu învățătorii claselor de elevi, profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a edincii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesor, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, cadrul didactic trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă de transformări. Este indicat să-i definească într-un mod evident, clar, adevăratele ratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul colar identifică și ghidează căile optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii țelurilor fiecărui elev în parte.

Ședința de consiliere și orientare colară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu părinții, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extra-colare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul colar se folosește și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea elevului propriu fiecărui colar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unic în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebuințarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor angrenându-l în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile colare și extrascolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profund corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuițat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul sesiunilor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuițate în cadrul sesiunilor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice, sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul unui cabinet psihologic școlar, dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesar în procesul de orientare spre carieră.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ LA VÂRSTA ADOLESCENȚEI

*Prof. învă. primar Gurgu Claudia Monica
școala Gimnazială Nr.2 Motru*

Careers advice aimed at both adults, and students. For adults intervention counseling is a process which aims at solving a career. In the case of students, it is a process of exploration, has goals and is carried out in stages (step). The most important step is to identify the needs. Through specialized training, advisors choose methods, techniques and appropriate tools so you guide your teen and adult life to the labor market.

Scopul și obiectivele consilierii în carieră

Consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Așadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții țintite pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinscriere pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și să identifice metodele prin care poate fi realizat autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței obiectivele consilierii în carieră țin de:

- *Autocunoașterea* – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- *Explorarea lumii ocupațiilor* – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- *Explorarea alternativelor de carieră* – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)
- *Planificarea carierei* – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea *formării și dezvoltării abilităților de management al carierei* încă din timpul anilor de școală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Etapele procesului de consiliere în carieră

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între: *demersul tipic de consiliere*, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor pași, și un *demers centrat pe nevoile clientului*, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

- Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
- Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
- Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
- Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
- Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și următoarele obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

În concluzie, *identificarea nevoilor* este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-și ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

Metodele, tehnicile și instrumentele utilizate în procesul de consiliere a carierei sunt selectate în funcție de nevoile individuale ale persoanei consiliate și de competențele consilierului, conferite acestuia prin pregătirea de specialitate.

BIBLIOGRAFIE:

- Bilan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001
- Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999
- Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare colară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998
- Neamțu C., *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare la gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995
- Tomă Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

ROLUL PROFESORULUI DIRIGINTE ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR

*Prof. Hoar Viorica-Mirela
coala Gimnazială,
prof. Nicolae Caranda
Glogova, județul Gorj*

În zilele noastre, pentru mulți absolvenți, a găsi un loc de muncă reprezintă un vis greu realizabil. Știm cu toții că pregătirea pentru căutarea unui loc de muncă trebuie începută cu mult înainte de a obține diploma de licență sau de master. Pentru a obține un loc de muncă trebuie să ne pregătim din timp.

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar țările dezvoltate, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanța cuvenită, prin elaborarea unei legislații care ajută la dezvoltarea acesteia.

Orientarea privind cariera trebuie să devină un proces continuu care să însoțească procesul de învățare continuă. Activitățile de orientare privind cariera urmăresc dezvoltarea personală și înzestrarea individului cu cunoștințe și abilități necesare unui management eficient al carierei. Elevii, tinerii trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest fel, atenția acestora și implicarea educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în care fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor decizii pe care să le ducă la bun sfârșit și să își asume consecințele lor.

Dezvoltarea carierei semnificative:

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală;
- educația și formarea profesională inițială;
- asumarea de diferite roluri în viață;
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente din viață.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnificative:

- comportare responsabil în familie, școală, societate;
- efectuarea de alegeri colare motivate;
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională;

- ameliorarea comunicării cu ceilalți.

Consilierea colar aspiră să-l fac pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Profesorul diriginte are un rol important în consilierea elevilor, în alegerea viitoarei lor cariere. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să îndrume efectiv. Consilierea presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, formarea unor trăsături de caracter permanente și vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.

Modalitățile ce mijlocesc educarea elevului sunt date de conținutul obiectelor de studiu, de legăturile dintre procesul de învățământ și activitatea social-productivă, de activitatea individuală cu elevii precum și de influența personalității profesorului.

Activitatea de orientare a carierei elevilor constă într-o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Acțiunea de consiliere cuprinde activități de bază precum: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevilor spre alegerea carierei în funcție de aptitudini, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a profesiilor din cadrul pieței de muncă, actul propriu-zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Activitatea de cunoaștere a personalității elevilor necesită timp și apelează la metode clasice de cunoaștere precum: observația, analiza activității elevilor, convorbirea, teste, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte. Ședința de consiliere și orientare școlară are ca obiectiv o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii, cu părinții în diverse contexte de viață, etc.

Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale. Se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Psihologul colar are și el un rol important în orientarea și consilierea privind cariera elevilor.

Convorbirea, metoda des întâlnită, oferă date referitoare la cunoștințele elevilor în diverse sfere. Ulterior se face o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale sau se identifică unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul. Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl ajută un elev în momentul respectiv să îl conducă spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este o metodă care oferă informații despre situația elevului în familie, date despre sănătatea acestuia.

O altă metodă de investigare este și autocaracterizarea. Ea constă într-o introspecție profundă, dar care este o sursă de informații asupra atitudinii elevului față de el însuși, o analiză corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument folosit și de psihologul colar. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat.

Consilierea trebuie să ofere o atmosferă de calm, psihologul sau dirigintele trebuie să creeze nivelul de confidențialitate și de încredere absolută în procesul de orientare spre carieră.

Principalele mijloace utilizate în orientarea colară, actualizate și integrate în noile conținuturi ale învățământului sunt: vizitarea altor școli, universități sau instituții în scopul cunoașterii, informării, orientării; efectuarea de exerciții de autocunoaștere și interevaluare desfășurate în clasă; discutarea preocupărilor de timp liber, a pasiunilor personale; prezentarea

profesiilor părinților; invitarea în școală a unor personalități și prezentarea activității lor; încurajarea participării elevilor la cercuri de specialitate organizate de școală; invitarea unor directori de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior; organizarea de întâlniri cu foștii elevi și care au realizări remarcabile; simularea în clasă a diferitelor contexte de viață și profesionale; organizarea de întâlniri comune elevi, părinți, profesori pe teme de Consiliere și orientare.

Consilierea este, în concluzie, o formă de socializare și/sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

BIBLIOGRAFIE:

Balan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

O CARIERĂ DE SUCCES PRIN PRACTICĂ ȘI CONSILIERE

*Prof. învăț. primar Ianași Maria
școala Gimnazială Nr. 1 Motru*

Educational and vocational guidance aspires to make the student co-participant in their own destiny (through information, education, self-training, selforientation), if not even the author of this whole approach of choice and career development. School guidance activity preceding the training, both components of career orientation.

Activitatea de consiliere în carieră are un rol deosebit în societatea umană, iar școlile dezvoltate din punct de vedere economic, cu un nivel de trai crescut i-au acordat importanță cuvenită, elaborând o legislație care să ajute la desfășurarea și dezvoltarea acesteia. Consilierea reprezintă inima unui program de orientare a carierei; semnificația acestui fapt este nu numai de natură psihologică, ci și educațională (pedagogică). Elevii, tinerii, adulții trebuie formați astfel încât să poată lua decizii optime legate de viața lor. În acest sens, atenția acestora și, implicit, a educatorilor trebuie să se îndrepte spre crearea unor circumstanțe în cadrul cărora fiecare consiliat să aibă libertatea luării unor hotărâri pe care să le ducă la bun sfârșit, în același timp, să-și asume consecințele ce decurg din ele.

O societate care tinde să se dezvolte armonios trebuie să ia în considerare și susțină activitatea de orientare a carierei, înănd cont de necesitatea acesteia, oferind tuturor posibilitatea de a primi servicii gratuite, consolidând baza de pregătire profesională a celor care lucrează în acest domeniu, oferind posibilități de crearea unei baze materiale fără de care activitatea nu se poate desfășura în condiții optime.

Carierea acoperă și identifică diferite roluri în care individul este implicat : elev, angajat, membru al comunității, părinte etc., modul în care acționează în familie, școală și societate și suita de etape prin care poate trece în viață : carieră, pensionare; toate acestea considerate ca un tot unitar, indivizibil. În această accepțiune, orice persoană are o carieră și nu doar cei care exercită cu succes o anumită profesie (Mihai Jigău, 2001, Consilierea carierei, pg.10).

Dezvoltarea carierei semnifică toate aspectele vieții umane aflate în devenire și cu o dinamică specifică în diferite planuri (Gysbers, 1994), adică :

- autocunoașterea și formarea deprinderilor de relaționare interpersonală,
- educația și formarea profesională inițială,

- asumarea de diferite roluri în viață,
- modul de integrare, trăire și planificare a diferitelor evenimente ale vieții.

Aceste direcții ale dezvoltării particularizate în context școlar semnificative:

- comportarea responsabil în familie, școală, societate,
- efectuarea de alegeri școlare-profesionale raționale, justificate, motivate,
- utilizarea deplină a oportunităților oferite de școală și comunitate pentru integrarea personală socio-profesională,
- în alegerea și respectul altora și a sinelui,
- ameliorarea continuă a comunicării cu ceilalți.

Actul consilierii și orientării școlare și profesionale a avut din totdeauna ca obiectiv „persoanelor ca obiectiv cu slujbilor” în cadrul unui model liberal al economiei de piață, simultan cu luarea în considerare a indivizilor cu competențele, abilitățile și concepțiile lor despre sine și muncă (Super, 1987), cu toată diversitatea psihologică individuală, diferită în funcție de structurile și ierarhia socială în care trăiesc și cu modul particular de interpretare a lumii prin prisma imaginilor, informațiilor, mesajelor care le sunt oferite și interpretate de persoane și instituții care au autoritatea socială și o funcție: școală, instituții ale administrației publice, organizații, partide, etc.

Consilierea și orientarea școlară și profesională aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin (prin informare, educare, autoformare, autoorientare), dacă nu în mod integral chiar autorul acestui demers de alegere și dezvoltare a carierei.

Consilierea și orientarea școlară și profesională tinde să rezolve, simultan, două aspecte extrem de importante în prezent:

- asigurarea echității sociale prin democratizarea permanentă a accesului la educație și formarea profesională,
- ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include, adesea, și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, precum: viața de familie, petrecerea timpului liber, creșterea și educarea copiilor, economie familială, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață: deces, divorț, cataclisme naturale, omaj.

Consilierea este și o formă de socializare și / sau învățare socială prin faptul că oferă indivizilor noi experiențe și informații prin care aceștia pot să-și contureze mai bine și să-și dezvolte identitatea și imaginea de sine, să se integreze cu succes într-un mod care să le aducă satisfacții sau să le faciliteze depășirea anumitor contexte critice ale vieții.

Orientarea profesională este procesul maximei sincronizări dintre aspirațiile personale și cele sociale cu privire la muncă privit ca sursă de satisfacții individuale și ca mijloc de progres economic general. Procesul presupune: competență, competiție, selecție, concurență, succes, eec, învățare, pregătire profesională continuă, asumarea de responsabilități, etc.

În viziunea lui M. Ghivirigă, „orientarea devine simultan școlară și profesională și vizează împlinirea în timp a unei vocații ca segment particular al unei personalități permanent dinamice”(Tendințe Contemporane ale orientării școlare și profesionale. București, EDP, 1976).

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale vizează aspecte de natură: cognitivă (furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă); afectivă (ameliorarea imaginii de sine, cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă); acțională (luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a acțiunii).

Ambele procese de consiliere au aceleași caracteristici și obiective de bază, reprezintă două acțiuni care intervin în procesul de realizare a persoanei, se susțin și se întregesc având caracteristici și obiective distincte.

Activitatea de orientare școlară o precede pe cea profesională, ambele fiind componente ale orientării pentru carieră.

Debutul și intensificarea activității de orientare școlară are loc, de regulă, la nivelul anilor școlari care marchează sfârșitul și începutul ciclurilor de învățământ.

CONSILIEREA ÎN CARIERĂ, O NECESITATE PENTRU TINERI CAREER COUNSELLING, A MUST FOR YOUNG PEOPLE

*Prof. Iosub Aurica
Colegiul Tehnic "Domnul Tudor"*

Lately, the career orientation of young people is done by their parents. The parent's choice of career is most times a poor choice as they impose on their children choices that are appealing to them but don't take the children's aptitudes into consideration.

The reasoning used by the family is usually different than the reasoning used by the specialists in professional orientation and counselling, therefore it is very important to have specialist counselling to prevent future failures for the young people.

Opiniunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezitări, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Mulți dintre noi avem cunoștințe sau prieteni care au renunțat la o anumită facultate și au început alta, pe motiv că nu este ceea ce își doresc. Acesta este cazul fericit. Cazul nefericit este atunci când rămân în acea facultate (la insistențele părinților sau pur și simplu din comoditate) și se pregătesc pentru o meserie pe care nu o dorește sau poate chiar o urăște.

Fiecare ne alegem viitoarea meserie în funcție de anumite criterii. Astfel sunt mai multe tipuri de alegeri:

- social orientate: prestigiu, succes, poziție
- altruiste: sprijinirea familiei, a categoriilor defavorizate
- egoiste: confortul personal, câștigul material, munca ușoară și fără responsabilități
- frustrante: alegerea unui traseu profesional opus dorințelor celor cu care intrăm în conflict
- conformiste: acceptarea soluțiilor găsite de altcineva și plierea aspirațiilor în acest sens
- narcisiste: motivate prin plăcerea în sine, riscul pe care îl implică, satisfacția furnizată.

Cum în România cele mai multe copii nu au consilieri profesionali, consilierea tinerilor cu privire la carieră revine familiei.

Ponderele influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce înzesc în muncă și sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copiii (lucru de altfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la munca (greă, boasă, sigură, de prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderele în care copii în seamă dorințele părinților cu privire la filiera colară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de colarizare (liceu, facultate). Toți cei abia ieșiți de pe băncile liceului și-au pus, la un moment dat întrebări cu privire la care profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. În general, „criteriile” pe care le au în vedere părinții în influențarea alegerii colare-profesionale a copiilor se referă la:

- siguranța viitorului profesiei pe piața forței de muncă
- durata studiilor pentru a atinge un astfel de obiectiv (timp în care tânărul este dependent material de familie)

- costurile financiare (taxe ale educației)
- avantajele materiale neașteptate
- poziția socială conferită de profesie
- potențialele riscuri ale muncii

Categoriile de argumente folosite de familie sunt, cel mai adesea, diferite de cele ale specialiștilor în consilierea și orientarea profesională, acestea fiind de natură economică, afectivă, de conservare a tradițiilor, de poziție socială.

Iată câteva sfaturi ale părinților, Mihai Jigau, autorul cărții „Consilierea Carierei”, în vederea consilierii tinerilor:

- tânărul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat și încurajat să-și asume responsabilități;
- părinții trebuie să se asigure că vor să-l sprijine în a lua o decizie bună și nu să-i impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și compensa propriile neîndeleticiri sau pentru a-și realiza propriile aspirații;
- să stea de vorbă cu copiii pe tema carierei, să le asculte cu răbdare temerile, ezitățile, punctul de vedere;
- să stea de vorba cu profesorii;
- să se informeze, împreună cu copiii, despre ofertele de educație/angajare;
- să le pună la dispoziție și să-i încurajeze să citească ziare și reviste de specialitate pe piața muncii, care conțin anunțuri de angajare și prezentări de companii;
- să le atragă atenția asupra conținutului unui anumit anunț care nu este serios (cum ar fi cele care conțin promisiuni exagerate și aluzii transparente la alte activități sau obligații);
- la început, lista opțiunilor profesionale ale tinerilor este mai largă; ei trebuie ajutați treptat să-și contureze interesele cu privire la carieră, prin luarea în considerare a tot mai multor criterii, condiții sau restricții impuse de realitate și astfel, să se focalizeze pe un număr mai mic de alternative;
- nu trebuie inoculate, în mintea tinerilor, idei preconcepute și stereotipuri cu privire la anumite profesii;
- tinerii trebuie preveniți că este o realitate a pieței muncii schimbarea profesiei, a locului de muncă, concedierea și omajul, învățarea continuă sau reorientarea profesională;
- pentru că unii tineri au tendința de a se limita la niveluri de studii mai reduse sau privesc un anumit tip de educație înainte de încheierea oficială a duratei acestuia și fără a se înscrie la o altă formă de educație, ei trebuie avertizați asupra faptului că gama ofertei de locuri de muncă și salarizarea sunt în legătură directă cu nivelul de studii finalizate;
- este extrem de utilă cultivarea permanentă a încrederii în sine, în forțele proprii, în capacitatea de a realiza ceva, fără a exagera și fără a valoriza la modul absolut;
- tinerii trebuie ajutați să nu se descurajeze dacă, după ce au mers la mai mulți angajatori, și după luni de căutare, nu și-au găsit încă un loc de muncă. Căutarea unui loc de muncă poate fi foarte frustrantă, de aceea se recomandă apelarea la ajutorul unor specialiști în recrutare;
- tinerii nu trebuie împiedicați, ci dimpotrivă, să se angajeze pentru o lună sau două pe perioada verii;
- tinerii trebuie informați asupra drepturilor ce le revin odată angajați, salarii, carte de muncă, concedii de odihnă și medicale, asigurări, protecția muncii.

Există o stângă legătură între disciplinele colare și profesia pe care un tânăr o urmează :

Spre exemplu, dacă un elev are rezultate bune la:

- limba română/limbi străine, acesta ar putea deveni: profesor de limba română sau de limbi străine, cercetător în lingvistică, bibliotecar, lucrător în publicitate, învățător, educator, ghid, translator, actor, diplomat, jurnalist, critic de artă, corector, editor etc.
- matematică: profesor de matematică, economist-contabil, informatician-programator, inginer în diferite domenii, funcționar bancar, tehnician în construcții, agent comercial, arhitect, pilot, statician, astronom.

- fizic , chimie, biologie: profesor sau cercetător în unul din aceste domenii, fizician, chimist, biolog, biochimist, biofizician, tehnician agricol, inginer, farmacist, medic, stomatolog, agronom, geolog, horticultor, cosmetician, e.c.t.

Orientarea carierei este bine să se realizeze înănd cont și de aptitudinile reale pe care subiectul le are și nu numai de interesele lui. Cu toate acestea, orientarea profesională este recomandabil să fie începută cu investigarea intereselor.

Dacă o persoană are interese pentru un domeniu, în timp ce și va putea dezvolta aptitudinile necesare, dar dacă posedă doar aptitudini, fără ca domeniul respectiv să-l atragă, aceste aptitudini se vor plafona, iar persoana va avea insatisfacții majore ajungând până la tulburări emoționale.

Rezultatele indică faptul că încă în coală este deficitară formarea aptitudinilor și dezvoltarea creativității. Cunoștințele pe care le dobândesc elevii nu sunt transferabile și aplicabile.

BIBLIOGRAFIE:

JIGAU MIHAI. *Consilierea carierei*. Editura Sigma. București, 2001.

SALADE Dumitru; DRAGAN Ion, *Orientare colară și profesională*. Compendiu. București, Editura Paco, 1998.

CONSILIEREA GRUPURILOR DE ELEVI

Prof. L udat Raluca Mihaela
Colegiul Național „George Coșbuc” Motru

Consilierea în carier vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea în carieră se adresează deopotrivă elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional, și persoanelor adulte, care doresc să își dezvolte cariera sau să se orienteze spre o nouă profesie.

În cadrul procesului de consiliere în carieră sunt investigate, pe de o parte, resursele și aspirațiile personale (caracteristici individuale, nivelul de educație, experiența acumulată, obiectivele de carieră), pe de altă parte, oportunitățile existente în mediu (oferta de educație și/sau formare profesională, apariția de noi ocupații, soluții flexibile de angajare). Aadar, consilierea în carieră are ca scop compatibilizarea resurselor și aspirațiilor personale cu oportunitățile mediului socio-economic.

Spre deosebire de adulți, în cazul cărora consilierea în carieră îmbracă adesea forma unei intervenții ținute pe rezolvarea unei probleme de carieră (reorientare profesională, reinserție pe piața muncii după o perioadă de inactivitate etc.), în cazul elevilor, acest tip de consiliere este, mai degrabă, un proces de explorare:

- explorarea caracteristicilor personale (elevii învață de ce este important să se cunoască și să identifice metodele prin care poate fi realizată autocunoașterea)
- explorarea lumii ocupaționale (elevii învață unde să caute informații despre ocupații, care sunt caracteristicile ocupațiilor și cum să le compare între ele)
- explorarea ocupațiilor potrivite (elevii învață să identifice ocupațiile compatibile cu profilul lor vocațional și să adune cât mai multe informații despre aceste ocupații)
- explorarea alternativelor/rutelor educaționale care îi pot conduce spre ocupațiile compatibile (elevii învață să identifice alternativele educaționale, să le evalueze și să ia decizii cu privire la traseul educațional)

Astfel, la vârsta adolescenței obiectivele consilierii în carieră țin de:

- *Autocunoașterea* – identificarea și înțelegerea caracteristicilor personale relevante pentru orientarea în carieră (cunoașterea intereselor, abilităților, valorilor, caracteristicilor de personalitate și conturarea profilului vocațional)
- *Explorarea lumii ocupațiilor* – acumularea de informații referitoare la ocupații (caracteristicile ocupațiilor și dinamica lor pe piața muncii)
- *Explorarea alternativelor de carieră* – luarea deciziilor cu privire la carieră (identificarea, explorarea și evaluarea alternativelor, având ca rezultat: alegerea unei ocupații, alegerea unui traseu educațional)
- *Planificarea carierei* – implementarea deciziilor (stabilirea scopului și obiectivelor de carieră pe termen scurt și mediu, elaborarea și implementarea unui plan de acțiune) și, în timp, reevaluarea acestora

Tendențele actuale în consilierea carierei pun accent pe necesitatea formării și dezvoltării abilităților de management al carierei încă din timpul anilor de coală. Astfel, prin programele de educație pentru carieră, elevii își însușesc primele noțiuni legate de: promovarea personală, strategiile de căutare a unui loc de muncă, identificarea surselor de satisfacție profesională, învățarea permanentă, îmbinarea optimă a vieții profesionale cu viața de familie etc.

Atunci când ne referim la procesul de consiliere în carieră trebuie să facem distincție între demersul tipic de consiliere, cu valențe normative, care impune parcurgerea succesivă a mai multor

pași, este un *demers centrat pe nevoile clientului*, asemănător unui proces de rezolvare de probleme, care presupune identificarea și rezolvarea problemei țintă cu care se confruntă clientul.

Procesul tipic de consiliere în carieră presupune parcurgerea următorilor pași:

- Evaluarea caracteristicilor personale (interese, abilități, caracteristici de personalitate, valori) și întocmirea profilului vocațional al clientului.
- Explorarea lumii ocupațiilor (caracteristici ale ocupațiilor).
- Identificarea și evaluarea alternativelor (ocupații potrivite, trasee educaționale).
- Elaborarea planului de carieră (scop și obiective de carieră, plan de acțiune).
- Dezvoltarea abilităților de management al carierei (promovare și dezvoltarea personală).

Acest demers reprezintă, mai degrabă, un standard care se aplică identic în cazul tuturor clienților, fără să țină seama de nevoile individuale ale acestora. Prin prisma unei astfel de abordări, toți clienții au aceleași nevoi și urmăresc aceleași obiective.

În practică însă, lucrurile sunt mult mai nuanțate. În cele mai multe situații, clienții (fie că sunt elevi, fie că sunt persoane adulte) se prezintă la consilierul de orientare în carieră cu probleme țintite care nu necesită abordarea tuturor pașilor menționați. De exemplu, un client poate solicita ajutorul consilierului doar pentru a obține cât mai multe informații despre ocupațiile de pe piața muncii sau pentru a-și întocmi un curriculum vitae, un alt client vrea să-și exploreze interesele, abilitățile și valorile, pe când un altul vrea ajutor în elaborarea planului de carieră. Un bun consilier se va axa pe cerința sau cerințele clientului, fără să îl plimbe prin toți pașii procesului de consiliere. Altfel spus, eficiența procesului de consiliere în carieră nu este dată de implementarea obligatorie a unui demers standard, cât mai ales de competența consilierului în a-și ajuta clientul să-și identifice problema reală cu care se confruntă și de a-și centra intervenția pe nevoile acestuia.

În concluzie, identificarea nevoilor este, poate, cel mai important pas din cadrul procesului propriu-zis de consiliere în carieră. Cei mai mulți dintre clienți nu au o reprezentare clară a nevoilor pe care le au în raport cu alegerile pe care trebuie să le facă în planul carierei. Atunci când ajung în fața unui consilier de orientare în carieră, problema pe care acești clienți o acuză, cel mai adesea, ține de incapacitatea de a lua o decizie. Astfel, consilierului îi revine rolul de a-i ghida clientul în identificarea problemelor sale reale, a factorilor care stau la baza acestor probleme și, implicit, în conturarea nevoilor individuale de consiliere.

CONSILIEREA – ACTIVITATE DE FORMARE A ELEVILOR COUNSELING - TRAINING ACTIVITY TO STUDENTS

*Prof. Letinca Vergic
Liceul Tehnologic Tudor Vladimirescu imian*

Students career guidance and counseling is a complex process of preparing and guiding them towards certain forms of schoolwork and academic studies to allow them then choosing different professional fields and occupations to coincide with their skills and interests. This subordination orientation towards education confirms that both education and orientation have goals that overlap, namely personality development. If education is developing the under ideal educational orientation pursues a practical purpose, namely the development of those parts of the personality that would allow the student a better integration in society. Because this type of advice and guidance to be effective, it must include a wide range of activities, starting at addressing specific problems related individual and continues with school, family and social community concerned.

In such a perspective, the student counseling and career guidance is based on four basic actions:

- I. Knowing the student's personality.
- II. Educating the student in choosing careers.
- III. Knowing the school network and the professional world.
- IV. Effective advice and guidance to the student.

Development methodology guidance advice consists of two main methods of action:

- a) The essence of the first method is that "the past determines the future" - elements that have proven stable, steady the past behavior of the student's personality are likely to manifest itself and plan its future development.
- b) The second starts from the idea that "this determines the future" - the educator must know the student is not so concerned, as what he will be. Choices expressed by the students they employ them for some time and determine some specific behaviors. Both methods are available as both advisor and all teachers, regardless of specialty they teach in school. Methodology for guidance of students is a particularly important causal variable, which is responsible, to a large extent, the concrete results of this activity. Therefore, knowledge and use them to properly counselor, tutor or other teachers, is a fundamental condition for pursuing scientific advice and guidance and effective.

Undoubtedly, the division of the contents of counseling and guidance in the four structural components or strands (knowledge, education, information and guidance students) is conventional, being made methodical need of a systematic review. In practice advice and guidance, knowledge, information and educating students are interrelated and interdependent and constitute advice or guidance as a corollary, as a result of the whole process. In such a perspective different categories of methods and techniques of counseling and guidance is emerging as multifunction subsystems which, in turn, are interrelated and mutually reinforcing.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară și academică, studii care să le permit apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permit elevului o cât mai bună integrare în societate. Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să

include o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe colii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale:

I. Cunoașterea personalității elevului.

II. Educarea elevului în vederea alegerii carierei.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesionale.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

I. Cunoașterea personalității elevului

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, coală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară. Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează ușor și nici într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apăsătoare sau provocate. Profesorul, dirigintele și îndrumătorii consilierii pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale:

- Metode de cunoaștere a individualității elevilor: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, chestionarul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea, metoda testelor.

- Metode de investigare a grupurilor școlare: metoda aprecierii obiective a personalității, proba "Ghici cine?", tehnicile sociometrice.

II. Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

III. Cunoașterea rețelei școlare și a lumii profesiunilor

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă. În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unități productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise. În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii.

IV. Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de coli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că "trecutul determină viitorul" – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Ceea ce de-a doua pară a fi de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să țină nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice. Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este, răsputzătoare, într-o măsură mare, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoașterea și utilizarea ei corespundătoare de către consilier, diriginte sau alte cadre didactice, reprezintă o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare științifice și eficiente.

Prin urmare, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoașterea, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoașterea, informarea și educarea elevilor se întrepun și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

BIBLIOGRAFIE:

Bălan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Tomă, Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

**CREATIVITATE ÎN CONSILIEREA ȘI ORIENTAREA
COLAR ȘI PROFESIONAL A ELEVILOR
CREATIVITY IN COUNSELING AND ORIENTATION
EDUCATIONAL AND VOCATIONAL STUDENTS**

*Prof. Maria Cristina Doina LILIAC
Palatul Copiilor Dr.Tr.Severin*

One of the problems included among the priorities permanent school and our society, is also the educational and vocational guidance. Timeliness and importance is given the essential contribution that schools can make to solving and improvement. It requires detection skills, the knowledge of students, self-awareness, enrichment work strategies.

The widespread introduction of computers in many professional fields required changes to training programs for many professions, which increased interest of young people to schools or departments with such profiles.

Coordinates scientific educational and vocational guidance should consider the following factors: the child, including social and economic requirements and school occupations.

Una dintre problemele permanente înscrise printre prioritățile colii și societății noastre, o constituie și orientarea colară și profesională. Actualitatea și importanța ei este dată de contribuția esențială pe care școala o poate aduce la soluționarea și îmbunătățirea acesteia. Contribuția ei nu se reduce numai la pregătirea tinerilor pentru a-ți cumși o decizie conștientă, liberă dar fermă cu privire la devenirea lor colară și profesională, ci și la pregătirea și asigurarea unei forțe de muncă în stare să acopere cu succes toate sectoarele activității sociale.

Considerat mult vreme o problemă individuală, pe care fiecare familie o rezolvă în funcție de statutul său social și profesional, orientarea colară și profesională nu trebuie lăsată în afara programelor școlare. Odată cu diversificarea domeniului muncii și cu progresele realizate de școala contemporană, problema orientării școlare și profesionale a devenit o preocupare sistematică a mai multor organisme particulare și de stat și în special a colii.

Faptul că orientarea colară prezintă interes atât pentru individ cât și pentru stat și societate a făcut ca problema să fie examinată de-a lungul anilor atât sub aspectul său pedagogic, psihologic, social cât și sub cel umanitar. Este nevoie de depistarea aptitudinilor, de cunoașterea elevilor, de autocunoaștere, de îmbogățirea strategiilor de lucru și au apărut organizații și instituții care pot oferi o bază de date privitoare la mobilitatea profesiunilor, la cereri și ofertă, la perspectivele de dezvoltare a anumitor domenii de activitate. Introducerea pe scară largă a calculatoarelor în atâtea domenii profesionale a impus modificări în programele de pregătire pentru multe profesii, ceea ce a sporit interesul tinerilor pentru colile sau secțiile cu astfel de profiluri. Informatica, tehnologiile moderne și apariția unor profesii noi au dus la modificarea conținutului mai multor obiecte de învățământ. Coordonatele teoretice ale orientării școlare și profesionale trebuie să aibă în vedere următorii factori: copilul, cerințele social-economice inclusiv profesiile și școala.

Problema aptitudinilor și a alegerii colii și ulterior a profesiei a devenit o problemă educativă de larg interes. Mai ales în clasele terminale ale ciclurilor școlare munca dirigintilor a devenit un suport solid al orientării elevilor. Nu numai informațiile furnizate, ci, mai ales, contactul elevilor cu diverse sectoare de activitate joacă un rol esențial în consolidarea preferințelor profesionale care stau la baza opțiunilor tinerilor. Gimnaziul este perioada când se realizează procesul de preorientare profesională pentru că la sfârșitul acestui ciclu elevul va intra într-un liceu, iar opțiunea sa trebuie să fie bine pregătită. Liceul este etapa de colarizare în care interesele

profesionale trebuie să dobândească cristalizarea necesară opțiunii pe care o vor face elevii și părinții la sfârșitul ei.

Performanțele obținute de elev în general și mai ales la discipline de concurs, precum și alte rezultate ale activității colare și extra colare, vor deveni argumente pentru una din direcțiile de urmat. La acest nivel apar două posibilități din punct de vedere al orientării colare și profesionale cum ar fi pregătirea elevilor pentru o activitate profesională și pregătirea pentru continuarea specializării într-o facultate de profil.

Orientarea trebuie să țină cont de factori cum ar fi: cunoașterea elevilor de către cadrele didactice, pregătirea lor în domeniul alegerii colii și profesiei, informarea colarilor și profesionalilor și discutarea opțiunii și deciziei finale a fiecărui elev.

Orientarea colară este o acțiune complexă atât prin numărul factorilor implicați (profesori, părinți, sponsori, specialiști, etc) cât și prin faptul că face parte integrant din procesul instructiv-educativ. Este o acțiune permanentă care începe în prima zi de școală și durează toată perioada școlară. Etapa cea mai dificilă a acestei acțiuni este organizarea activităților de consiliere și orientare colară și profesională. Tinerii sunt îndrumați spre alegerea unei anumite colii și profesii prin: prezentare de lecții, expuneri, dezbateri, monografiile colare și profesionale, pliante ale colilor, filme, casete, activități în laboratoare. În fiecare an la inspectoratul școlar se organizează pentru elevii clasei a VIII-a un „târg” de oferte de specializare, unde fiecare liceu își prezintă oferta din punctul de vedere al posibilității de școlarizare pe profiluri, cu realizările cele mai importante, succesele obținute, dotarea tehnică, posibilitatea de pregătire în vederea reușitei în învățământul superior. Toate acestea sunt metodele clasice folosite de către colii și diriginți pentru orientarea colară și profesională a elevilor.

BIBLIOGRAFIE :

- Iucu B. Romi - *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Editura Polirom, 2000
Elena Zamfir, Marian Preda- *Diagnoza problemelor sociale și comunitare*, Editura Expert, București 2000

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIERĂ ȘI COMUNICAREA INTERINSTITUȚIONALĂ STUDIUL PRIVIND DERULAREA COMUNICĂRII INTERINSTITUȚIONALE ÎN SPAȚIUL CONSILIERII EDUCAȚIONALE

*Marin Ionela Ramona
coala Gimnazială Breznița Ocol, Județul Mehedinți*

For the educational community, communication is the one that provides similar emotional and intellectual provisions and similar ways of responding to the expectations and requirements of the educational field. Institution is marked by the dynamic roles as stated in the area of communication, on the one hand by showing vertical social mobility, which results in a change of status position, on the other hand, showing horizontal mobility, meaning that teachers often pass from one educational establishment to another, a process that is expected to increase and generalize, because of decentralization. The main factors responsible for the proper performance of educational organizations are appropriate, responsible and punctual cooperation and communication. As a group is characterized by maximum efficiency when placed in a centralized network. So is the educational institution when it is in the middle of institutional networks, where relationships are based on factors exposed.

Majoritatea definițiilor oferite de dicționare formulează diferite explicații pentru comunicarea, toate însă având ca punct convergent înștiințarea, știrea, vestea, raportul, relația, legătura. La o primă vedere ar putea pare simplu înțelesul comunicării, însă acesta este mult mai complex, profund și plin de substrat. Definițiile concrete fac referire îndeosebi la provocările constante pentru psihologia socială, satisfacerea nevoilor personale sau legătura între oameni. Societatea educațională continuă să existe prin transmitere, adică prin comunicare. Este mai mult decât o legătură verbală, între cuvinte precum comun, comunitate, comunicare.

Pentru comunitatea educațională, comunicarea este cea care asigură dispoziții emoționale și intelectuale asemănătoare, precum și modurile similare de a răspunde la așteptările și cerințele specifice domeniului educațional. Instituția de învățământ este marcată de dinamica rolurilor ce se afirmă în aria comunicării, pe de o parte prin manifestarea mobilității sociale verticale, care duce la schimbarea pozițiilor de status, pe de altă parte, a mobilității orizontale, în sensul că profesorii trec adesea de la o unitate de învățământ, la alta, proces ce se preconizează că se va accentua și generaliza, datorită descentralizării, fiind incontestabil faptul că instituția educațională este caracterizată printr-o mare și complexă mobilitate.

Principalii factori responsabili de buna desfășurare a activităților organizațiilor educaționale sunt cooperarea și comunicarea adecvată, responsabilă și punctuală. Așa cum un grup este caracterizat de eficiență maximă, atunci când este plasat într-o rețea centralizată, la fel și instituția educațională este eficientă atunci când este în poziție centrală, în cadrul unei rețele instituționale, în care relațiile se bazează pe factorii expuși. Rețeaua de comunicare instituțională educațională are un rol determinant în reglarea performanței, în creșterea gradului de satisfacție al actorilor, instituțiile educaționale alegându-și o rețea de comunicare identică cu rețeaua instituțională în care activează.

Performanța maximă survine doar când există o concordanță între sarcina de îndeplinit, tipul de rețea de comunicare adoptat și tipul de rețea instituțională în care se lucrează. O primă condiție a comunicării interinstituționale din spațiul educațional este cerința normativă, fără conștientizarea că rețea nu se poate construi interacțiunea, altfel spus, nu se poate comunica fără a exista un set minimal de norme, reguli, legi, asumate, care fie există din experiențe anterioare, fie sunt stabilite înaintea startului în comunicare.

Cerința relațională descrie natura relațiilor ce se vor stabili între două sau mai multe instituții educaționale, pe măsura desfășurării comunicării, fără a se evidenția ca atare, ci fiind remarcat prin modalitatea de exprimare. Între coli, coli și inspectorate sau inspectorate și minister se comunică adesea prin intermediul telefonului sau faxului, alegerea limbajului, construcția frazei, corectitudinea exprimării, politețea și deferența fiind importante în acest sens pentru că pot avea ca finalitate constituirea unor relații de implicare, neutralitate sau chiar respingere.

Aspectele informaționale sunt adesea cele mai vizibile în spațiul educațional. Se oferă informații, se solicită informații, acestea trebuind să fie clare, complete, reale, transmise în timp util, pe cele mai potrivite canale, de aici decurgând un alt aspect, cel de poziționare, instituțiile educaționale, la fel ca și alte instituții de stat sau private, dorind să li se recunoască poziția profesională.

Comunicarea implică și cerința de mobilizare, o posibilitate de a motiva o instituție educațională reprezentându-l influențarea, o acțiune care implică o forță de convingere dar și de susținere instituțională, deoarece valoarea acesteia determină măsura în care interlocutorii pot fi influențați, la fel ca și rapiditatea cu care se face aceasta, depinzând în același timp și de autoritatea persoanei care reprezintă instituția în comunicare. De exemplu, sunt numeroase situațiile în care colile sau alte instituții educaționale solicită sponsorizări diverșilor agenți economici, acestea realizându-se doar în cadrul rețelei școală - familie - inspectorat sau minister.

Comunicarea interinstituțională din spațiul educațional implică afirmarea următoarelor tipuri de comunicare: lateral – încrucișat, formal – informal, direct – indirect. Comunicarea laterală sau orizontală asigură stabilirea unor strategii, activități, obiective, scopuri comune între reprezentanți din instituții diferite dar aflați în funcții egale poziționate, pe când comunicarea încrucișată sau în diagonală persoanele ocupă funcții inegale. După gradul de oficializare, comunicarea formală se supune unor ordine, reguli, norme, indicații strict urmite, iar cea informală și neoficială, lipsită de reguli este mai armonioasă transmițând mai ușor valori instituționale, imaginea pozitivă a instituției spre exterior. În funcție de modul de desfășurare, comunicarea directă sau personală se produce atunci când actorii comunicaționali se află în fața în fața în cazul interinstituțional este bilateral cu obținere de feedback iar cea indirectă sau impersonală este reciprocă dacă se face prin telefon, poșta electronică și unilaterală dacă se face prin film, televiziune, radio, documente, discursuri ce nu permit feedback imediat, putând exista și comunicarea indirectă mixtă în cazul videoconferințelor.

În linii mari, comunicarea este un proces irepetabil și ireversibil; fiecare experiență de comunicare este unică, iar două experiențe de comunicare interinstituțională nu pot fi perfect identice. De aici rezultă unicitatea actului comunicării care nu poate exista decât prin intermediul unor factori: emitorul, receptorul, mesajul, codul, contextul și canalul. Procesele de comunicare interinstituțională sunt esențiale și sunt formate întotdeauna pe fenomene de interacțiune. Orice tip de comunicare presupune o interacțiune. Dacă nu există interacțiune, nu putem vorbi nici de comunicare.

În societatea contemporană, comunicarea este prioritară, fiind o necesitate acută pentru toți și toate instituțiile. Deși cunoaște mai multe abordări și mai multe definiții, comunicarea nu este un simplu proces de transmitere-receptare, ci se constituie ca un transfer între emitorul instituțional și destinatarul instituțional, emiterea și receptarea fiind concomitente. Într-o altă accepțiune, comunicarea este relația bazată pe co-împărțirea unei semnificații. Informația, elementul-cheie într-un proces comunicațional interinstituțional eficient, nu este suficientă dacă nu este dublată și de înțelegerea mesajului și a cadrului relațional. De aceea, toate informațiile care urmează să fie comunicate în spațiul educațional, trebuie adaptate pentru a fi percepute în ansamblul lor, ținând cont de anumiți factori. Prin urmare, comunicarea interinstituțională din spațiul educațional este un sistem complex, influențat de factori naturali, psihologici, cognitive și sociali, un fenomen normal, cotidian, natural și universal. Comunicarea este un proces specific ființei

umane. Ea trebuie s comunice pentru a se dezvolta i a progresa. Comunicarea se dovede te a fi mereu o constant aspira ie spre mai bine.

BIBLIOGRAFIE:

- Boboc Ion - *Psihologia organiza iilor colare i managementul educa ional*, Editura Didactic i pedagogic , Bucure ti, 2002
- Ezechil Liliana - *Comunicarea educa ional n context colar*, Editura Didactic i Pedagogic , Bucure ti, 2002
- Ghergu Alois - *Management general i strategic n educa ie. Ghid practic*, Editura, Polirom, Ia i, 2007
- Melnic Diana - *Comunicare intra i interinstitu ional* , Editura Atelier Didactic, Bucure ti, 2009
- Mure an Pavel - *Înv țarea rapidă și eficientă*, Editura Ceres, Bucure ti, 1990
- P un Emil - *coala, abordare sociopedagogic* , Editura Polirom, Ia i, 1999
- Tudoric Roxana - *Managementul educa iei n context european*, Editura Meronia, Bucure ti, 2007

THE TEACHER'S ROLE IN GUIDING AND ADVISING STUDENTS ON THEIR FUTURE CAREER

*Primary school teacher MATEESCU LIDIA
Secondary School "Constantin Negreanu" Drobeta Tr. Severin*

The teacher has an important role in guiding and advising students for choosing their future careers.

Counseling and student is a complex training and mentoring of students, depending on their skills and interests, to those forms of school or academic activity, enabling them to opt for certain professional fields. It is necessary to know the student's personality, to achieve education for choosing his career, to be informed of the school network, existing professions, to consolidate and effectively guide.

Educating students for choosing their career, so that it make choices studies and vocational realistic involves the transmission and acquisition of information about the different areas of reality, training skills and skills development interests, skills, general and special, the formation of character traits , positive volition required in the profession for which the student chooses. This is a permanent activity and aims to balance between what you want, what can and what should make student.

The content of subjects, establishing a permanent link between the educational and socio-productive work, individual work with students, teacher's personality is influence in ways that mediate student's education.

Counseling and guidance effective student guidance involves giving a non-binding advice. Develop guidance council is considering past pupil's development prospects. Knowledge, information and educating students constitute a system whose result is advice and guidance. The directions of evolution to guide educational linkage between educational and the professional orientation and integration in education, permanence of direction conditioner shaping educational and vocational guidance, mobility professionals vertical - chronologically and horizontally - the content, the possibility of occurrence changes in structure of the person, the possible errors in the orientation of actions targeting expansion in the entire educational system of tracking subjects oriented, educational and vocational reorientation.

Students career guidance activity includes a series of specific methods of knowledge of students' personality. Seen from further insight, action counseling and career guidance includes four core activities, namely: knowing the personality of students, educate students to career options in terms of skills, a good school network and knowledge of all professions in the labor market, the act proper counseling and guidance to students on purpose.

Knowing the personality of students is done through a collaboration with headmasters teachers, family and even class team which includes student. Activity as take time and seek methods so-called traditional knowledge, such as observation, analysis of results of business students, talking, tests psychological, data analysis biographical characterization self other methods depending on each case.

The start of the career counseling session is a first step in the collaboration between student and teacher psychologist, putting the foundations of trust, support, confidence and inserts everything step by step. For starters, the psychologist Professor student must give him much support in the extensive process of self-knowledge of his personality, which is in a phase of profound transformations. It is advisable to define in a clear, clear, true goals he wants to achieve from a professional perspective. School psychologist identify optimal routes and guides, correlates structured means and methods and techniques suitable for achieving the goals of each student. Session of counseling and school orientation has a first lens, a wide viewing personality student with different contexts of life, relationships with colleagues, with friends, teachers, parents in various contexts of life or leisure - here include some hobbies extracurricular is looking difficultari existence of obstacles or obstructing the harmonious development of personality of the student. All these aspects are summarized in a methodical and structured interview conducted while that complete tests after applying for the interests or skills assessment or skills specific to each case. Also used questionnaires of interest, motivation and questionnaires highlighting personal values. Simultaneously we can also use intelligence tests, the personality, which highlights some of the specific profile of each pupil, took singular, distinct personality as for his age. In parallel with the above methods wears school psychologist and analysis of business results that a thorough assessment of their products that are fingerprinted own ego individuality of each school separately.

These specific products may include: essays, essays, artistic type plastic compositions that paintings, drawings, sculptures, models or works of handicrafts, musical compositions type etc. However crowns a certain personality style which is unique in its way and had qualities that made him individualize each student individually.

Call method is widely used, giving us data on students' specific knowledge in various spheres; is further deepening of style personality, temperament and style characteristics of character as well as highlighting some complex, different opinions, appreciations even some phobias or other issues strictly personal or environmental context. Counseling session deepens by the use of questionnaires interests through which we obtain data on aspirations, options for the future, some attitudes and ideals that motivates a student in time and it leads to some goals for the future and it engages in election career.

Data analysis is the method that offers countless biographical information about the situation in the student's family on personal development, data that include various health problems or attitudes in relation to school and extracurricular activities at various levels.

Characterization self is another method of psychological investigation very close and yet distinct biographical data analysis. It consists of a deep introspection, hardly accessible psychologist is practically a source of information on their students' attitude towards himself, a deep introspection correlated to a specific age sincerity.

Test method is a tool often used the school psychologist in the evaluation more objective and standardized of skills, styles and behavioral skills of pupils who are required highlighted in career counseling session. These tests should be applied according to certain stages and depending

on the purpose. The tests most used in career counseling sessions are the skills (verbal skills, mathematics, technical, artistic and sports).

The aims pursued by these methods must be in agreement with a certain atmosphere of calm, tranquility in psychology office coupled with an attitude empathetic, steady psychologist, it can create student that level of confidentiality and trust absolutely necessary in the guidance process for his career.

A model of guidance and counseling on career development involves bringing direct individual focus of activity adviser simultaneously focusing attention on the following:

- personal and social development of the individual:
 - general self-knowledge,
 - Self intellectual potential,
 - Understanding of self identity as part and whole,
- development of education and training plan:
 - Understanding the world of education, the role and purpose thereof,
 - Identify the reasons that stimulates the activity of learning and intellectual development,

Career development plan:

- Understanding economic and social processes that are available to them: family, business, profession, salary, property, money, material goods and cultural, etc.,
- Understanding economic and social ambience in which he lives,
- Awareness of personal value on the labor market,
- Labor content diversity,
- Leisure, community activities, personal life, family etc.

Information about possible school routes that can be followed by any student who has completed a certain level of education, must include: name of school, address, telephone number and fax, E-mail address possible; contacts; types of existing schools in different areas and environments; training profiles; Admission conditions; schooling; Special features of the school; quality of training; ways to arrive at the school.

This information should be provided in a form systematized certain criteria and, on request, in the neutrally advantages and disadvantages of each unit (for example: it is situated far away from home, but it has special features: Fireplace, workshops etc. , it is situated in the countryside, but with very good conditions for learning and high rates of placement / integration of young labor force etc.).

The main means used in educational and vocational guidance, upgraded, updated and integrated into the new content of education are:

- visiting other schools, universities, enterprises and institutions in order to knowledge, information, orientation,
- conducting exercises and peer self- knowledge developed in class
- discuss concerns of spare time, a hobby, personal hobbies,

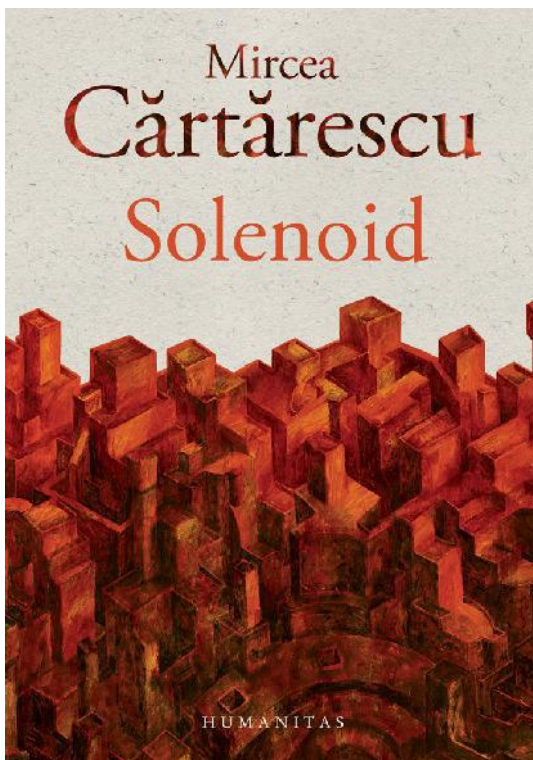
Presentation of professions parents

- inviting school personalities, people of different professions and presentation of their work,
- analysis of different works, books, articles, radio and television documentaries, newspapers and specialized economic reports about work, newspaper advertising and ad boxes etc. that content helpful advice and guidance,
- encouraging the participation of students in specialized circles organized in school and / or outside it,
- inviting executives sc. vocational high schools, rectors of higher education institutions,
- organization of meetings with former students of the school and who have outstanding professional achievements,
- simulation of different contexts in class and professional life,
- organizing joint meetings pupils, parents, teachers on topics of Guidance and Counseling.

THE SOLENOID

By Mircea Cartarescu

*Prof. M rculescu Adriana
Colegiul Național Pedagogic “ tefan Odobleja”
Drobeta Turnu Severin*

“The Solenoid” by Mircea Cartarescu represents the triumph of the disquieting shouts, both from the Romanian language teacher’s two-dimensional world and from the successful writer’s three-dimensional one. In the spirit of postmodern textualism, the text is redesigned in the reproductively creative memory for its authentication. The character, a Romanian language teacher in a grotesque quotidian, is an expendable object with inner tensions and oxymoronic feelings, a symbol of derisory, spoiled due to his conservation by society. Introspecting his self-depths and discovering the transience of the human being, exploring the worlds beyond the mirror, he turns his own past into a bloody wound and he is trying to overcome his destiny. The six solenoids (the number of faces of a cube) embody, represent themselves, mirror, and reflect in interferential microstructures which reflect a hallucination of senses, a parable of salvation both from an individual life drama and a humanity drama.

INSERTIA PE PIATA MUNCII PRIN CONSILIERE ÎN CARIER ENTERING THE LABOR MARKET THROUGH CAREER ADVICE

*Prof. Mimi Florentina
Liceul Tehnologic "Tudor Vladimirescu" imian*

At European Union level the knowledge process of entering the labor market for young graduates and the features / determinants of this process became a priority in the formulation of employment policies and of the education. By evaluating the insertion socio-professional graduates (with different specializations and skill levels) get on the one hand a picture of young people's transition from school to work, the degree of concordance between supply and demand existing at some point labor market and, on the other hand, essential information on the effectiveness of education.

Given that we are talking about the socio-professional insertion of young graduates must take into account the importance of the characteristics and dynamics of the local economy / regional analysis of this process.

Amun option of a career for a young man without any external support is a difficult process, often associated with wrong choices, hesitations, abandonment, postponement, and all this with a serious impact on his professional future.

Counseling and vocational orientation is the scientific method to discover affinities way from work done joyfully and with enthusiasm, success. Basically, counseling and vocational guidance is designed to help students or those who are looking for a professional directions, a career, to take the first step in building a curriculum and career.

Child successful career start when the decision to succeed, you choose between dozens of existing opportunities that will focus around which all forces. For choice to be careful and aware, the program offers a perspective on his own possibilities, the requirements of the domain chosen and efforts required.

The surest way to avoid regrets is late - parent to team up with their child in this project is its future.

In choosing a job, a field must take into account the things that attract us and we feel capable.

The insertion of graduates into the labor market plays a decisive role in determining their economic and social well-being and their subsequent development.

Parents of children often transfer their grievances owns professional stereotypes about working (hard lucrative, secure, prestigious, etc.) or their own aspirations unfulfilled, that having adverse effects in choosing and achieving their career. Share the children take into account the desire of parents on school pathway forward and future profession decreases as they are included in higher levels of education (high school, college).

Better school performance in certain subjects go, the more able, by certain professions and facilitate career achievements, in other words, the pursuit of professions requires certain skills.

Vocational guidance and career counseling involving vocational personality assessment tools with psychology and their correlation with labor market information. The specialist performing the counseling helps the candidate to identify factors that will influence his career, anticipate difficulties and to chart a plan of study or professional.

La nivelul Uniunii Europene cunoa terea procesului de intrare pe pia a muncii a tinerilor absolven i precum i caracteristicile/determinan ii acestui proces au devenit o prioritate atât în formularea politicilor de ocupare, cât i a celor educa ionale. Prin evaluarea gradului de inser ie socio-profesional a tinerilor absolven i (cu diferite specializ ri i nivele de calificare) ob inem pe

de o parte o imagine a tranziției tinerilor de la școală la muncă, a gradului de concordanță între cererea și oferta existente la un moment dat pe piața muncii, iar, pe de altă parte, informații esențiale cu privire la eficacitatea actului educațional.

Având în vedere că vorbim despre procesul de inserție socio-profesională a tinerilor absolvenți, trebuie să ținem cont de importanța caracteristicilor și dinamicii economiei locale/regionale în analiza acestui proces.

Opiniunea unui tânăr pentru o anumită carieră fără nici un sprijin extern este un proces dificil, adesea asociat cu alegeri greșite, ezități, abandon, amânare, și toate acestea cu un serios impact asupra viitorului său profesional.

Consilierea și orientarea vocațională este metoda tiințifică de a descoperi drumul de la afinități la munca făcută cu plăcere și, prin entuziasm, la succes. Practic, consilierea și orientarea vocațională are rolul de a-i ajuta pe elevi sau pe cei care se află în căutarea unei direcții profesionale, a unei cariere, să facă primul pas în construirea unui plan de studii și carieră.

Cariera reușită a copilului începe în momentul când ia decizia de a reuși, când alege dintre zecile de posibilități existente pe aceea în jurul căreia își va concentra toate forțele. Pentru ca alegerea să fie atentă și conștientă, programul îi oferă o perspectivă obiectivă asupra posibilităților proprii, asupra cerințelor domeniului pe care l-a ales și asupra eforturilor necesare.

Cea mai sigură metodă pentru a evita regretele tardive este - ca părinții să facă echipă cu propriul copil în realizarea acestui proiect care este viitorul lui.

În alegerea unui loc de muncă, a unei specializări trebuie să ținem cont de lucrurile care ne atrag și de care ne simțim capabili.

Procesul de inserție a tinerilor absolvenți pe piața muncii joacă un rol hotărâtor în determinarea bunăstării lor economico-sociale și în dezvoltarea lor ulterioară.

Ponderea influenței părinților asupra copiilor în alegerea unei cariere este, de multe ori, decisivă. Modelele comportamentale ce în domeniul muncii sunt vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a anumitor profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea alegerilor. Din motive lesne de înțeles, mulți părinți își supraapreciază copiii (lucru de altfel bun până la un anumit punct) și le impun trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt ce se va răsfrânge și asupra satisfacției sau reușitei lor în muncă.

Părinții transferă adesea copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (greutăți, boia, siguranță, prestigiu, etc) sau propriile aspirații nerealizate, fapt care are efecte nefavorabile în alegerea și realizarea carierei acestora. Ponderea în care copiii în seama de dorințele părinților cu privire la filiera colară de urmat și profesia viitoare scade pe măsură ce aceștia sunt incluși în niveluri mai înalte de colarizare (liceu, facultate).

Performanțele școlare bune la anumite materii duc, cu o posibilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini.

Consilierea vocațională și consilierea carierei presupun evaluarea personalității vocaționale cu ajutorul instrumentelor psihologiei și corelarea lor cu informații despre piața muncii. Specialistul care realizează consilierea îl ajută pe candidat să identifice factorii care îi vor influența cariera, să anticipeze dificultățile și să-și traseze un plan de studii sau profesional.

BIBLIOGRAFIE:

- JIGĂU MIHAI. *Consilierea carierei*. Editura Sigma. București, 2001.
 SALADE Dumitru; DRĂGAN, Ion, *Orientare colară și profesională*. Compendiu. București, Editura Paco, 1998
 FLOYER ACLAND Andrew. *Abilități și aptitudini perfecte*. București, Editura Națională, 1998.

MIE CE PROFESIE MI SE POTRIVE TE?

*Prof. Mîndreci Lenuța
Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”*

Educating students to career choice involves acquiring a body of knowledge on the different areas of reality, developing interests multilateral and some professional interests dominant, skills development and general special education preferences and aspirations of students in the direction of meeting the requirements of social forces work, developing a higher motivation and professional ideals, etc.

To get to make informed choices studies and vocational accurate and realistic is required to inform students about the types and profiles of studies that can follow, possibilities and forms of professional qualification, the world professions and its dynamics specific to prospects socio-economic development and offer social work.

Counseling and vocational orientation is the scientific method to discover affinities way from work done joyfully and with enthusiasm, success. Basically, counseling and vocational guidance is designed to help students or those who are looking for a professional directions, a career, to take the first step in building a curriculum and career.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- conținutul obiectelor de studiu;
- lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- metodele de instruire;
- activitatea individuală cu elevii;
- influența personalității profesorului.

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea deșigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul școlar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de

orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-i reevalueze periodic alegerile făcute.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

a) Esența primei metode constă în faptul că “trecutul determină viitorul” – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.

b) Cea de-a doua pornește de la ideea că “viitorul determină prezentul” – educatorul trebuie să țină nu atât ce este elevul în prezent, cât ceea ce va putea el să fie. Opțiunile exprimate de elevi îi angajează pe acesta pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele nu se înfățișează ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune depășirea de către consilier a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la nici una dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Cariera reușită a copilului începe în momentul când ia decizia de a reuși, când alege dintre zecile de posibilități existente pe aceea în jurul căreia își va concentra toate forțele. Cea mai sigură metodă pentru a evita regretele tardive este să caștorească echipa cu propriul copil în realizarea acestui proiect care este viitorul lui. În alegerea unui loc de muncă, a unei specializări trebuie să țină cont de lucrurile care ne atrag și de care ne simțim capabili.

Consilierea și orientarea vocațională este metoda tiințifică de a descoperi drumul de la afinități la munca făcută cu plăcere și, prin entuziasm, la succes. Practic, consilierea și orientarea vocațională are rolul de a-i ajuta pe elevi sau pe cei care se află în căutarea unei direcții profesionale, a unei cariere, să facă primul pas în construirea unui plan de studii și carieră.

BIBLIOGRAFIE:

Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare colară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu C., *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare la gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

INSUCCESUL COLAR I DIMINUAREA FACTORILOR DE RISC

*Prof. înv. primar Mirica Niculina Adriana
coala Gimnazial Gheorghe Br escu, Calafat*

The educational failure and the degression of the risk factors

Each educational stage has a unique history that could be told in different ways, regarding various points of view: the student, the parents or the teacher's point of view. The story might contain, obviously, references to the student's performance or the multiple moments of success or failure that helps him/her during his/her life.

Fiecare faz colar are o istorie unic ce poate fi povestit în moduri diferite, în func ie de punctul de vedere adoptat: al elevului, al p rintelui, al profesorului. Povestea con ine, inevitabil, referiri la performan ele elevului, la succesele i insuccesele care marcheaz această traectorie.

Interesul tuturor pentru performan ele elevilor nu este întâmpl tor. Notele colare, statutul de „elev bun” sau „elev slab”, succesul sau insuccesul la examene influen eaz nemijlocit pozi ia elevului în familie i în grupul de prieteni, dar i prestigiul familiei, percep ia social a acesteia, cât i calitatea educa iei în familie.

coala îns i este evaluat de comunitatea social în func ie de notele ob inute de elevii s i.

În acest context, succesul colar a devenit, prin extindere, un fel de etalon al calit ii tuturor celor implica i în acest proces (elevi, profesori, p rin i, institu ii colare i comunit i sociale), în timp ce insuccesul sau e ecul colar antreneaz deprecierea individului, a colii i a familiei i, de multe ori, el devine sinonim cu e ecul în via . Insuccesul nu mai este doar o problem pedagogic , ci i una social .

Studiile consacrate insuccesului colar au pus în eviden un fenomen complex, în multiple fa ete i dimensiuni, care nu poate fi u or surprins într-o defini ie. De cele mai multe ori, insuccesul colar a fost definit prin raportare la ceea ce reprezint opusul s u, adic succesul colar. Se consider c între succesul i insuccesul colar exist o rela ie dinamic , dialectic i complex . A a cum nu poate exista un succes total i continuu, tot a a nu poate exista un insucces definitiv i global. Cel mai frecvent ne întâlnim cu succese sau insuccese par iale. Sintagma insucces colar este utilizat alternativ cu cea de e c olar, fiind considerate pân la un anumit punct sinonime.

Fritz Heider, ini iatorul teoriei atribuirii a fost cel care atras aten ie cercet torilor asupra importan ei inferen elor pe care le face sim ul comun cu privire la evenimentele din mediu. El a ezat nevoia de în elegere, de ordine, de coeren logic între motivele umane fundamentale. În concep ia lui, cauzele pe care le atribuit comportamentelor celorlal i sunt de dou feluri:

- factori interni (de pild , motiva ia persoanei);

- factori externi (situa ia, presiunea social). De asemenea, el a ar tat c individul nu face numai heteroatribuiri, c utînd s explice conduitele celorlal i , dar i auto atribuiri, în încercarea de ase în elege pe sine.

În cadrul teoriei atribuirii, un câmp de cercet ri deosebit de interesant s-a dovedit a fi cel al atribuirii succesului i e ecului. Bernard Weiner, psihologul social care a studiat acest gen de activitate cognitiv , a stabilit c , în general, cauzele pe care le invoc indivizii în încercarea de a explica reu ita saue ecul propriu sau al altora pot fi ordonate dup dou dimensiuni:

- intern (personal)-
- extern (situa ional);
- stabil-instabil

Un elev poate să explice nota proastă pe care tocmai a primit-o punând-o pe seama uneia din aceste cauze. Trebuie să observăm că performanțele sale școlare viitoare, precum și confortul și psihic depind de atribuirea pe care o face. Este evident că el se va simți împins în sus și stima de sine îi va fi menajată dacă va invoca o cauză externă și stabilă. Pe de altă parte, un elev înclinat să facă mereu atribuiri interne pentru nereușitele sale din clasă va avea o stimă de sine slabă, în egal măsură, așteptări slabe cu privire la posibilitățile sale de a obține note foarte bune.

Din punct de vedere pedagogic, termenul *e ec școlar* are accepțiuni diferite, fiind în mare măsură o problemă de atitudine și un mod de evaluare a rezultatelor școlare, a calității performanțelor școlare ale elevilor, de existența a programelor, de existența a unor norme implicite sau explicite în ce privește reușita școlară. În literatura de specialitate termenul de *e ec școlar* este raportat la cel de reușită școlară, desemnata ca fiind concordanța dintre capacitățile, reușitele, interesele, atitudinile școlare ale elevilor și nivelul cerințelor școlii, programelor și finalităților produse de acestea. La polul opus, ecul școlar este definit ca fiind discrepanța dintre exigențele școlare, posibilitățile și rezultatele elevilor.

Implicațiile ecului școlar sunt multiple. Pe termen lung efectele ecului școlar se regăsesc în ecul social. Randamentul economic este scăzut datorită incompetenței profesionale a indivizilor. Slaba pregătire a forței de muncă induce efecte în plan social precum: marginalizarea, somajul, delincvența, etc. Ecul școlar are în vedere și efecte psihologice, cum ar fi: dificultăți de adaptare, neîncrederea în forțele proprii, stres, anxietate, etc. Ecul școlar este indicatorul lipsei de randament pedagogic, al insuficiențelor întâlnite în sistemul educațional. Practic succesul și insuccesul au o latură condiționată social și cultural, dar și una puternic subiectivă. De exemplu, nota 7 pentru un elev foarte bun reprezintă un e ec, pe când aceeași notă pentru un elev slab reprezintă un succes. Ceea ce contează în acest caz este autoevaluarea (determinate de performanțele anterioare) cât și familia. În general, în familiile cu statut social ridicat standardele sunt înalte și, de multe ori, în asemenea cazuri putem vorbi de un fals succes sau insucces psihologic. Astfel că insuccesul este reprezentat de diferența dintre așteptări și rezultatele obținute. Elevii, cu un astfel de insucces, își trăiesc mult mai dramatic, cu cât nivelul de aspirație este mai ridicat.

Insuccesul poate să fie:

- a) *de tip cognitive*-ce vizează nerealizarea de către elev a obiectivelor și se exprimă prin rezultate scăzute la examene, concursuri școlare, corințe, repetențe. Acest tip de insucces se poate datora fie unei dezvoltări intelectuale insuficiente, fie printr-un nivel foarte scăzut de aspirație în raport cu activitatea școlară, lipsa unor deprinderi de muncă din partea elevului, incapacitatea de a se autoevalua din prisma unor criterii obiective, incapacitatea de a realiza legături între informații etc.;
- b) *de tip necognitiv*-ce se exprimă prin inadaptarea elevului la exigențele școlii. Acest tip de e ec se traduce prin abandon școlar. Cauzele sunt, în general, individuale de natură afectivă (teama de eșec, teama de a nu fi respins, conflicte cu părinții, cu profesorii, cu colegii etc), fie datorită unor cauze psihonervoase (dezechilibru emoțional, impulsivitatea crescută, autism etc). În funcție de persistent și amploarea insuccesului deosebim:

-Atmosfera caldă, manifestarea în mod echilibrat a autorității conduc spre rezonanță pozitivă în adaptarea copilului; are o stimă de sine înaltă, are rezultate bune la învățatură.

Nivelul educativ redus al părinților

Părinții copiilor care provin din medii defavorizate în cele mai multe cazuri nu au terminat nici 8 clase și nu consideră că fiind necesar pentru copiii lor să termine școala. Această modalitate de a gândi este prezentă mai ales în mediul rural, unde părinții cred că nu este nevoie a se citi carte pentru a lucra pe câmp. În România în proporție de 90% dintre copiii care părăsesc școala provin din mediul rural și doar 1% reușesc să accedă în învățământul superior. Pentru o parte din părinți școala este un mediu nefamiliar, în care nu se simt în largul lor și de aceea au tendința de a păstra distanța și prin acest mod împiedicând accesul copiilor la educație. Pentru că au un nivel scăzut de educație nu au nici capacitatea de a ajuta copilul când acesta solicită explicații părinților.

Dezinteresul părinților

Prin intermediul grijilor zilnice, mulți dintre părinți nu sunt interesați dacă copiii lor învață sau dacă se integrează în colectivul de copii din clasă din școală. Atunci când copiii lor se află în risc de eșec școlar sau manifestă deviații comportamentale, au tendința de a evita contactul cu cadrul didactic ca o reacție de apărare. Invitați la școală când copiii lor intră în conflict cu regulamentul școlar, au tendința să se simtă culpabilizați odată cu aceștia identificându-se cu ei, îi acuză școala de eșec sau conduita deviantă. Sunt cazuri când chiar părinții încurajează comportamentul agresiv al copilului învățându-l că la violență trebuie să răspundă tot cu violență.

Lipsa de comunicare în familie

Este cunoscut faptul că prin comunicare se pot rezolva multe probleme. Atunci când în mediul familial nu există comunicare între părinți și copii, aceștia nu au cui să împărtășească dificultățile pe care le au, nereuindu-se să treacă peste ele. Copiii sunt lăsați de capul lor, părinții fiind prea preocupați de problemele cotidiene ca să discute cu ei. Această neglijare a copiilor este imposibil să rămână fără efecte negative, efecte care se vor regăsi în comportamentul lor. Aceștia când au rezultate slabe la învățătură, părinții devin agresivi, violenți chiar, îi ceartă copiii pentru insuccesele lor, invinuindu-i în totalitate pentru eșec. Nu se gândesc să întrebe ce s-a întâmplat sau să-l ajute să facă temele. Lipsa de comunicare poate conduce la conflicte în familie ce pot avea urmări din cele mai grave: fuga de acasă, îndepărtarea de părinți și chiar eșec școlar.

Școala

Mulți copii din mediul rural fac tot posibilul să supraviețuiască din fonduri insuficiente. Părinții nu au posibilități materiale să vină în sprijinul copiilor. În aceste condiții nici nu se pune problema ca școala să ofere un mediu ambiant primitiv pentru copii. Lipsurile existente îi împun amprenta și asupra calității actului didactic. Se cere învățământ individualizat dar fără să se ofere modalități concrete de implementare a acestuia. Lipsa materialului didactic conduce la monotonia și implicit indiferența din partea elevilor. Modernizarea învățământului nu înseamnă să dotezi colile cu calculatoare pe care se depune praful, ci transformarea acestuia într-un mijloc didactic prin perfecționarea cadrului didactic în acest sens și oferirea de programe de informatizare a învățământului coerente și eficiente.

Nivelul de pregătire al cadrelor didactice

Numeroase cadre didactice dau dovadă de comportament birocratic în relațiile cu părinții și elevii: ei înțeleg să răspundă pentru activitatea lor doar în fața autorității care i-a angajat și nu în fața beneficiarilor. Se întâmplă această situație datorită curențelor existente în formarea lor profesională. Actuala perfecționare continuă a cadrelor didactice sună utopic având în vedere salariile foarte mici și imposibilitatea de a cumpăra cursurile necesare informării, dezvoltării profesionale. Folosirea predominantă a metodelor didactice tradiționale imprimă rutina actului didactic și dezinteres din partea elevilor. Ei nu-și mai îmbunătățesc procedeele de expunere sau evaluare, acestea devenind depășite. Învățătorii trebuie să folosească metode active cu ajutorul căror să îi influențeze pe elevi în direcția dorită, metode care să dea rezultatele așteptate. Utilizarea metodelor activ-participative ar imprimă activității didactice o permanentă interacțiune între elev și învățător, învățarea fiind cându-se prin descoperire.

BIBLIOGRAFIE:

1. Crețu C., 1997, *Psihopedagogia succesului*, Ed. Polirom, Iași;
2. Petrescu P., 2007, *Psihologie și educație* Ed. Eurostampa, Timișoara;
3. Măgălică Cîndea A., 2003, *Psihologie educațională* Tipografia Universității de Vest, Timișoara;

CARIERA - O ANCORĂ PENTRU VIITOR

*prof. Mitran Adriana
Liceul Teoretic „George St. Marinu”, Poiana Mare, Dolj*

In a constantly changing society and in a diversity of educational and professional offer, we need a good counseling and guidance/orientation for choosing a job adapted to their needs, skills and abilities. The education for career is a planned program for curricular activities and learning activities. Its aim is to help and advise young people to develop their knowledge and skills in order to make good choices about their professional life.

„A avea o carieră” înseamnă, în limbaj cotidian, a avea o profesie sau un loc de muncă cu un statut ridicat, cu oportunități mari de avansare și de remunerare și, dacă nu ai o carieră în sensul mai sus menționat, atunci se consideră că ai o slujbă, un job, un loc de muncă. Schimbările structurale semnificative ale pieței muncii, datorate globalizării și evoluțiilor tehnologice, au dus însă la transformarea modului în care se înțelege dezvoltarea unei cariere. Nu mai există certitudinea unui loc de muncă „pe viață”, stabil și cu atribuții clar definite, care nu se modifică în timp.

Educația pentru carieră este cuprinsă în aria curriculară Consiliere și Orientare a Curriculum-ului Național pentru învățământ preuniversitar, având ca obiectiv principal înzestrarea elevilor cu abilități și cunoștințe necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei cariere (traseu educațional și profesional).

Această disciplină urmărește dezvoltarea de competențe în domeniile autocunoașterii și dezvoltării personale, a comunicării și relațiilor interpersonale, a managementului informației și al învățării, a planificării carierei, educației antreprenoriale și a managementului stilului de viață. Educația pentru carieră se impune mai ales datorită condițiilor actuale ale pieței muncii, caracterizată prin flexibilitate și, de multe ori, imprevizibilitate, într-o stare de schimbare continuă.

De aceea educația pentru carieră trebuie să fie prezentă pe tot parcursul traseului educațional al elevilor, liceul este locul privilegiat în care asistarea carierei prin diverse mijloace se poate realiza cu rezultate optime, având în vedere interesul crescut al elevilor pentru acest subiect și nevoia de adecvare a expectanțelor lor la contextul ocupațional existent. Mai mult, liceul este momentul în care elevii de înmăturitate psihologică necesar unui demers de autoconștientizare, proces care presupune cunoașterea propriilor caracteristici de personalitate, abilități și limite, deprinderi, interese, valori, convingeri, în vederea luării unei decizii de carieră.

Educația pentru carieră este un program planificat de activități curriculare și experiențe de învățare. Scopul său este de a-i ajuta pe tineri să-și dezvolte cunoștințele și abilitățile necesare pentru a face alegeri de succes și pentru a administra tranziția de la perioada de studiu la un loc de muncă. Scopurile educației pentru carieră în coli sunt:

- autocunoașterea și dezvoltarea personală;
- explorarea carierei;
- managementul carierei.

Cadrele didactice pot facilita activități de grup la clasă pentru a le oferi elevilor posibilitatea de a împărtăși experiențele și cunoștințele generale referitoare la câmpul muncii și pentru a-și dezvolta abilitățile cheie: comunicarea, rezolvarea problemelor, lucrul în echipă. În cadrul acestora, se pune accentul pe motivarea elevilor de a-și asuma responsabilitatea autoevaluării și a implementării planului în acțiune. În acest mod, se poate lucra cu grupe de dimensiunea unei clase, dând astfel posibilitatea elevilor de a lucra împreună și a împărtăși cunoștințele referitoare la câmpul muncii, de a iniția propriile activități de explorare împreună cu alți elevi care au aceleași aspirații profesionale. În activitățile de grup se împărtășesc idei și aspirații care pot stimula dezbateri între elevi, implicându-i și pe aceia care nu au început încă să-și planifice cariera. În

situațiile în care elevii întâmpină probleme și bariere personale, profesorii îi vor direcționa către consilierii colari deoarece valoarea sesiunilor individuale constă în oportunitatea de a analiza personalizat aceste probleme și bariere.

Modulele de educație pentru carieră sunt proiectate pentru a-i sprijini pe elevi să-și identifice puncte tari și puncte slabe, ce le place și ce nu le place, precum și atitudinile și valorile. Pe tot parcursul anilor de școală, elevii își dezvoltă abilitățile și punctele tari și fiecare experiență va contura un mod de viață și anumite perspective asupra lumii. Pe măsură ce li se oferă posibilitatea de a reflecta asupra ideilor pe care le au, precum și asupra rolului pe care îl pot avea în societate, elevii își îmbunătățesc și abilitățile necesare pentru autocunoaștere.

Autocunoașterea este importantă în momentul în care elevii doresc să înțeleagă tipul de activități și de carieră, care le va oferi nivelul de satisfacție a muncii pe care și-l doresc. Activitățile trebuie să ia în considerare calitățile personale ale elevilor, aspectele care îi interesează, precum și lucrurile la care se pricepe, atât în școală, cât și în activitățile și hobbyurile din timpul lor liber.

Locurile de muncă sunt caracterizate tot mai mult printr-o sporire a dificultăților sarcinilor, de a avea inițiativă, a fi motivat și flexibil în exercitarea muncii. Un alt aspect important este că în majoritatea profesiilor se accentuează rolul abilităților de comunicare eficientă, de muncă în echipă, de rezolvare a conflictelor. În acest sens, educarea pentru carieră semnifică educarea elevilor pentru independență și flexibilitate, prin dobândirea unor cunoștințe despre sine, a unor informații ocupaționale, prin exersarea abilităților de luare a deciziilor, planificare și rezolvare de probleme. Elevii sunt ghidați în dobândirea acestor competențe prin activități care solicită participarea lor activ, dezvoltarea inițiativă și abilitățile de comunicare.

Să urmărește îmbunătățirea capacității de autocunoaștere, dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă cu cei din jur, achiziționarea unor cunoștințe care să integreze informațiile despre sine cu cele despre ocupații, toate acestea ajutându-i pe elevi să își clarifice aspirațiile vocaționale.

Termenul de carieră deci trebuie înțeles în sensul său pozitiv, de traseu educativ, profesional, social, de complexă dezvoltare personală și integrare socio-profesională reușită a unui individ, proces derulat pe întreaga perioadă a vieții.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privit dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a realității școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.

Datorită complexității tot mai mari a pieței muncii, este necesar ca elevii să ia decizii realiste în legătură cu viitoarele lor cariere. Alegerea acesteia nu poate fi lăsată la voia întâmplării sau a cererilor de pe piața muncii; omajul și exercitarea unor munci sub nivelul de calificare atins de o persoană pot fi reduse prin asistarea elevilor în alegerile legate de viitorul lor profesional.

Aadar, într-o societate aflată în permanentă schimbare și diversificare a ofertei educaționale și profesionale, este nevoie de o bună orientare și consiliere a elevilor pentru alegerea și ocuparea unui loc de muncă care să fie adaptat nevoilor, priceperilor și aptitudinilor personale.

BIBLIOGRAFIE:

Adriana Băban (coordonator) – *Consiliere educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*

„Curriculum Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință”. M.E.C., C.N.C., București, Editura Corint, 1998.

Pas cu pas către cariera ta – Ghid de consiliere și orientare, Centrul OCUP pentru Informare, Orientare și Formare Profesională, București, 2004

Mihai Jigău, *Consilierea carierei*, Ed. Sigma, 2001

<http://www.didactic.ro>, www.supradotati.ro, www.upet.ro, <http://www.preferatele.com>

ELEVUL MEU, COPILUL DUMNEAVOASTRĂ, CETĂȚEANUL DE MÂINE

*Prof. Motintau Daniela
coala Gimnazială Nr.2, Motru*

Teoria și practica științifică au dovedit că educația trebuie să poată fi începută din primii ani de viață ai copilului fiind continuată, în mod sistematic, toată viața.

În mediul școlar, elevul are posibilitatea de a trăi de mic viața de cetățean ordonat și activ prin convingere; în acest sistem elevii îndeplinesc diferite însușiri cu caracter de utilitate publică pentru ordine, igienă, estetică și bunul mers al colii prin muncă, prin opere de asistență și de cultură: farmacie școlară, bibliotecă, senzori, excursii, etc., activități care sunt echivalente cu funcțiile sociale din societatea românească.

Cu răbdare și tact se pot contura elemente care definesc disciplina liberă, adică supunerea benevolă a elevilor, pe baza convingerii personale, chiar dacă primele câștiguri formative și instructive sunt modeste.

Cunoscând faptul că prin intermediul normelor și regulilor exterioare constrângerea încetează să fie o formă de sine, am pus în fața elevilor modele, norme și valori social-afective pe care le-am distribuit în trei compartimente:

- a) cunoașterea de sine – tradusă prin simțul răspunderii și al muncii (autonomia, declararea identității); deprinderii igienice; asumarea răspunderii asupra obiectelor personale; norme de securitate civică și rutieră;
- b) Relații cu alte persoane – concretizate prin respectul și afecțiunea pentru părinți, comportarea civilizată în relațiile cu alții (colegi de joacă, de școală, cu adulții), dorința de a avea prieteni, de a îndeplini activități în grup social;
- c) Relații cu mediul înconjurător – oglindite prin activități sociale de tipul: utilizarea banilor, spiritul de disciplină, sentimentul datoriei, responsabilitatea și grija pentru bunurile personale și cele publice.

Jocurile, distracția în colectiv, diferite manifestări colective, serbările școlare sunt elemente care vin să completeze vastul câmp de investigație pedagogică, menite să tempereze și să prelucereze toate informațiile educaționale. Aceste elemente, care fac obiectul de educație moral-civică de la clasele a III-a și a IV-a au prin contur și au căpătat semnificativ valorilor morale prin mijloacele și procedeele care au fost utilizate, ținându-se cont de particularitățile educației morale la vârsta școlară mică dar și de personalitatea elevilor.

Privind personalitatea copilului – a micului cetățean – dintr-o dublă perspectivă temporală putem constata:

- din perspectiva prezentului – copilul este “cetățeanul ucenic” care învață prin toate experiențele lui sociale “mecanismele cetățeniei”. El trebuie ajutat de adulți și modelat cu răbdare și responsabilitate civică.

- dimensiunea viitorului ne amintește mereu că a cum vom forma copiii de astăzi, așa vor fi cetățenii de mâine.

- Educația moral-civică urmărește și contribuie după forțele ei, la reproducerea binelui social, la formarea civilității. Bine organizate, dar mai ales solidare cu celelate dimensiuni etnico-civile ale învățământului și ale societății, puterile educației moral-civice reprezintă o formă deloc de neglijată.

DE CE ... RELIGIA... ÎN... COALA ???

*Prof. Dr. Ion-Nicolae, I. Mutu-Strehaia
Colegiul Tehnic „Decebal”, Dr. Tr. Severin*

„...Scrie cu sufletul tău și recite-te cu sufletul altora...!” (Nicolae Iorga)

„...Tinerii reprezintă Biserica de mâine, ei sunt România de mâine...!” (Î.P.S. Dr. †Andrei Andreicu, Mitropolitul Clujului)

De la bun început meritabilul fapt că, am scris acest articol la îndemnul colaboratorilor noștri și totodată ca un semnal de alarmă la ultimele evenimente, care se tot perind în societatea noastră și mai ales în viața colii românești. După războiul dus împotriva orei de Religie (care nu timidă s-a încheiat), al unora fără de religie, un nou „atac” vine din partea unor „specialiști” întru ale colii, care îți propun într-o „reformă” a învățământului, scoaterea unei ore de Limba și Literatura Română la clasa a V-a, a „combinării” Istoriei cu alte științe, fără a se mai presta denumirea disciplinei Istorie (cum este trecut în catalog) și peste toate, îndepărtarea studierii Limbii Latine la clasa a VIII-a –, lucru, pe care nici măcar comunitățile nu au cunoscut să-l facă. Iată un grav atac la rădăcinile Limbii noastre și la Istoria poporului!!! Unde se va ajunge?!? Oare ce tineri dorim să formăm, doar „robo ei”, buni mânăuitori ai tehnicii moderne, fără a mai cunoaște ce este scrisul, taina cititului, trecutul poporului și credința, care au fost mereu pilonii de susținere ai românului de-a lungul veacurilor, ca și: „...omul nu poate ajunge om, decât prin educație...” (Immanuel Kant).

Evenimentele politice din decembrie 1989, au adus noi valori de schimbări asupra poporului român, pe toate planurile politic, social, economic, cultural, spiritual, printre care și cel al democrației (de multe ori, incorect în eleas, căreă, uneori i-am spus „demoprostie”), după bine de patru decenii de bol evism și de comunism –, regim totalitar, instaurat, încă de la 6 martie 1945 și intrat în deplinătate, în 1948, după ce, în 1947, a fost abolită Monarhia, iar M. S. Regele Mihai I al României a fost obligat să abdice. Avea să urmeze o perioadă grea pentru popor, dar și pentru principalele instituții școlare, Academie, Armată, Școli, Familie și desigur Cultele religioase, în special pentru Biserica Ortodoxă Română, ca majoritară. Multe personalități laice, dar și eclesiastice au avut de suferit ani de temniță comunistă.

Până în 1945 sau chiar ceva mai târziu până în 1948, în școala românească, un loc de cinste l-a reprezentat predarea Religiei. A nu se uita faptul că, datorită școlii de azi (dar și începuturile ei) Bisericii, ca mamă a colii, deoarece, în pridvorul lăcașurilor de cult (mănaștiri și biserici de parohii) au luat naștere primele școli, având ca dascăli preoții și călugării mai învățați, iar cele dintâi manuale au fost cărțile de cult. Mai târziu, tot prin purtarea de grijă Bisericii, prin ierarhi și preoți cărturari, în tipărirea (tipografiile), au vădit lumina primele manuale.

Nu urmăm prin acest articol să ridicăm elogiile celor care predau disciplina Religie, ca și în ce ne privește pe noi, ca dascăli de Religie, este loc și de mai bine, iar dacă suntem obiectivi și nu subiectivi, sunt și printre noi, unii, care și-au găsit calea. Să nu uităm că, educația religioasă și nu numai are un rol covârșitor, care nu se poate înfrunța fără sprijinul, în primul rând al părinților (primii „învățători” ai copiilor), ca și cei 7 ani de acasă nu se învață în nicio școală, dar ne urmăm tot viața și desigur cu priceperea dascălilor competenți: „...părinții trebuie să se învețe lucrurile cele mai frumoase. Iar dacă învățătorii sunt leneși și nepăsători, ba mai mult, dacă s-au făcut sminteală copiilor, ca lăzătorii și învățătorii spre cele urâte, vor suporta pedeapsa cea mai grea, ca unii ce-și strică rodirile lor proprii și îi aruncă în gropile pierzaniei, când trebuiau să și moară

pentru ei. Căci în această o pună firea ca lege pentru ei” (Sf. Chiril al Alexandriei: 370-444). Iată cât actualitate au cuvintele acestui Mare Sfânt Părinte, care a trăit în primele veacuri creștine.

Dureros, însă este că, în cei peste 20 de ani de libertate, Religia, ca disciplină are statut tot de Cenușă sistemului de învățământ și chipurile „încarcă” programul elevilor. Din numeroasele sondaje, s-a constatat contrariul, căci foarte mulți elevi își doresc ora de Religie, la care participă cu bucurie, fiind, desigur și excepții. Multe au fost roadele misiunii, pe care au săvârșit-o preoții și profesorii de Religie, în cadrul colii românești. S-au scos la iveală reviste, pliante, redactate de către dascăli de Religie, în colaborare cu elevii lor și colegii de la celelalte discipline; numeroase au fost concursurile la care au participat învățăceii, coordonați de către dascăli noi de Religie –, cum ar fi Olimpiadele, unii, dintre concurenți, ajungând la faza națională, încununând munca lor și a profesorilor cu rezultate foarte bune. Se adaugă numeroasele parteneriate, proiecte educaționale, simpozioane la care o contribuție deosebită au adus-o și dascăli de Religie. De asemenea, mulți dintre absolvenții de licee și-au descoperit vocația, de viitori slujitori ai Bisericii, unii fiind studenți la Teologie, alții profesori și profesoare de Religie, iar unii au ajuns slujitori direcți ai Bisericii, de la Sfintele Altare.

De asemenea, se cade a ne aduce aminte de greșelile încercări la care au fost supuși dascăli de Religie de-a lungul anilor, mai ales cel din anul 2014, când, unii s-au gândit cum să încurce treburile și să aducă prejudicii orei de Religie, solicitând să se facă în plin an colar, cereri pentru cei care doresc sau nu să ia parte la orele de Religie. Dureros a fost și este faptul că, acest atac la adresa Religiei, a venit și din partea unor profesori de alte discipline. Ei au pus oare întrebarea, sunt ei atât de competenți în ce predau, încât să vină și să pună ordine în Biserică, al Cărei Cap nu este altul decât Hristos Mântuitorul?!? Totodată, să amintim acestor detractori ai orei de Religie, că, mulți dintre colegii lor ce predau această disciplină (Religia) sunt profesori bine pregătiți, cu grade didactice, masterate și doctorate; unii sunt inspectori, directori, metodici, mentori, diriginți, bucurându-se de aprecierea colectivelor în care își desfășoară activitatea.

Însă cu mult răbdare și prin aplecarea cu potrivit laure aminte, din partea dascălimii de Religie, s-a trecut peste acest impas, dar cu semne de întrebare și cu mai mult chibzuință a celor de Religie. De aceea, va trebui să ne aflăm într-o stare de trezvie și să nu ne așezăm pe lauri, ci să fim mult mai atenți la ceea ce facem, spunem și cum ne prezentăm nu doar în fața elevilor, dar și în colile unde predăm și chiar în societate, care este atentă la noi, monitorizându-ne permanent.

Dar nimic nu este întâmplător în această lume, ci totul este proniator și are o bună rânduielă, dovedind că, palma dată pe obrazul Bisericii, dar mai ales dascălimii de Religie ne-a făcut mai puternici și doar prin credință împreună lucrare dintre părinți, elevi, profesori, preoți și dascăli de alte discipline s-a putut trece peste acest obstacol. Căci viaa noastră nu ne lasă o clipă să ne odihnim! Fie că suntem rătăciți, loviți, înșelăți, obosiți, ostensiți, prăfuiți, murdari sau curăți, oricum am fi, suntem nevoiți să înaintăm, fiind nevoie de îndrăzneală și de bună cuviință sau de îndrăzneala cea bună! Să ne păzim arhitectura morală și cetatea sufletului și să nu uităm de trecutul, care ne-a dat demnitate, ca Neam și ca Națiune. Iar dacă ne pierdem tradiția, valul vremelniciei ne va înghiți și atunci praful se va alege de noi și nu am dori a avea ceva! De aceea, de fiecare dată dintre noi în parte va depinde și ducem mai departe ce am moștenit de la înaintași. Să nu uităm cât de frumos a numit Poetul Mihai Eminescu, Biserica Neamului, ca fiind „Maica spirituală a poporului român”. Și ce fac unii azi, care se dau creștini, lovesc în Maica poporului, care, în vremurile de restrițe a fost aici și a înut dreapta coloană vertebrală a românului. Nu dorim să epătim, dar e trist și dureros ce trăim! Ce se dorește a se lăsa tinerilor noi, care vor veni după noi, dacă se scot din manuale unele personalități (istorice, literare, ale culturii în general), s-a redus numărul orelor de Istorie, din Literatură, s-a minimalizat importanța unor corifei ai Culturii, iar mai nou și îndepărtarea studiului Limbii Latine. Acestea sunt atacuri la tradiție, cultură, la origini!!! Dacă vrem să minimalizăm și să lășăm urmașii noi să se rădăcească, atunci să acceptăm umilirea noastră de Dumnezeu. Oare se uită faptul că, termenul de Cultură pleacă de la Cult, de la vatra liturgică, doar, căci „...prin moralitate adâncă, nu prin spectacole degradante se formează cultura unui popor...” (N. Iorga). Să luăm aminte, unde înșelăm și să nu asistăm indiferenți la nașterea unor tineri noi,

ter i, fal i, f r de cultur , u or de manevrat, cu min ile r t cite, iar cei competen i pleac din ar , pe alte meleaguri. De asemenea s nu ne l s m cople i i de complexele noastre de inferioritate, care se nasc din nep sarea sau necunoa terea trecutului, determinându-i pe mul i, pleca i în str in tate s le fie ru ine i s m rturiseasc apartenen a la Neam, ca fiind români.

Tot, dup evenimentele din decembrie 1989, a trecut peste noi t v lugul „modernismului”, al desacraliz rii, globaliz rii, al unei societ i bazat pe consumism, egocentrism, care a f cut i din românii no tri (unii, nu to i), un fel de „burete” sau „aspirator”, luând din lumea Apusului, tot mai desacralizat, dezumanizat, nu tocmai valorile care l-au consacrat, ci tot ce era mai r u i d un tor, încercând i uneori reu ind s impunem astfel de „apuc turi” nes n toase i neconforme cu spiritul românesc: „s rb torile de import”, chipurile „ziua îndr gosti ilor”, def imând astfel, imaginea unui Mare Sf. i Martir al Bisericii, din veacul al III-lea, Sf. Episcop Valentin, dar i Sf. Tain a Cununiei, prin a a-zisele „c s torii de prob ”, f cute la comand ; apoi „cr ciuni ele”, de la Cr ciun, aducând ofens Sl vitului Praznic al Na terii Domnului – Cr ciunul; „iepura ul” de Sfintele Pa ti, care nu are nimic în comun cu Învierea Domnului; „halloween” i alte groz vii, la care se cer drepturi, iar peste toate acestea se dore te aprobarea „parteneriatelor civile” sau mai bine zis „c s toriile” între persoanele de acela i sex –, un atac la adev rata FAMILIE, a a cum a rânduit-o Dumnezeu înc din Rai: B RBAT i FEMEIE. Oare se vrea cu adev rat a a ceva în România noastr pitoreasc ?!? Iat cât de actuale sunt rândurile, pe care Episcopul c rturar Acad. †Melchisedec tef nescu al Romanului (1879-1892), i le adresa într-o scrisoare r spus la cea a lui I.H. R dulescu, din 23 ian. 1865, prin care îndemna la p strarea i întoarcerea la valorile morale i spirituale ale poporului român: „...Nu a rumpe cu trecutul, ci a ne lega mai strâns trebuie cu trecutul nostru, prin studierea na ionalit ei noastre în toate ramurile ei, prin luminile b rba ilor din trecut cari au lucrat la fundarea na iunei noastre prin virtu ile lor civice i religioase i morale, cari dau caracter na ional românesc i chiar gre elile lor sunt înv toare pentru noi, spre a ne feri de ele ca unele ce aduc consecin funest ; iar nu s fim venetici în ara noastr , c ci aceea însemneaz a rumpe cu trecutul i s fim redu i a c sca gura când la Petersburg, când la Constantinopol, când la Viena, când la Paris i ce se face pe acolo, s facem i noi ca maimu ele i totodat , s credem c facem progres în România...”. Desigur, nu trebuie s uit m i de un alt „flagel”, care a adus grave prejudicii importantelor institu ii din societatea noastr i anume politicul/politica, prin intermediul c reea s-au promovat tot felul de indivizi cu o slab preg tire, dar cu putere i bani, aducând p gubitoare daune morale, spirituale, acolo unde au fost pu i, a adar „politica este pricina tuturor relelor din ara Româneasc ...” (Mihai Eminescu).

În acest direc ie, ca un semnal de alarm , v zând prigoana îndreptat asupra orei de Religie, un grup de p rin i, din Capital s-a decis s înfiin eze în 2014, cu binecuvântarea P.F. P rinte †DANIEL, Patriarhul României, A.P.O.R. – Asocia ia P rin i pentru Ora de Religie, sub conducerea cunoscutei prezentatoare TV, Liana Stanciu-Georgescu. Exemplul acestor inimo i p rin i a fost urmat i în alte Eparhii din ar .

Un eveniment vrednic de amintit, l-a reprezentat ziua de, 3 decembrie 2015, când, la Centrul Eparhial al Episcopiei Severinului i Strehaiei, cu binecuvântarea P.S. Episcop Dr. †NICODIM, s-au întâlnit p rin i de elevi i dasc li de Religie (preo i i profesori), pentru înfiin area A.P.O.R. Mehedin i. În urma votului exprimat, Prof. Vasile Busuioc, Directorul Colegiului Tehnic „Decebal” a fost ales Pre edinte A.P.O.R. Mehedin i, realizare, care, pe noi, ca dasc l titular de Religie, de aproape un deceniu în aceast coal , a reprezentat o bucurie i o împlinire, mai ales duhovniceasc . Dar orice realizare înseamn i o mai mare rsponsabilizare, iar: „...orice treapt urcat în via este un altar de jertf ...”(N. Iorga) i suntem sigur, c , Dl. Prof. Vasile Busuioc, în deminitatea la care a fost chemat, va face treab bun .

În foarte multe activit i colare i extra colare, ca dasc l de Religie, putem aduce vie m rturie, c , am fost sprijinit necondi ionat i cu bucurie de elevii i de colegii no tri. Astfel, u urel, am putut i izbutit, f r , a obliga, pe înv ceii no tri dependen i de tablet , computere s -i atragem spre liturgic, sacru, istoric. De aceea, uneori, e nevoie s fie „zgudui i” tinerii no tri, readu i la matc , pentru c , mul i au poten ial, dar nu sunt descoperi i i s -i trezim la realitate, aducându-le

amintea că, plictiseala lunge te ziua și surtează viaa. Totul e într-o permanentă goană, alergătură, fiind nevoie de răbdare și nu uităm că, acest Neam cu credință în Dumnezeu a izbutit în istorie. Și nu ne privim ca străinii unii pe alții, ci simțim împreună lucrători spre înfruntarea binelui, cu unitatea, unirea este de o mare valoare a omenirii, spre a lucra pentru bine, frumos, adevărat. Și numai Domnul tăcșle a eze pe toate, potrivit Sfatului Voii Sale, însă la noi, oamenii, uneori, mare este graba, de aceea avem nevoie de chibzuință și de răbdare. Și luăm aminte la îndemnul dat de către Mântuitorul Hristos, Care, iubind copiii, spune: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca aceștia” (Luca 18, 16). Și tot referitor la prunci, Mântuitorul ne spune: „Adevărat grăiesc vouă: Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un prunc nu va intra în ea” (Luca 18, 17).

Și ne întoarcem cu smerenie, privirile spre ochii plânși, dar luminoși ai bunicilor și părinților noștri, și trecem pe la mormintele înaintașilor și nu uităm că, anșoasă și mizerabilă de credință, iar nădejdea celor cu credință în Dumnezeu. Iar „dacă evenimentele mari se întâmplă în vremea se închide asupra lor, datoria noastră este și nu le uităm!” (Nicolae Iorga). Deorece, din paginile de istorie rescrise fac parte evenimente care deja au devenit istorie: „...căci istoria e viaa omenească, problemele de odinioară sunt probleme de acum; în altă formă, cu alți oameni, este aceeași umanitate care se înduioează și se frânge, aceeași umanitate când ajunsă la scopurile ei, când clocotită în picioare și strivită...” (Nicolae Iorga, în discursul: „Ce înseamnă astăzi concepția istorică”, 1938). Luând aminte la cugetările savantului nostru, avem datoria să readucem în memoria colectivă evenimentele locului și ale istoriei, lucru, pe care, la rândul nostru, noi, ca ostenitori ai Catedrelor de Religie, ne-am străduit să-l înfruntăm, căci „...o aezare, o instituție, devine cunoscută, capătă viață, dacă are un animator care să se implice în viaa și existența acesteia...” (Acad. C.S. Nicolaescu-Plopșor: 1900-1968), fiind, desigur loc de mult mai bine. Iar educația tinerilor nu trebuie să fie doar în seama colii, ci părinții trebuie să fie parteneri în această misiune: „...Îți rog fierbinte pe părinți să aibă grijă de copiii lor. Tătuca avem multe familii adevărate, cu părinți iubitori și copii cuminici. Dar tocmai de aceea vă rog să vă îndemnați părinții, să fiți veghetori, ca nu cumva copiii voștri să încapă pe mâna celor ce-i strică, sau să aibă la îndemână ceva ce le poate întina ființa. Nu-i lăsați doar pe seama colii, căci într-o coală pot exista programe perverse sau o direcție care, în schimbul câtorva cadouri ieftine, le permite traficanților să-și etaleze scârboasele mrfuri în vâzul copiilor. Ajutați-vă odraslele să învețe cu drag și se poarte frumos! Oferiți-le pruncilor voștri mai puține televizori și mai multă lectură: din cărțile frumoase și pe cât se poate, pagini alese din Sfintele Scripturi... Faceți din Fiul Mariei un prieten al copiilor voștri; și fiți siguri că Pruncul Iisus vă va surâde din ieseală, iar Copilul Iisus va merge spre Nazaret înându-vă de mână...!” (spunea Mitropolitul cărturar Țărtolomeu Anania al Clujului, într-un Comunicat de presă, adresat părinților, în 2010).

Aadar, datorită avem de a merge înainte și asemenea Semănătorului vom arunca sămânța și cu siguranță va cădea și pe ogorul cel bun și la convenitul ceas, poate nu imediat, dar în viitor, va da roada cuvenită și nu uităm că, Adevăratul Semănător este Hristos Domnul, Care nu ne va lăsa să pierim. Avem obligația ca, fiecare, acolo, la locul unde a fost rânduit să-și desfășoare activitatea, indiferent de dregătorie pe care o are, este dator de a se implica așa cum se cuvine. Deoarece, de fiecare de noi în parte, de la care trebuie să pornească schimbarea, se va ajunge la liman și la lumină: „...Fiecare, la locul unde l-a rânduit Pronia Cerească, să lucreze cu trăgare de inimă și cu convingere. Lucrul nimănui nu e umil, și munca fiecăruia îi are rostul și însemnătatea cea mai mare în mecanismul complicat al vieții neamului. Biserica a fost mama poporului românesc. Mamă etnică, fiindcă, Ea a unit pe coloniștii cu dacii și a prezidat la nașterea poporului precum și la crearea statelor românești. Mamă duhovnicească, fiindcă Ea a format sufletele și a creat civilizația românească. Totdeauna, alături cu poporul, laolaltă cu el, Ea a îmbrățșat cu căldură și luptă, și astăzi, pentru realizarea nevoilor și aspirațiilor lui naționale și sociale...” (după cum bine spunea Patriarhul Țărtolodim Munteanu al României: 1939-1948, într-o Pastorală). Și luăm aminte, educația religioasă și nu numai a unui prunc începe în „coală” și în „biserică” de acasă, iar primii „dascăli” ai copiilor sunt, în primul rând părinții după trup. Educația este o adevărată artă, căci:

„...nu este o artă mai mare ca aceasta. Care artă poate fi egală cu arta de a educa sufletul copilului, de a-i forma mintea tânărului? Cel care practic această artă trebuie să fie mai priceput și mai talentat decât un pictor și decât un sculptor” (Sf. Ioan Hrisostom sau Gură de Aur: 344/354-407). Apoi, educația tinerilor continuă lacoală și în Biserică, spre a deveni oameni de nedejde ai societății și Bisericii. Toți acești factori (Familie, coală, Biserică) sunt responsabili și în consilierea tinerilor în carieră, fără însă să le impune ce drum să aleagă în viață, în domeniul viitoarei cariere, ci doar o îndrumare și sprijin, de care este mare nevoie, mai ales în vremurile de azi, când este tot mai greu găsiți un loc de muncă. Mulți dintre tinerii noștri ajung, după terminarea studiilor să nu lucreze în domeniile absolvite, alegând alte profesii sau emigrând.

Educația religioasă a copiilor, dar și a tinerilor este de reală importanță și date fiind evenimentele la care am fost martori, nu doar noi, dascăli de Religie și am putea spune, prin extensie, chiar societatea românească, Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la propunerea P.F. Părinte Patriarh †DANIEL, 2016 a fost declarat: „Anul Omagial al educației religioase a tineretului ortodox și Anul Comemorativ al Sf. Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești în Patriarhia Română”. De aceea, se cuvine, ca, la rândul-le, cei care sunt puși întru ale diriguirii statului și ale Învățământului românesc să nu uite de valoarea educației religioase, de vremelnicia vieții, dar și a funcțiilor, care nu le dau valoare, ci ei trebuie să valorifice demnitățile la care au fost înălțați. Iar o societate bolnavă trupește și sufletește este ușor de supus de către puterile lumii, care ne doresc slabi. Să fie o bună comuniune, colaborare, conlucrare, cooperare între Stat și Biserică: „...unde ordonă Statul, ordonă și Biserica. Și unde sfârșitește Biserica, ascultă și Statul!” (cum preabinegrăia marele Patriarh al României, †NICODIM MUNTEANU).

Și cum 2016 comemorează cei 300 de ani de la martirizarea Sf. Ierarh Martir ANTIM IVIREANUL, Mitropolitul Munteniei (1708-1716), a cărei pomenire se face la 27 septembrie, în încheiere, să ne aducem aminte de a sa zicere, actuală și azi: „...a milui e obiceiul domnilor, dar a fura cele Sfinte sub pretextul miliei cu totul fără de lege...” Să luăm aminte! Pace tuturor!

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ :

- †Antim Ivireanul, *Predici (Ediție critică, studiu introductiv și glosar)* de G. Trempel), Ed. Academiei Române, București, 1962;
- Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, *Dicționarul Teologilor Români*, Ed. Enciclopedică, București, 2002;
- Idem, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, E.I.B.M.B.O.R., București, 2006;
- Arhid. Prof. Dr. Constantin Voicu, *Patrologie*, vol. II, Ed. Basilica a Patriarhiei Române, București, 2009;
- Prof. Dr. Ion I. Mutu-Strehaia, „Srbători” de import, în „Glasul Parohiei”, Anul II (2011), nr. 5-8, p. 5-6;
- †NICODIM, Episcopul Severinului și Strehaiei, *De la bucuria nașterii copiilor la importanța educației. Pastoral la Praznicul Nașterii Domnului*, Dr. Tr. Severin, 2015;
- George Crasnean, Sf. Antim Ivireanul prăznuit frumos în Arhiepiscopia Râmnicului, în „Lumea Credinței. Magazin ilustrat”, Anul XIII (2015), nr. 11, p. 34-37.

CONSILIEREA CARIEREI ELEVILOR CU DEFICIENȚE DE ÎNVĂȚARE

*Neacșu Simona
coala Gimnazială Constantin Negreanu*

Carierea profesională reprezintă parcursul profesional format din ocupații succesive asumate de un individ în termenii aceleiași ocupații de bază. Pregătirea pentru carieră se face obligatoriu pe căi formale (colarizare, formare continuă), dar și informale (studiu individual, experiență de muncă în alt domeniu sau pe altă poziție ierarhică). Conceptul cu semnificație pentru zona profesională trebuie delimitat de cel peiorativ din expresia "a face carieră".

Ocupația este o activitate socialmente utilă care aduce beneficii sau constituie o sursă de existență pentru persoana care o exercită. Ocupația se exprimă prin funcție sau meseria exercitată de o anumită persoană activă.

Activitățile de orientare în carieră urmăresc dezvoltarea personală și înzestrarea tânărului cu abilități și cunoștințe necesare pentru realizarea unui management eficient al propriei cariere. Acest fapt se impune cu necesitate în condițiile unei piețe de muncă flexibile și în mare parte imprevizibile, aflată într-o continuă schimbare atât a configurației sale externe (ponderea diverselor profesii pe piața muncii și schimbarea relației dintre ele), cât și interne (modificări în cerințele impuse de diverse profesii).

În aceste condiții, o orientare strictă, unidimensională, bazată pe un model static, de suprapunere a unor caracteristici personale cu caracteristicile unui domeniu ocupațional, nu mai este validă.

Consilierea și orientarea nu reprezintă o activitate ocazională, printre cele care au în vedere informarea periodică a copiilor cu privire la siguranța circulației, droguri, violență etc. "Infuzia" de informații din sfera orientării colare și profesionale, stilul personal, informațiile și experiența proprie a fiecărui cadru didactic îmbogățesc imaginea elevilor asupra profesiilor, le oferă alternative și orizonturi mai largi de integrare socio-profesională ulterioară.

Activitatea de consiliere și orientare poate conferi colii o eficiență externă ridicată și un prestigiu dorit de întreaga echipă de cadre didactice. Acest lucru se poate atinge atunci când direcțiile de acțiune ale consilierilor colari și ale profesorilor-dirigibili sunt deplin concordante cu intențiile copiilor, părinților, colii și societății: asigurarea educației și formării profesionale de calitate; continuarea studiilor după absolvire în niveluri și trepte superioare; angajarea cât mai rapid în muncă și în posturi pentru care elevii sunt pregătiți, le-au dorit, le aduc satisfacție etc.

Atunci când facem "educație pentru carieră" se au în vedere teme ca: autocunoașterea, autoevaluarea; lumea muncii: producție, salariu, omaj, antreprenariat; aspecte psihosociale, juridice ale muncii; muncă și comunicare; explorarea diversității profesiilor, meseriilor etc. din mediul de viață imediat, comunitar, regional; exemple de aplicare a cunoștințelor colare în viața practică;

Reacția colii ca instituție de educație, formare și orientare, la mobilitatea socială și economică trebuie să fie de adaptare rapidă la conținutul, structurile și funcțiile sale, de crearea a premiselor favorabile pentru elevi care să le permită integrarea socială rapidă, flexibilitatea, inițiativa și rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului sau a hazardului în alegerea carierei.

Orientarea colară și profesională trebuie să-și asume sarcini care să vizeze sprijinirea intrării în piața forței de muncă a "produselor" sale. Școala trebuie să facă tot ce îi stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin stimularea intelectuală a elevilor, aptitudinilor acestora, atitudinilor și trăsăturilor de personalitate.

Consilierea și orientarea profesională trebuie să se constituie ca o arie de aplicabilitate, dezvoltări practice, experiențe și atitudini care trebuie învățate spre a fi exersate în viață.

Învățarea în sfera orientării colare și profesionale trebuie să aibă sensul de a învăța pentru a ti să faci și nu a învăța pentru a ti.

Creșterea duratei școlarizării, cu toate că determină o sporire a gradului de calificare a forței de muncă, nu duce implicit la ridicarea ratei angajabilității, ci la sporirea șansei de a găsi un loc de muncă în domeniul de pregătire sau în altele conexe.

Similar funcționează și o altă realitate: nu este suficient școlarizarea sau ridicarea nivelului aptitudinilor și deprinderilor de muncă ale anumitor categorii de populație defavorizată sau discriminată pe piața forței de muncă (persoane de o anumită etnie, vârstă, sex, cu handicap etc.) pentru ca acestea automat să îi beneficieze, în mod democratic, de oferta pieței muncii; va fi necesară, concomitent și atenuarea sau demolarea altor "bariere" din calea accesului liber la bursa locurilor de muncă.

Nu de puține ori, în alegerea colii și a unei profesii, un rol de luat în seamă îl are întâmplarea, șansa ori coincidența fericită.

Pentru a veni în "întâmpinarea șansei", trebuie multiplicată ocaziile favorabile oportunității, alegerii, deciziei școlar-profesionale. Acest demers se poate realiza prin: efectuarea de vizite în potențiale locuri de muncă; întâlniri informale cu oameni de diferite profesii; lectura, analiza și comentarea unor biografii ale unor persoane cu succes profesional în domeniul lor, confirmat social.

Adesea, consilierii școlari și profesorii diriginți încep activitățile de informare-orientare cu sondaje efectuate mai ales printre elevii din clasele special integrate, ceea ce le permite evidențierea următoarelor aspecte: aria de cunoaștere a lumii profesiilor de către elevi; sfera de interese școlare și profesionale; motivația aspiranților și oportunităților cu privire la carieră; concordanța/neconcordanța între obiectele de învățământ preferate, rezultatele la aceste discipline școlare și intențiile lor cu privire la viitoarea profesie; concordanța/neconcordanța între aspirațiile lor profesionale și piața forței de muncă, profesia părinților, aptitudinile, preocupări extrașcolare etc.

Conturarea aspirațiilor profesionale face parte din categoria obiectivelor pe termen lung, iar pentru finalizarea lor trebuie alocate resurse însemnate de efort, voință și mobilizare personală constantă.

Oscilațiile personale între aspirații, dorințe, atracții și preferințe sunt puternic corelate cu nivelul maturizării psihologice, gradul de cristalizare a personalității, circumstanțele de viață, vârstă, sex etc.

Din această perspectivă, aspirația profesională poate fi considerată realistă, autentică dacă se sprijină pe resurse, potențialități și evaluări pertinente ale condițiilor care pot facilita sau obstrucționa realizarea acesteia.

Încă din primii ani de viață, copilul este învățat că trebuie să îndeplinească în cadrul familiei anumite sarcini, că părinții au o carieră, altfel spus că trebuie să muncească. Pe parcursul colii se insistă pe dezvoltarea de priceperi, pe însușirea unor valori și atitudini, succesul profesional fiind o rezultat a acestora. În perioada 12-18 ani puberului și adolescentului se configurează orientarea vocațională. Înclinațiile observate în perioada copilăriei și a preadolescenței se cristalizează în perioada școlară, definind aptitudinile elevilor. Ele intră în interacțiune cu celelalte sentimente și atitudini specifice, formând capacitățile. Înclinațiile elevilor pentru anumite tipuri de activități definesc formarea vocației profesionale și de aceea învățământul acordă un rol deosebit orientării școlare și profesionale care încearcă să creeze premisele necesare însușirii de abilități, deprinderi, cunoștințe necesare tinerilor pentru a se putea integra cu succes într-o profesie. Orientarea școlară profesională necesită atenție susținută deoarece piața muncii evoluează, este într-o permanentă schimbare, iar tânărul generație trebuie să dețină capacitățile necesare pentru a se putea adapta.

Orientarea școlară profesională este o activitate complexă în care conlucrează numeroși factori: părinți, profesori, prieteni, specialiști, etc. Școala prin demersurile ei are ca finalitate capacitatea tinerilor de a lua o decizie în legătură cu orientarea profesională și de a se armoniza cu cerințele de pe piața muncii. Acțiunile de orientare școlară și profesională pornesc prin metode

specifice un demers de identificare a aptitudinilor, de cunoa tere a elevilor i de autocunoa tere. Dezvoltarea armonioas a tinerei genera ii se poate realiza în mediul familial i mai apoi în cel colar, unde elevul începe s - i contureze o imagine de sine, începe s - i dezvolte încrederea în sine.

Copilul, tân rul, dar i adultul, devin con tien i de imaginea de sine numai în situa iile de grup, în activit ile colective sau în rela iile zilnice cu ceilal i. Tân rul, mai ales cel din clasele terminale, poate face diferen a dintre imaginea social de sine, cu alte cuvinte despre aprecierea celorlal i despre el, i stima de sine (imaginea de sine), adic cum se vede pe sine însu i. Copiii i tinerii vor s fie aprecia i, respecta i i iubi i indiferent de rezultatele colare, îns p rin ii i profesorii fac de cele mai multe ori aprecieri pozitive numai atunci când v d performan e. Neîncurajarea celor cu rezultate slabe la înv tur duce la lezarea imaginii de sine, iar remedierea acestei st ri de fapt se poate realiza numai prin apreciere i recompens .

Se repro eaz copiilor c sunt „r i”, „pro ti” sau „neascult tori”, dar se trec cu vederea consecin ele acestor vorbe. Fiecare p rinte dore te s îndrepte anumite abateri ale copilului i de fapt nu dore te ca el s se perceap pe sine ca atare. În mediul colar rezultatele la înv tur i disciplin nu ar trebui s -i determine pe dasc li s aib atitudini negative fa de copil, deoarece repro urile primite sunt indicatori ai valorii de sine a acestuia. Într-un cuvânt, trebuie s acord m o grij deosebit modului în care vorbim copilului sau în prezen a copilului.

În schimb o stim de sine pozitiv i realist ofer condi iile form rii i dezvolt rii durabile a capacit ii de a lua decizii responsabile, de a accepta limitele personale, de a reac iona pozitiv la presiunile grupului sau la e ecurile personale. S-a observat c elevii care au o stim de sine pozitiv nu se simt complexa i în raport cu al ii, stabilesc rela ii bune cu ceilal i în planul comunic rii, tiu care le sunt limitele, accept schimb rile i realizeaz cu u urin lucruri noi, sunt con tien i c nu tiu anumite lucruri, dar sunt dispu i s înve e, pot s minimizeze semnifica iile e ecurilor i s se mobilizeze, ofer ajutor celorlal i, nefiind arogan i sau cinici. Stima de sine nu trebuie confundat cu sentimentul de superioritate (autosuficien) deoarece prima este caracterizat prin realism, iar cea de a doua prin supraevaluarea sinelui.

Pentru ca elevilor s li se dezvolte stima de sine, profesorii trebuie s aib expectan e în func ie de nivelul de dezvoltare a copilului, s planifice activit ile din timp, iar când elevii întâmpin dificult i s fie ajuta i, s fie luda i pe latura comportamentului pozitiv i a efortului, chiar dac rezultatul muncii nu este perfect, s ofere posibilitatea elevilor de a alege i, mai ales, s ofere recompense pentru munca depus .

În concluzie, o stim de sine pozitiv se asociaz cu performan ele colare, cu o bun comunicare cu ceilal i, cu adaptarea social . Astfel de persoane au o atitudine realist despre propria valoare, de in capacitatea de a- i asuma responsabilit i, sunt dinamice, iar astfel de atribute sunt necesare tinerei genera ii pentru succesul în carier .

BIBLIOGRAFIE:

1. B lan Adriana (coordonator), *Consiliere educa ional* , Editura Aramis, Bucure ti, 2002;
2. Cosmovici Andrei, Iacob Lumina a, *Psihologia social* , Editura Polirom, Ia i, 1998;
3. Ilut Petru, *Sinele i cunoa terea lui*, Editura Polirom, Ia i, 2001;
4. Klein M.M., *Introducere în orientarea în carier* , Institutul pentru tiin ele Educa iei, Bucure ti, 1997;
5. Jig u Mihai, *Consilierea carierei*, Editura Sigma, Bucure ti, 2001;
6. Neculau Adrian (coordonator), *Manual de psihologie social* , Editura Polirom, Ia i, 2003
7. Zlate Mielu, *Eul i personalitatea*, Editura Trei, Bucure ti, 2008;

FACTORII SEMNIFICATIVI ÎN ALEGEREA CARIEREI

Simona Necoiu
coala Gimnazială Constantin Negreanu

În contextul vieții prezente, cu multe schimbări pe piața muncii, cu o confuzie și neclaritate a valorilor, elevii au nevoie de repere pentru a-și forma propriul set de valori care să îi ghideze către viața pe care și-o doresc, să primească sprijinul de care au nevoie pentru a avea încredere în ei, să și asuma cu responsabilitate alegerile pe care le vor face în viitor.

Orientarea colar iprofesional este un proces complex, de „pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permit să opteze spre anumite domenii profesionale”⁴ (Vlad, 2003, p. 339)

În activitatea de consiliere este necesar să se cunoască personalitatea elevului pentru a fi corect îndrumat, spre domenii diferite ale realității. Elevii au și ei nevoie să se cunoască pentru a face alegeri personale și profesionale în acord cu propria lor personalitate, interese sau dorințe pentru a-și crea o viață împlinită, plină de sens și semnificație. Consilierea și orientarea colar iprofesional aspiră să-l facă pe elev coparticipant la propriul destin prin informare, educare, autoformare, autoorientare.

Activitatea de consiliere are „caracter permanent, ea vizează echilibrul între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul.”⁵ (ibidem, p. 339)

Principalii factori implicați și cu responsabilitate în consiliere și orientare colar iprofesional sunt: coala, familia, unitățile economice, mass-media, alte instituții specializate.

Coala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare colar iprofesional (ore de dirigiență, activitatea consilierilor și psihopedagogilor). Coala trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ prin stimularea intelectuală a elevilor, prin dezvoltarea aptitudinilor, formarea atitudinilor pozitive și a trăsăturilor de personalitate. „Școlile trebuie să vizeze nu numai educarea și formarea unor tineri bine instruiți, ci și pregătirea de absolvenți direct angajabili și imediat productivi”⁶ (Jigău, 2001, p.7)

În sprijinirea procesului de consiliere și orientarea a carierei, coala poate lua unele măsuri proactive sau reactive:⁷

- de tip preventiv, cu scopul de a evita eșecul individual în învățare prin oferirea unor trasee curriculare diferențiate și personalizate, prin implicarea unor parteneri sociali în formarea indivizilor, etc;
- de tip compensator, menite să elimine eșecul școlar în învățare și formare prin punerea în practică a unor strategii coercitive care să permit consiliaților să ocupe un loc pe piața forței de muncă.

Familia exercită influență puternică asupra opțiunilor colare și profesionale atât prin transferul unor modele ale părinților către urmași, cât și prin proiectarea unor ambiții, neîmpliniri. Familia poate și are datoria să contribuie în procesul consilierii vocaționale prin: sprijinirea copiilor în alegerea liberă a viitoarei cariere, în găsirea unui viitor loc de muncă; eliminarea stereotipurilor și prejudecăților cu privire la muncă; încurajarea mobilității în vederea formării profesionale sau exercitării unei profesii; susținerea formării profesionale; furnizarea de informații cu privire la dinamica economică și ocuparea forței de muncă.

⁴Vlad, M., Fr sinenu, E., Ilie, V. Joița, E. (coord.). (2003) *Pedagogie și elemente de psihologie colară*. Craiova: Editura Arves;

⁵Ibidem

⁶Jigău, M. (2001). *Consiliere și orientare-ghid metodologic*. București: Editura Tipogruppress

⁷<http://www.rasfoiesc.com/educatie/didactica/CONSILIEREA-SI-ORIENTAREA-CARI23.php>

Au fost identificate anumite „criterii” pe care le au în vedere părinții în influențarea deciziei vocaționale:⁸ (Iftime, p. 4)

- siguranța viitorului profesiei pe piața muncii;
- durata studiilor necesare atingerii obiectivelor de carieră ;
- costurile financiare;
- avantajele materiale estimate;
- poziția socială conferită de profesie;
- potențialele riscuri ale muncii în exercitarea profesiei;
- conservarea unei tradiții familiale;
- supra-protecția copilului.

Unitățile economice, prin parteneriatul cu instituțiile de formare a forței de muncă, devin un factor important în determinarea unor opțiuni profesionale atât prin propaganda pe care o fac produselor și producătorilor, cât și prin întâlniri ale elevilor cu specialiști, sponsorizări, burse oferite celor mai buni elevi.

Mass-media, prin programele sale educative, prin prezentarea diverselor tipuri de colieri specializări etc., se înscrie în ansamblul factorilor implicați în orientarea colarului profesional.

Nicola, I. prezintă avantajele acestor mijloace „oferind informații prețioase, într-o formă accesibilă, unui număr mare de beneficiari cu privire la diverse aspecte psihopedagogice, medicale, sociologice și economice”⁹ (Nicola, 1996, p.306), dar arată necesitatea intervenției colierului pentru dirijarea ei în concordanță cu particularitățile individuale ale elevilor și cu cerințele societății.

Consilierea și orientarea în carieră se întemeiază pe necesitatea dezvoltării personalității umane prin acțiuni educative organizate, accentul punându-se pe dezvoltarea integrală a personalității, pe realizarea unei joncțiuni între aspirațiile individuale și necesitățile sociale. Aspirațiile profesionale sunt sinteza interiorizării sistemului actual de valori, a conduitelor sociale dezirabile și a trebuinței de succes a tinerilor. Cristalizarea aspirațiilor profesionale este un obiectiv pe termen lung pentru a cărei finalizare trebuie alocate resurse de efort, voință și mobilizare personală constantă.

BIBLIOGRAFIE:

- Iftime A. E. *Alegerea carierei-mini ghid pentru elevi*. Disponibil la <http://lme.is.edu.ro>
 Jigău M. (2001). *Consiliere și orientare-ghid metodologic*. București: Editura Tipogruppress
 Nicola I. (1996). *Tratat de pedagogie colară*. București: Editura Didactică și Pedagogică
 Vlad M., Frasinu E., Ilie V. Joița E. (coord.). (2003) *Pedagogie și elemente de psihologie colară*. Craiova: Editura Arves;
<http://www.rasfoiesc.com>

⁸Iftime, A.E. *Alegerea carierei-mini ghid pentru elevi*. Disponibil la http://lme.is.edu.ro/continut/proiecte/leonardo/LDV_mini_ghid_pentru_elevi.pdf

⁹Nicola, I. (1996). *Tratat de pedagogie colară*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

JOCUL MODALITATE DE ÎNVĂȚARE

Prof. Nef Sandu Daniel

Jocurile și distracțiile sunt mai intense la vârstele copilăriei și tinereții. Tim cu toate acestea copii de vârstă înaintată sau preadolescenții se joacă tot timpul. Aceasta le conferă conduitelor lor multă flexibilitate și mai ales le dezvoltă imaginația și creativitatea; tot prin joc este exprimat și gradul de dezvoltare psihică. Spunem de multe ori: <<Se comportă ca un copil>> sau <<Parcă nu e maturizat>>; aceasta datorită unei exagerate antrenări în distracții care conduce la o personalitate nematură, puerilă.

Jocul presupune un plan, fixarea unui scop și fixarea anumitor reguli, ca în final să se poată realiza o anumită acțiune ce produce satisfacție. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa. Adultul se afirmă prin intermediul activităților pe care le desfășoară, dar copilul nu are altă posibilitate de afirmare decât cea a jocului. Mai târziu, el se poate afirma și prin activitate colară. Activitatea colară se valorifică prin note, acestea se sumează în medii, rezultatul final al învățării fiind tardiv din punct de vedere al evaluării, pe când jocul se consumă ca activitate creând bucuria și satisfacția acțiunii ce o cuprinde.

Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca cu alți copii de vârstă asemănătoare fie din cauză că nu sunt obișnuiți, fie din cauză că nu au cu cine, rămân nedezvoltați din punct de vedere al personalității. Jocul oferă copiilor o sumă de impresii care contribuie la înbogăirea cunoștințelor despre lume și viață, totodată mărește capacitatea de înțelegere a unor situații complexe, creează capacități de reținere stimulând memoria, capacități de concentrare, de supunere la anumite reguli, capacități de a lua decizii rapide, de a rezolva situații-problemă, înțelegere a cuvântului dezvoltă creativitatea. Fiecare joc are reguli. Atunci când un copil vrea să se joace cu un alt grup de copii, el acceptă regulile în mod deliberat, voit. Cu alte cuvinte, el va accepta normele stabilite, adoptate și respectate de grupul respectiv înainte ca el să intre în joc.

Pentru omul adult, jocul provoacă plăcere, distrează, amuză, contribuind mai ales la reenergizarea sa. Contribuie decisiv și la anularea obosealii, fiind în acest caz un element de psihoterapie.

Pentru copil, jocul presupune de cele mai multe ori, pe lângă consumul nervos chiar și la cele mai simple jocuri, și efort fizic, spre deosebire de persoanele adulte unde acesta lipsește cu desăvârșire. Vom vedea foarte des copii jucându-se fotbal, sau plimbându-se cu bicicleta, și nu jucându-se la table sau șah pe o bancă dintr-un loc liniștit așa cum face de obicei adultul.

Unele jocuri sunt complicate, altele sunt mai simple. În funcție de vârstă și de capacitatea de înțelegere și acțiune, copilul manifestă preferințe diferite pentru joc, pe măsură trecerii de la o etapă la alta a dezvoltării psihice. Copilul mic tinde să participe la jocurile celor mari, dar de multe ori nu reușește să se integreze condițiilor impuse de joc. Un copil cu o personalitate mai puternică nu se resemnează, ci depune eforturi pentru a face față. ceilalți, cu o personalitate mai slabă, renunță, spunându-i <<Ei sunt mai mari...eu sunt mic...>>. Pentru copiii mai mari jocurile ușoare nu prezintă interes, pentru că nu le oferă posibilitatea de a se antrena, de a-și etala puterile cu colegii lor de joc.

Există câteva lucruri de remarcat: în primul rând, jocul fortifică un copil din punct de vedere fizic, îi imprimă gustul performanțelor precum și mijloacele de a le realiza. În al doilea rând, jocul creează deprinderi pentru lucrul în echipă, pentru sincronizarea acțiunilor proprii cu ale altora, în vederea atingerii unui scop comun. Un al treilea rând, jocul provoacă o stare de bună dispoziție, de bună voie, oferindu-i omului posibilitatea de a uita pentru un timp de toate celelalte și de a se distra, dându-i parcă mai mult poftă de viață.

SYNTHETIC IMAGINATION VS. CREATIVE IMAGINATION

*Nicolae Andreea-Roxana
Liceul Teoretic Gheorghe Titeica, DTS*

Our imagination works in two particular ways. The first is represented by the SYNTHETIC IMAGINATION and the second by the CREATIVE IMAGINATION.

The difference between the two is a huge one and I will explain why.

The synthetic imagination doesn't create. It only works with the accumulated information from experiences and observations, things whereby the synthetic imagination "feeds" itself.

This kind of imagination is the most thickset used by people. In the moment where they don't find solutions anymore with help from the synthetic imagination, they betake the creative imagination.

Your imagination can decrease if it is not used some time and it can also be called up through using it. It never dies, but it can become latent because of its disuse.

One thought or wish become real if only it is headed for action with help from synthetic imagination when in our actuality it already exists and we can organize the ideas in various combinations.

In the moment when we create something that doesn't exists in our actuality, we do it with the help from the creative imagination. This kind of imagination was used, and it still is, by the human geniuses like: Thomas Edison, Henry Ford, Ludwig van Beethoven.

Thomas Alva Edison was an American inventor and businessman. During his life he developed many devices that greatly influenced life around the world, including the phonograph, the motion picture camera, and the long-lasting, practical electric light bulb.

Henry Ford was the founder of the Ford Motor Company and the sponsor of the development of the assembly line technique of mass production.

Ludwig van Beethoven remains one of the most famous and influential of all composers.

These people will always remain in our memory because of what they realized during their life and especially because they invented, developed and succeeded in making the world better. Our educational sistem prepare the students giving as example the world's geniuses.

One of the most important facts is that our thoughts represent forms of energy, positive or negative, attracted by the human body. This is the same energy used by Mother Nature to create the Earth and it can be found in the whole Universe. Our brains and body are those which emits the energy of the thoughts.

The creative imagination works only when the conscience acts with a big power and speed, just as very powerful wishes. With its help, our mind communicates with the infinite intelligence.

NEVOIA DE CONSILIERE A COLARULUI MIC

*Prof. înv. primar Nicolaescu Georgeta Ionela
coala Gimnazial Nr.6, Dr.Tr. Severin, Mehedinți*

Romanian education reform emphasizes the importance of switching the emphasis from side to informative educational formative process, so lacking until recently.

Romanian education must be aimed not only knowledgeable graduates, but the formation of adaptive resource persons from social and psychological demands of life. In fact, the ultimate goal of education is to prepare the student for life.

Design school as a social institution with multiple functions, able to respond effectively to the needs psychological and social needs of the student to ensure the optimal state of well, to reduce and prevent adjustment disorders specific to age, the formation of responsible citizens, civil society, it is vital.

Increasing the number of school failures and school dropouts, juvenile delinquency or unhealthy emotional disorders among students, are indicative of the fact that the school should do more in this direction.

To meet these real needs, the Ministry of Education proposes the introduction of the new National Curriculum optional discipline „ Counselling and guidance "for all three levels of education: primary and secondary. New discipline meets the basic needs of every child and adolescent: self-knowledge, self-esteem, to communicate and to relate harmoniously with others, to have effective and creative learning techniques, to resist negative pressures of the group. Forming a healthy lifestyle, stress management in educational guidance are essential conditions for the harmonious development of student's personality.

Reforma învățământului românesc subliniază importanța comunicării accentului de pe latura informativă a procesului de educațional spre cea formativă, atât de deficitar până nu demult.

Învățământul românesc trebuie să aibă ca scop nu doar absolvirea bine informată, ci formarea de persoane cu resurse adaptative la solicitările sociale și psihologice ale vieții. În fapt, scopul ultim al educației este pregătirea pentru viața elevului.

Conceperea colii ca o instituție socială cu funcții multiple, apt să răspundă eficient nevoilor psihologice și sociale ale elevului, să asigure cadrul optim pentru starea sa de bine, pentru diminuarea și prevenirea tulburărilor de adaptare specifice vârstei, pentru formarea unor cetățeni responsabili ai societății civile, este vitală.

Creșterea numărului de eșecuri școlare și abandonuri școlare, de comportamente delictive sau nesănătoase, de tulburări emoționale în rândul elevilor, reprezintă indicatori ai faptului că școala trebuie să facă mai mult în această direcție.

Pentru a răspunde acestor nevoi reale, Ministerul Educației și Cercetării propune, prin noul Curriculum Național introducerea disciplinei opționale „ Consiliere și orientare” pentru toate cele trei nivele de școlarizare: primar, gimnazial și liceal. Noua disciplină vine în întâmpinarea nevoilor fundamentale ale oricărui copil și adolescent: cunoașterea de sine, respectul de sine, de a comunica și a relaționa armonios cu ceilalți, de a poseda tehnici de învățare eficiente și creative, de a rezista presiunilor negative ale grupului. Formarea unui stil de viață sănătos, controlul stresului în orientarea școlară sunt condiții esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a personalității elevului.

Învățătorul trebuie să vadă în elev și altceva decât recipientul informațiilor pe care le transmite. El poate oferi cadrul în care să lucreze nu doar cu dimensiunea rațional-intelectuală a elevului, ci și cu cea afectivă, motivațională, atitudinală și socială. Învățătorul are rol de consilier, adică de sfătuitor, sfetnic și, metaforic vorbind, „un ruf pe care un elev poate plânge”. Consilierea se poate desfășura și în afara unui cabinet de psihologie. Se poate realiza în orele acordate prin

trunchiul comun sau schema orar proprie clasei. Prin aceste ore învățatorul încearcă să cunoască elevul și sub alte aspecte, lăsând deoparte tiparul orei, devenind prieten, camarad.

Scopul fundamental al consilierii educaționale este funcționarea psihosocială optimă a persoanei/grupului. Acest scop poate fi atins prin urmărirea realizării obiectivelor procesului de consiliere:

Promovarea sănătății și a stării de bine- funcționarea optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mental, emoțional, social și spiritual

Dezvoltarea personală - cunoașterea de sine, imaginea de sine, capacitatea de decizie responsabilă, relaționare interpersonală, tehnici de învățare eficiente, atitudini creative

Prevenire – a dispoziției afective negative, a neîncrederii în sine, a conflictelor interpersonale, a dificultăților de învățare, a dezadaptării sociale

Consilierea este interesată în mod special de starea de bine, iar noi, învățătorii, avem datoria de a le oferi copiilor această stare de bine. Care sunt însă componentele acestei stări de bine, de care elevul trebuie să beneficieze din plin?

Acceptarea de sine – atitudine pozitivă față de propria persoană, acceptarea calităților și defectelor personale, percepția pozitivă a experiențelor trecute și a viitorului

Relații pozitive cu ceilalți – încredere în oameni, sociabil, intim, nevoia de a da afecțiune, atitudine empatică, deschis, cald

Autonomie – independent, hotărât, rezistă presiunilor de grup, se evaluează pe sine după standarde personale, nu este excesiv de preocupat de evaluările celorlalți

Control – sentiment de competență și control personal asupra sarcinilor, își creează oportunități pentru valorizarea nevoilor personale, face opțiuni conforme cu valorile proprii

Sens și scop în viață – direcționat de scopuri de durată medie și lungă, experiență pozitivă a trecutului, bucuria prezentului și relevanța viitorului, convingerea că merită să se implice, curiozitatea

Dezvoltare personală – deschidere spre experiențe noi, eficiență, flexibilitate, creativitate, respingerea rutinei

Înainte de toate, familia și școala au rol esențial în dezvoltarea și menținerea stării de bine. În același timp se constată că, nu de puține ori din păcate, tocmai familia și școala sunt instituțiile care generează condiții ce subminează încrederea în sine a elevilor, îngreună autonomia și independența lor, abluționează individualitățile, implică competiții neproductive în detrimentul cooperării și colaborării, cenzurează bucuriile și plăcerile cotidiene. Focalizarea exclusivă a colii pe latura intelectuală a elevilor și pe performanțele lor școlare, ignorând nevoile lor emoționale și sociale, sunt cauze de creștere a riscului pentru disfuncții psihice.

Un copil are nevoie să simtă că nu este necesar ca el să fie premiant sau olimpic pentru a fi iubit, acceptat și respectat. Afecțiunea, respectul, aprecierea nu trebuie condiționate de performanțele școlare sau de altă natură. Atâta timp cât școala se va raporta apreciativ doar la elevii performanți, pentru majoritatea elevilor ea rămâne o instituție care „amenință” imaginea de sine și starea de bine. Respectul, aprecierea, recompensa sunt stimuli ce încurajează dezvoltarea personală, previn și remediază atitudini și comportamente deficitare sau problematice.

Învățătorul, prin activitățile pe care le conduce, poate facilita reducerea riscului apariției și dezvoltării de probleme care solicită în mod obligatoriu expertiza psihologului specialist. În același timp el are competența de a favoriza procesul educativ prin conturarea unor strategii de intervenție cognitivă, motivațională, emoțională și comportamentală, atât la nivelul individual cât și de grup.

Învățământul modern, centrat pe elev, are ca filosofie teoria psihologiei umaniste iar principiile sale aplicative sunt:

- fiecare elev este unic și are o individualitate proprie
- fiecare elev dorește să se simtă respectat
- nu pretinde atitudini și comportamente similare din partea elevilor
- respectă diferențele individuale
- încurajează diversitatea

- nu generalizează comportamente prin etichete personale
- evaluează doar comportamentul specific
- exprimă deschis încrederea în capacitatea de schimbare pozitivă
- subliniază rolul stimei de sine ca premisă în dezvoltarea personală
- recunoaște rolul esențial al sentimentului de valoare personală în sănătatea mentală și emoțională

Învătorul nu apelează deci, la metodele de predare tradiționale. Metodele interactive de grup, de tipul învățare prin cooperare, învățare prin descoperire, problematizare, dezbateri, jocurile de rol sunt cele mai eficiente pentru atingerea obiectivelor unei activități de consiliere.

Interacțiunea învățator-elev și mai ales elev-elev reprezintă principiul fundamental al oricărei metode de lucru în consiliere. Formarea unui sistem de valori, convingeri și atitudini sănătoase nu poate fi realizat prin prelegeri.

Riscurile unei stimei de sine scăzute sunt multiple: probleme emoționale - depresive, anxietate, iritabilitate, probleme de comportament – agresivitate, scăderea performanțelor școlare – eșec școlar, abandon școlar.

Stima de sine pozitivă este sentimentul de autoapreciere și încredere în forțele proprii. Ea se referă la modul în care ne evaluăm pe noi înșine, cât de „buni” ne considerăm comparativ cu propriile așteptări sau cu alții pe care îi considerăm foarte „buni”. La copiii școlari relația eveniment – stimă de sine are un caracter circular și sursa de formare a stimei de sine se extinde la grupul de prieteni, coală, alte persoane din viața lor. Un obiectiv important al orelor de consiliere este învățarea modului de formare a stimei de sine și a relației dintre gânduri (cogniții) – comportamente și emoții. O stimă de sine pozitivă dezvoltă capacități de a lua decizii responsabile și abilitatea de a face față presiunii grupului. Imaginea de sine se dezvoltă pe parcursul vieții din experiențele pe care le are copilul și din acțiunile pe care le realizează și la care participă. Experiențele din timpul copilăriei au un rol esențial în dezvoltarea imaginii de sine. Astfel, succesele și eșecurile din copilărie precum și modalitățile de reacție ale copilului la acestea, definesc imaginea pe care o are copilul despre el. Atitudinile părinților, ale învățătorilor, colegilor, fraților, prietenilor, rudelor contribuie la crearea imaginii de sine a copilului.

Adulții sunt modele importante pentru copii, de aceea rolul lor în construirea stimei de sine este foarte mare.

BIBLIOGRAFIE:

KATE Burke Walsh – *Crearea claselor orientate după necesitățile Copiilor* – C.E.D.P. Step by Step

Adriana Bălan – *Consiliere și orientare* – Cluj – Napoca 2001

Ion Drăgan, Pavel Petroman, Dorina Mărginean – *Educația noastră cea de toate zilele* - Ed. Eurobit 1992

ACQUIRING ARITHMETIC OPERATIONS IN PRIMARY SCHOOL

*Primary teacher Ionela Carmen Ocneanu
Br escu Gheorghe Secondary School, Calafat-Dolj*

Acquiring arithmetic operations in primary envisages the realization of three plans: instructional, educational and practical. The plan aims to Instructive training concept of natural number, name and style of writing knowledge of natural numbers, understanding the operations of addition, subtraction, multiplication, division, their properties, and training skills to perform these operations with integers.

On an educational system focused development of logical thinking, nurturing qualities it by exercising its operations, the development of voluntary attention stable of logical memory, cultivating positive traits of will and character (perseverance, patience, diligence, discipline), cultivating creativity in pupils training a correct mathematical language and mathematical terms in transferring active vocabulary of students.

The plan basically aims at training students' ability to use knowledge of mathematics in solving the problems posed by everyday life, to use this knowledge in new cases, to contribute creatively to solving aspect of mathematical problems that arise.

Education modernization Romanian, and developing mathematical science, led to the emergence of new issues, which requires teachers to look otherwise work done in the educational process on all levels of education, to embrace the concept of mathematical natural number. So far, the teacher was the careconducea all ac iunile.Acum methodology is focused on action operators, promotion of interactive methods requiring mecanizmele thinking, intelligence, imagination and creativity.

On the other hand, based on the child's psychological development is the process of continuous training structures psychobehavioral expressed in progressive phases from primary to higher mental levels, leading to better adapt to the educational requirements. Thus, learning organization to achieve according to the study of child development, succession structures of knowledge and specific operations, the specific objectives of activities mathematical surprising sequence of steps learning the cognitive and learning organization concepts matamaticice must be made by mathematical order purchases.

In this system of learning, playing and especially the puzzle becomes a privileged position, facilitating the acquisition of lots and implicitly the notion of natural number. We can identify three stages in the formation of the concept of natural number, as well as other mathematical concepts in training, which they are specific to different types of games.

1. Studiul initial handling and knowledge objects within games without a specific purpose;
2. Guidance study for mental reproduction of action to highlight constants and variables crowd through structured games;
3. Study fixing and application of concepts in order to assimilate and explicitness mathematical concepts, resulting abstract and formal operations. Learning experiences-designed pedagogical perspective of solving practical problem-situations encourages students capability to conceptualize, taking into account two factors: the symbol and sign.

Conceptualization that provides the fundamentals of learning depends on other factors involved in the development of personality maturation, experience, balancing considered factors influencing conceptualization.

Teaching, learning and assessment must:

- Explore the concept individual use through communication and complementary practical experience;
- Incorporate knowledge obtained through past experiences in new situations;
- Consider developing the concept in terms of linking processes previous experience with the new situation;
- Include evaluating any learning situation both before and after its deployment.

Mathematics contributes directly to the development of creative thinking and independent from the actus formative education.

I believe that the skills of numeracy training to small schoolboy is one of the fundamental aims, having applicability in everyday life of the individual.

FORMATION OF MATHEMATICAL LANGUAGE. FROM KINDERGARTEN TO SCHOOL

*Primary teacher Ionela Carmen Ocneanu
Br escu Gheorghe Secondary School , Calafat-Dolj*

Pre-school education aims to ensure children are prepared for school work. Taking a leading role formative preschool develops thinking, intelligence, spirit of observation of children, practicing operations analysis, synthesis, comparison, abstraction and generalization in games logical-mathematical .In kindergarten children learn, as specified in schedule to form sets of objects, reveals their characteristic properties, establish relations between them, they perform operations with logical-mathematical .In the game, kids are familiar with some basics about mathematical sets and mathematical relations. Doing exercises on sets concrete logical thinking they acquire the necessary preparation for understanding the natural numbers and operations with integers on sets (conjunction, disjunction, negation, implication, equivalence, basing intersection, meeting, complementary inclusion and equality crowds). Basically, they consist of exercises classification, comparison and ordering of sets of objects .Exerci iile training after a quality crowd, then gradually after two or more properties (color, shape, size, thickness) is true exercises classification of objects according to a given criterion. Comparing sets of objects helps students to establish, without using numbers, relations between sets, which may have more elements than the set which compares with fewer or all elements of ordering .Exerci iile is a set of elements, first after a given model (small group), then the criteria established (shape, size, color, middle group) and finally, after several criteria (large group), leading to preparing children for comparing numbers and understanding the range of natural numbers .By containing mathematical activities (grouping, sorting, comparing, mapping), children are involved in activities operators with different materials (objects, images and symbols schematic thereof, circle, line, dot etc.). They constitute a basis real by which the intellectual development of children likely to optimize the integration of the preparatory class that class, ensuring their preparation for learning mathematics, science actually start learning a language with its notional assimilation. Mathematics in modern manner, from the preparatory class aims to provide students at their level of understanding, the possibility of scientific explanation of the concept of natural numbers and operations with integers. If this understanding is at the level of scientific rigor of mathematics, and language when expressing this system of concepts must meet scientific rigor .There is a close connection between content and form (name) concepts to be observed mainly in forming notions mathematical. Any term (name) must have coverage in terms of understanding the notional content; thus such terms appear completely foreign language and practical child, whether I pronounce correctly, whether in terms of sound pronounce them correctly,

but lacks adequate representations of mind, thus making a formal learning sciences operate. All a notional unit that is learned once with "decoding" of those notions. Mathematical language, the language concepts of abstract and general, is introduced at the beginning some difficulties. It should therefore first ensure that term understanding, referral essence, often in a language known to the children, accessible to them, making some concessions from the mathematical language. As they provide understanding those concepts, it should be represented and scientific names. So as the student progresses in the correct interpretation of mathematical concepts and language is inserted that requires rigorous scientific. ATTENTION is introducing a concept so as to give only those items for which there is real possibility of understanding by students. Key is choosing the most appropriate methods to achieve this goal. At the classes I-IV description based on some concrete examples and operations, followed by a careful abstraction to the most suitable affordable. Important is that everything is done to allow further development within the correct mathematical concepts and operations.

In the evolution of mental pupil of the first grade, an essential contribution to the steadfastness symbolic plan has contact with some abstract mathematical concepts, provided that the training program to maintain mechanical learning.

Thus, they can be designed infinity of particular operational construction:

- Ascending and descending movement of the array of integers;
- Technical first two fundamental operations in concentric 0-10 and then within concentric to 100;
- Enrichment notional classification.

So, it is that some numbers are the terms, get acquainted with the properties congregation associative and commutative.

Exercises type: $a + 3 = 4$, $7 = 8 +$ to cultivate flexibility, helps automate and increase the speed of work and stimulate the discovery, understanding, judgment, reasoning mathematically. To avoid mechanical learning, mathematical knowledge must be introduced as acts associated founded illustrated one another and from one another, the achievement of internal links of continuity between the theoretical and practical action. If first class learning model is especially intuitive, empirical, second grade to reduce intuitive to disposal.

Learning more contains not only information but also plenty method. Concern for the method, as the main factor of creating student access to mathematical thinking, is only a beginning, because the large share remains all year, application, leading to a consolidation effect of habits for calculation of the moments before the judgment mathematical. One learning essential math class III is to familiarize students with classes and orders numbers. Fundamental mathematical operations, learned in class II, they are required to work under subdivision ordinal numbers. Now are introduced physical terms Base: scope, volume, weight, length, and concepts of geometry complete set tasks that make math class III. In fourth grade the homework that they place students in learning the concepts of fraction as play mode part-whole relationship, the best deals and offers typical problems of educating mathematical thinking. Increase cognitive competence of students for tasks increasingly complex.

One of the notes specific learning a student may constitute guidance for reflexivity in mathematics based on implementation of the new unit, with reconsideration "knew". Learning mathematics is a task arduous and sometimes I have encountered cases when the student dislikes rejection toward this object. Learning motivation in studying this subject have supported it by stimulating and maintaining an active state students' curiosity.

PARTENERI ÎN ACTIVITATEA DE CONSILIERE I ORIENTARE

*Prof. înv. primar Olariu Alina Iuliana
coala Gimnazial Cerne i, Mehedin i*

Counseling and orientation is regarded as the third force in education, with school and school due contributions to behavior modification by learning about themselves through information provided about the requirements of a profession by knowing the optimal strategies for obtaining a job etc.

The reaction of the school, as an institution of education, training and guidance on social mobility and economic, must adapt quickly to the content, structures and functions, creating favorable conditions for students to enable them social integration rapidly, flexibility, initiative and solving problems, reducing unpredictable, hazard career choice.

The school must do everything it can to the maximum valorisation of each individual through rational intellectual stimulation system their skills, their attitudes and personality traits. The education and training conducted in schools is necessary to bridge the transition to the world of work and adult social life.

Counseling and Guidance activity may give the school a high external efficiency and prestige wanted the entire team of teachers. This can be achieved when action directions of school counselors and teachers head teachers are fully consistent with the intentions of children, parents, school and society.

Consilierea i Orientarea este considerat ca fiind a treia for în educa ie, al turi de coal i administra ia colii, datorit contribu iilor aduse modific rii comportamentale prin înv area despre sine, prin informa iile oferite despre cerin ele unei meserii, prin cunoa terea strategiilor optime de ob inere a unui loc de munc etc.

Reac ia colii, ca institu ie de educa ie, formare i orientare, la mobilitatea social i economic , trebuie s fie de adaptare rapid a con inutului, structurilor i func iilor sale, de crearea de premise favorabile pentru elevi care s le permit integrarea social rapid , flexibilitatea, ini iativa i rezolvarea de probleme, diminuarea imprevizibilului, a hazardului în alegerea carierei.

Dac pare excesiv , deocamdat , aprecierea cum c „orientarea colar i integrarea socioprofesional este scopul însu i al înv mântului”, atunci cu siguran c este de datoria sa asumareade sarcini sociale externe, care s vizeze sprijinirea intr rii pe pia a for ei de munc a „produselor” sale, proces în eles ca o evaluare i validare a preg tirii ini iale furnizate de institu iile educative prin oamenii s i.

coala trebuie s fac tot ce-i st în putin pentru valorizarea maxim a fiec rui individ prin mai ra ionala stimulare intelectual , a sistemului lor aptitudinal, a atitudinilor i tr s turilor lor de personalitate. Procesul de educa ie i formare profesional desf urat în coal constituie puntea necesar trecerii spre lumea muncii i a vie ii sociale adulte.

Activitatea de Consiliere i Orientare poate conferi colii o eficien extern ridicat i un prestigiu dorit de întreaga echip de cadre didactice. Acest lucru se poate atinge atunci când direc iile de ac iune ale consilierilor colari i profesorilor dirigin i sunt concordante pe deplin cu inten iile copiilor, p rin ilor, colii i societ ii.

Dup cum se tie, p rin ii au un rol important în orientarea colar i profesional a copiilor. Experien a personal pozitiv , dar i aspira iile lor nerealizate, anumite stereotipuri cu privire la munc etc. vor fi transferate sau impuse copiilor în planul construc iei carierei acestora. Pe de alt parte, această realitate este i o surs de conflict între p rin i i copii, profesori sau consilieri, în cazul în care copilul are o alt op iune sau este sf tuit s abordeze o alt filier colar-profesional decât cea spre care aspir p rin ii.

Modelele comportamentale legate de muncă și vehiculate în familie (de apreciere sau, dimpotrivă, de depreciere a propriei profesii) vor fi preluate și de copii, contribuind treptat la conturarea propriilor alegeri. De asemenea, atitudinile parentale puternic autoritare sau, din contră, total neutre, neimplicate, precum și cele de tip compensator (de „realizare prin copii”) etc. au, fiecare, rata lor de „manipulare” (în sens pozitiv sau negativ).

Din motive lesne de înțeles (legăturile psiho-afective intra-familiale speciale) mulți părinți își supra-apreciază copiii (lucru, de altfel, bun până la un punct) și le impun acestora trasee educaționale și direcții profesionale la care ei nu aderă cu convingere sau pentru realizarea cărora vor face față cu greu, în mod penibil, cu eșecuri repetate sau rezultate mediocre, fapt care se va răsfărca asupra satisfacției și reușitei lor ulterioare în muncă.

Lipsa de consens între părinți cu privire la viitoarea profesie a copiilor va influența alegerea furtivă de copil, în sensul că aceasta se va contura cu greu, gradul de adeziune la ea va fi redus, iar materializarea opțiunii ezitantă și fără entuziasm. Părinții transferă copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (greă, bănoasă, sigură, murdară, de prestigiu etc.) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile asupra acestora în alegerea și realizarea carierei.

Implicarea membrilor comunității în consilierea derulată în școală se poate dovedi extrem de benefic și instructiv pentru viitorii absolvenți ai anumitor etape de colarizare. Contactul nemijlocit al elevilor cu patroni, diferiți alți angajatori, manageri ai unităților de toate tipurile (economice, culturale, de servicii etc.), cu angajații reprezentativi pentru anumite domenii profesionale etc. se dovedesc experiențe de comunicare inter-personal benefice pentru ambele părți ale pieței muncii: angajatori și viitori solicitanți de locuri de muncă. Uneori, sfaturile venite din partea acestora pot fi greșite sau unilaterale. Elevii pot învăța și din aceasta: cum să alege în cazul unor conflicte de interese sau de valori.

Elevul este prins într-o rețea de tipul parteneriatului social, în cadrul creia cele mai semnificative legături le are cu comunitate locală (familie, școală, primărie, poliție) prin reprezentanții săi. Atâta vreme cât aceștia îl vor considera o persoană imatură, intervențiile lor vor fi la nivel superficial. Reală apreciere a adolescentului ar însemna conceperea unor proiecte de colaborare autentică, de exploatare a disponibilităților multiple ale generației tinere, în vederea armonizării discursului democratic al adulților investiți cu autoritate.

Implicarea elevilor de la diferite niveluri și forme de colarizare în elaborarea și derularea planurilor comunitare ar aduce la același număr cererea și oferta de studiu, de petrecere a timpului liber, de pregătire pentru viața profesională, de învățare socială.

Mijloacele de informare în masă, purtătoare ale informației între toți factorii interesați de educarea tinerei generații, sunt responsabile de calitatea și relevanța mesajelor transmise spre uzul public (părinți, profesori, elevi, angajatori). Odată conectate la circuitul informației, toate instituțiile interesate au obligația de a contribui la îmbogățirea spectrului de cunoaștere a realității și dinamicii educaționale și ocupaționale.

BIBLIOGRAFIE:

Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.

Baker Stanley, *School counseling for the twenty-first century, second edition*, Prentice Hall Publication, NY, 1996.

Ghica Vasile, *Ghid de consiliere și orientare colară*, Editura Polirom, Iași, 1998.

Schmidt John, *Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs, second edition*, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.

Neuman Helen, *Arta de a găsi o slujbă bună*, Editura Business TECH Internațional Press, SRL, București, 1994.

Tomă, Gheorghe, *Consilierea și orientarea în școală*, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 1999.

Tomă Gheorghe, *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 1999.

Zărnescu Marioara, *Eficiența cunoașterii factorilor de personalitate în orientarea școlară și profesională a elevilor*, Editura Dacia, Cluj, 1990.

FAMILIA ȘI ȘCOALA - FACTORI IMPORTANȚI ÎN CONTURAREA PERSONALITĂȚII COPILULUI

*Prof. Păuna Rodica
Colegiul Național "George Coșbuc" Motru*

Educația este un fenomen social de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte și a culturii către generațiile de copii și tineri, în scopul pregătirii lor pentru integrarea în societate.

Factorii instituționali ai educației sunt școala, familia, biserica, armata, ș.a. Totul educat: oamenii, lucrurile, fenomenele, dar în primul rând și în cea mai mare măsură - oamenii. Între acestea primul loc îl ocupă părinții și educatorii.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activ la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Ora de dirigiență este cea în care ne putem apleca asupra acestei laturi. Tot în acest scop, se urmărește valorificarea abilităților de interrelaționare, de asumare a responsabilităților, de cultivare a capacității de a lua o decizie corectă, de descoperire a propriilor interese și aspirații spre formarea școlară și profesională ulterioară. Școala are ca ramă de pornire al orientării școlare și profesionale prin acțiuni de informare asupra posibilităților de continuare a studiilor, de detectare a intereselor profesionale și a aptitudinilor, de discutare a criteriilor după care elevii își decid viitorul și a ponderii de implicare a părinților în alegerea școlii și a profesiei pe care copiii lor o vor urma, dacă profesia aleasă este cea dorită de copil și dacă acesta din urmă are disponibilități intelectuale.

Ajungem astfel la un alt factor care contribuie la educarea copiilor și care este familia. Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor.

Dezvoltarea personalității copilului și a formării lui în conformitate cu idealul social și cel personal este influențată de diferențele de ordin economic, social, cultural care există între familii. Familia însăși, în ciuda acestor diferențe, prezintă anumite însușiri comune. Condițiile de viață ale copilului sunt influențate de comportamentul părinților. Familia trebuie să aibă disciplina ei. Toate problemele vieții se pot rezolva mai ușor într-un climat de prietenie și de înțelegere.

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIER

*Prof. inv. primar PETCU GABRIELA
coala Gimnazial Broteni, Mehedinți*

Knowing the student is involved complex, which consists in collecting student data from various backgrounds (family, school, groups of friends, etc.), use of special methods of investigation of personality. This activity is a prerequisite for the efficient organization and conduct of the educational process, but also an essential component of the process of counseling and school.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate școlară, studii care să le permit apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permit elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe școlii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale: cunoașterea personalității elevului; educarea elevului în vederea alegerii carierei; cunoașterea rețelei colare și a lumii profesionale; consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Cunoașterea elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție fundamentală a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare școlară. Pentru asigurarea succesului în profesie, în viață, trebuie să se stabilească un acord între fondul aptitudinal și aspirațiile pe care le poate realiza. Mulți tineri își formulează planuri de viitor fără să se gândească dacă posedă calitățile necesare îndeplinirii acestora. La fel fac și foarte mulți părinți care doresc pentru copiii lor un viitor mai fericit, mai plin de realizări mari, decât al lor. Dar părinții în alegc numai năzuiele singure, fără capacitățile interne și externe de realizare, rămân sterile, după cum nici fondul aptitudinal nu se poate fructifica de la sine fără condiții interne și externe.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt:

- conținutul obiectelor de studiu;
- lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice;
- stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă;
- metodele de instruire;
- activitatea individuală cu elevii;

influența personalității profesorului.

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni școlare și profesionale corecte și realiste este necesar informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea desigur, vizitele în unitățile productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul colar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i aparțină în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-i reevalueze periodic alegerile făcute.

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de coli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

BIBLIOGRAFIE:

Balan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu C., *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare la gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

L' ORIENTATION DE LA CARRIÈRE DE L'ÉLÈVE

*Prof. Popescu Gheorghîța
coala Gimnazial Bro teni*

Les changements qui se sont produits dans la société en général ont favorisé l'émergence de nouvelles tendances en matière d'orientation scolaire et professionnelle. Comme dans les étudiants d'orientation doivent être préparés pour la prise de décisions dans le niveau académique et professionnel, il est évident que cette activité a une qualification pédagogique de base. Ainsi au cours de l'orientation actuelle est plus une simple activité de diagnostic psychologique professionnel et de la sélection, mais elle implique la structuration comme un long processus éducatif visant le développement de la personnalités à l'école et les choix professionnels et de leurs futures études et l'insertion professionnelle.

L'orientation scolaire et professionnelle nécessite un ensemble de mesures et de techniques qui sont structurées dans un système. Les composants de ce système sont: la connaissance de la personnalité de l'élève, l'éducation de l'élève en vue du choix de la carrière des étudiants, la connaissance du monde du réseau scolaire et les professions et l'orientation de l'élève.

L'orientation de la carrière de l'élève est un processus complexe de préparation et d'orientation vers certaines formes d'activités de l'école et des études universitaires qui leur permettent le choix des domaines professionnels et des professions afin de coïncider avec les compétences et les intérêts distincts. Cette subordination de l'orientation vers l'enseignement confirme que l'éducation et l'orientation ont des objectifs qui se chevauchent, à savoir le développement de la personnalité. Si l'éducation est le développement du sous orientation scolaire idéal poursuit un but pratique, à savoir le développement de ces parties de la personnalité qui permettent à l'étudiant une meilleure intégration dans la société.

Pour que ce type de conseil et d'orientation,soit efficace, elle doit inclure un large éventail d'activités, qui partent de ces problèmes spécifiques liés à l'individu et continuent avec les problèmes de l'école, de la famille et de la communauté sociale concernée. Dans une telle perspective, l'orientation des étudiants et l'orientation professionnelle sont basées sur quatre mesures fondamentales:

I. La connaissance de la personnalité de l'élève.

L'enseignant et conseiller particulier peuventb utiliser une gamme de méthodes et de techniques de la connaissance psychologique des élèves. Ils peuvent être regroupés en deux catégories principales:

1. Méthodes de connaissance des élèves de l'individualité: l'observation, l'analyse des résultats de travaux d'élèves, la conversation, l'analyse des données méthode biographiques, les tests.
2. Méthodes d'enquête sur les groupes scolaires: méthode d'évaluation objective, test de personnalité "Devinez qui?" Techniques sociométriques.

II. l'éducation de l'élève dans le choix de carrière.

Dans le processus éducatif, les principales voies et moyens par lesquels les élèves se préparent pour le choix des études et profession appropriées sont:

- le contenu des objets d'étude;
- la leçon - comme la principale forme d'organisation de l'enseignement;
- établir un lien permanent entre l'éducation et l'activité sociale et productive;
- les méthodes de formation;
- le travail individuel avec les élèves;

III.La connaissance du réseau de l'école et le monde professionnel.

IV. Des conseils efficaces et l'orientation de l'élève.

La méthodologie pour l'orientation des élèves est une variable causale particulièrement importante, qui est responsable, dans une large mesure, des résultats concrets de cette activité. Par conséquent, la connaissance et l'utilisation appropriée par son conseiller, tuteur ou d'autres enseignants, représente une condition fondamentale pour la poursuite de l'orientation et de conseil scientifique et efficace.

Sans aucun doute, divisant le contenu du processus de conseil et d'orientation dans les quatre composantes ou brins (la connaissances, l'éducation, l'information et l'orientation des élèves) de structure est classique, faite de la nécessité méthodologique d'une analyse systématique. Dans la pratique de l'orientation, la connaissance, l'information et l'éducation des élèves sont intimement liés et interdépendants et constituent des conseils ou des conseils en corollaire, à la suite de l'ensemble du processus. Dans une telle perspective différentes les catégories de méthodes et de techniques de conseil et d'orientation sont en train de devenir sous-systèmes multifonctions qui, à leur tour, sont interdépendants et se renforcent mutuellement.

BIBLIOGRAPHIE:

Bilan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colar*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare școlară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamțu C., *Orientarea colar și profesional în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Viața Românească”, București, 2001

CONSILIEREA ELEVILOR CU APTITUDINI ARTISTICE

Popescu Lucica Ionela
Colegiul Național „George Coșbuc”, Motru

„Artistul dezvoltă omenirea calea spre armonie care e fericire și pace. Fiecare artist contribuie cu talentul său, cu munca sa la cultivarea frumosului, care e menit să dea un impuls pornirilor celor mai nobile ale sufletului... Ceea ce contează este să vibrezi tu însuși și să faci și pe alții să vibreze.” (George Enescu)

Frumosul este un concept al perfecțiunii și armoniei. El se întâlnește în natură, creație, om și opera de artă.

Întotdeauna opera de artă comunică cu privitorul; din acest motiv, mesajul artistic trezește stări afective, idei, semnificații și valori morale. Pentru elevi, contactul cu arta are efecte formative care se datorează valorilor și sentimentelor pe care aceasta le trezește în conștiința lor.

Literatura, artele vizuale și muzica sunt forme ale creației artistice care au rolul de a dezvolta elevilor sensibilitatea și capacitatea de sesizare a valorilor autentice umane, îi învață să prețuiască binele și să observe frumosul din jurul lor.

Consilierea elevilor cu aptitudini artistice în domeniul unei viitoare cariere artistice constă în tactul profesorului de a le capta atenția, precum și de a-i coordona. Profesorul trebuie să îi folosească toate cunoștințele cu multă răbdare și dăruire față de „discipolii” săi, să exemplifice și să îi motiveze cu personalități și opere de artă din istorie. Fiecare perioadă istorică are caracteristicile sale, elevul putând astfel analiza, compara și deseori însuși o opinie cu privire la aceea ce studiază.

Treptat, îşi găseşte o pasiune în artă care ulterior îl motivează să aprofundeze "frumosul" pentru a deveni o parte integrantă a existenţei sale.

Astfel, prin programele de educaţie pentru carieră, elevii pot fi consiliaţi şi orientaţi în funcţie de ceea ce au dobândit din punct de vedere al cunoştinţelor, abilităţilor, aspiraţiilor şi capacităţilor de care dispun. Se cunoaşte faptul că consilierea şi orientarea carierei elevilor presupune, în esenţă, o acţiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalităţii fiecărui elev în parte în direcţia realizării unei concordanţe între ceea ce vrea, ceea ce poate şi ceea ce trebuie să facă elevul.

Influenţa personalităţii profesorului constituie modalităţi care mijlocesc educarea elevilor. Îndrumarea elevilor în opţiunea alegerii carierei artistice presupune formarea de priceperi şi deprinderi artistice, de formarea unor trăsături de caracter volitive pozitive şi de însuşirea unor informaţii despre diferitele domenii cu caracter artistic ale realităţii.

ARTA, O METODĂ DE CUNOAŢERE ŞI COMUNICARE ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂŢĂMÂNT

*Prof. Popescu Lucica Ionela
Colegiul Naţional „George Coşbuc”, Motru, jud. Gorj*

"Toate artele contribuie la cea mai mare dintre toate: arta de a trăi" (B.Brecht)

Literatura, artele vizuale şi muzica sunt forme ale creaţiei artistice care au rolul de a dezvolta elevilor sensibilitatea şi capacitatea de sesizare a valorilor autentice umane, îi învaţă să preţuiască binele şi să observe frumosul din jurul lor.

În secolul al XX-lea, arta a devenit un limbaj simbolic având o abordare semiotică. Astfel, a fost favorizat de unele particularităţi şi tendinţe ale artei contemporane, cum ar fi complexitatea crescândă a formelor de expresie, tendinţa accentuată spre înnoire formală, spre inovaţie, spre expresia însuşi. Totodată, problema limbajului este una dintre cele mai frecvente teme abordate de filosofie şi de disciplinele sociale, care au descoperit semnificativ antropologic comunicarea în limbajului. Au descoperit faptul că omul este o fiinţă care-şi construieşte mediul uman de existenţă ca un univers de semnificaţii, de simboluri în care-şi codifică experienţa sa practică şi cognitivă.

Comunicarea prin artă reprezintă un program de dezvoltare pentru viitor; obiectivele urmărite la elevi sunt acelea de a le stimula creativitatea, de a le dezvolta abilităţile practice, de a le identifica interesele artistice şi de a le dezvolta inteligenţa emoţională, autocontrolul.

Întotdeauna opera de artă comunică cu privitorul; din acest motiv, mesajul artistic trezeşte stări afective, idei, semnificaţii şi valori morale. Pentru elevi, contactul cu arta are efecte formative care se datorează valorilor şi sentimentelor pe care aceasta le trezeşte în conştiinţa lor. Imaginea artistică şi opera de artă ca întreg reprezintă o unitate contradictorie, o totalitate organică, semnificativă, cu vocaţie integratoare. Dintre toate domeniile valorice şi formele de creaţie umană, arta îşi păstrează caracterul sincretic, nu îşi ataşează legăturile cu totalitatea vieţii, opera de artă fiind autonomă şi heteronomă în acelaşi timp.

Prin artă elevii comunică şi realizează o transfigurare a realului, o "recreare" simbolică a realităţii, iar nu o copie pasivă, fotografică. Opera este un model imaginar şi posibil al realului, deci o ficţiune, ce porneşte de la real, dar construieşte o lume imaginară, cu rostul de a codifica şi transmite un înţeles, o semnificaţie.

Arta este subiectivă, autonomă şi exprimă „permanenţa sufletului uman”, precum crează lumi ideale şi ilustrează stări fundamentale ale condiţiei umane. George Călinescu descrie arta abstractă printr-o metaforă: "Când însuşi, ridicându-mă deasupra propriei mele activităţi psihice, îmi fac un obiect din însuşi eul meu practic, prin chiar aceasta spiritul meu capătă o accepţie universală,

iar stările mele de conștiință devin reprezentative, simbolice pentru umanitatea în genere. De unde-i vine această libertate, dacă nu din depășirea eului activ într-o contemplare în care spiritul, închizându-se în sine și natura, devine fantasmă pură, obiect al eului universal.

Arta în sistemul de învățământ actual reprezintă un mijloc de comunicare și de cunoaștere continuă. Elevii reușesc să înțeleagă arta asemenea unui concept al perfecțiunii și armoniei, aparând o comunicare atât intercultural cât și transdisciplinar. Fiecare perioadă istorică are caracteristicile sale; elevul analizează, compară și realizează opinii de valoare cu privire la ceea ce studiază. Metodele didactice abordate de profesorul de educație vizuală urmăresc îndeplinirea competențelor didactice, concretizate într-o acțiune permanentă de dirijare a procesului de formare a personalității fiecărui elev în direcția realizării unei concordanțe între ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă elevul. Treptat, înger se te o pasiune în artă care ulterior îl motivează să aprofundeze "frumosul" pentru a deveni o parte integrantă a existenței sale.

RELIGIA – CUNOAȘTERE ȘI COMUNICARE ÎN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

*Prof. Pr. Popescu Ovidiu-Dumitru
coala Generală Slivilești, jud. Gorj*

Relația de comunicare conferă procesului de învățământ valoarea unei intervenții educaționale complexe, bazată pe un limbaj didactic care determină în structura personalității elevului modificări în forme și intensități diferite, de natură cognitivă, afectivă, atitudinală și acțională.

Elevii în coală nu trebuie doar să răspundă la întrebări, ci să inițieze o conversație, să exprime punctele de vedere, să se implice în rezolvarea de probleme, să argumenteze ideile și atitudinile, să exerseze convențiile unei comunicări civilizate. De aceea, activitățile didactice trebuie să cuprindă o varietate de experiențe de comunicare ori de câte ori este posibil.

Religia este o disciplină care se ocupă de educația morală a copiilor și folosește povestiri cu conținut moralizator din evenimentele biblice, din viețile sfinților care au rolul de a atinge obiectivele propuse. Metodele de comunicare orală sunt acele metode prin care comunicarea noilor cunoștințe se face de către profesor, prin expunere sau conversație.

Povestirea este expunerea orală de către profesor a unor întâmplări, fapte, evenimente reale petrecute într-un anumit timp și spațiu, cu scopul însușirii noilor cunoștințe, dezvoltării unor sentimente și formării unor atitudini pozitive la elevi. Întrucât unul dintre scopurile predării religiei este formarea caracterelor religio-morale, povestirea urmărește, în același timp, să-i conducă pe elevi la însușirea unor valori care să influențeze pozitiv comportamentul lor.

O altă metodă expozitivă este descrierea; aceasta prezintă caracteristicile exterioare tipice ale obiectelor, proceselor, fenomenelor, locurilor etc., urmărind, în special, aspectele fizice ale lor; ea se realizează pe baza observației, motiv pentru care trebuie să îndeplinească anumite cerințe legate de dirijarea de către profesor a observării fie prin intuiție, fie prin cunoștințele acumulate anterior, fie prin spiritul de observație al elevului.

Explicația reprezintă metoda expozitivă prin care se lămurește o noțiune (un nume propriu, un termen necunoscut, o idee sau un concept), un fapt (o narațiune, o parabolă, o figură de stil, un verset din Sfânta Scriptură, o poruncă dumnezeiască, o normă morală). Ea poate avea a adăuga un caracter teleologic, scopul ei fiind îmbunătățirea vieții religio-morale a elevilor. Înțelegerea poruncilor dumnezeiești și a legilor morale reprezintă fundamentul respectării și aplicării acestora în practică. În acest caz, explicația are două funcții care trebuie să se manifeste împreună: una cognitivă sau informativă și alta formativă. Totodată, elevii trebuie informați despre rolul și

cerințele poruncilor/normelor morale și despre consecințele respectării sau nerespectării acestora, pentru a fi stimulați spre respectarea și aplicarea lor. Fără funcția formativă, educația morală nu se poate realiza în sistemul de învățământ actual.

Conversația valorifică dialogul sau interogația și este metoda cea mai utilizată în procesul de învățământ. Prin intermediul dialogului realizat între profesor și elevi se transmit cunoștințe și se oferă posibilitatea atingerii unui nivel moral mai înalt. Este folosită în toate tipurile de lecții alături de alte metode, dar se poate desfășura și în afara orelor de religie, sub forma conversației individuale – de la om la om, atunci când elevul sau profesorul o solicită.

Conversația este generată de conținutul lecțiilor de religie, de întâmplări din viața elevilor, a clasei, a colii, a societății, de unele articole din ziare, de unele emisiuni. Pentru a fi folosită eficient, această metodă necesită din partea profesorului o adevărată artă în a formula întrebările și a conduce discuția pe o cale numai de el știută (este singurul dezavantaj al metodei), în vederea realizării obiectivelor propuse.

Metodele didactice au rolul de a solicita elevilor inteligența productivă, spontaneitatea și curiozitatea, lăsând mai mult libertate de căutare. Pornind de la un punct central, se nasc întrebări, la care elevii răspund verbal, iar la rândul lor aceste întrebări nasc alte întrebări. Comunicarea în cadrul acestei discipline – religie – este necesară pentru cunoașterea valorilor morale, pentru conturarea unei personalități și pentru armonia sufletească a fiecărui elev.

COUNSELING FOR CAREER IN HIGH SCHOOL AND VOCATIONAL EDUCATION

*Constanța Racoceanu
Physics Teacher- Technical College Motru*

Counseling and guidance in career at professional and secondary school level is a group of services that aims:

- Evaluation and self-evaluation of students' personality for their professional orientation;
- Developing the ability of self-promotion and self-confidence of high school students and vocational school students in order to enable them to take the optimal decision in their own career;
- A provision of information concerning the labor market and the evolution of occupations;
- The training in methods and techniques of searching a job;

Unlike adults, where career counseling often takes the form of targeted intervention on solving a career issue (professional reorientation, reinsertion into the labor market after a period of inactivity etc.) for students, this kind of counseling is, rather a process of exploration, namely:

- an exploration of personal characteristics (students learn why it is important to know each other and identify methods through which self-knowledge can be achieved)
- an exploration of the employment world (students learn where to look for information about occupations, which the characteristics of occupations are and how to compare them to each other)
- an exploration of suitable occupations (students learn to identify vocational occupations compatible with their profile and gather as much information about these occupations)
- an exploration of alternatives / educational routes that can lead them to compatible occupations (students learn to identify educational alternatives, evaluate them and make decisions on the educational path)

Current trends in career counseling of the students focus on the necessity of skill formation and development for career management. Thus through career education programs, students learn the basics related to: personal promotion, strategies for a job search, identify the sources of professional satisfaction, lifelong learning, optimal combination of professional and family life etc. It is very important for the student to acquire attitudes, skills and knowledge to contribute to

effective learning in school and understand the relationship between school, labor market, family and community.

When we refer to the career counseling of the student it is necessary to distinguish between: typical counseling approach, with valence norms, which requires proceeding sequentially through multiple steps, and an approach centered on the student's needs, similar to a resolution process problems, which involves identifying and solving the target problem that the student faces.

The student comes to realize that the skills, competences and the theoretical and practical skills represent the professional background while the diploma is a form of legal recognition of these skills. Identifying the needs is an important step in the process of career counseling. Most of the students don't have a clear understanding of the needs that they have in relation to the choices they have to make in terms of career, proving, most often, the inability to make a decision. Thus, the counselor's role is to guide his client in identifying his real problems, the factors underlying these problems and thus in shaping individual needs of counseling.

Besides the formative skills developed by the students (orientation towards professional background, awareness of the learning problems and development of adaptation skills , perseverance in effective learning), vocational skills play an important part (exploration of educational network, developing the capacity for teamwork , awareness of the importance of effort, personal responsibility and habits related to work, identify changes in occupational network and acknowledging the need to acquire new skills throughout life).

Also, in order to improve the prospects of entering the labor market, it is taken into account developing the practical skills to facilitate the transition from school to work, by offering optimized advisory services to guide the correct orientation in career, enhancing internships practice, develop and promote partnerships between schools and economical agents, using innovative learning methods of "training firms". Theoretical and practical skills gained from the participation of the students in the practical training in the selected economical operators and in the innovative work carried out in the training firms will facilitate on long term, their insertion on the labor market, in a conscious and a responsible manner. Thus, in long term, the existing gap between the knowledge acquired at school and the concrete needs on the labor market will diminish, thereby increasing the chances of achieving an easier transition from school to work. The employers seek to the potential competitors, a number of competences and skills, such as: teamwork, communication, entrepreneurial attitudes, problem solving, leadership attitude, ability to work under pressure, motivation, confidence, etc.

There are a number of aspects in the work of the career counselor which can be considered bottlenecks in making the training and education of the students, namely:

There are slogans which can be dangerous. The students do not need slogans but appropriate information based on facts about how people truly come to love what they do. For example: "Do what you love, follow your passion" shows the young man that illusions always sell well. It would be recommended that, the student practice critical thinking and use it properly to weigh each advice, no matter who formulates it. It is indicated that this generation of young people should not become victims of dangerous clichés bandied about in education, personal development, career guidance.

As people involved in education, we find that many students, although they have access to much information, do not think about the future, and they are not enthusiastic and do have life projects. They are afraid to talk about themselves, and live encased in their own world. Parents and children live isolated, they rarely cry together, or talk about their dreams, frustrations and their afflictions.

We want them to have entrepreneurial spirit and love the art of thinking.

Are young people prepared to face a deception?

No, they are trained only for success.

They rarely use the information to improve the quality of their life.

Employability after graduation is difficult because the offer of jobs is very low and the prospect of initiating their own businesses is often blocked by the lack of financial resources and the existing bureaucracy at the level of the necessary approvals.

"If the society put education in the spotlight, the prisons would become museums, the police would become poets and the psychiatrists would become musicians."(Augusto Cury)

BIBLIOGRAPHICAL REFERENCES:

<https://profesoriiitineranti.files.wordpress.com>

<http://consilieresorientare.ro>

<http://elisabetastanciulescu.ro>

<http://obiectivvaslui.ro>

<https://orizontdidactic.net>

<http://granturi.ubbcluj.ro>

ROLUL INTERNETULUI ÎN ALEGEREA UNEI CARIERE PROFESIONALE

*Roman Mihaela-Eugenia
Colegiul Național „Gh. I. Ilica”*

De mici, copiii se confruntă cu întrebarea ”Ce vrei să te faci când o să fi mare?” sau diferite variante ale acestei întrebări. Adevărul este că foarte puțini dintre cei mici, deși par hotărâți în răspunsuri, urmează calea pentru a deveni ceea ce au spus. Majoritatea sunt influențați de factori externi sau răspund cu prima meserie care le vine în minte: doctor, balerin, aviator, educator, prezentator tv etc.

În multe cazuri, în familiile cu o anumită tradiție într-o meserie (de exemplu avocați, notari, doctori, profesori) se trasează copiilor încă de la naștere drumul pe care doresc să-l urmeze. Însă, nu toți acești copii ajunși la majorat doresc să urmeze tradiția familiei.

Spre deosebire de cei la care părinții știu exact ce drum să urmeze copiii lor și sunt informați din timp în toate aspectele acestui drum (în multe cazuri chiar aceleași școli ca unul dintre părinți) asigurându-le după terminarea studiilor un loc în afacerile familiei, majoritatea își lasă copiii să decidă singuri pe ce drum doresc să o apuce în viață sprijinindu-i într-o mai mare sau mai mică măsură în acest sens.

În decursul timpului am observat că până și elevii de liceu nu sunt convinși ce doresc să se facă când devin mari” opțiunile lor fiind influențate de modelele din societate, anturaj, piața forței de muncă, rude, exemple din mass-media și doar într-o mică măsură de aptitudini. Astfel, mulți elevi cu aptitudini tehnice pot urma un profil uman în speranța că vor deveni polițiști. De asemenea, am observat că mulți tineri nu sunt conștienți de aptitudinile pe care le au, nefructificându-le până la vârsta la care se pot angaja. În cele mai multe cazuri rolul unui psiholog sau consilier psihologic poate fi decisiv în cariera unui tânăr ajutându-l să-și aleagă o profesie în funcție de aptitudinile pe care le are. Însă, dacă consilierul psihologic școlar nu arată destulă aplecare pentru implicarea în ajutarea tinerilor în alegerea carierei și dacă familia nu dorește să apeleze la un specialist în acest scop, tânărul poate folosi internetul pentru a găsi teste pentru evaluarea aptitudinilor, pentru găsi meseriile care îi se potrivesc, pentru verificarea IQ-ului, pentru verificarea atenției etc... teste care să-l ajute să-și aleagă o meserie și să-și evalueze gradul de risc care vine odată cu practicarea unei meserii.

Observăm că, până să se orienteze într-adevăr către o meserie, majoritatea tinerilor trec prin mai multe etape și au mai multe opțiuni, acestea diferind între ele în mod semnificativ: de exemplu,

la grădini un copil se orientează către meseria de aviator; în clasa primară se gândete că se face jurnalist; în general dorește să se facă polițist; în timpul liceului dorește să devină doctor; după ce termină liceul se hotărăște să dea la o facultate cu profil tehnic pentru a deveni inginer; după ce termină facultatea urmează un master pe tiine economice; când reușete să se angajeze se angajează ca fotograf. Acesta este un exemplu dat la întâmplare. Care ar fi rolul internetului în acest caz? De cele mai multe ori, tinerii își caută informațiile pe net. Astfel, ei află unde și cum se poate ajunge la colile pe care doresc să le urmeze, cu ce medii au fost admisi candidații în anii anteriori, ce subiecte s-au dat, cât costă înscrierea, cât costă anumite cursuri, la ce întrebări se pot aștepta la interviu, cum pot participa la programe de voluntariat etc.

Tot de pe internet pot tinerii să se informeze cum se scrie o scrisoare de intenție, un CV, cum să se prezinte la un interviu, ce răspunsuri este de preferat să le dea și cum să se comporte.

În ultimul timp, internetul a devenit un instrument important și în găsirea unui loc de muncă: angajatorii îl folosesc pentru a-și face cunoscute posturile libere pe când cei care caută un loc de muncă nu numai că verifică site-urile în care se publică astfel de anunțuri dar și pot posta la rândul lor anunțuri pentru căutarea unui loc de muncă.

Dacă ne întoarcem la exemplul anterior, probabil că ajungerea la practicarea meseriei de fotograf coincide la prima vedere. Nu este nimic ușor. Voi explica acest aspect; datorită nehotărârii, flexibilității și nesiguranței pieței muncii, mulți tineri ajung să accepte orice job chiar dacă este sub calificarea lor sau nu are nimic în comun cu calificarea lor. Astfel, dacă un tânăr cu înclinații artistice (poate nedescoperite până în acel moment sau care au fost practicate ca hobby) găsește un anunț pe internet de angajare pentru un asistent de fotograf sau fotograf, în lipsa unei alte oportunități se va prezenta la interviu și, dacă va avea noroc, va fi angajat. Cariera ca fotograf, după acest prim pas rămâne la mâna destinului și seriozității de care dovedește tânărul.

Nu puține sunt cazurile în care tinerii caută să-și schimbe locul de muncă cu unul care să le răspundă mai bine nevoilor și ambițiilor lor. Astfel, presupunem că un tânăr participă la un program de voluntariat ca programator, program pe care l-a găsit pe site-ul unei agenții de voluntariat, în vederea acumulării de experiență și a completării CV-ului. După un timp el se decide să urmeze această meserie la o firmă din străinătate. Pentru a-și realiza acest scop, tânărul depune CV-uri pe site-urilor mai multor firme de profil și așteaptă răspuns de la acestea.

- Prin urmare, observăm că internetul are un rol important atât în planificarea unei cariere, a modului în care se poate realiza această carieră, în exemplele de bun practic pentru scrierea a unor documente, sfaturi despre cum trebuie să se comporte la un interviu, cât și în găsirea unui loc de muncă.

FACTORII CARE INFLUENȚEAZĂ ALEGEREA CARIEREI TINERILOR THE FACTORS WHICH INFLUENCES THE CHOICE OF THE YOUNG PEOPLES CAREER

*Rușeț Adela Lelia
Colegiul Tehnic Motru*

The classmaster's role and the psychologist's role is very important in the careers choice and the graduates coordination to suited jobs. The most important factors which influences the choice of the young peoples' career are: the family, the student's personality, the group of friends, the school, mass-media, the social habitat, the concerns pursued, I mean the family's values and the life's values, the power of work's request and not the last, the important for the intellectual level! Thus the career is and the career's decision refers at: the choice of the school, the study profile since the profession, the choice of profession, the choice of the education's line, and the choice of some examples of professional formation!

Rolul profesorului diriginte și al psihologului școlar este foarte important în alegerea carierei și coordonarea absolvenților spre profesii potrivite. Consilierea vocațională trebuie concentrată pe nevoile elevului și încurajează atitudinea activă a acestuia prin promovarea sistemului de autoevaluare, promovarea încrederii în forțele proprii ale elevului și prin monitorizarea progreselor înregistrate de elev la nivelul intelectual, de integrare, dezvoltarea intereselor socio-profesionale, etc.

Metodele și tehnicile utilizate de consiliere vocațională școlară sau în cabinetele psihologice private presupune: observația, convorbirea, anamneza, testul, chestionarul, anchetele, evaluarea rezultatelor activității, metoda aprecierii obiective, metode sociometrice, etc.

Carierea este ansamblul rolurilor profesionale performante de-a lungul vieții active a căror succesiune poate urma traiectorii diferite în timp! Astfel traiectoria în carieră depinde de oportunități, modul în care persoana își urmărește obiectivele de carieră clar formulate, este pregătit să atingă obiectivele stabilite, dar și resursele de acțiune, de la început de carieră, specific fiecărei persoane, în funcție de pregătire, abilități, competente dobândite!

Decizia de carieră este selecția unei alternative de carieră din variantele existente într-un moment al vieții, precum absolvirea liceului, facultății, etc.. Ea se referă în mod deosebit la: alegerea colii, profilului de studiu, încă de la liceu, deși uneori elevii se răzgândesc pe parcursul studiilor liceale; alegerea unei profesii; alegerea traseului educațional și alegerea unui model de formare a competențelor profesionale!

Etapele deciziei de carieră sunt: definirea deciziei, analiza alternativelor existente, planul de carieră, implementarea deciziei, reevaluarea deciziei luate de absolvent. Decizia de carieră este influențată de următorii factori: psihosociali, adică familia, grupul de prieteni, familia; cererea forței de muncă; profesiunile la modă, prejudecățile legate de unele profesii sau factorii individuali, precum nivelul intelectual, motivația, aptitudinile, personalitatea elevului!

Criteriile de alegere a profesiilor pot fi pentru castiguri materiale și confort personal, adică criteriile autonome; criteriile sociale orientate spre prestigiu, succes, etc; alegeri altruiste, rare, adică ajutarea categoriilor defavorizate și foarte rar alegerile conformiste, adică respectarea dorințelor familiei în ceea ce privește alegerea carierei, de către absolvent, fără să țină cont de competențele și atitudinile sale!

În funcție de personalitate, potrivit lui Holland, expert în consilierea în carieră identificăm medii profesionale și tipuri de oameni care sunt atrași în mod specific de aceasta, precum: orientarea realistă, orientarea privind cunoașterea, orientarea socială, orientarea convențională, orientarea întreprinzătoare, orientarea artistică, mediul social.

Potrivit teoriei și practicii manageriale în domeniul resurselor umane, principalii factori sunt aadar: autoidentitatea, interesele, personalitatea, mediul social și mass-media. Interesele elevilor în adesea de educație și mediul social din care familia provine și pun accentul pe valorile familiei, vieții, moralitate și credință!

Competențele pe care elevii le dobândesc la sfârșitul ciclului liceal vizează următoarele aspecte esențiale: competențe de comunicare în limba maternă, competențe de comunicare în limbile străine, competențe matematice, competențe de bază privind știința și tehnologia, competența digitală, competențele sociale și civice, simțul inițial de antreprenor, conștiința și expresia culturală. Pași pentru alegerea corectă a traseului profesional sunt: viziunea, încrederea în sine, pasiunea și determinarea de a atinge obiectivele propuse.

În evoluția lor spre alegerea unei cariere elevii trec, din punct de vedere psihologic prin mai multe stadii, aprofundate apoi ca și adulții în ani de practică și perfecționare. Astfel putem vorbi despre următoarele stadii astfel, stadiul de creștere ce cuprinde: stadiul fanteziilor, între 4-10 ani, perioada jocurilor imaginative; stadiul intereselor, între 11-12 ani, adică aspirația spre activitate practică; stadiul capacității, între 13-14 ani, adică nevoia de muncă, formare, activitate; stadiul exploatarea, între 15-24 ani, autocunoașterea și experimentarea rolurilor, care cunoaște stadiul tentativelor, între 15-17 ani, stadiu de tranzit, între 18-20 ani, stadiul încercării, probării activității de muncă, între 21-22 ani și acceptarea acestora ca pe o ocupație permanentă între 23-24 de ani! Urmează stadiul de stabilizare între 25-44 de ani, care cuprinde etapa de probă, între 25-30 ani și etapa de stabilitate, între 31-44 de ani; stadiul de menținere între 45-64 ani și stadiul final de declin, după 65 de ani!

Factorii care influențează opțiunile profesionale ale elevilor, atât cei subiectivi cât și cei obiectivi, adică externi sunt elemente hotărâtoare pe drumul ales de absolvenți după terminarea liceului, facultății! Acțiunile factorilor subiectivi se vor îndrepta direct asupra elevului, iar cei externi atât asupra elevului, cât și a familiei, rudelor, etc., persoane cu care este în strânsă legătură.

Este extrem de important ca coala, consilierul școlar, profesorul diriginte și familia să arate elevilor ca unele criterii precum: este frumoasă, este bună, este interesantă, îmi place, etc sunt inconsistente. Este necesar să li se ceară acestor elevi să argumenteze alegerea profesiei, iar dacă nu o pot face să li se ceară să se documenteze în acest sens sau să explice ce le place, motivația personală! După 14-15 ani tinerii pot intra în conflict cu forma de învățământ pe care o urmează, adică colii de profil, prin intermediul unui tip de înțelegere ce reprezintă o latură a modelului interior al individului, al disponibilității sale vectoriale. Principalele cauze ale insuccesului școlar sunt desigur un tip de inteligență necorespunzător profilului școlar, dublat de un factor motivat nefavorabil, acolo unde sunt excluse cauzele de ordin economic-social și oligofrenia!

Astfel alegerea carierei potrivite este importantă pentru viitorul profesional, pentru reușita oricui absolvent în domeniul spre care manifestă aptitudini! Decizia de carieră se referă aadar la alegerea corectă și motivată a profilului liceului, facultății, profesiei, traseului educațional, dar și a unor modele de formare profesională!

BIBLIOGRAFIE :

Centrul de orientare școlară și profesională. *Manual de înființare și operare*, București, Editura Expert, 1997.

Tomă G, *Dicționar de orientare școlară și profesională, coordonator*, București, Editura Afelin, 1996.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE

*Profesor Secu Cristina-Roxana
Liceul Teoretic Urban Cioculescu*

The teacher has a very important role in guiding and advising students in choosing their future careers.

Guidance and counselling students is a complex process of preparation and training of students, depending on their skills and interests to those forms of school or academic activity, which allow them to opt for certain professions. It is necessary to know the student's personality, to educate the student about career choices, to be informed of the school network, existing professions, to consolidate and effectively guide.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permit să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formarea de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie* să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități care mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultanta este consilierea și îndrumarea.

Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea școlară și cea orientarea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării școlare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologică și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei școlare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.*

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei lucrări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele actuale clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, ancheta, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a sesiunii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă de transformări. Este indicat să-i definească într-un mod evident, clar, adevăratele rate obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul colar identifică și ghidează cele optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Sesiunea de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii, cu părinții în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul colar utilizează și de analiză a rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea elevului propriu fiecărui colar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununază un anumit stil de personalitate care este unic în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Sesiunea de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuit de psihologul colar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul sesiunilor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în

funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuintate în cadrul sesiunilor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibrare a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesar în procesul de orientare spre carieră.

BIBLIOGRAFIE:

Adriana Băban (coord.), *Consiliere educațională*, Cluj Napoca, Imprimeria Ardealul, 2001.

Mihai Jigău (coord.), *Consiliere și Orientare. Ghid metodologic*, București, CNC, 2001.

Grubb W, Norton. *Who Am I: The inadequacy of Career Information in the Information Age* OECD Report, 2002.

Grubb W, Norton. *An Occupation in Harmony: The roles of markets and governments in career information and Career Guidance*. OECD Report, 2002. Herr, E.

IMPORTANTĂ IROLUL PROFESORULUI DIRIGINTE ÎN ÎNDRUMAREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA PROFESIONALĂ

*Prof. Semen Sonia
Colegiul Tehnic de Transporturi Auto*

Using the himself knowledge and also situations, in order to have a closer perception to reality, with solid benchmarks, knowing to analyze them, having necessary investigation methods, the student will be able to manage his future and to choose his own way in the world he will discover as an adult and it is hard/difficult to provide nowadays.

Folosindu-se de cunoștințele de sine și de situații, pentru a avea o percepție apropiată de realitate, cu repere solide, fiind să le analizeze, posedând metodele de investigație necesare, elevul va fi înarmat pentru a face față viitorului și pentru a-și alege drumul în lumea pe care o va descoperi ca adult și pe care astăzi ne este greu să o prevedem.

Orientarea colarilor profesională este, între altele, rezultatul unui proces în care se întrepun două sisteme de reprezentări: pe de o parte, reprezentările universului profesional și ale ofertei de formare, pe de altă parte, reprezentarea de sine. Cele trei dimensiuni cognitive ale construcției unui proiect colar profesional sunt: Cunoștințele meseriilor, cunoștințele filierelor de formare și cunoștințele de sine.

Școala are o reală responsabilitate în dezvoltarea personalității tinerilor, chiar dacă ea nu este nici pe departe singura responsabilă. Ea poate ajuta elevii să-și construiască o imagine de sine. În această privință, un rol activ le revine actorilor din sistemul educativ (diriginți, profesori, consilieri, diverși educatori, prieteni și colegi).

Contribuția dirigintelui este hotărâtoare prin modul în care trebuie să organizeze și să stimuleze dorința și ambiția elevilor de a-și îndeplini cu simț de răspundere toate obligațiile școlare. A le insuffla conștiința datoriei și autocontrolul înseamnă a-i ajuta să-și înțeleagă corect statutul de elev și să dobândească un comportament adecvat. Învățându-i cum să învețe, cum să organizeze munca, cum să formeze priceperi, deprinderi și atitudini corespunzătoare în activitatea de instruire, diriginții îi ajută de fapt să se integreze cu succes în colectivul școlar și să-și găsească drumul propriu al autorealizării și al autoformării. Diriginții îi ajută pe elevi să înțeleagă corect faptul că

instruirea reprezintă principala cale de dezvoltare multilaterală, îi ajută să se maturizeze și să-și concretizeze principalele îndatoriri școlare.

Dirigintului îi revine sarcina de a cultiva la elevi:

- cristalizarea unei imagini de sine pozitive;
- sporirea responsabilității personale față de sine, alții, societate;
- creșterea capacității de luare a deciziilor (independența alegerilor personale);
- păstrarea echilibrului în situații de succes și eșec;
- creșterea rezistenței la frustrare, marginalizare temporară, critic;
- autoevaluarea realistă a potențialelor proprii (intelectual, fizic, aptitudinal, etc.);
- cunoașterea clară a calităților personale și punctelor slabe;
- asumarea de obiective realiste, realizabile;
- capacitatea de analiză a propriilor erori, greșeli, eșecuri;
- asumarea riscurilor, stăpânirea situațiilor de incertitudine, anticiparea consecințelor;
- adoptarea unei atitudini active față de carieră personală;
- elaborarea de soluții alternative.

Orientarea socio-profesională (OSP)

Reprezintă ansamblul acțiunilor opționale și consultative realizate prin modalități pedagogice, generale și speciale, subordonate, din punct de vedere al conținutului, a dimensiunii tehnologice/aplicative a educației, iar din perspectiva metodologică activității de asistență psihopedagogică și socială a cadrelor didactice, elevilor și părinților, proiectată la nivelul sistemului de învățământ.

Din perspectiva conținutului, orientarea școlară și profesională reprezintă un subsistem al dimensiunii tehnologice a educației care vizează formarea dezvoltarea capacităților generale și specifice ale elevilor de aplicare a cunoștințelor științifice în diferite situații și contexte psihosociale (economice, culturale, politice, comunitare etc). Conținutul orientării școlare și profesionale trebuie să ofere argumentele cele mai puternice pentru a-i ajuta pe cei care ezită încă sau care au făcut o alegere greșită.

Obiectivele orientării școlare au fost riguros studiate și le putem prezenta în următoarea ordine:

- Cunoașterea personalității elevilor;
- Cunoașterea potențialului și a capacității lor;
- Cunoașterea cerințelor școlare și profesiunilor preferate de elevi;
- Cunoașterea locurilor de muncă existente;
- Punerea în concordanță a personalității elevilor cu posibilitățile lor și cu cerințele școlare și profesiei preferate;

Orientarea școlară este o acțiune complexă atât prin numărul factorilor implicați (profesori, părinți, sponsori, specialiști, etc) cât și prin faptul că face parte integrant din procesul instructiv-educativ. Este o acțiune permanentă care începe în prima zi de școală și durează toată perioada școlară.

Tinerii sunt îndrumați spre alegerea unei anumite școli și profesii prin prezentarea de:

- lecții;
- expuneri, dezbateri;
- monografii școlare și profesionale;
- pliante ale școlilor întreprinderilor;
- filme, casete;
- activități în laboratoare, etc.

Pentru o bună orientare școlară și profesională trebuie implicate metode de cunoaștere a elevilor care pot fi:

- date biografice;
- observarea;
- convorbirea;

- chestionarul;
 - testele de aptitudini și, în final, realizarea unei fișe individuale numite „Fișă de orientare colară și profesională”.

În concluzie, putem afirma că orientarea colară și profesională realizată corect, reprezintă premisa unei reușite integrale socio-profesionale și a unei afirmări sigure în domeniul pentru care individul a optat. Se evidențiază rolul profesorului diriginte în ridicarea calității orientării colare și profesionale și chiar în deciderea viitorului unui colar pentru că el clarifică situația, formulează un mod de gândire, intervine și îndrumă elevul și familia în luarea deciziilor.

BIBLIOGRAFIE:

Jigău Mihai (redactor), *Consilierea carierei. Compendiu de metode și tehnici*, Editura Sigma, București 2007.

Lemeni Gabriela (coordonator), Miclea Mircea (coordonator): *Consiliere și orientare. Ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR.

PROFESIA ÎNTRE VIITOR ȘI CERTITUDINE

Prof. Stan Lidia
 Colegiul Național “George Coșbuc” Motru

Schimbările care s-au produs la nivelul societății în general au determinat apariția unor tendințe noi în orientarea colară și profesională. Întrucât în procesul orientării elevii trebuie pregătiți pentru adoptarea unor decizii în plan colară și profesional, este evident că această activitate are o bază psihopedagogică. Astfel în perioada actuală orientarea nu mai este o simplă activitate de psihodiagnostic și de selecție profesională, ci ea presupune structurarea ca proces educativ îndelungat care urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea opțiunilor colare și profesionale și a viitoarei lor integrări colare și profesionale.

Orientarea școlară și profesională presupune un ansamblu de etape și tehnici care se structurează într-un sistem. Componentele acestui sistem sunt: cunoașterea personalității elevului, educarea elevului în vederea alegerii carierei, cunoașterea rețelei colare și a lumii profesiunilor, consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Consilierea și orientarea carierei elevilor reprezintă un proces complex de pregătire și îndrumare a acestora spre anumite forme de activitate colară și academică, studii care să le permit apoi alegerea unor domenii profesionale și ocupații distincte care să concorde cu aptitudinile și interesele lor. Această subordonare a orientării față de educație confirmă faptul că atât educația, cât și orientarea au scopuri care se suprapun, și anume dezvoltarea personalității. Dacă educația are în vedere dezvoltarea în conformitate cu idealul educativ, orientarea urmărește o finalitate practică, și anume dezvoltarea acelor componente ale personalității care să-i permită elevului o cât mai bună integrare în societate.

Pentru ca acest tip de consiliere și orientare să fie eficace, el trebuie să includă o gamă largă de activități, care pornesc de la abordarea problemelor specifice individului și continuă cu problemele conexe colii, familiei și comunității sociale respective. Într-o asemenea perspectivă, consilierea și orientarea carierei elevului se întemeiază pe patru acțiuni fundamentale: cunoașterea personalității elevului; educarea elevului în vederea alegerii carierei; cunoașterea rețelei colare și a lumii profesionale; consilierea și îndrumarea efectivă a elevului.

Cunoașterea personalității elevului presupune o activitate complexă, care constă în culegerea datelor despre elev, din diverse medii (familie, școală, grupuri de prieteni etc.), utilizarea unor metode specifice de investigare a personalității. Această activitate constituie o condiție

fundamental a organizării și desfășurării eficiente a procesului de educație, dar și o componentă esențială a procesului de consiliere și orientare colară.

Cunoașterea personalității elevilor nu se realizează într-o perioadă scurtă de timp. Ea necesită parcurgerea unor etape ierarhice, observarea continuă a creșterii și dezvoltării individului precum și a atitudinilor sale, în urma unor evenimente apărute sau provocate. Cu alte cuvinte, este vorba de adoptarea unei viziuni longitudinale, care constă în observarea și examinarea evoluției aptitudinilor, capacităților și performanțelor elevilor de-a lungul colării.

Profesorul, dirigintele și îndrumeșii consilierul pot folosi o gamă largă de metode și tehnici de cunoaștere psihologică a elevilor. Ele pot fi grupate în două categorii principale: metode de cunoaștere a individualității elevilor și metode de investigare a grupurilor colare.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei presupune însușirea unui ansamblu de cunoștințe cu privire la diversele domenii ale realității, dezvoltarea unor interese multilaterale și a unor interese profesionale dominante, dezvoltarea aptitudinilor generale și speciale, educarea preferințelor și aspirațiilor elevilor în direcția satisfacerii cerințelor sociale de forță de muncă, dezvoltarea unei motivații superioare și a idealului profesional etc.

În cadrul procesului educațional, principalele modalități și mijloace prin care se realizează pregătirea elevilor în vederea alegerii studiilor și profesiei corespunzătoare sunt: conținutul obiectelor de studiu; lecția – ca principală formă de organizare a activității didactice; stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă; metodele de instruire; activitatea individuală cu elevii; influența personalității profesorului.

Pentru a se ajunge la efectuarea unor opțiuni colare și profesionale corecte și realiste este necesară informarea elevilor cu privire la tipurile și profilurile de studii pe care le pot urma, la posibilitățile și formele de calificare profesională, la lumea profesiunilor și dinamica ei specifică, la perspectivele dezvoltării social-economice și oferta socială de muncă.

În practica orientării sunt utilizate următoarele metode și mijloace de informare: academice sau orale, concrete, audio-vizuale, scrise. Dintre toate metodele și mijloacele de informare ce pot fi utilizate în practica orientării elevilor, cele mai eficiente sunt considerate activitățile practice care-i pun pe elevi în contact direct cu munca productivă și cu principalele profesii din industrie și agricultură. O eficiență ridicată mai pot avea deșigur, vizitele în unități productive, consultațiile date de specialiștii din diverse domenii de activitate, filmele și documentarea independentă a elevilor pe baza mijloacelor scrise.

În urma diverselor contacte cu surse de informare și în urma discuțiilor purtate cu consilierul colar, elevul se va decide asupra unui domeniu de activitate sau chiar asupra unei profesii date. Alegerea trebuie să-i apară în totalitate, consilierul doar asistându-l în evaluarea propriilor decizii. Rolul consilierului este de a-l învăța pe elev cum să obțină informații utile, cum să le utilizeze eficient, să le coreleze și raporteze corect la posibilitățile sale. Pe parcursul procesului de orientare, consilierul trebuie să-l sprijine și să-l încurajeze pe elev în diversele direcții posibile, cum ar fi: să acționeze în vederea luării unei decizii, să adopte un program specific de pregătire, să-i reevalueze periodic alegerile făcute.

Îndrumarea elevilor spre anumite tipuri de coli sau grupuri de profesii constituie acțiunea cu care se încheie procesul de orientare. Ea presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ constând în informații și indicații cu privire la profilul de studii și ramura de activitate profesională în care elevul are cele mai mari șanse de dezvoltare și afirmare.

Metodologia elaborării sfatului de orientare constă în două metode principale de acțiune:

- Esența primei metode constă în faptul că "trecutul determină viitorul" – elementele care s-au dovedit stabile, constante în evoluția anterioară a personalității elevului au șanse de a se manifesta și în planul evoluției sale viitoare.
- Cea de-a doua pornește de la ideea că "viitorul determină prezentul" – educatorul trebuie să țină nu atât ce este elevul în cauză, cât ceea ce va putea el să fie. Opiniile exprimate de elevi îi angajează pe aceștia pentru un anumit timp și determină anumite comportamente specifice.

Ambele metode sunt accesibile atât consilierului cât și tuturor cadrelor didactice, indiferent de specialitatea pe care o predau în școală. În aparență, ele nu se înfruntă ca fiind diferite sau chiar opuse. Deosebirea sau opoziția dintre ele este de suprafață și deci artificială. Acordarea sfatului de orientare pentru fiecare elev în parte presupune deopotrivă consilierul a acestor deosebiri neesențiale și false contradicții și adoptarea unei atitudini pragmatice. Ca urmare, el nu trebuie să se limiteze la niciuna dintre cele două metode, ci mai degrabă să încerce combinarea lor. Astfel, pornind de la cunoștințele personalității elevilor, într-o manieră longitudinală, prin intermediul metodelor și tehnicilor descrise mai sus și prin utilizarea fișei psihopedagogice, pot fi întreprinse, cu destulă certitudine, tendințele și direcțiile de evoluție ale personalității elevilor. Cu alte cuvinte, fiind ceea ce a fost elevul și apreciind ceea ce ar putea să fie, consilierul poate să pună un diagnostic de adaptabilitate.

Metodologia consilierii și orientării elevilor constituie o variabilă cauzală deosebit de importantă, care este rezultatul, într-o măsură mare, de rezultatele concrete ale acestei activități. De aceea, cunoștințele și utilizarea ei corespund toată deopotrivă consilierului, dirigintei sau altor cadre didactice, reprezentând o condiție fundamentală pentru desfășurarea unei activități de consiliere și orientare eficiente și eficiente.

Într-un fel, divizarea conținutului procesului de consiliere și orientare în cele patru componente structurale sau direcții de acțiune (cunoștințele, educarea, informarea și îndrumarea elevilor) este convențională, ea fiind făcută de necesitatea metodică a unei analize sistematice. În practica consilierii și orientării, cunoștințele, informarea și educarea elevilor se întrepun și se intercondiționează, iar consilierea sau îndrumarea se constituie ca un corolar, ca o rezultantă a întregului proces. Într-o asemenea perspectivă diversele categorii de metode și tehnici ale consilierii și orientării se conturează ca subsisteme polifuncționale care, la rândul lor, se intercondiționează și se completează reciproc.

BIBLIOGRAFIE:

Balan A., *Consiliere educațională – ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Butnaru D. (coord.), *Consiliere și orientare colară*, Editura Spiru Haret, Iași, 1999

Ghica V., *Ghid de consiliere și orientare colară pentru orele de dirigenție*, Editura Polirom, Iași, 1998

Neamtu C., *Orientarea colară și profesională în Psihopedagogie pentru examenul de definitivare și gradul didactic II*, Editura Spiru Haret, Iași, 1995

Tomșa Gh., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă „Via a Românească”, București, 2001

CONSILIERE COLAR

*Prof. înv. primar Tia Iuliana Manuela
coala Gimnazial Cernei, Mehedinia*

Counseling is an activity which aims at suggesting how to proceed or the behavior to be adopted by a person counseled in a given situation or generally in life and work cotodian . Within school groups, counseling is a particular form of interaction and influencing, contributing to support students in solving problems faced and the homogenization and development education classroom as a group.

More broadly, the school counseling is a process intensive pedagogical assistance to students and others involved in education (teachers, parents, guardians and school authorities). The role is one proactive counseling, crisis prevention involves personal and educational development of students.

School counseling focuses on triadic unit: Mobile home child- school in order to pursue an education effective and optimal development of a child's personality.

Counseling school pedagogical aims in developing a coherent goals in life and strengthening intentional behavior. A goal-oriented person is able to put into action alternative models of behavior, to address life issues from different perspectives, but not cantona rigid in certain ready-made solutions. (Tom a Gh.,2000)

Therefore, the advice is try to "challenge" a voluntary change in attitudes and customer behavior so that the person or group "to work well in psychosocial terms." (A. Baban, 2001)

Consilierea reprezint o activitate prin care se urm re te sugerarea modului de a proceda sau a modului de comportare ce trebuie adoptat de o persoan consiliat într-o situa ie dat sau, în general, în via i activitatea sa cotodian . În cadrul grupurilor colare, consilierea reprezint o form particular de interac iune i influen are , care contribuie la sprijinirea elevilor în rezolvarea problemelor cu care se confrunt , precum i la omogenizarea i dezvoltarea clasei de elevi ca grup educa ional.

În sens larg, consilierea colar reprezint un proces intensiv de acordare a asisten ei psihopedagogice elevilor i celorlalte persoane implicate în procesul educa ional (profesori, p rin i, tutori i autorit i colare). Rolul consilierii este unul proactiv, ce presupune prevenirea situa iilor de criz personal i educa ional a elevilor.

Consilierea colar se axeaz pe unitatea triadic : familie-copil- coal , în vederea desf ur rii unei educa ii eficiente i a dezvolt rii optime a personalit ii copilului.

Consilierea psihopedagogic are drept obiectiv în coal dezvoltarea unui sistem coerent de scopuri în via i înt rirea comportamentului inten ional. O persoan orientat spre scop este capabil sa pun în ac iune modele alternative de comportament, s abordeze problemele de via din perspective diferite, dar f r a se cantona rigid în anumite solu ii prefabricate. (Tom a Ghe., 2000)

Prin urmare, în procesul de consiliere se încearc “provocarea” unei schimb ri voluntare în atitudinile i comportamentul clientului, astfel încât persoana sau grupul „s func ioneze optim din punct de vedere psihosocial”. (B ban A., 2001)

Consilierea este:

- o rela ie;
- o form special de comunicare;
- implic ascultarea;
- previne situa iile de criz – rol proactiv;
- persoan este ajutat de alta;
- persoan ajut un grup de persoane;

- formă confidențială de a oferi ajutor;
- bazat pe principiul dezvoltării personale;
- presupune „împuternicirea” (engl. „empowerment”) persoanelor care caută ajutor;
- înseamnă a-i ajuta pe alții să-și identifice și să clarifice problemele;
- activitate efectuată de profesioniști;
- se ghidează după anumite teorii și după metode specifice domeniului. (după *Hough M., 1998*)

Consilierea nu este:

- relație de prietenie;
- a avea grijă asemenea unui părinte;
- a trata pe cineva ca un doctor;
- a instrui sau a predă;
- a sfătui;
- a judeca;
- doar folosirea deprinderilor și abilităților de consiliere. (*Sanders P., 1999*)

Trăsăturile definitorii ale consilierii educaționale:

- Este un proces de dezvoltare;
- Are un rol de prevenire și proactiv;
- Optimizează modul în care elevul relaționează cu școala;
- Abordează diverse probleme ale subiectului consiliat (personale, educaționale, sociale, de orientare școlară și profesională).

După Ch. H. Patterson, consilierea reprezintă un proces care implică o relație interpersonală între consilier și unul sau mai mulți clienți cu care el folosește metode psihologice bazate pe cunoașterea sistematică a personalității umane, în încercarea de a îmbunătăți „sănătatea mintală” a clientului sau a clienților săi. Prin urmare, în procesul de consiliere se încearcă provocarea unei schimbări voluntare în atitudinile și comportamentul clientului. Strategiile folosite în acest scop depind înșelător atât de scopurile clientului cât și de orientarea teoretică a consilierului. Indiferent însă de natura celor două elemente, strategiile adoptate de consilier nu trebuie să se refere la sfaturi și recomandări, la admonestări, constrângeri sau amenințări. Prin strategiile utilizate, consilierul urmărește de fapt să ofere sprijin clientului său, pentru ca el să se adapteze mai eficient atât propriei sale personalități, cât și realității în care trăiește.

Într-o asemenea perspectivă, consilierea școlară are ca scop fundamental sprijinirea clientului (elev, profesor sau părinte), pentru ca acesta să devină capabil să se ajute singur, să se înleagă atât pe sine însuși, cât și realitatea înconjurătoare. Prin urmare, sarcina consilierului școlară nu este de a da sfaturi, ci de a ajuta ca persoana aflată în dificultate să devină aptă să rezolve singur problemele cu care se confruntă. De aici pot spune că rezultatul ideii că cel care consiliază (dascălul sau consilierul specialist) nu are niciodată soluții dinainte stabilite pentru cazul respectiv. El doar ajută persoana ca, pe parcursul procesului de consiliere, să găsească singur soluțiile cele mai eficiente.

Abordată ca proces, consilierea seamănă în mai multe privințe cu psihoterapia și orientarea școlară și profesională. Termenul de consiliere este folosit, de asemenea, și pentru a desemna profesiunea ca atare. În esență, consilierea intră în categoria profesiunilor de sprijin, alături de psihoterapie, orientare școlară și profesională, asistență socială etc.

Ca urmare cele trei domenii de activitate se diferențiază între ele prin accentul pe care-l pun una sau alta din cele trei modalități de intervenție psihopedagogică. Astfel, psihoterapia pune accentul pe recuperare, consilierea pe dezvoltarea psihocomportamentală, iar orientarea școlară și profesională pe prevenirea unor situații viitoare neplăcute sau inacceptabile individului.

Există mai multe tipuri de consiliere, cum ar fi:

- Consilierea educațională - furnizarea de repere psihoeducaționale pentru sănătatea mentală, emoțională, fizică, socială și spirituală a copiilor;
- Consilierea informațională - oferirea de informații pe domenii, teme specifice;

- Consilierea de dezvoltare personal - formarea de abilități și atitudini care permit o funcționare personal și social flexibil și eficient în scopul atingerii stării de bine;
- Consilierea suportiv - oferirea de suport emoțional, apreciativ, material;
- Consilierea vocațional - dezvoltarea capacității de planificare a carierei;

Consilierea de criză -asistarea psihologică a persoanelor aflate în dificultate; consilierea pastoral -realizat din perspectivă religioasă .

Fiecare domeniu de intervenție, prezentat mai sus, presupune o specializare riguroasă , a a încât se impune ca fiecare dascăl să cunoască foarte bine care sunt posibilitățile, dar și limitele sale de acțiune în consilierea elevilor.

Cadrul didactic, în ipostaza sa de consilier, poate aborda cu succes consilierea educativă , care implică și elementele de consiliere vocațională , suportivă , de dezvoltare personală sau informațională , dar nu se poate substitui specialistului (psihologului) care posedă competențele și expertiza necesară pentru rezolvarea situațiilor specifice în care s-ar afla elevul. De asemenea trebuie evitată tendința unor dascăli de a utiliza, în activitățile de consiliere, testarea psihologică , în virtutea scopului de cunoaștere a elevilor, întrucât, utilizarea testelor psihologice (de inteligență , proiective, de personalitate), deși poate apărea ca o activitate facilă , presupune vaste cunoștințe de psihodiagnostic, pe care numai specialistul psihologic le poate aplica.dascălul poate utiliza însa diverse scale de cunoștințe și atitudini, ființe de lucru, întrucât obiectivul orelor de consiliere nu este cunoașterea elevului, de către cadrul didactic, ci facilitarea autocunoașterii.

În învățământul primar, orele cuprinse în aria curriculară Consiliere și Orientare au un specific anume, înănd cont de particularitățile de vârstă ale colarului mic. Astfel, învățatorul trebuie să aibă în vedere , în procesul de consiliere, realizarea următoarelor obiective:

- Promovarea stării și atingerii de bine a elevului-funcționarea optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mental, emoțional, social, spiritual.
- Dezvoltarea personală -cunoașterea de sine, imaginea de sine, capacitatea de decizie responsabilă , relaționare interpersonală armonioasă , controlul stresului, tehnici de învățare eficientă , atitudini creative, opțiuni vocaționale realiste.
- Prevenirea - a dispozițiilor afective negative, a neîncrederii în sine, a comportamentelor de risc, a conflictelor interpersonale, a dificultăților de învățare, a dezadaptării sociale, a disfuncțiilor psihosomatice, a situațiilor de criză .
- Conceptul de sănătate este definit, de către Organizația Mondială a Sănătății, ca fiind un proces complex și multidimensional, în care starea subiectivă de bine este un element fundamental.
- Starea de bine circumscrie următoarele componente:
- Acceptarea de sine - exprimată printr-o atitudine pozitivă față de propria persoană , acceptarea calităților și defectelor personale, percepția pozitivă a experiențelor trecute și a viitorului.
- Autonomie – manifestată prin independență , hotărâre, autoevaluare după standarde personale, nu sub presiunea grupului.
- Control – sentiment de competență și control personal asupra sarcinilor, identificarea oportunităților pentru valorizarea nevoilor personale, opțiuni în concordanță cu valorile proprii.
- Relații pozitive cu ceilalți – bazate pe încredere în oameni, nevoia de a primi afecțiune, atitudine empatică , deschisă și caldă .
- Dezvoltarea personală – realizată prin deschiderea spre experiențe noi, sentimente de valorizare a sentimentului propriu, percepția schimbărilor de sine pozitive, eficiență , flexibilitate, creativitate.

Activitatea de consiliere nu rezolvă independent dezvoltarea și menținerea stării de bine, existând o paralelă largă de factori cum ar fi: familia, școala, alte medii educaționale care condiționează acest proces. Din păcate se constată că nu de puține ori familia și școala devin condiții în context ce perturbă încrederea în sine a elevilor, restrângând autonomia și independența lor, abluonează individualitățile, supralicitează eficiența competițională , în defavoarea cooperării și colaborării, induc percepții eronate asupra lumii și a vieții. Tendința colii de a se focaliza în special pe latura intelectuală a educației și pe atingerea unor performanțe superioare pe aceste directive,

eludând nevoile emoționale și sociale ale elevilor, nu face decât să accentueze riscul perturbării stării de bine a acestora.

BIBLIOGRAFIE:

- Tomșa, Ghe., (coord.)- „Dicționar de orientare colară și profesională”, București, Editura Afeliu, 1996
- Holdevici, I., Vasilescu, I. P. – „Psihoterapia”, București, Editura Ceres, 1993
- Patterson, Ch. H. - „Counseling and psychotherapy”, New York, Harper and Row, 1986
- *** „Învățământul primar”, numărul 4, Editura Discipol, 1997
- *** „Consiliere și Orientare”, Ghid metodologic, Editor Consiliul Național pentru Curriculum, București, 2001

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN CARIER

*Prof. Tuliga Marcela
Liceul Tehnologic Special Drobeta*

Consilierea elevilor în carieră

Orientarea profesională este acea activitate în cadrul căreia o persoană este ajutat să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul său în societate; testarea concepțiilor acestuia și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încât acea persoană să obțină satisfacții și să desfășoare o muncă benefic societății.

Orientarea carierei constă în acele activități și programe prin care indivizii sunt ajutați în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experienței, în corelație cu:

- autoînțelegerea – care include cunoașterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitățile altora.
- înțelegerea mecanismelor de funcționare a societății și deci a acelor factori care contribuie la schimbarea continuă a acesteia, incluzând aici și atitudinea față de muncă.
- conștientizarea rolului pe care-l poate juca timpul liber în viața personală.
- înțelegerea necesității existenței unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei.
- înțelegerea necesității informațiilor și a abilităților în obținerea succesului și a satisfacției de muncă, dar și în activitățile desfășurate în timpul liber.
- învățarea procesului de luare a deciziilor în alegerea și dezvoltarea carierei.

Alegerea vocațională – expresie a personalității

După John Holland, alegerea profesiei reprezintă o expresie a personalității; inventarele de interes sunt inventare de personalitate; membrii aceluiași domeniu de activitate au personalități similare, precum și istorii similare ale dezvoltării personalității; indivizii unui grup vocațional, având personalități similare, vor răspunde, în multe situații și la multe probleme, în mod similar, punându-și amprenta asupra mediului de muncă, dându-i acestuia anumite caracteristici; satisfacția profesională, stabilitatea și realizarea în profesie depind de congruența dintre propria personalitate și mediul în care lucrează.

John Holland ajunge la următoarele concluzii:

- în cultura noastră, majoritatea oamenilor pot fi împărțiți în șase tipuri de personalitate: realist, intelectual, social, convențional, întreprinzător și artistic
- sunt șase categorii de medii de muncă: realist, intelectual, social, convențional, întreprinzător și artistic

- oamenii caută medii și vocații care să le permit să-și exerseze deprinderile și aptitudinile, să-și exprime și valorile, să rezolve probleme sau să joace roluri agreabile și să le ocolească pe cele dezagreabile
- comportamentul unei persoane poate fi explicat prin interacțiunea personalității sale cu mediul înconjurător

Cele șase tipuri de personalitate sunt :

Tipul Realist (motor) – îi plac activitățile care impun forța fizică; este agresiv; are o organizare motrică bună; nu are deprinderi verbale și de relaționare interpersonală; preferă să rezolve probleme concrete și nu pe cele abstracte; este nesociabil. Preferințele sale se îndreaptă spre acele activități care nu solicită manipularea ordonată și sistematică a obiectelor, instrumentelor, mașinilor. Achiziționează competențe manuale în domeniul mecanic, agricol, tehnic. Îi displac activitățile sociale și educaționale.

Tipul Intelectual (investigator) – este orientat în sarcini; gândește problemele; încearcă să înțeleagă și să organizeze lumea; îi plac sarcinile ambigue și activitățile intracceptive; este orientat spre abstract. Preferințele sale se orientează spre acele activități care implică investigații creatoare ale fenomenelor fizice, biologice și culturale. Achiziționează competențe științifice și matematice. Îi displac activitățile persuasive, sociale și repetitive.

Tipul Artistic (estetic) – preferă relaționarea personală indirectă, printr-o autoexprimare proprie mediului artistic. Preferințele sale sunt axate pe activități nestructurate, care presupun manipularea materialelor pentru a crea forme artistice noi. Achiziționează competențe artistice în domeniul muzical, lingvistic, al artelor plastice, literar. Îi displac activitățile ordonate, administrative, sistematizate, de afaceri.

Tipul Social (de susținere) – alege roluri de predare și/sau terapeutice; îi plac lucrurile sigure; are deprinderi verbale și interpersonale; este orientat social. Preferințele sale se îndreaptă spre acele activități care implică informarea, pregătirea, dezvoltarea, grija pentru alte persoane. Achiziționează competențe în stabilirea unei bune relaționări cu alte persoane. Îi displac activitățile manuale și tehnice care presupun utilizarea de materiale, mașini, unelte de lucru.

Tipul Întreprinzător (persuasiv) – preferă să-și folosească deprinderile sale verbale în situații care-i furnizează ocazii de vânzare, de dominare, de conducere a altora. Preferă acele activități în care solicită alte persoane pentru atingerea scopurilor sale organizatorice sau financiare. Are competențe de lider, de persuasiune, de relaționare interpersonală. Îi displac activitățile științifice, de observare.

Tipul Conventional (conformist) – preferă activitățile în care folosește cifre; alege rolurile de subordonat; își realizează scopurile prin conformism; este loial față de ceilalți. Preferă activitățile care solicită folosirea ordonată și sistematică a datelor.

Sunt zile când orele de matematică îți se par o pierdere de timp, când ai abandonat orele de literatură cu dragă inimă, istoria te plictisește de moarte...

De fapt, ele îți vor permite în viitor să dobândești acele deprinderi generale pe care orice patron de firmă le solicită angajaților săi. Este un mare avantaj să le poți adăuga studiilor tale în cadrul unui C.V., pentru că îți asigură succesul:

- capacitatea de a analiza problemele ivite și de a găsi soluții;
- capacitatea de a expune clar și precis cauzele, condițiile, faptele;
- aptitudinea de a lucra în echipă și adaptarea la noi situații;
- o puternică motivație, inițiativă și perseverență în realizarea oricăror sarcini;
- aptitudini de organizare;
- asumarea de responsabilități;
- respectarea termenelor și punctualitatea;
- capacitatea de a utiliza calculatorul și de a învăța noi programe.

De multe ori, «vânătorii de slujbe» sunt angajați în locul unor candidați foarte bine pregătiți profesional, dar inabili în prezentarea unui interviu.

Defecte în cadrul unui interviu :

- *aroganța, înfumurare, pripeala;
- *lipsa unui plan vocațional, a scopurilor și obiectivelor în carieră;
- *dezinteres, pasivitate, indiferență ;
- *neîncredere și instabilitate ;
- *interesul exagerat pentru venituri și salariu;
- *invocarea de scuze;
- *impolitețea, lipsa de maniere;
- *denigrarea fostilor patroni;
- *evitarea privirii interlocutorului;
- *imprudență, superficialitate;
- *întârzierea la interviu fără un motiv serios;
- *depășirea timpului acordat interviului;
- *incapacitatea de a răspunde clar și la obiect;
- *provizoratul în slujbă, nehotărârea;
- *lipsa de pregătire (profesională);
- *rigiditatea în opinii și atitudini;
- *prezența personală dezordonată și neîngrijită.

În funcție de împrejurări și de cei care te judecă, unele din trăsăturile tale de personalitate pot fi considerate fie calități, fie defecte.

Astfel ceea ce crezi tu a fi un mare defect, poate fi un atu la angajare. De exemplu :

1. Prea meticulos = Prietenii te cred ciudat pentru că îți aranjezi prea atent lucrurile = Sunt înzestrat cu calități organizatorice și cu capacitate de planificare
2. Prea direct = Spui întotdeauna oamenilor exact ce gândești și ce simți chiar dacă îți privește personal = Am încredere în mine și abordez problemele în mod direct. Îmi place să mă angajez în soluționarea unor probleme dificile.
3. Prea leneș = Îți începi mereu treburile pe ultima sută de metri. Dacă există un motiv pentru care să nu faci ceva, îl vei găsi. = Pot face față sarcinilor de ultim moment și pot lucra sub presiune.
4. Prea zgomotos = Când vorbești nu se aude decât glasul tău. Îți place să fii în centrul atenției. = Sunt entuziasmat și deschis. Într-un grup intru în relații firești cu ceilalți.
5. Prea încăpățânat = Nu suporti să recunoști că ai greșit sau să renunți. = Sunt perseverent. Predau totdeauna un proiect la termen.
6. Prea vorbăreț = Când participi la o conversație, nimeni nu poate scoate un cuvânt. Monopolizezi discuția. = Mă exprim bine și îmi place să vorbesc în public, sunt convingător și îți sâmi prezint ideile.
7. Prea bizar = Nu mergi de obicei în pas cu ceilalți și faci lucrurile în felul tău. = Sunt inventiv și pot oferi întotdeauna un punct de vedere original. Îmi place să am inițiativa.
8. Prea apatic, indiferent = Nu pari să ai vreodată o părere fermă și nimic nu pare să te stimuleze. = Sunt adaptabil și se poate conta pe calmul meu în situații stresante.
9. Prea sensibil = Pui totul la inimă. = Sunt o persoană binevoitoare și perspicace, abilă în relațiile interpersonale și dornic să plac altora.
10. Prea serios = Totul îți se pare important. Pari mereu încordat. = Sunt o persoană prudentă și de nădejde. Știi să ții seama de toate posibilitățile.
11. Prea extermist = Reacționezi întotdeauna în manieră excesivă. Fiecare eveniment din viața ta pare extras dintr-un roman. = Sunt o persoană creativă. Imaginația mea abundă în idei.
12. Prea timid = Orice persoană nouă întâlnită te face nervos. Sfârșești prin a face totul singur. = Sunt sâmi motivez. Lucrez bine în mod independent și nu am motive de supraviețuire.

Abilități cerute pe piața muncii :

Cei care angajează preferă persoanele care:

- Comunică :
- înțeleg și vorbesc "limba" ocupației pe care o solicit

- ascult, înțeleg, și învață
- citesc, înțeleg și folosesc adecvat materialele scrise: grafice, hărți, diverse alte modalități de a expune date
- Scriu și vorbesc ușor și eficient în limbile solicitate de ocupație

• **Gândesc :**

- gândesc critic și acționează logic în evaluarea situațiilor, în rezolvarea problemelor și în luarea deciziilor
- înțeleg și rezolv probleme care presupun cunoștințe matematice și științifice și folosesc rezultatele obținute
- folosesc tehnologii, instrumente, unelte și sisteme de informații
- au cunoștințe variate în diferite domenii și le pot aplica în situații concrete.

• **Învață:**

- învață permanent din experiența de viață

Pentru a înțelege totul despre o meserie, adolescenții ar trebui să-i întrebe pe cei care o exercită. Adolescenții ar putea apela la consilierul școlar sau la diriginta școlii să le faciliteze posibilitatea de a fi pentru o vreme « umbra » unui profesionist de a cărui meserie sunt interesați.

O altă cale este de a întocmi o listă a persoanelor experte în domeniu care ar putea fi rugate să le vorbească despre profesia lor.

La sfârșitul întrevederii trebuie să se mulțumească interlocutorul pentru timpul și informațiile acordate.

Lista de întrebări: Cum ați început să exercitați această meserie? Ce fel de experiență aveți înainte de a intra în acest domeniu? Ce fel de aptitudini sunt necesare pentru această meserie? Ce calități personale se cer pentru a o exercita? Ce pregătire profesională se cere? Ce nivel de educație? Este posibil calificarea la locul de muncă? Este necesară o diplomă sau un atestat? Ai nevoie de unelte sau instrumente specifice meseriei? Cum se desfășoară o zi obișnuită la acest loc de muncă? Cum vă simțiți când munciți? Care sunt momentele de vârf și cele de destindere? Ce vă atrage cel mai mult la acest gen de muncă? Dar cel mai puțin? Care sunt prognozele în legătură cu meseria dumneavoastră? Este în creștere sau în declin? Ce schimbări majore în plan tehnic-tehnologic au intervenit în acest domeniu și cum le-au afectat ele pe angajați? Care sunt posibilitățile de avansare? Dacă ar fi să o luați de la început, ați alege aceeași meserie? Ați proceda în mod diferit? Recomandați altora să aleagă această ocupație?

Consilierea profesională poate fi descrisă ca ansamblul activităților care îi ajută pe participanții (clienți) să conștientizeze calificarea și abilitățile de care dispun, astfel încât să-și îmbogățească resursele și opțiunile în relația cu sistemul educațional, cu piața muncii și viața în general. Consilierea profesională este un proces interactiv între informare, monitorizare, activități practice și interviuri personale informale.

Beneficiarii activității de consiliere sunt: persoanele individuale (dezvoltare personală, încredere, siguranță); familia (siguranță socială și economică); mediul de afaceri (personal calificat disponibil la momentul potrivit); societatea la nivel local, național, global (creșterea veniturilor, cunoașterea ca instrument democratic).

Orientarea are trei direcții de abordare :

- Orientarea școlară privind opțiunile școlare și sprijinirea elevilor;
- Orientarea profesională privind opțiunile și plasarea în rolurile ocupaționale și locurile de muncă ;
- Orientarea/consilierea individuală .

Orientarea profesională este acea activitate în cadrul căreia o persoană este ajutat să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul său în societate, presupune testarea concepțiilor și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încât acea persoană să obțină satisfacții și să desfășoare o activitate benefică societății.

Orientarea carierei constă în acele activități și programe prin care indivizii sunt ajutați în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experienței în corelație cu: autoînțelegerea, care include cunoașterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitatea altora; înțelegerea

mecanismelor de funcționare a societății și a acelor factori care contribuie la schimbarea permanentă a acestora, incluzând aici și atitudinea față de muncă; conștientizarea rolului pe care îl poate juca timpul liber în viața personală; înțelegerea necesității existenței unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei; înțelegerea necesității informațiilor și abilităților în obținerea succesului și a satisfacției în activitățile de muncă, dar și în activitățile desfășurate în timpul liber; învățarea procesului de luare a deciziilor în alegerea și dezvoltarea carierei.

Consilierea pentru orientarea colar

Acest tip de consiliere constă în îndrumarea elevului în vederea alegerii unei forme de învățământ potrivit nivelului de pregătire atins anterior și, mai ales, potrivit aptitudinilor, intereselor profesionale și personalității lui. Nivelul cunoștințelor și deprinderilor poate fi cunoscut prin examene și probe profesionale. La acestea se adaugă diagnosticul psihologic stabilit de specialist prin aplicarea unor baterii de teste psihologice: teste de aptitudini, teste de interese profesionale, teste și chestionare de personalitate.

În urma evaluării, clientului îi se fac recomandări privind continuarea educației, și se oferă informații despre unitățile școlare care corespund cerințelor sale educaționale, despre condițiile de acces la aceste unități și despre formalitățile ce trebuie îndeplinite în acest scop. Apoi se alcătuește un plan de acțiune. Orientarea școlară este o etapă premergătoare orientării profesionale și este important ca încă din această etapă să se țină seama de criteriul integrării ulterioare a actualului elev în viața activă.

În concluzie, putem spune că o informare asupra principiilor care guvernează piața muncii, despre situația privind perspectivele reale de angajare, despre posibilitățile profesionale oferite de un anumit nivel de educație reprezintă un demers util încă din perioada școlarizării. Prin consilierea școlară și profesională acordată elevilor se urmărește creșterea încrederii acestora în forțele proprii și în capacitatea lor de a alege.

Consilierea pentru orientarea colară este un serviciu care se oferă atât clienților individuali, cât și unor grupuri de clienți (de exemplu, elevii unei clase). Orientarea colară presupune și o serie de activități dedicate părinților și profesorilor. Influența acestora asupra deciziei copilului poate fi mai mare sau mai mică, în funcție de mentalitate, de poziția socială, de nivelul lor cultural. Colaborarea cu părinții se poate face prin întrevederi, reuniuni, seminarii, conferințe. Profesorilor li se pot propune stagii de formare prin activitatea de orientare și li se pot furniza materiale informative. Scopul este același: transformarea părinților și profesorilor în aliați în procesul de orientare conștientă și realistă a copiilor pe un drum profesional care să corespundă aptitudinilor, dar și posibilităților concrete oferite pe piața muncii.

Părinții pot participa la ședințele de consiliere sau pot fi informați ulterior asupra mersului acestora. Ei pot și să prezinte propria experiență de muncă dacă aceasta oferă informații interesante pentru elevi.

Consilierea pentru orientarea profesională

Acesta este strâns legată de alegerea, schimbarea sau evoluția profesiei. Ea se îmbină cu orientarea colară atunci când se acordă elevilor care se îndreaptă spre o coală profesională, o coală de specialitate (liceu tehnologic, liceu de muzică, liceu sportiv, etc.) sau care doresc să urmeze o facultate.

Consilierea pentru orientare profesională se acordă și adulților care doresc să acționeze pe plan profesional din diferite motive: sunt omeri și se află în căutarea unui loc de muncă; nu sunt omeri, dar doresc un loc de muncă mai bun; au un loc de muncă și vor să îl păstreze; intenționează să-și schimbe profesia, deoarece aceasta nu le mai oferă satisfacții profesionale sau materiale, le creează probleme familiale, etc.; nu intenționează să-și schimbe profesia, dar doresc să evolueze profesional prin specializări, calificări suplimentare, perfecționări.

Teoriile privind dezvoltarea carierei vizează modul în care oamenii învață să-și administreze propriile cariere. Ele oferă descrieri privind modul de alegere a ocupației, explicații privind cauzele și avansează predicții despre ceea ce se poate întâmpla în anumite condiții.

Conceptul de gestionare a carierei are două obiective :

- cel al individului, care caută să-și valorifice cât mai bine potențialul fie prin avansarea în carieră, în cazul salariaților, fie prin redobândirea unui loc de muncă, în cazul șomerilor.
- cel al firmei, care caută să găsească criteriile cele mai bune de alegere a salariaților.

Consilierul – ca persoană profesionistă – exprimă două entități care se împletesc și nu pot fi separate în realitate.

Succesul în activitatea de consiliere depinde de următoarele aspecte :

- consilierul este interesat de cum apare lumea din punctul de vedere al clientului ;
- consilierul are opinii pozitive despre oameni; îi consideră demni de încredere, capabili și prietenoși ;
- consilierul are o imagine de sine pozitivă și încredere în propriile abilități ;
- intervenția în calitate de consilier se bazează pe valori personale.

Consilierul poate fi util clientului în probleme precum alegerea sau găsirea unui loc de muncă sau adaptarea la cerințele postului sau climatului din organizația din care face parte. El poate ajuta clienții să ajungă la o mai bună înțelegere a propriei persoane și a pieței muncii, să coreleze propriile interese și talente cu solicitările asociate diferitelor oportunități ocupaționale. Consilierea devine o componentă semnificativă a serviciilor furnizate în domeniul muncii și al relațiilor de muncă, precum și o condiție pentru o plasare adecvată.

Într-o piață a forței de muncă aflată în continuă mișcare există o presiune asupra valorilor salariaților și nu numai. În mediul competitiv al economiei de piață, managerii îi determină pe angajați să adere la valorile circumscrise carierei și în special la cele ale întreprinzătorilor. În economia de piață tot mai multe reguli, roluri și valori ale salariaților sunt puse sub semnul întrebării de celelalte seturi de valori (ale întreprinzătorului și celui ce dorește să facă o carieră). Întrebarea care se pune este dacă se pot schimba seturile de valori. Consilierea poate facilita acest proces prin încercarea de a supune atenției clientului ciocnirea dintre noile valori și vechile valori. Este indicat să privim cele trei seturi de valori ca fiind complementare și nu opuse. Fiecare perspectivă are ceva de oferit: cel ce vrea să facă o carieră este pasionat de munca lui; salariatul este echilibrat, iar întreprinzătorul este flexibil. În orice activitate ar trebui să se regăsească pe toate trei. Consilierul îi ajută pe clienți să mențină echilibrul între aceste trei perspective.

ORIENTAREA ÎN CARIER , CONDIȚIE PENTRU UN VIITOR DE SUCCES

*Tutila Cristina
CN George Coșbuc Motru*

Analizând transformările economice și cele sociale ce caracterizează societatea românească actuală, este necesară consilierea și îndrumarea elevilor privind cariera, începând chiar din ciclul primar. Astfel, elevul este format pentru o societate aflată în continuă schimbare conform idealului educațional care dorește să dezvolte personalități libere creatoare și întreprinzătoare. Astfel consilierea și orientarea în carieră devine un instrument de bază în dezvoltarea personalității tinerilor și alegerea corectă a profesiei conform aptitudinilor, cunoștințelor și dorințelor proprii.

Consilierea și orientarea elevului în școală privind viitorul profesional tinde să rezolve două aspecte extrem de importante în prezent:

- Asigurarea calității sociale în democratizarea permanentă a accesului la educație și formare profesională;
- Ameliorarea continuă a bunei utilizări a resurselor umane de care dispune societatea.

Educația pentru carieră include adesea și subiecte care nu sunt, aparent, direct legate de exercitarea unei profesii, cum ar fi viața de familie, petrecerea timpului liber, chestiuni legate de valori și calitatea vieții, modul de a face față situațiilor dramatice din viață: deces, divorț, cataclisme naturale, omaj, etc. Orientarea în carieră are ca obiectiv modul de integrare a elevului în diferite medii și învățarea unui comportament responsabil în familie, școală, societate.

Elevii au nevoie să se cunoască pe ei înșiși, pentru a face alegeri personale și profesionale corecte, pentru a-și crea o viață împlinită. Rolul profesorului este de a-l sprijini și îndruma pe elev pe acest drum. Un elev are nevoie de tot suportul profesorului și al părintelui pentru a învăța să elimine barierele mentale care îi blochează explorarea, cunoașterea și încrederea în sine. Afirmațiile de tipul „nu voi reuși niciodată”, „ceilalți nu sunt de încredere”, „nu are rost să învăț pentru că nu merit” reprezintă un impediment în dezvoltarea personală a elevului.

Pentru a lua o decizie potrivit personalității și nevoilor personale, un elev trebuie să cunoască realitatea unei profesii sau cariere, nu una diformă sau nerealistă. Este necesar să știe ce are de făcut pentru ca adolescentul să se poată pregăti pentru un anumit traseu educațional și profesional. Cu cât scade incertitudinea și necunoscutul, cu atât elevul va dezvolta un nivel de încredere în sine mai ridicat încercând astfel să cunoască și să experimenteze un anumit domeniu fără a fi temător sau neîncrezător în ceea ce este capabil să facă. Un elev ajunge să răspundă la întrebarea „cine sunt EU?”, atunci când are oportunitatea de a explora lumea în care trăiește și de a exprima ceea ce simte și gândește în raport cu realitatea și cu sine însuși.

Având în vedere relevanța și impactul orientării în cariera asupra deciziilor de viață personală și profesională a elevilor, este necesară apariția consilierii în viața elevilor cât de timpuriu este posibil pentru a avea acces la acele contexte de învățare și dezvoltare personală care îi pregătesc pentru cariera dorită și care răspund nevoilor lor.

BIBLOGRAFIE:

- Dumitru I. Al. (2005). *Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice*, Iași, Editura Polirom;
- Baban A. , *Consiliere educațională* . (2001). Cluj-Napoca, Editura Impimeria Ardealului;
- Gulei Alexandru-Stelian (2013). *Orientarea în cariera elevilor*. Iași, Editura Sedcom Libris.

NOI OPRIUNI ÎN ALEGEREA CARIEREI

*Tutunaru Mariana
Colegiul Tehnic Motru*

To decide what profession to follow is an important decision, maybe one of the most important decisions we make throughout his life. This decision will ensure professional fulfillment, material welfare, and growth and personal development-or, on the contrary, it can turn into one of those people who do not identify themselves at all with what he's doing. Periodically, the experts create a list with "most searched jobs." You can always see if what you enjoy coincides with what you are looking for. ...

Știți ce profesie urmăriți este o decizie importantă, poate una dintre cele mai importante decizii pe care le luăm pe parcursul vieții. Această decizie poate asigura împlinirea profesională, bunăstarea materială și creșterea și dezvoltarea personală – sau te poate, dimpotrivă, transforma într-unul din acei oameni care nu se identifică deloc cu ceea ce face.

Alegerea profesiei, mai reprezintă la ora actuală un reflex al dorinței de promovare a convingerilor personale ale tinerilor, sau alegerea facultății se face doar din dorința de a fi "cool", de a urma sau de a fi un trend?

Azi, numeroși tineri își aleg profesia fără să ia în calcul viitorul post-absolvire, sau fără să aibă elementare cunoștințe despre profesia spre care se îndreaptă și despre piața locurilor de muncă din acel domeniu, ghidându-se după principiul "sunt bine".

Astfel apare ca necesară asigurarea unei consilieri profesionale și realiste în alegerea unei profesii, pe baza căreia să se cunoască oportunitățile oferite de piața educațională, implicând totuși pașii necesari pentru luarea unei decizii în cunoștința de cauză.

Primul lucru pe care trebuie să îl conștientizeze, și poate cel mai greu, este faptul că liceul sau facultatea - pe care la un moment dat le va alege și implicit urmașii - vor avea un rol deosebit de important în viitorul profesional al acestora.

Pentru elev este greu să își dea seama ce ar vrea să facă "când o să fie mare" (și aici nu mă refer la celebrele răspunsuri ale copiilor: "astronaut" sau "balerin") și tocmai de aceea el are nevoie de tot sprijinul pe care îl putem oferi atât atunci când ajunge la o decizie dar și când este încă nehotărât.

El va avea nevoie să îi părăsească și cele mai bune ale facultăților, slujbelor și liceelor pe care ar vrea la un moment dat să le urmeze.

Orientarea colară și profesională este influențată negativ de așa numita „moda profesiunilor” și de „sfaturile” prietenilor și colegilor.

Moda profesiunilor exprimată prin opinia publică este un fenomen de psihologie socială, cu efecte negative asupra procesului de orientare colară.

Sunt ani și chiar perioade mai întinse în care anumite profesii „sunt la modă” și au efecte de influență asupra preferințelor și opțiunilor elevilor și părinților.

A existat o „modă” a tinerilor juridici care a atras un număr mare de candidați la concursurile de admitere ale acestor facultăți (18-20 candidați pe un loc).

A existat și se menține „moda” medicinei și a tinerilor economice, dar la ora actuală facultatea cu cea mai mare „atracție” pentru tineri este Academia de Poliție unde numărul candidaților a ajuns la 20-25 pe loc.

În ceea ce privește piața forței de muncă, viitorul nu este niciodată sigur. Există totuși anumite tendințe vizibile pentru toată lumea în momentul când ele se află deja în desfășurare. Dacă le descoperi înșiși dintr-un stadiu incipient, și creezi avantajul de a fi sincronizat cu ele.

Pe măsură ce unele meserii supuse dezvoltării tehnologice vor dispărea, cei care le practicau ar trebui să fie deja pregătiți pentru altceva. De altfel, viitorul pieței forței de muncă va aduce

permanente schimbări, astfel încât populația activă ar trebui să urmeze programe de învățare continuă.

Au apărut astfel organizații și instituții care pot oferi o bancă de date privitoare la mobilitatea profesiunilor, la cererile oferite, la perspectivele de dezvoltare a anumitor domenii de activitate. În acest sens m-am gândit la utilitatea pe care ar prezenta-o următoarea informație, celor care doresc o bună orientare profesională către domenii cu potențial foarte mare pe viitor. Pentru cei interesați de mai multe detalii referitoare la acest subiect îi îndemn să consulte site-ul <http://www.hipo.ro/locuri-de-munca/vizualizareArticol/372>

Periodic, experții creează o listă cu "cele mai căutate locuri de muncă". Poți oricând să vezi dacă ceea ce îți place coincide cu ceea ce se caută, dar nu ar trebui să lași lista să dicteze alegerea ta, mai ales că topul se poate oricând schimba. În plus, trebuie să ții în considerare interesele, valorile și aptitudinile atunci când alegi o carieră. Doar pentru că perspectivele pentru o carieră sunt bune, nu înseamnă că ea este potrivit pentru tine.

- Green jobs

Până la sfârșitul deceniului, așteptăm să apară o serie de noi oportunități spectaculoase. Astfel, sectorul ecologist va oferi o gamă largă de locuri de muncă, de la tehnicienii de instalare a panourilor solare, la cercetare și dezvoltare, managementul de eurilor sau reducerea costurilor. Exploatarea surselor de energie ecologică va conduce la apariția de noi locuri de muncă în sectorul siderurgic, în special pentru cei din domeniul fierului și al oelului, care vor trebui să lucreze la confecționarea noilor utilaje. Dezvoltarea biocombustibililor ar crea locuri de muncă și pentru chimiști și supraveghetori agricoli. Alte joburi verzi ar fi la nivelul mentenanței și transportului rutier.

- Internet

Online-ul este sectorul care va fi în continuă creștere de acum înainte. Companiile vor continua să fie prezente pe Internet și în viitor, ca o consecință a mutației audienței în mediul virtual. Pentru a nu pierde contactul cu clienții/consumatorii, firmele vor recurge la strategii online de atragere a publicului. Astfel, web developer-ii, web designerii, specialiștii SEO, redactorii de conținut online vor fi căutați și pe viitor.

Dacă oamenii petrec din ce în ce mai mult timp pe Internet, atunci publicitatea trebuie să urmeze tendința. Acest fapt a dus la creșterea numărului de specialiști care se ocupă cu vânzarea de spațiu publicitar online.

Securitatea informațiilor va deveni în acest caz o problemă mult mai acută decât în prezent. Vor trebui protejate nu numai informațiile oferite de site-uri contra cost, dar și datele de acces ale utilizatorilor, din moment ce noile condiții vor stârni cu siguranță mai multe tentative de fraudă. Astfel, vor apărea mai multe joburi pe zona de securitate a datelor.

- IT

Într-o continuă ascensiune se află și zona de software. Domeniul IT nu a încetat să se dezvolte, iar pentru aceasta programatorii sunt indispensabili. Se preconizează chiar că activitatea însuși de programare va fi realizată de un program..

În prezent, cel mai bine plătiți programatori sunt cei care lucrează în sistemul bancar și în telecomunicații, pentru că aceștia trebuie să dețină cunoștințe și în domeniul respectiv. Pe viitor programatorii vor fi nevoiți să se specializeze pe anumite sectoare și, implicit, să capete și alte cunoștințe decât cele de software. Până recent majoritatea locurilor de muncă din IT erau doar de programare. În prezent au apărut și la noi poziții de arhitect de sistem, arhitect de aplicații software, analist de business. Mutarea pe platforme computerizate a majorității datelor va cere o nouă abordare a metodelor de conectare în rețea a calculatoarelor. Ca urmare, specialiștii din tehnologia informației se pot considera oamenii viitorului. Dezvoltarea domeniului va furniza implicit noi oportunități de angajare.

- Business Process Outsourcing

În condițiile în care tot mai multe companii sunt interesate de optimizarea costurilor, industria de BPO își va continua drumul pe traiectoria ascendentă actuală

În prezent, externalizarea serviciilor este avantajat de criza economică. Companiile sunt nevoite să scadă costurile, iar recurgerea la furnizorii de servicii specializate este una dintre soluțiile.

În acest domeniu se pot angaja persoane cu diferite specializări, de la cei care au terminat o facultate cu profil economic până la cei care au urmat cursuri de drept. În cele mai multe cazuri însuși este necesară cunoșterea foarte bine a cel puțin unei limbi străine. În cazul posturilor din call-centere, de altfel cele mai frecvente la nivelul pieței actuale, se caută foarte mult cunoscători de limbi străine rare. Domeniul va continua să fie ofertant și pentru studenți.

- Marketing

Dacă pe timp de criză românii au fost nevoiți să scadă costurile, mai ales în cazul produselor non-alimentare (cărți, obiecte de lux etc.), pe viitor se preconizează o modificare a comportamentului de cumpărare. Astfel, va fi nevoie și pe viitor de specialiști în vânzări și marketing, care să determine o creștere a cotei de piață comparativ cu concurența.

Toate aceste schimbări vor influența strategiile de marketing ale brandurilor. Candidații pentru un job în domeniu nu le va fi de ajuns o diplomă care să le ateste specializarea. Ei vor trebui să fie mereu atenți la evoluția pieței și să fie, de asemenea, autodidacii.

- Construcții

Proiectele de dezvoltare a infrastructurii vor crește în viitor numărul locurilor de muncă din construcții. Investițiile statului în acest sector vor duce la o cerere mai mare de ingineri constructori, proiectanți și arhitecți.

O altă sursă de angajare pentru ingineri o vor reprezenta companiile care activează în sectoare anexe construcțiilor și infrastructurii: cabluri electrice, conducte, elemente de infrastructură rutieră sau cale ferată.

Schimbările la nivelul tehnicilor și al materialelor de construcție vor cere deci specialiști care să lucreze în inovare și cercetare.

Necesitatea reducerii poluării va duce la proiectarea și implementarea unor sisteme automatizate care să micșoreze consumul de gaze și de electricitate. Tot la nivelul construcțiilor rezidențiale va fi necesară o adaptare la stilul de viață tot mai alert și facilitat tehnologic. Izolarea imobilelor, pentru folosirea cât mai eficientă a energiei regenerabile, ar declanșa un întreg proces de renovare și reconstrucție a clădirilor.

A adică, construcțiile au un potențial foarte mare de creștere în viitor.

În concluzie, dacă ești student sau absolvent și dorești să ai o carieră de succes pe viitor, te-ai putea specializa într-unul din domeniile prezentate mai sus. Un domeniu în ascensiune nu îți garantează însuși reușita profesională personală. Contează să urmezi drumul care crezi că îți se potrivește, nu neapărat tendința generală.

De fapt, alegerea unei cariere este un proces complicat și ar trebui să îți acorzi timpul pe care îl merită. Planificarea carierei este un proces care presupune să afli mai multe despre tine și să iei o decizie în cunoștință de cauză.

BIBLIOGRAFIE:

Jigău M. *Consilierea carierei*. București, Editura Sigma, 2001.
<http://www.hipo.ro>

CONSILIEREA ELEVILOR ÎN VEDEREA OBTINERII UNUI LOC DE MUNCĂ

*Udrea Constantinescu Narcisa Mihaela
Liceul tehnologic "Ghenușă Coman", Vaslui*

Conform dicționarului explicativ al limbii române "a consilia" înseamnă "a îndruma", "a învăța", "a povățui", "a da sfaturi". Încă din cele mai vechi timpuri consilierea a constituit o activitate de bază în practica pedagogică, profesorul fiind, de-a lungul timpului, persoana cea mai citită, cea mai învățată, cea mai înțeleaptă, cea care deține misterul multor cunoștințe inaccesibile oamenilor de rând, persoana care poate oferi o îndrumare corectă și demnă de urmat.

Poate că, în zilele noastre, profesorul nu se mai bucură de același respect și de poziția privilegiată pe care o ocupa la un moment dat în societate. Acest lucru se datorează în primul rând faptului că el nu mai este singura sursă de cunoaștere așa cum era odinioară. Industrializarea și progresele înregistrate în majoritatea domeniilor, mai ales în tehnologie, au făcut ca informația să circule repede și foarte ușor de la o persoană la alta, sursele de informare fiind foarte multe și foarte variate, indiferent ca este vorba despre cele tradiționale: pliante, reviste, broșuri, ziare, cărți sau de cele moderne: dischetă, cd, dvd, ca să nu mai vorbim de radio, televiziune și internet.

În această eră în care doritorul poate afla oricând și oriunde o informație la distanță de un click, mai este oare profesorul persoana cea mai în măsură să ofere o consiliere adecvată? Răspunsul este categoric, da. Este adevărat că în zilele noastre consilierea elevilor prezintă o serie de provocări; modalitățile de a oferi consilierea pot fi foarte diferite de cele tradiționale; este nevoie să se țină cont de mulți factori atunci când se oferă consiliere. Însă în ciuda acestor diferențe, consilierea rămâne o activitate esențială în cariera oricărui cadru didactic întrucât el însuși este un model pe care unii dintre elevii săi îl vor urma.

Provocări

Așa cum s-a menționat anterior, în prezent accesul la informație a devenit foarte facil. În calitate de consilier, una dintre cele mai mari provocări este aceea de a-ți învăța elevul să aleagă și să-și concentreze eforturile doar asupra acelor informații, cunoștințe, deprinderi și competențe de care va avea nevoie mai târziu. De ce? Deoarece în oceanul de informații în care elevul se regăsește la un moment dat în parcursul său școlar, lui îi va fi foarte greu să selecteze acele informații de care va avea într-adevăr nevoie mai târziu. Perspicacitatea este o calitate de dorit, însă destul de rară la elevi, astfel, majoritatea se concentrează asupra obiectivelor de scurtă durată cum ar fi rezultatele din partea învățătorului, ale profesorilor sau ale părinților sau notele din catalog, mediile anuale. Obiectivele de lungă durată le vor stabili abia când ajung aproape de vârstă majoră, când este destul de târziu să mai recuperezi unele informații pierdute. Care este rezultatul? În lipsa unei consilieri adecvate, elevul, fie va vrea să învețe bine la toate materiile, va încerca să țină pasul cu volumul tot mai mare de informații, lucru care va duce la extenuare. Elevul se va simți copleșit și nesatisfăcut. În celălalt caz, după scurt timp, elevul va renunța să mai citească, să mai învețe, să mai fie atent la coală astfel se poate ajunge la eșec școlar – rezultate insuficiente la învățătura sau abandon școlar.

Ce se poate face? Profesorul are responsabilitatea de a-i consilia elevii în vederea realizării unui echilibru care să aducă foloase durabile atât profesorilor cât și elevilor.

Modalități de consiliere

În funcție de resursele disponibile și de relația care există între profesor și elev, dar și de alți factori, consilierea poate fi:

- direct - atunci când profesorul vorbește direct cu elevul;

- indirect - atunci când profesorul alege să vorbească cu prietenii elevului sau când îi dă acestuia de înțeles care ar fi calea cea mai bună de urmat fără a-i menționa exact ceea ce trebuie făcut;
- public - atunci când profesorul consiliază un elev în mod public în fața altor persoane: alți elevi, prietenii, alți profesori, etc;
- privat - atunci când profesorul alege să discute în particular cu elevul cărui a dorește să îi ofere îndrumare.

Factori

Factorii care trebuie luați în considerare atunci când se oferă consiliere sunt:

- familia din care provine elevul;
- mediul social;
- nivelul de educație al elevului;
- potențialul elevului, etc.

În funcție de scopul pe care consilierea îl are, aceasta este de mai multe tipuri. În această lucrare va fi abordată consilierea elevilor în vederea obținerii unui loc de muncă. După cum s-a observat în ultimii ani, integrarea tinerilor absolvenți pe piața muncii este un aspect foarte delicat. Societatea actuală este într-o continuă schimbare. Multe meserii care erau considerate meserii esențiale în trecut, au dispărut în zilele noastre. Alte meserii, despre care, în urmă cu o generație sau două nici măcar nu se auzise, au fost create. Majoritatea angajatorilor își doresc să colaboreze cu persoane multilaterale dezvoltate, cer tineri cu experiență care să fie dispuși să se adapteze mereu la schimbare și să întâmpine cu entuziasm cerințele pieței.

Pentru un tânăr absolvent, toate aceste cerințe sunt greu de înfruntat fără o consiliere prealabilă. Elevii trebuie ajutați cât mai devreme posibil să își identifice calitățile și abilitățile pe care le au și să încerce să investească timpul, energia și resursele lor fizice în domeniul care îi preocupă și care le va aduce satisfacții mai târziu.

Pentru a-i oferi o consiliere adecvată, profesorul trebuie să cunoască personalitatea elevului, interesele și aptitudinile lui precum și condițiile de care acesta dispune pentru a-și duce la îndeplinire planurile. În vederea cunoașterii acestor lucruri este nevoie de timp și eforturi. O consiliere de calitate va veni întotdeauna de la un profesor bine pregătit, care cunoaște în detaliu rețeaua școlară precum și cerințele actuale ale pieței muncii.

Profesorul nu trebuie să își impună propriul punct de vedere asupra comportamentului elevilor și întrucât consilierea și îndrumarea efectivă a elevilor presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ.

Consilierea și îndrumarea au la bază cunoașterea, informarea și educarea elevilor. În principiu, consilierea trebuie efectuată de profesorul psiholog.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei colaborări cu profesorii dirigenți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele actuale clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, eșantionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să îi ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă de transformări. Este indicat să îi definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul școlar identifică și ghidează cele optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Edința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu prietenii în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extrașcolare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a

personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul școlar utilizează și de analiza rezultatelor activității respective, o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea eului propriu fiecărui școlar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununează un anumit stil de personalitate care este unic în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des utilizat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai utilizate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesar în procesul de orientare spre carieră.

În anumite cazuri, consilierea poate fi oferită și de profesorii diriginți sau de alți profesori care predau la clasă. Pe parcursul orelor, există multe situații care le permit acestora să facă o remarcă scurtă care să îi ajute pe elevi să mediteze la viitorul lor, la ceea ce vor să facă, la necesitatea de a se implica încă de acum în procesul formării lor ca viitori angajați. De asemenea, mai ales la clasele care se apropie de finalizarea cursurilor, profesorul diriginte poate propune, pentru orele de dirigenție, anumite lecții care să îi pregătească pe elevi pentru viitoarele lor locuri de muncă. Profesorul poate începe prin a-i învăța pe elevi să își scrie singuri un Curriculum Vitae, se pot face demonstrații în clasă cu exemple pozitive și negative referitoare la comportamentul, ținuta, și alte aspecte importante de care elevii trebuie să țină cont atunci când sunt chemați la un interviu.

Profesorul diriginte poate invita anumite persoane care sunt în măsură să vorbească elevilor despre oportunitățile pe care le au după finalizarea studiilor, s.a.m.d.

În concluzie, consilierea elevilor nu este o sarcină ușoară. Însă recompensele și satisfacțiile depășesc eforturile depuse. O generație instruită și educată, care știe exact ce vrea și încotro se îndreaptă, este ceea ce are nevoie orice societate modernă. Activitatea unui profesor și rolul său în orientarea și consilierea elevilor privind carierele lor viitoare nu este un aspect de neglijat nici de elevi, nici de părinți, nici de comunitate în general, dar mai ales nici de profesori. Ei sunt primii care trebuie să țină cont, indiferent dacă îi doresc sau nu, ei au această responsabilitate grea și achitarea într-un mod onorabil de această înscrinare va aduce treptat schimbări societății în care și noi, toți, trăim.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cojocaru V., "Calitatea în educație", Chișinău, 2007
2. Cristea S., "Pedagogie generală. Managementul educației", Editura Didactică și pedagogică, București, 1996
3. Gliga L., "Standarde profesionale pentru profesia didactică", București: M.Ed.C. – Proiectul de reformă a învățământului preuniversitar, 2002

Surse web:

1. <http://covaciovidiu.blogspot>
2. <https://dexonline.ro>
3. <http://www.qreferat.com>
4. <https://orizontdidactic.net>

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITORE

*Prof. învăț. primar Ursu Valentina
coala Gimnazial Nr. 2 - Motru*

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academică, care să le permit să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, volitive pozitive solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie* să facă elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalități ce mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un sistem a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea.

Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea colar și cea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării colare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologic și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privit dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor, educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor, o bună cunoaștere a rețelei colare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii, actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus.*

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei colaborări cu profesorii dirigenți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea, teste psihologice, e antionatul, analiza datelor biografice, autocaracterizarea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a ședinței de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă de transformări. Este indicat să-i definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul colar identifică și ghidează cele optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii telurilor fiecărui elev în parte.

Ședința de consiliere și orientare școlară are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu prietenii în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extra colare, se caută existența unor obstacole sau dificultăți care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul colar utilizează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea elevului propriu fiecărui colar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununază un anumit stil de personalitate care este unic în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Ședința de consiliere se aprofundează prin întrebarea unor chestionare de interes prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduc spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ORIENTAREA ȘI CONSILIEREA ELEVILOR PRIVIND CARIERA LOR VIITOARE THE TEACHER'S ROLE IN GUIDING AND ADVISING STUDENTS ON THEIR FUTURE CAREER

*Prof. V. Ileana Anisoara
Palatul Copiilor Dr. Tr. Severin*

Guiding and advising students is a complex process of training and mentoring of students, depending on their skills and interests. Educating students to career choice involves the transmission and acquisition of information about the different areas of reality, training skills and abilities.

Advice and guidance effective student guidance involves giving a non-binding advice. Knowledge, information and educating students constitute a system whose resultant advice and guidance.

Viewed from a broader perspective, the action of counseling and career guidance comprises four core activities, namely: knowledge of the personality of students, educate students to career options in terms of skills, a good knowledge of the school network and of all professions from the labor market act proper counseling and guidance to students on purpose.

Profesorul are un rol deosebit de important în orientarea și consilierea elevilor în vederea alegerii viitoarei lor cariere.

Orientarea și consilierea elevilor este un proces complex de pregătire și îndrumare a elevilor, în funcție de aptitudinile și interesele lor, spre acele forme de activitate școlară sau academice, care să le permit să opteze spre anumite domenii profesionale. Este necesar să se cunoască personalitatea elevului, să se realizeze educarea sa în vederea alegerii carierei, să fie informat cu privire la rețeaua școlară, la profesiile existente, să se consolideze și să se îndrume efectiv.

Educarea elevilor în vederea alegerii carierei, astfel încât acesta să efectueze opțiuni școlare și profesionale realiste, presupune transmiterea și însușirea unor informații despre diferitele domenii ale realității, formare de priceperi și deprinderi, dezvoltarea intereselor, a aptitudinilor generale și speciale, formarea unor trăsături de caracter, solicitate în profesia pentru care optează elevul. Această activitate are un caracter permanent și vizează echilibrul între *ceea ce vrea, ceea ce poate și ceea ce trebuie să facă* elevul.

Conținutul obiectelor de studiu, stabilirea unei legături permanente între procesul de învățământ și activitatea social-productivă, activitatea individuală cu elevii, influența personalității profesorului constituie modalitățile care mijlocesc educarea elevului.

Consilierea și îndrumarea efectivă a elevului presupune acordarea unui sfat de orientare cu caracter facultativ. Elaborarea sfatului de orientare are în vedere trecutul elevului perspectivele de evoluție ale lui.

Cunoașterea, informarea și educarea elevilor constituie un *sistem* a cărui rezultat este consilierea și îndrumarea.

Direcțiile de evoluție vizează orientarea educativă, legătura dintre orientarea școlară și cea orientarea profesională și integrarea lor în învățământ, caracterul permanent al orientării condiționat de conturarea orientării colare și profesionale, mobilitatea profesiunilor pe verticală - cronologică și pe orizontală - în conținut, de posibilitate a apariției unor modificări în structura persoanei, de erorile posibile în procesul orientării, de extinderea acțiunilor de orientare la nivelul întregului sistem de învățământ, de urmărirea subiecților orientați, de reorientarea școlară și profesională.

Activitatea de orientare a carierei elevilor include o serie de metode specifice de cunoaștere a personalității elevilor. Privită dintr-o perspectivă mai amplă, acțiunea de consiliere și orientare a carierei cuprinde patru activități de bază, și anume: *cunoașterea personalității elevilor*, *educarea elevului spre alegerea carierei din punct de vedere al aptitudinilor*, *o bună cunoaștere a rețelei colare și a tuturor profesiilor din cadrul pieței muncii*, *actul propriu zis de consiliere și îndrumare a elevilor spre scopul propus*.

Cunoașterea personalității elevilor se efectuează prin intermediul unei colaborări cu profesorii diriginți, cu familia și chiar cu colectivul clasei din care face parte elevul. Activitatea necesită un anumit timp și se apelează la metodele așa-zis clasice de cunoaștere, cum sunt: observația, analiza rezultatelor activității elevilor, convorbirea și alte metode în funcție de fiecare caz în parte.

Faza de începere a sesiunii de consiliere a carierei este un prim pas în colaborarea dintre elev și profesorul psiholog, punându-se bazele de încredere, sprijin, confidențialitate și totul se înserează pas cu pas. Pentru început, profesorul psiholog trebuie să-i ofere elevului multă susținere în amplul proces de autocunoaștere a propriei personalități, care este într-o profundă etapă de transformări. Este indicat să-i definească într-un mod evident, clar, adevăratele obiective pe care vrea să le atingă din punct de vedere profesional. Psihologul colar identifică și ghidează cele optime, structurează mijloacele și corelează metodele și tehnicile potrivite în vederea atingerii țelurilor fiecărui elev în parte.

Sesiunea de consiliere și orientare colar are un prim obiectiv, o amplă vizualizare a personalității elevului cu diverse contexte de viață, relații cu colegii, cu prietenii, cu profesorii cu prietenii în diverse contexte de viață, respectiv timp liber - aici se includ unele pasiuni extra colare, se caută existența unor obstacole care obstrucționează dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Toate aceste aspecte sunt cuprinse într-un interviu structurat metodic și desfășurat în timp, care se completează ulterior cu aplicarea de teste pentru interese sau cu cele de evaluare a aptitudinilor ori a deprinderilor specifice fiecărui caz în parte. De asemenea, se folosesc chestionare de interese, de motivație precum și chestionare de evidențiere a valorilor personale.

Concomitent se pot utiliza și testele de inteligență, cele de personalitate, care evidențiază un anumit profil concret al fiecărui elev în parte, luat singular, ca personalitate distinctă pentru vârsta lui.

Paralel cu metodele expuse anterior psihologul colar utilizează și de analiza rezultatelor activității respectiv o amănunțită evaluare a produselor lor care sunt amprentate de individualitatea lui propriu fiecărui colar în parte.

Aceste produse specifice pot fi: compuneri, eseuri, compoziții artistice de tip plastic respectiv picturi, desene, sculpturi, machete ori lucrări de tip artizanal, de tip muzical compoziții etc. Toate acestea încununază un anumit stil de personalitate care este unic în felul ei și posedă calități care-l individualizează pe fiecare elev în parte.

Metoda convorbirii este foarte des folosită, oferindu-ne date referitoare la anumite cunoștințe ale elevilor în diverse sfere; se face ulterior o aprofundare a stilului de personalitate, a caracteristicilor temperamentale și a stilului caracterial precum și evidențierea unor complexe, diferite opinii, aprecieri chiar unele fobii sau alte probleme strict personale sau de context cu mediul.

Sesiunea de consiliere se aprofundează prin întrebuințarea unor chestionare de interese prin intermediul cărora se obțin date privind aspirațiile, opțiunile pentru viitor, unele atitudini și idealuri

care îl motivează pe un elev în momentul respectiv și îl conduce spre unele scopuri de viitor și îl angrenează în alegerea carierei.

Analiza datelor biografice este metoda care oferă nenumărate informații referitoare la situația elevului în cadrul familiei, referitoare la dezvoltarea personală, date ce includ unele probleme de sănătate sau diverse atitudini în raport cu activitățile școlare și extrașcolare pe diverse paliere.

Autocaracterizarea este o altă metodă de investigație psihologică foarte apropiată de analiza datelor biografice și totuși distinctă. Ea constă într-o introspecție profundă, greu accesibilă psihologului, este practic o sursă de informații proprii asupra atitudinii elevului față de el însuși, o autoanaliză profundă corelată de o sinceritate specifică vârstei.

Metoda testelor este un instrument des întrebuițat de psihologul școlar în cadrul evaluării cât mai obiective și standardizate a unor abilități, stiluri comportamentale sau aptitudini ale elevilor, ce se cer evidențiate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei. Aceste teste trebuie aplicate în funcție de anumite etape și în funcție de scopul vizat. Testele cele mai întrebuițate în cadrul ședințelor de consiliere a carierei sunt cele de aptitudini (aptitudini verbale, matematice, tehnice, artistice sportive).

Finalitatea urmărită prin aceste metode trebuie să fie în acord cu o anumită atmosferă de calm, liniște în cadrul cabinetului psihologic dublată de o atitudine empatică, de echilibru a psihologului, acesta putând să creeze elevului acel nivel de confidențialitate și încredere absolut necesar în procesul de orientare spre carieră.

BIBLIOGRAFIE:

1. B. BAN A. *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, ed. PSINET, Cluj-Napoca, 2003
2. JIGĂU M., *Consilierea carierei*, ed. SIGMA, București, 2001

ROLUL COLII ÎN ORIENTAREA PROFESIONALĂ A ELEVILOR

*Prof. înv. primar. Voicu Alina
coala Gimnazial Nr. 1 Motru*

Alegerea unei cariere profesionale nu este o decizie ușoară. Mulți tineri se întrebă mai degrabă ce meserii sunt de viitor în loc să își analizeze propriile visuri, propriile aptitudini și ceea ce își doresc ei cu adevărat să facă în viață. Alegerea unei cariere presupune, înainte de toate, un proces de introspecție. Este o decizie care va avea repercusiuni în fiecare zi a vieții tale, pe o perioadă foarte lungă de timp.

Orientarea profesională presupune un sistem coerent și dinamic de principii, acțiuni și măsuri prin care un individ este îndrumat să aleagă o anumită profesie dată de o anumităcoală, corespunzător înclinațiilor, aptitudinilor și aspirațiilor proprii, în scopul dezvoltării personalității, respectiv al pregătirii pentru o anumită profesie și pentru integrare social-utilă.

Orientarea profesională este o acțiune complexă atât prin numărul factorilor implicați (profesori, părinți, sponsori, specialiști, etc), cât și prin faptul că face parte integrant din procesul instructiv-educativ. Este o acțiune permanentă care începe în prima zi decoală și durează toată perioada școlară.

Tinerii vor fi îndrumați spre alegerea unei anumitecolă și profesii prin prezentarea de lecții, expuneri, dezbateri, monografiile școlare și profesionale, pliantele colilor, întreprinderilor, filme, casete, activități în laboratoare, etc.

Orientarea profesională prezintă acea activitate în cadrul căreia o persoană este ajutat să se dezvolte și să accepte o imagine completă despre sine, despre rolul său în societate, presupune testarea concepțiilor și transformarea lor în conformitate cu realitatea înconjurătoare, astfel încât acea persoană să obțină satisfacții și să desfășoare o activitate benefică societății. Orientarea carierei constă în activități și programe prin care indivizii sunt ajutați în asimilarea și integrarea cunoștințelor, a experienței în corelație cu:

Autoînțelegerea, care include cunoașterea propriei personalități și raportarea acesteia la personalitatea altora;

Înțelegerea mecanismelor de funcționare a societății și a acelor factori care contribuie la schimbarea permanentă a acestora, incluzând aici și atitudinea față de muncă;

Conștientizarea rolului pe care îl poate juca timpul liber în viața personală;

Înțelegerea necesității existenței unei mulțimi de factori cu rol activ în planificarea carierei;

Înțelegerea necesității informării și abilităților în obținerea succesului și a satisfacției în activitățile de muncă, dar și în activitățile desfășurate în timpul liber;

Învățarea procesului de luare a deciziilor în alegerea și dezvoltarea carierei.

Consilierea pentru orientarea profesională este strâns legată de alegerea, schimbarea sau evoluția profesiei. Ea se îmbină cu orientarea școlară atunci când se acordă elevilor care se îndreaptă spre ocoală profesională, ocoală de specialitate (liceu tehnologic, liceu de muzică, liceu sportiv, etc.) sau care doresc să urmeze o facultate. Aceasta se concentrează pe alegerea optimă a profesiei, pe valorificarea maximală a capacității persoanei prin calificare și profesionalizare, se realizează în liceu facultate, locul de muncă.

Orientarea profesională este o activitate complexă, sistematică, de natură educativă, desfășurată încoală în mod periodic și realizată, fie în cadrul orelor de Consiliere și Orientare respectiv Dirigenție, sau prin alte discipline școlare și activități extra școlare. Toate obiectele de învățământ prevăzute în curriculum au și pot fi exploatate în favoarea orientării profesionale a elevilor. În mod concret, atunci când ne referim la valorificarea potențialului specific al fiecărei

discipline colare avem în vedere: oferirea de informații despre ariile profesionale unde cunoștințele materiei predate sunt necesare, folosite și dezvoltate; informarea cu privire la aplicațiile practice ale cunoștințelor transmise prin lecții.

Astfel, școala aduce la cunoștințele elevilor, legătura dintre disciplinele colare și profesii, evidențiind legătura directă a acestora cu anumite meserii sau profesii. De exemplu, dacă cineva obține rezultate colare bune la:

Limba română /limbi străine, ar putea deveni: profesor, cercetător în lingvistică, învățător, bibliotecar, educatoare, ghid, translator, diplomat, jurnalist etc.

Matematică și informatică, ar putea deveni: profesor, economist - contabil, inginer, funcționar bancar, arhitect, astronom, statistician, informatician-programator etc.

Fizică, chimie, biologie, ar putea deveni: profesor, cercetător, medic uman, medic veterinar, stomatolog, farmacist, biofizician, biolog etc.

Istorie, ar putea deveni: profesor, scriitor, muzeograf, arheolog etc.

Educație fizică, ar putea deveni: profesor de sport, antrenor sportiv, fizioterapeut, polițist, ofițer de armată etc.

Desigur, rezultatele colare bune la învățtură la aceste discipline nu poate împiedica un elev, cu nimic, să abordeze alt domeniu profesional, ci putem spune, în aceste cazuri, doar că performanțele colare în anumite direcții duc, cu o probabilitate mai mare, către anumite profesii și facilitează realizările în carieră sau, altfel spus, exercitarea unor profesii presupune anumite aptitudini care pot fi prezente datorită performanțelor colare la unele obiecte de învățământ.

Derularea acțiunilor în școală cu privire la consilierea și orientarea profesională a elevilor fără a implica sau în cont de familie are o valoare limitată. În majoritatea situațiilor, familia este reperul major în conturarea opțiunii pentru o anumită carieră a copiilor. Pentru ei sunt pentru copii sursa primară și cea mai puternică de învățare, de sprijin afectiv și securitate. Pentru ei sprijinul propriii copii în alegerea liberă a viitoarei lor cariere, sau în găsirea unui loc de muncă.

Fără îndoială că tinerii înșiși au constatat că au anumite calități și lipsuri personale, și-au pus unele întrebări cu privire la ce profesie ar fi cea mai potrivită pentru ei. Cu toate acestea, anumite lucruri pot să le scape sau nu știu de unde să le afle. Aici intervin pentru ei, profesorii diriginți, profesorii colii sau alte persoane cu atribuții de serviciu în acest domeniu.

Elevul trebuie tratat cu seriozitate și respect, ascultat, încurajat și stimulat să-și asume responsabilități. Totodată, pentru ei trebuie să se asigure că vor să-și sprijine pe tânărul său o decizie bună și să nu-și impună punctul de vedere sau profesia lor ca model, pentru a-și realiza astfel, prin urmare, propriile aspirații sau să-și compenseze nereușitele.

Succesul profesional poate fi definit ca o adaptare performantă la cerințele muncii. Elevul este propriul său manager, el trebuie să-și evalueze resursele cu realism, să-și stabilească obiectivele și să elaboreze proiecte existențiale pe termen lung, mediu și scurt, să se folosească de oportunități pentru a-și atinge scopurile în viață.

Școala și profesorii sunt printre cei mai importanți factori de realizare a orientării colare și profesionale. Elevul petrece cea mai mare parte din timpul evoluției sale intelectuale, morale și profesionale în cadrul colii, în interacțiune cu profesorii.

Ghica V.- Ghid de consiliere și orientare colară, Editura Polirom, Iași, 1998

Tomă Gheorghe- Consilierea și orientarea în școală, Casa de Editură și Presă Via a Românească, București, 2009

CONSILIEREA ÎI ROLUL EI ÎN ADAPTAREA COLAR

*Prof. inv. primar Vulpe Gica
coala Gimnazial Cerne i- imian Mehedin i*

We live in a world defined by mobility, fluidity and transient, a world of brain industries, the technologies, the most important strategic resource, information, knowledge, is power. In this world, education must give suitable answers, estenevoie diversified content adaptation capabilities that cultivate creativity, spiritulîntreprinz tor to cope with uncertainty, change insidious, even brutal.

Through the process of counseling a professional establishes a trusting relationship with a student who needs support. This relationship provides expressing ideas and feelings about an issue and assist in clarifying the fundamental meanings in identifying value patterns on which formula por solutions. In this way you can get to a deeper understanding of thoughts, emotional feelings that ensures an optimum chances of developing personal resources. The child open windows to his soul, learn to understand their own identity, learn to solve problems and take decisions alone.

To remove these sources of demotivation a student generally toward school education, we must know the causes that generated them and keep in mind that each individual has its individuality distinct, showing a certain resistance to educational messages that do not address the emotional component. Sense of human communion is imperative,, man is defined not by being ",, but by becoming". Therefore counseling aims to give children the belief that they are not alone, that their problems are not only theirs, and that anyway there any solution.

Tr im într-o lume definit prin mobilitate, fluiditate i tranzien , o lume a industriilor cerebrale,a tehnologiilor de vârî,în care resursa strategic cea mai important , informa ia, cunoa terea, înseamn putere. În această lume, educa ia trebuie s dea r spunsuri adecvate, estenevoie de con inuturi diversificate care s cultive capacit ile de adaptare, creativitatea, spiritulîntreprinz tor, pentru a face fa incertitudinii, schimb rilor insidioase, chiar brutale.

Lipsa de mobilitate intelectual nu va mai putea fi tolerat într-o lume în care este tot mai u or de prev zut c se vor schimba trei-patru meserii într-o via , c se va înv a permanent, i se va urm ri prioritar crea ia, cercetarea, inova ia, originalitatea. Lipsa unor repere morale, neutralitateaafectiv , disolu ia moralit ii, criza familiei i a autorit ii, socialul impregnat de violen , datorit înp principal mass-mediei, instituirea arbitrar de norme i valori amplific i mai mult confuzia.

Preocuparea dominant r mâne satisfacerea acelor trebuin e care ne asigur supravie uirea i în mai mic m sur profilul spiritual al celor care reprezint viitorul oric rui popor: tinerii. De aceea nu este lipsit de utilitate cunoa terea mecanismelor, proceselor i comportamentelor personalit iielevilor no tri, într-o lume în care reu ita în via este condi ionat de reu ita colar . Eforturile noastre trebuie s îndrepte c tre c utarea i descoperirea propriului lor Eu. Activit ile de consiliere ofer elevilor oportunitatea de a explora, descoperi i clarifica nevoile proprii, aspira ii i posibilit i, nemul umiri, prejudec i, în elegerea acestei lumi haotice, absurde, complex i totu i frumoas în care tr iesc.

Prin procesul de consiliere un profesionist stabile te o rela ie bazat pe încredere cu un elev care are nevoie de sprijin. Aceast rela ie asigur exprimarea ideilor i sentimentelor în leg tur cu o problem i ofer sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, in identificarea unor pattern-uri valorice pe baza c rora se por formula soluii. În felul acesta se poate ajunge la o în elegere mai profund a gândurilor, a tr irilor emo ionale care asigur ansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale. Copilului i se deschid ferestre c tre propriul s u suflet, înva s - i în eleg propria identitate, înva s rezolve probleme i s ia singur decizii.

În literatura de specialitate s-au conturat mai multe direcții de abordare a problemelor cu care se poate confrunta individul în timp: intervenția în situații de criză, intervenția ameliorativă, prevenția, intervenția formativă și dezvoltare. Consilierea în școală are ca obiectiv dezvoltarea unui sistem coerent de scopuri în viață și înțirirea comportamentului intențional. Consilierul folosește metode psihologice și pedagogice, bazate pe cunoașterea personalității copilului pentru a îmbunătăți imaginea de sine și implicit a comportamentului acestuia. Acest proces este complex și presupune mai multe etape în funcție de personalitatea celui consiliat.

În prima fază este absolut nevoie de stabilirea unei relații, bazat pe acceptare și încredere, pentru a putea produce schimbări pozitive. Se formulează împreună scopurile în legătură cu schimbările de atitudine, încurajarea comportamentului decizional, promovarea unei gândiri pozitive. Acum elevul trebuie să fie acceptat așa cum este el, cu problemele sale și se poate face un inventar de nevoi ale acestuia, întrezărindu-se și anumite opțiuni.

Urmează apoi faza în care copilul este asistat pentru a-și dezvolta interesele sociale, de cooperare și comunicare cu ceilalți, este ajutat să se cunoască și să se autoevalueze. Lucrul acesta se poate face într-o atmosferă caldă, de încredere și respect reciproc; empatia este esențială în interpretarea diferitelor situații și confruntări constructive. În această etapă se poate folosi ca tehnică de lucru informarea, sugestia. I se pot sugera modalități practice de a gândi asupra puterii pe care orice om o are în transformarea propriului destin.

În etapa finală atenția copilului va fi canalizată spre acțiuni și comportamente constructive. Vor fi învățate proceduri specifice, se vor dezvolta planuri de acțiune de la cele mai simple până la cele mai complexe. Este necesar ca elevul să fie capabil să și asume propria responsabilitate, să conștientizeze urmările faptelor sale.

Ritmul actual al civilizației impune un grad crescut de solicitare și cerința individului trebuie să se facă față cu întregul său potențial fizic și psihic (mediul urban cu caracteristicile sale – izolare, frustrare afectivă, aglomerare). Rolul familiei în viața copilului este determinant pentru evoluția lui pe toate planurile.

Copilul, în lipsa unei familii suportive va manifesta conduite dezadaptative, proiectarea colii ca element însecurizant înscriindu-se în același cerc cu mediul stresant în care trăiește. Copilul frustrat de afecțiunea parentală, confruntat cu un autoritarism exagerat, neavând posibilitatea de a-și direcționa tensiunile acumulate într-o acțiune creativă, își descarcă nemulțumirea în alt context, aparent fără legătură cu cauzele generatoare: devine gelos, agresiv, împotriva lui sau a celor din jur, izolat, dependent, egoist, cu regres psihic și/sau intelectual. Dacă condițiile negative din mediu persistă ele vor afecta laturile profunde ale personalității. Acestea se manifestă, în principal, ca reacții de apăsare la situațiile dificile la care copilul nu găsește un răspuns adecvat.

Reacțiile de apăsare ale copiilor îmbracă forme diferite:

- reacția de opoziție – se manifestă prin indisciplină, obrăznicie, sfidarea normelor de conduită, refuz școlar;
- reacția de demisie patologică – îmbracă forma lipsei de încredere în sine, în lume, nepăsare, lipsa voinței, sugestibilitate
- reacția de compensare și supracompensare – copilul este împiedicat să se valorizeze în mod pozitiv și recurge la alte forme de compensare: impertinență, sfidarea colectivului, comportament ostentativ.

Lipsa afectivității, neînțelegerea de către adult a nevoilor copilului determină scăderea toleranței la frustrări a acestuia și anxietatea, ca o formă de insecuritate de fond a copilului și a dependenței, a imaturizării sale afective; acest lucru îl face incapabil să își stăpânească tensiunea emoțională, agresivitatea, conflictele cu familia, inadaparea la normele școlare.

Pentru a înlăuntra toate aceste surse ale demotivării unui elev, în general față de școală, de educație, trebuie să cunoaștem cauzele care le-au generat și să înțelegem seama de faptul că fiecare individ își are individualitatea sa distinctă, manifestând o anumită rezistență față de mesajele educative care nu se adresează componentei afective. Sentimentul de comuniune umană este imperativ, omul fiind definit nu prin „a fi” ci prin „a deveni”. De aceea consilierea are menirea de a

le da copiilor convingerea că nu sunt singuri, că problemele lor nu sunt numai ale lor și că oricum pentru orice există o rezolvare.

Un copil poate fi comparat cu un arbust într-o pădure: tot îl caut să iasă la lumină; cătigă acela care luptă. Descurajarea, etichetarea unui copil este extrem de periculoasă; noi, dascălii trebuie să-i dăm curaj. Pentru cămenirea noastră este aceea de a suplini ceea ce nu au copiii acasă sau au prost format- pentru că, nu-i aia, ai curaj acolo unde te simți acasă...să le oferim modele teoretice și practice până când vor ajunge să aleagă singuri binele de rău. Personalitățile lor sunt fragile, vulnerabile, răul se învață mai ușor. Să-i ajutăm să scurteze drumul spre propria conștiință morală, adică spre acea motivație intrinsecă pentru învățare, pentru propria devenire.

Tagore spunea: „Bazinul se umple cu apă, focul se aprinde cu foc, iar sufletul unui om se modelează datorită altui suflet”.

BIBLIOGRAFIE:

Baban Adriana, *Consiliere educațională*, Ghid metodologic, Imprimeria „Ardealul”, Cluj-Napoca, 2001.

Baker Stanley, *School counseling for the twenty-first century, second edition*, Prentice Hall Publication, NY, 1996.

Ghica Vasile, *Ghid de consiliere și orientare colară*, Editura Polirom, Iași, 1998.

Schmidt John, *Counseling in schools, Essential Services and Comprehensive Programs, second edition*, Allyn and Bacon Publishing Company, Massachusetts, 1996.

Neuman Helen, *Arta de a găsi o slujbă bună*, Editura Business TECH Internațional Press, SRL, București, 1994.

Tomă Gheorghe, *Consilierea și orientarea în școală*, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 1999.

Tomă Gheorghe, *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, Casa de Editură și Presă Viața Românească, București, 1999.

Zăpăan Marioara, *Eficiența cunoașterii factorilor de personalitate în orientarea colară și profesională a elevilor*, Editura Dacia, Cluj, 1990.

**În atenția colaboratorilor editurii
„Școala Mehedințului”**

Articolele pe care doriți să le publicați în revista „Școala Mehedințului” vor fi aduse la sediul Casei Corpului Didactic Mehedinți, str. Calomfirescu nr. 94, Drobeta Turnu Severin, în format electronic (CD sau stick) sau pe e-mail: ccdmehedinti@gmail.com. Articolele vor avea minimum ½ pagină și maximum 4 pagini, tehnoredactate cu diacriticele limbii române (ș, î, â, ș, ț), cu font Times New Roman de 12, la un rând, cu margini de 2 cm.

Autorul va achita contravaloarea unui exemplar din revista în care apare articolul. Colectivul de redacție își rezervă dreptul de a face selecția articolelor care vor fi publicate, în funcție de întinderea conținutului și de corectitudinea tehnoredactării, precum și dreptul de a face corecturi ortografice.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Inspector Școlar General I.S.J. Mehedinți – Prof. Dr. Mirela PINTEA-ENE

Inspector Școlar General Adj. I.S.J. Mehedinți – Prof. Simona TATOMIR

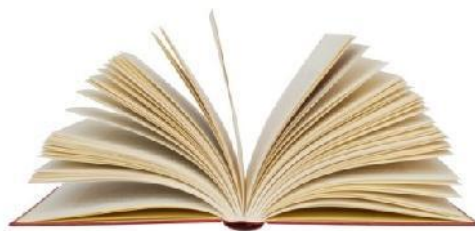
Inspector Școlar General Adj. I.S.J. Mehedinți – Prof. Ionuț TUFIȘ

Director C.C.D. Mehedinți – prof. metodist Rodica TELEGUȚĂ

Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Melania-Voichița CRISTEA

Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Minodora BĂDESCU

Prof. metodist C.C.D. Mehedinți – Mădălina-Loredana BOBLEANȚĂ

Editor:

Informatician C.C.D. Mehedinți – prof. Loredana Doinea

Editura Școala Mehedințiului:

Casa Corpului Didactic Mehedinți

Drobeta Turnu Severin, str. Calomfirescu, nr. 94

TEL./FAX 0252/321537

E-mail: ccdmehedinti@gmail.com

www.ccdmehedinti.ro

Not : Răspunderea pentru conținutul materialelor revine în exclusivitate autorilor